

Çocuk Diş
Hekimleri
Derneği
01 Şubat 2023

İSTÜN
İSTANBUL SAĞLIK VE TEKNOLOJİ
ÜNİVERSİTESİ

Çocuk Diş Hekimleri Derneği

1. Bilimsel Kongresi

23-24 Mayıs 2025

Şişli Marriott Otel
Konferans Salonu

25 Mayıs 2025

İSTÜN - İstanbul Sağlık ve
Teknoloji Üniversitesi İstanbul

Kongre Başkanı

Uzm. Dr. Dt. Tahsin Demir

Kongre Sekreteri

Uzm. Dr. Dt. Ayşegül Çetingüç

E-Mail :acetinguc@gmail.com

burken®
TURİZM & KONGRE

444 9 443

samet.basar@burkon.com

www.cocukdishekimlerikongresi.org

Çocuk Diş Hekimleri Derneği

1. Bilimsel Kongresi

23-25 Mayıs 2025

DİJİTAL BİLDİRİ KİTABI

DAVET

Değerli Meslektaşlarım,

"Çocuk Diş Hekimi" ünvanına sahip, gücünü birbirinden alan, birbirini destekleyen ve sevgi ile kucaklayan hekimlerin dayanışmasını, bir araya gelmesini ve mesleğimizin değerini yüceltmeyi hedefleyen Çocuk Diş Hekimleri Derneği, bilim insanlarını ve sektör temsilcilerini bir araya getirerek özellikle genç çocuk diş hekimlerinin kendilerini geliştirebilecekleri bir organizasyon yapma bilinci ile ilk kongresini düzenleyecektir.

Kongremizde çocuk diş hekimlerinin klinik uygulamalarında en çok ihtiyaç duyacakları tedavi ve yöntemlerin yanı sıra pedodonti pratiğindeki son yenilikler ve karşılaşılabilecek sorunların çözümüne yönelik bilimsel sunumlar ve kurslar gerçekleştirilecektir.

23-24 Mayıs 2025 tarihlerinde İstanbul Marriott Hotel Şişli’de, 25 Mayıs 2025 tarihinde İSTÜN - İstanbul Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi, İstanbul’ da gerçekleştirilecek olan kongremize sözlü veya poster bildirileri ile katılım gösterebilirsiniz. Kongreye kabul edilen bildiri özetleri ISBN’li Contemporary Pediatric Dentistry dergisinde basılacaktır.

Bu önemli etkinlikte sizleri de aramızda görmekten büyük mutluluk ve onur duyacağız.

Çocuk Diş Hekimliği ile ilgili tüm kurum ve kuruluşların, akademisyenler ile uygulayıcıların katkı ve katılımlarını bekliyoruz.

Saygılarımızla,

**Çocuk Dişhekimleri Derneği Yönetim Kurulu Adına,
Dr.Dt. Tahsin Demir
Çocuk Dişhekimleri Derneği Başkanı**

İÇİNDEKİLER

DAVET	3
KURULLAR	5
BİLİMSEL PROGRAM.....	6
SÖZEL BİLDİRİLER	11
POSTER BİLDİRİLER.....	38

KURULLAR

Dernek Düzenleme Kurulu

Uzm. Dr. Dt. Tahsin Demir
Çocuk Dişhekimleri Derneği Başkanı

Uzm. Dr. Dt. Ayşegül Çetingüç
Çocuk Dişhekimleri Derneği Sekreteri

Uzm. Dr. Dt. Erçin Şeberol
Çocuk Dişhekimleri Derneği Saymanı

Doç. Dr. Levent Demiriz
Uzm. Dt. Esra Dursun Çelik
Uzm. Dt. Cansu Emeksiz Arar
Dr. Dt. Şeyma Edikli Mahmutoğlu
Uzm. Dr. Dt. Uğur Tokay
Dr. Dt. Onur Ağmaz
Uzm. Dr. Dt. Zeynep Anker
Uzm. Dt. Ozan Barış Aydın
Uzm. Dt. Arif Baran
Uzm. Dr. Dt. Aysun Garan
Uzm. Dt. Tuğba Dalgara Çam

Bilimsel Komite

Doç.Dr. Levent Demiriz (Başkan) - *Eskişehir*
Prof.Dr. Burak Buldur - *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti A.D.*
Prof.Dr. Emin Caner Tümen - *Diş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti A.D.*
Prof.Dr. Şule Bayrak - *Eskişehir*
Prof. Mridula Goswami - *Maulana Azad Institute of Dental Sciences India*
Prof. Marco Paschoal - *Federal University of Minas Gerais, Brazil*
Prof. Ikramul Ahmed - *Dhaka Dental College, Bangladesh*
Prof. Ana Vukovic - *University of Belgrade, Serbia*
Prof. Amparo Perez Silva - *Meseguer General University Hospital, Spain*

BİLİMSEL PROGRAM

23 Mayıs 2025, Cuma

A Salonu		B Salonu	
09:00 - 09:30	Açılış Töreni		
09:30 - 10:30	Oturum Başkanı: Prof. Dr. Buğra Özen Prof. Dr. Zafer Çehreli @zafercehrel "Rejeneratif Endodontik Tedavilerde Neredeyiz?"		
10:30 - 11:30	Dr. Banu Yeşilbek @yesilbek "Fonksiyonel Çene Ortopedisi" "Çocukların Kapanış Sorunlarını Görünce Beklesek mi, Beklemesek mi?"		
11:30 - 12:00	Çay / Kahve Arası / E-Poster Sunumu		
12:00 - 13:30	Dr. Paloma Perez Prieto @clinicadentalinfantildrapaloma "Treating Early Malocclusions in Primary Dentition with Neuro Occlusal Rehabilitation" "Süt Dişlenme Dönemindeki Maloklüzyonların Nöro Oklüzal Rehabilitasyon ile Erken Dönem Tedavisi"		
13:30 - 15:00	Öğle Yemeği		
15:00 - 16:00	Dr. Öğr. Üyesi Tolga Yüksel @dentalradyoloji "Çocuk Diş Hekimliğinde Radyoloji" Vakalarla Çocuklarda Çene Patolojileri		
16:00 - 16:30	Çay / Kahve Arası / E-Poster Sunumu		
16:30 - 17:30	Panel - Prof.Dr.Buğra Özen (Moderatör) @prof.dr.bugraozen "Genel Anestezi ve Sedasyon"		

	Uygulamalarında Sınırları Birlikte Tartışalım”		
17:30 - 18:30	Sözlü Bildiri Oturumu Oturum Başkanı: Doç. Dr. Levent Demiriz	17:30 - 18:30	Sözlü Bildiri Oturumu Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Haktan Çelik
	*Duygu Dudu Gültekin, Ayşe Buse Kaya Cam İyonmer, Cam Karbomer, Rezin İçerikli Restoratif Materyallerin Mikrosertliklerinin Değerlendirilmesi		*Merve Bilmez Selen Sosyodemografik Faktörlerin Çocuk Dental Anksiyetesi ile İlişkisinin Değerlendirilmesi
	*Çağla Kurt, Tuğçe Nur Şahin, Asu Çakır Daimi Diş Amputasyonlarında Klinik Başarı Apeks Kapanması		Esra Tayar, *Ayşenur Demirci Balçak, Arife Kaptan Sivas İlindeki Okul Öncesi Çocuklarda Dental Anomali ve Oklüzyon Değerlendirilmesi
	*Ezgi Gürlük, Tuğçe Nur Şahin, Asu Çakır İntraosseöz ve İntraligamenter Anestezi Hakkında Yapılmış Çalışmaların Bibliyometrik Analizi		*Gamze Kaplan, Deniz Sıla Özdemir Çelik, Nihal Altunok Ünlü Otizmli Çocuklarda Çene Kemigi Değişikliklerinin Fraktal Analiz ve Radyomorfometrik İndekslerle Değerlendirilmesi
	*Elif Demirel Şeker, Deniz Sıla Özdemir Çelik, Nazlı Şengel Çocuklarda Yağ Çekmenin Dişeti Sağlığı Üzerine Etkisinin ve Kabul Edilebilirliğinin Değerlendirilmesi		*Burcu Güçyetmez Topal, Büşra Yıldız Çocuk Diş Hekimliği Uzmanlık Öğrencilerinin Çocuk Sevme ve Empati Düzeylerinin Değerlendirilmesi
	*Rabia Yücel, Fatih Şengül Süt Dişi Amputasyonunda Kullanılan Farklı MTA Materyallerinin Sağkalımının Değerlendirilmesi		*Sümeyye Kabak, Tuğçe Nur Şahin, Asu Çakır Büyükazı Keser Hipomineralizasyonu Prevalansı Hakkında Yapılmış Çalışmaların Bibliyometrik Analizi
	*Elif Süleymanoğlu, Serpil Sağdıç Diş Fırçalama Simülasyonu Sonrası Farklı Fissür Örtücü Materyallerinde Ağrılık ve Renk Stabilitésinin Değerlendirilmesi		*Yıldız Konya, Tuğçe Nur Şahin, Asu Çakır Karaman İli ve Çevresindeki Çocukların EÇÇ Prevalansı Açısından İncelenmesi
	*Emre Serhan Alper, Çiğdem Güler Dental Travma Rehberi Işığında ChatGPT, Gemini ve Deepseek’in Başarı Karşılaştırması		
24 Mayıs 2025, Cumartesi			
A Salonu		B Salonu	

09:30 - 10:30	Dr.Daniele Grini @dr.grini “Structural And Functional Treatment of Growing Patients with Aligners” Büyüme Çağındaki Hastaların Alignerler ile Yapısal ve Fonksiyonel Tedavisi		
10:30 - 11:00	Çay / Kahve Arası / E-Poster Sunumu		
11:00 - 12:00	Doç. Dr. Hüseyin Şimşek @drhuseyinsimsek “Baştan Sona Pediatrik Endodonti”		
12:00 - 12:30	Çay / Kahve Arası / E-Poster Sunumu		
12:30 - 13:30	Panel - Dr. Aysun Garan (Moderatör) Prof. Dr. Haluk Çokuğraş (Türk Pediatri Kurumu Derneği Başkanı) @dr.haluk_cokugras “Soru Cevaplar ile Dental Enfeksiyonlara ve Allerjik Hastalara Yaklaşım”		
13:30 - 14:30	Öğle Yemeği		
14:30 - 15:30	Dr. Zeynep Anker (Moderatör) Uzm. Dr. Dt. Timuçin Arı @aripediatic.dentistry "Kanada'da Bir Türk Çocuk Diş Hekimi" "Farklı Konulardaki Klinik Yaklaşımlarını Paylaşıyor"		
15:30 - 16:00	Çay / Kahve Arası		
16:00 - 17:00	Çisel Savaş @allforclinics “Ebeveyn İletişimi / İletişim Dilinde "Doğru Kalıp" Var mı?”		
17:00 - 17:30	Çay / Kahve Arası		
17:30 - 18:30	Sözlü Bildiri Oturumu	17:30 - 18:30	Sözlü Bildiri Oturumu
	*Anıl Göktuğ Özcan, Buse Ayşe Kaya		*Esra Tayar, Arife Kaptan Sivas İlindeki Okul Öncesi Çocuklarda

Maksiller Labial Frenulum Ataçman Tiplerinin Diş Çürüğü ile İlişkisi	Erken Çocukluk Çağı Çürüğü Prevalansının ve İlişkili Risk Faktörlerinin Değerlendirilmesi
Zeynep Öztürk, *Beyza Nur Çelikkaya Dezenfektanların 3D Baskılı Akrilik Reçinelerin Fiziksel ve Optik Özelliklerine Etkisi	*Özgül Cartı Dörterler, Ayşegül Demirbaş Farklı Davranış Yönlendirme Tekniklerinin Dental Anksiyete ve Ağrı Algısına Etkisi: Pilot Çalışma
Bilal Özmen, *Şeyma Çolak Kendinden Birleşen Peptitler Remineralizasyonda Yeni Bir Umut Mu?	Ayşe Buket Tepebaşı, *Samra Hashımı, Sera Şimşek Derelioğlu, Sarvenaz Nourbakhsh Atatürk Üniversitesi Stajyer Diş Hekimlerinin Pedodonti Uzmanlığı Görüşlerinin Değerlendirilmesi
*Huriye İşçi Uluişik, Mehmet Ünal Kavite Dezenfeksiyonunda Kullanılan Gargaraların Bağlanma Gücüne Etkisi	*Feyza Nur Bademli, Sena Sakın Ulubay, İrem Okumuş, Ayça Kurt Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin Tükenmişlik ve Empati Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi
*Fatma Aybike Gani, Fatih Öznurhan, Elif Gizem Taçyıldız Theracal PT VE Biodentine'in Süt Dişi Amputasyonlarında Kullanımının Değerlendirilmesi	*Ecem Özdemir, Zekiye Şeyma Gümüşboğa, Salih Türkmen Hemşire ve Ebelerin Yenidoğanlarda Görülen Oral Lezyonlar Konusundaki Bilgilerinin Değerlendirilmesi
*Nuran Gökdoğan, Enes Cankül, Volkan Çiftçi Genç Daimi Molar Dişlerde Amputasyon Tedavisinin Klinik ve Radyografik Başarısı	*Firdevs Kahvecioğlu, Funda Gürbulak Çocukların Beslenme Alışkanlıkları ve Fiziksel Aktivitelerinin DMFT Durumuna Etkisinin Değerlendirilmesi

25 Mayıs 2025, Pazar

Ana Salon (KURSLAR)
Yer: İSTÜN - İstanbul Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi

09:30 - 12:30	Tüm Yönleriyle Dental Fotoğrafçılık Dr. Öğr. Üyesi Gökhan Dokumacıgil
	Dijital Çocuk Diş Hekimliği Uzm. Dr. Dt. Uğur Tokay
	Çocuk Diş Hekimliğinde Dijital Anestezi Uygulamaları Uzm. Dr. Dt. Erçin Şeberol - Dr. Dt. Şeyma Edikli Mahmutoğlu
	Çocuk Diş Hekimliğinde Temel Rubber Dam Uygulamaları Uzm. Dt. Esra Dursun - Uzm. Dt. Cansu Emeksiz Arar
13:00 - 16:00	Çocuk Diş Hekimliğinde Pulpal Tedaviler 4.0: Yeni Nesil MTA İçerikli Biyo-materyaller NeoPUTTY ve NeoSealer FLo Uzm. Dr. Dt. Uğur Tokay

SÖZEL BİLDİRİLER

SB2

Sosyodemografik Faktörlerin Çocuk Dental Anksiyetesi ile İlişkinin Değerlendirilmesi

¹Merve Bilmez Selen

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, Malatya

Email : mervebilmez89@gmail.com,

Giriş ve Amaç: Gerçekleşen teknolojik gelişmelere bağlı olarak ağrının daha az hissedildiği, konfor düzeyinin arttığı tedavi alternatiflerinin varlığına rağmen diş hekimi korku ve kaygısı özellikle çocuk hastalarda yaygın bir problem olarak varlığını devam ettirmektedir. Dental kaygı herhangi bir diş kaynaklı uyarıcı olmaksızın diş tedavisine bağlı olarak duyulan korku ve kuruntular nedeniyle gelişen, tam olarak açıklanamayan yoğun bir huzursuzluk halidir. Dental korku ve kaygı her yaşta görülmekle birlikte genellikle çocukluk döneminde ortaya çıkmaktadır. Çalışmalar, çocukların yaklaşık %10-43'ünün diş kaygısı yaşadığını, Türk popülasyonunda bu oranın %21.3-%23.58 bildirilmiştir. Diş kaygısı ayrıca, daha eğitilmiş ve varlıklı meslektaşlarına göre dezavantajlı geçmişe ve daha düşük eğitim seviyelerine sahip ebeveynler arasında daha yaygındır. Bu çalışmanın amacı sosyodemografik değişkenler ile çocuktaki dental anksiyete düzeyinin ilişkisini araştırmaktır.

Gereç-Yöntem: İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı Kliniğine dental muayene ve tedavi için başvuran çocukların çalışmaya dahil edilmesi planlanmıştır. Anketin ilk bölümü sosyodemografik bilgilerden oluşmaktadır. Çocuğun yaşı, ebeveynin yaşı, çocuğun cinsiyeti, ebeveyn cinsiyeti, sosyoekonomik düzey, ebeveyn (anne ve baba) eğitim düzeyi, ebeveyn medeni hali, ebeveynin kaç çocuğu olduğu, kliniğe başvuran çocuğun kaçınıcı sırada olduğu, çocuğun dental tedavi geçmişi gibi sorulardan oluşmaktadır. Herhangi bir sistemik hastalığı, öğrenme güçlüğü olmayan, okuduğunu anlayabilen, ebeveyn onamı alınan 7-12 yaş arası çocuklar çalışmaya dahil edildi. Araştırmanın örneklem sayısı G*Power 3.1.9.7 programı kullanılarak 174 olarak hesaplandı. Çocuk kaygı düzeyini değerlendirmek için ise Abeer'in dental anksiyete skalası kullanılmıştır. Bu ölçek dental, bilişsel ve çocuk değerlendirmesi olarak üç bölümden oluşan 19 soruluk bir ölçektir. 13 sorudan oluşan dental bölümde, çocuklardan verilen üç yüz ifadesi arasından uygun seçeneği seçerek soruya yanıt olarak nasıl hissettiklerini göstermeleri istendi. Yanıtlar 1-3 ölçeğinde puanlandı, toplam puanlar 13 ile 39 arasında değişti. 26 ve üzeri puan kaygıyı gösterdi. Ölçeğin çocuk değerlendirmesi bölümü çocuğun yasal vasisi ve diş hekimi tarafından tamamlanmıştır. Çalışmada elde edilen verilerin istatistiksel olarak değerlendirilmesinde kıkare testi, lojistik regresyon ve Kruskal-Wallis Testi kullanıldı.

Bulgular: Çalışmaya 109'u kız, 94 ü erkek olmak üzere 203 kişi katılmıştır. Yaş Grupları: 6-8: % 30, 8-10: %35, 10 ve üzeri: %35 şeklinde dağılım göstermiştir. Yaş arttıkça dental kaygı azalmaktadır (p = 0,016). Yaş grupları arasında dental kaygı açısından anlamlı fark bulunamamıştır. Sosyoekonomik Düzey düşük (%40), orta (%40), yüksek (%20)dir. Düşük sosyoekonomik düzeye sahip çocukların dental kaygı seviyelerinin daha yüksek olduğu görüldü (p=0,026). Ebeveyn eğitim düzeyi ile dental kaygı arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Anne-babası ayrı olan çocukların dental anksiyete sergileme olasılığının yaklaşık 3 kat daha fazla olduğu görüldü (p = 0,003).

Sonuç: Sonuçların daha geniş örneklerle desteklenmesi gerekmektedir. Dental anksiyete düzeyini azaltmaya yönelik multidisipliner yaklaşımlar, özellikle pediatrik diş hekimliği ve psikoloji uzmanlarının iş birliği ile uygulanmalıdır. Çocuklarda dental anksiyeteyi azaltmak için ebeveyn eğitimi programları düzenlenmeli, çocukların diş hekimi ziyaretlerine uyumunu artırıcı müdahaleler geliştirilmelidir. Sosyoekonomik düzeyi düşük ailelere yönelik destek programları oluşturulmalı, çocukların düzenli diş sağlığı hizmetlerine erişimi artırılmalıdır. Dental tedavi sırasında çocukların yaşadıkları anksiyeteyi azaltmaya yönelik, çevresel ve davranışsal düzenlemeler yapılmalıdır. Sosyoekonomik düzeyin etkilerini azaltmaya yönelik farkındalık çalışmaları yapılmalıdır.

Sivas İlindeki Okul Öncesi Çocuklarda Erken Çocukluk Çağı Çürüğü Prevalansının ve İlişkili Risk Faktörlerinin Değerlendirilmesi

¹*Esra Tayar, ¹Arife Kaptan*

¹*Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, SİVAS*

Email : esratayar@cumhuriyet.edu.tr, asozen@cumhuriyet.edu.tr

Amaç: Bu çalışmada, Sivas ilindeki anaokulları taranarak 3-5 yaş arasındaki çocuklarda erken çocukluk çağı çürüğü (EÇÇ) prevalansının değerlendirilmesi; erken çocukluk çağı çürüklerinin oluşumuna yol açan olası risk faktörlerinin araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışma, Sivas il merkezinde bulunan 22 farklı anaokulu ve kreşe devam eden 3-5 yaş aralığındaki 1185 çocuktan oluşmaktadır. Sadece yasal vasilerinden yazılı onam alınan çocuklar çalışmaya dahil edilmiştir. Çalışmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden velilerden sosyodemografik, sosyoekonomik faktörler ve diş çürüğüne neden olabilecek alışkanlıkları içeren anket formlarını doldurmaları istenmiştir. Çocukların diş sağlığını belirlemek amacıyla, her bir çocuğa sınıflarında, Dünya Sağlık Örgütü'nün (DSÖ) önerdiği çürük (decayed) dolgulu (filled) dişler (teeth) indeksi ve çürük (decayed) dolgulu (filled) yüzeyler (surface) indeksi kullanılarak klinik muayene yapılmıştır. Elde edilen veriler istatistiksel olarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Çalışma bulgularına göre, EÇÇ prevalansı %73,6, ortalama df(t) skoru $4,61 \pm 4,19$ ve ortalama df(s) skoru $8,37 \pm 9,68$ olarak tespit edilmiştir. df(t) ve df(s) skorlarının ortancalarının yaşla birlikte istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde arttığı saptanmıştır ($p < 0,001$). Erken çocukluk çağı çürüğünün istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksek prevalans gösterdiği durumlar arasında artan yaş, artan vücut ağırlığı, düşük beden kitle indeksi, ebeveynlerin düşük eğitim düzeyi, çocuğun annesi tarafından bakılması, düşük gelir durumu, vajinal doğum, fazla kardeş sayısı, ebeveynlerin diş fırçalama ve diş hekimi ziyaret sıklığının düşük olması, çocuğun diş hekimine gitme sıklığının düşük olması, diş fırçalama sırasında ebeveyn desteğinin bulunmaması, uzun süreli emzirme, biberon kullanımı, yüksek atıştırmalık tüketim sıklığı, yüksek asitli içecek tüketimi ve düşük süt, peynir, yoğurt tüketimi yer almaktadır ($p < 0,05$).

Sonuç: Bu çalışmaya katılan çocuklar arasında EÇÇ prevalansının oldukça yaygın olduğu tespit edilmiştir. Erken çocukluk çağı çürüğünün yaygınlığı ve risk faktörlerinin etkisi göz önünde bulundurulduğunda, ebeveynlere erken müdahale ve risk faktörleri konusunda kapsamlı eğitimlerin verilmesi gerektiği ortaya çıkmıştır. Bu doğrultuda, ağız ve diş sağlığına yönelik farkındalığın artırılması, toplumsal bilincin oluşturulması ve ebeveynlerin yanlış bildikleri uygulamaların düzeltilerek çocuklara daha sağlıklı alışkanlıklar kazandırılması büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Çocuklar, Süt Dişlenme, Erken Çocukluk Çağı Çürüğü, Çürük Sıklığı

Farklı Davranış Yönlendirme Tekniklerinin Dental Anksiyete Ve Ağrı Algısına Etkisi: Pilot Çalışma

¹*Ozgul Cartı Dorterler, ²Aysegul Demirbas*

¹*Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı*

²*Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İZMİR*

Email : ozgulcarti@mu.edu.tr, aysegul.demirbas@ege.edu.tr

Giriş ve Amaç: Dental korku ve anksiyete, nesnel ölçüm yollarıyla doğrudan erişilemeyen içsel bir durumdur. Dental korku ve anksiyete fizyolojik durum gözlemlenerek, öz bildirim ölçekleri ve bir hekim ya da uzman tarafından yapılan gözlem ile değerlendirilebilir. Diş hekimliğinde sıklıkla kullanılan Anlat-Göster-Uygula (AGU) tekniğinde diş hekimi çocuğa ne yapılacağını çocuğun anlayacağı dilde açıklar. Açıklama çocuk prosedürün ne olacağını anlayana kadar yavaş yavaş ve gerektiği kadar tekrarlar yapılır. Sor-Anlat-Sor (SAS) tekniği ise hastanın ziyareti ve planlanmış prosedürler hakkındaki hisleri hakkında sorgulamayı (sor); hastanın bilişsel düzeyine uygun gösteriler ve tehdit edici olmayan bir dille prosedürlerin açıklanmasını (anlat); ve tekrar hastanın yaklaşan tedaviyi anlayıp anlamadığını ve ne hissettiğini sorgulamayı (sormak) içerir. Bu çalışmanın amacı çocukların dental tedavi sırasında davranış yönlendirmesindeki AGU ve SAS tekniklerinin etkinliğini, fizyolojik açıdan, gözlemci tarafından ve öz bildirim yoluyla değerlendirmektir.

Yöntem: Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvuran 8-10 yaş arası çocuklardan çalışmaya katılmayı kabul edenlere MCDAS(f) (Modifiye Çocuk Dental Anksiyete Skalası Yüz versiyonu) uygulanmış ve 19-31 arası skor alanlar ile çalışmaya devam edilmiştir. Hastaların oral muayeneleri gerçekleştirilmiş ve en az bir adet mandibular süt molar çekim endikasyonu bulunan çocuklar çalışmaya dahil edilmiştir. İlk seansta oral hijyen eğitimi verilmiş hastaların profilaktik uygulamaları gerçekleştirilip 1 hafta sonrasına randevu verilmiştir. İkinci seansta hastanın çekim endikasyonu bulunan mandibular süt molar dişinin tedavisi gerçekleştirilmiştir. Hastanın dental korku ve anksiyetesinin yönetilmesinde kullanılacak olan davranış yönlendirme tekniği kapalı zarf tekniği ile seçilmiştir. AGU tekniğinin uygulandığı ve SAS tekniğinin uygulandığı iki grup (n=25) oluşturulmuştur. Tedaviye başlamadan önce, lokal anesteziden hemen sonra ve tedavi bitiminde hastanın anksiyete ve korku düzeyi kendi öz bildirimi yoluyla Yüz Görüntüsü Ölçeği kullanılarak belirlenmiştir. Araştırmacı gözlemci hastayı Frankl Davranış Skalası ile değerlendirmiştir. Ayrıca hastanın sol başparmağına takılan pulse oksimetre ile nabız ve oksijen saturasyonunda meydana gelen değişimler ölçülmüştür. Anestezi sonrası ve tedavi sonrasındaki ağrı algısının değerlendirilmesinde ise Wong-Baker ağrı skalası kullanılmıştır.

Bulgular: Fizyolojik bulgular, Frankl davranış skalası, Yüz Görüntüsü Ölçeği ve Wong Baker ağrı skalası ile yapılan ölçümler sonucunda genelleştirilmiş linear model analizine göre iki farklı davranış yönlendirme tekniği arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmamaktadır ($p>0.001$). Ayrıca nabız açısından her iki davranış değerlendirme tekniğinde de tedavi öncesindeki nabız değerleri anestezi sonrası değerlerden istatistiksel olarak anlamlı derecede düşüktür ($p<0.001$). Her iki davranış değerlendirme tekniğinde de tedavi öncesi ve tedavi sonrası nabız değerleri karşılaştırıldığında tedavi öncesi değerler tedavi sonrası değerlerden istatistiksel olarak anlamlı derecede düşüktür ($p<0.001$). Hastanın dental korku ve anksiyetesi öz

değerlendirme tekniğı olan Yüz Görüntüsü Ölçeğı ile değerlendirildiğinde tedavi öncesi skala değerlerinin tedavi sonrasında istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p<0.001$). Bu da bize davranış yönlendirme teknikleri ile dental anksiyete ve korku seviyesinin azaltıldığını göstermektedir. Gözlemci tarafından yapılan değerlendirmede zaman ve yöntemler açısından farklılık bulunmamaktadır. Ağrı algısı açısından davranış yönlendirme teknikleri arasında fark bulunmazken zamanlama açısından değerlendirildiğinde anestezi den hemen sonraki ağrı skorlarının, tedavi sonrası skorlardan istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek olduğu bulunmuştur ($p<0.001$). Bu durum hastanın ağrı algısının anestezi işlemi sırasında daha şiddetli olduğunu, çekim işlemi tamamlandığında ise daha düşük şiddette olduğunu göstermektedir.

Sonuç: Sözel davranış yönlendirme tekniğı olarak SAS tekniğı AGU kadar etkinliğı olan bir davranış yönlendirme tekniğıdir.

Maksiller Labial Frenulum Ataçman Tiplerinin Diş Çürüğü ile İlişkisi

¹Anıl Göktuğ Özcan, ¹Buse Ayşe Kaya

¹Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, ADANA

Email : trcixus@gmail.com, bserin@cu.edu.tr

Amaç: Bu çalışma, 3-14 yaş arası çocuklarda maksiller labial frenulum (MLF) ataçman tiplerinin üst santral dişlerdeki çürük yüzeyleri ile ilişkisini kapsamlı bir şekilde araştırmak amacıyla gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın temel hedefi, farklı yaş gruplarında frenulum ataçman tiplerinin diş çürüğü üzerindeki potansiyel etkilerini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Araştırma, Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Kliniği'ne başvuran toplam 426 çocuk hasta üzerinde yürütülmüştür. Hastalar iki ana yaş grubuna ayrılmıştır: 3-7 yaş grubu (n=129) ve 8-14 yaş grubu (n=297). Maksiller labial frenulum ataçman tipleri Mirko Sınıflandırması kullanılarak detaylı bir şekilde belirlenmiştir. Üst santral dişlerdeki çürük yüzeyleri, her bir dişin labial, palatinal, mezial ve distal olmak üzere dört farklı yüzeyi incelenerek kaydedilmiştir. Çalışmada standart bir muayene seti kullanılmış ve tüm muayeneler aynı araştırmacı tarafından gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Araştırmanın sonuçları, her iki yaş grubunda papiller tip ve papiller penetrasyon tip frenulumu sahip hastalarda istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksek çürük skorları olduğunu göstermiştir. 3-7 yaş grubunda papiller tip frenulum en yaygın (%42) tespit edilirken, 8-14 yaş grubunda gingival tip frenulum baskın bulunmuştur (%62). Yaş grupları arasında frenulum ataçman tipleri açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar saptanmıştır. Ayrıca, frenulum ataçman tiplerinin yaşla birlikte değiştiği ve gelişimsel süreçlerden etkilendiği gözlemlenmiştir.

Sonuç: Çalışma, anormal frenulum ataçman (papiller ve papiller penetrasyon tipleri) ile üst santral dişlerdeki çürük yüzeyleri arasında potansiyel bir ilişki olduğunu göstermiştir. Bununla birlikte, erken cerrahi müdahale kararı verilirken son derece dikkatli olunması gerektiği vurgulanmaktadır. Frenulum ataçman tiplerinin oral hijyen ve diş çürüğü üzerindeki etkilerinin daha net anlaşılabilmesi için ileri araştırmalara ihtiyaç olduğu sonucuna varılmıştır.

Çocukların Beslenme Alışkanlıkları ve Fiziksel Aktivitelerinin DMFT Durumuna Etkisinin Değerlendirilmesi

²Funda Gürbulak, ¹Firdevs Kahvecioğlu

¹Selçuk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, KONYA

²Sakarya Ağız Ve Diş Sağlığı Hastanesi, SAKARYA

Email : fndgrblk@hotmail.com, drfirdevskahveci@hotmail.com

Amaç: Ağız ve diş sağlığı, genel sağlığın ayrılmaz bir parçası olarak kabul edilmiştir. Diş çürükleri ve periodontal hastalıklar, en sık görülenler arasındadır. Bu nedenle; genel sağlıkla birlikte ağız ve diş sağlığının düzenlenmesi için beslenme alışkanlıklarının ve fiziksel aktivite davranışlarının düzenlenmesi oldukça önemlidir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma, beslenme ve fiziksel aktivitenin DMFT ve DMFS indekslerine etkilerini değerlendirmek amacıyla yapılmıştır. Çalışmaya dahil edilen 9-14 yaş arası çocuklara; demografik bilgileri, ağız ve diş sağlığı alışkanlıkları, beslenme ve fiziksel aktivite durumları ile ilgili sorulardan oluşan anket uygulanmıştır. Çocukların ağız içi muayeneleri ile DMFT ve DMFS indeksleri tespit edilmiştir. Bulgular: Elde edilen sonuçlara göre çalışmaya dahil edilen çocukların ortalama DMFT indeks puanı 3,81, ortalama DMFS indeks puanı 6,09 olduğu ve en yüksek DMFT, DMFS indeks puanına sahip yaş grubunun 9-10 yaş grubu olduğu tespit edilmiştir. DMFT ve DMFS indeks puanlarının beslenme alışkanlıkları ile ilişkisi değerlendirildiğinde sadece atlanan öğün çeşidi ile arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Diş macunu flor içeren çocukların ortalama DMFT ve DMFS indeks puanlarının diş macunu flor içermeyen çocuklara göre daha düşük olduğu tespit edilmiştir. Fiziksel aktivite ve DMFT, DMFS indeksleri arasında ilişki bulunmamıştır.

Sonuç: Ağız ve diş sağlığının oluşturulması ve sürdürülmesi için genel sağlıkla birlikte, beslenme alışkanlıkları ve fiziksel aktivite durumları oldukça önemlidir. Bu davranışların erken yaşlarda düzenlenmesi ve sağlıklı davranışların kazandırılması için çocuklar ve ebeveynleri içeren çalışmalar ülke genelinde artırılmalıdır.

Cam İyonomer, Cam Karbomer, Rezin İçerikli Restoratif Materyallerin Mikrosertliklerinin Değerlendirilmesi

¹*Duygu Dudu Gültekin, ¹Ayşe Buse Kaya*

¹*Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, ADANA*

Email : gultekin.1998@outlook.com, bserin@cu.edu.tr

Amaç: Bu in vitro çalışmanın amacı, süt molar dişlerdeki Sınıf I restorasyonlarda kullanılan yüksek viskoziteli cam iyonomer siman, cam karbomer, yüzey örtücüsüyle birlikte uygulanan cam karbomer ve bulk fill kompozit rezinin mikrosertlik değerlerini karşılaştırmaktır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti bölümünde çekilmiş olan Sınıf I kavite açılmaya uygun 48 adet süt molar diş kullanıldı. Dişlerin üzerindeki plak ve yumuşak doku artıkları scaler ile temizlendi. Çekilmiş dişler mine sement sınırından itibaren akrilik kaideye gömüldü. Dişlere Sınıf I kaviteler açıldıktan sonra randomize olarak 4 gruba (n=12) ayrıldı. İlk gruba yüksek viskoziteli cam iyonomer siman olan GC Equia Fil uygulandıktan sonra üzerine yüzey örtücü (Equia Coat) aplikatör yardımıyla uygulandı ve ışın gücü 1200 mW/cm² olan bir LED ışık kaynağı (3M ESPE Elipar S10) ile 20 saniye polimerize edildi. İkinci gruba bulk fill kompozit rezin (President, Stark Bulk Fill) uygulandı ve ışın gücü 1200 mW/cm² olan bir LED ışık kaynağı ile 20 saniye polimerize edildi. Üçüncü gruba cam karbomer (APA Glass Fill) uygulandıktan sonra ışın gücü 1200 mW/cm² olan bir LED ışık kaynağı ile 60 saniye polimerize edildi. Dördüncü gruba APA Glass Fill uygulandıktan sonra üzerine yüzey örtücü olan APA Gloss aplikatör yardımıyla uygulandı. Daha sonra ışın gücü 1200 mW/cm² olan bir LED ışık kaynağı ile 60 saniye polimerize edildi. Örnekler distile su içerisinde bekletildi ve her hafta distile su yenilendi. Örneklerin yüzeyleri Kerr marka disklerle kalın grenliden ince grenliye doğru polisajlandıktan sonra 500 ve 1000 grenli silikon karpit zımpara kullanılarak yüzey pürüzlülükleri giderildi. Örneklerin mikrosertlik ölçümlerinin yapılması için Vickers cihazı kullanıldı. Her örneğe 15 saniye süreyle 300 gr'lık yükleme yapılarak sertlik ölçümleri tamamlandı. Her bir örnekte 3 farklı noktada ölçüm yapıldı ve elde edilen değerlerin ortalaması alındı.

Bulgular: Mikrosertlik ölçümleri kıyaslandığında, kompozit ile restore edilen grup (Grup II), diğer gruplara oranla sertlik değeri en yüksek bulunan grup olmuştur. Ardından cam iyonomerle restore edilen grup (Grup I) ve cam karbomere ek olarak yüzey örtücü uygulanan grup (Grup IV) gelmektedir. Mikrosertlik olarak en düşük bulunan grup ise cam karbomer ile restore edilen grup (Grup III) olmuştur. Tüm gruplar arasındaki ikili farklılıklar yapılan Post Hoc testi (Games & Howell testi) ile istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. (Hepsi için p<0.001).

Sonuç: Süt molar dişlerdeki Sınıf I kavitelerde kompozit rezin kullanılması, cam iyonomer ve cam karbomer kullanılmasına kıyasla mikrosertlik açısından daha uygundur. Cam karbomer materyale yüzey örtücü uygulanması mikrosertlik değerini arttırmaktadır. Süt dişlerindeki Sınıf I kavitelerde restoratif materyal olarak cam karbomer kullanılacağı zaman yüzey örtücü ile birlikte kullanılmasının mikrosertliğini arttıracaklarını böylece restorasyonun ağız içi kuvvetlere karşı dayanımını arttıracaklarını ve ömrünü uzatacaklarını düşünmekteyiz.

Dental Travma Rehberi Işığında Chatgpt, Gemini Ve Deepseek'in Başarı Karşılaştırması

¹**Emre Serhan Alper, ¹Çiğdem Güler**

¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, Ordu

Email : emreserhanalper@gmail.com, cigdem_zehir@yahoo.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı, üç farklı yapay zeka modelinin (ChatGPT, Gemini ve Deepseek) dental travma alanındaki soruları cevaplama başarısını değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Kamuya açık olan Uluslararası Dental Travmatoloji Derneği'nin güncel tedavi rehberleri dikkate alınarak oluşturulan 30 soru ChatGPT, Gemini ve Deepseek yapay zeka modellerine eş zamanlı olarak sorulmuş, yanıtlaması ve açıklama yapması istenmiştir. Yapay zeka modellerinin sorulara verdikleri cevaplar ve açıklamalar, bir pedodonti uzmanı tarafından 3 noktalı Likert Ölçeği (LÖ) ile puanlandırılmıştır (0: yanlış, 1: kısmen doğru veya eksik, 2: doğru). Her modelin toplam puanı 0–60 arasında hesaplanmıştır. Veriler istatistiksel olarak (normallik dağılımı Shapiro-Wilk, homojenlik Levene, karşılaştırmalar Friedman ve Bonferroni düzeltmeli Wilcoxon signed-rank testleri) analiz edilmiştir.

Bulgular: Maksimum 60 puan üzerinden ChatGPT 52, Gemini 49 ve Deepseek 37 puan almıştır. LÖ dağılımları incelendiğinde, ChatGPT LÖ0: %6.7, LÖ1: %36.7, LÖ2: %56.7, Gemini LÖ0: %6.7, LÖ1: %43.3, LÖ2: %50, Deepseek LÖ0: %13.3, LÖ1: %50, LÖ2: %36.7'dir. Bununla birlikte Friedman testi sonuçlarına göre, yapay zeka modellerinin başarısı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır (P=0.058). Post-hoc analizlerde, ChatGPT ile Deepseek arasındaki fark neredeyse anlamlılık düzeyine ulaşmış, ancak Bonferroni düzeltmesine göre bu fark da istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır (P = 0.021 > 0.0167).

Sonuç: Çalışmamızın sınırlamaları dahilinde, ChatGPT dental travma hakkındaki soruları cevaplama konusunda Gemini ve Deepseek'ten daha yüksek bir başarı oranı sergilese bile bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildir. Yapay zeka tabanlı bu modeller, dental travma hakkında bilgiye erişim süreçlerinde potansiyel bir destek aracı olarak değerlendirilebilir.

Anahtar kelimeler: Çocuk Diş Hekimliği, ChatGPT, Gemini, Deepseek, Yapay Zeka, Dental Travma

Intraosseöz ve İntraligamenter Anestezi Hakkında Yapılmış Çalışmaların Bibliyometrik Analizi

¹*Ezgi Gürlük, ¹Tuğçe Nur Şahin, ¹Asu Çakır*

¹*Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Diş Hekimliği Fakültesi*

Email : ezgigurluk@gmail.com, tugcenpekdemir@gmail.com, asucakir@hotmail.com

Amaç: İntaligamenter anestezi (ILA), anestezi solüsyonunun periodontal membrana zerk edilmesi ile uygulanır. Daha çok diğer anestezi tekniklerinden sonuç alınamadığında tercih edilmektedir. İntraosseöz anestezi (IOA), anestezi bir solüsyonun dişleri destekleyen alveolar kemiğine enjekte edilmesi prensibine dayanır. Bu yöntemde anestezi, yumuşak doku uyuşukluğuna neden olmaksızın enjeksiyondan hemen sonra başlar ve geleneksel sinir bloğu tekniklerine kıyasla daha az miktarda anestezi solüsyonunun yeterli olduğu bildirilmiştir. Bibliyometrik analiz; belirli bir alandaki yayınların belirli zaman aralıklarında yazar, yayın, konu, atıf sayısı ve atıf yapılan kaynaklar açısından niceliksel analizidir.

Bu çalışmanın amacı IOA ve ILA kullanılarak gerçekleştirilmiş olan çalışmaların bibliyometrik analizini yaparak bu konuda günümüze kadar yapılmış çalışmalar hakkında fikir sahibi olmaktır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada, 14.03.2025 tarihinde, Scopus veri tabanı kullanılarak ILA ve IOA ile ilgili yapılmış olan çalışmalar incelenmiştir. Seçilen anahtar kelimeler “intraosseöz, intraligamenter, anestezi, anestezi, dental”dir. Çalışma alanı “diş hekimliği”, belge türü “makale”, çalışma dili “İngilizce” olarak belirlenmiştir. Kısıtlamalar sonucunda 828 tane makaleye ulaşılmıştır. Yaptığımız incelemeler neticesinde 115 adet makalenin bizim çalışmak istediğimiz alan ile ilgili olduğu tespit edilmiştir. Bunlar CSV dosyası şeklinde indirilmiştir. İndirilen makaleler ile ilgili ulaşmak istediğimiz ayrıntılar (yıl, yazarlar, anahtar kelimeler, dil vs.) seçilmiştir. R Studio programı ile Bibliometrix- biblioshiny web tabanlı analiz uygulaması kullanılarak elde edilen veriler analiz edilmiştir.

Bulgular-Sonuç: IOA ve ILA hakkında; dünya genelinde 1990-2024 tarihleri arasında 115 adet çalışma yayımlanmıştır. Bu çalışmaların yayımlandığı dergi sayısının 47, bu konuda yayım yapan yazar sayısının ise 370 olduğu bilgisine ulaşılmıştır. Yayım sayısının yıllık artış oranı %5,41’dir. Uluslararası ortak yazarlı makale oranı %17,39’dur. Yayımaların ortalama yaşı 13,8’dir. Her bir belge ortalama 21,2 kez atıf almıştır. En çok çalışma yayımlayan dergi Journal of Endodontics’ tir. Beck M. ve Reader A. bu alanlarda en fazla yayıma sahip araştırmacılar olarak öne çıkmıştır. Diğer ülkelerle en fazla bilimsel iş birliği yapan ülke ABD’dir.

Bu çalışmada, diş hekimliğinde IOA ve ILA alanındaki akademik literatürün mevcut durumunu değerlendirmek amacıyla bibliyometrik bir analiz gerçekleştirilmiştir. Elde edilen bulgular, bilimsel üretimin yıllar içinde nasıl bir değişim gösterdiğini, hangi ülkelerin en fazla katkı sağladığını ve en çok hangi anahtar kelimelerin ön plana çıktığını ortaya koymaktadır. Çalışmaların yaygınlaşmasının, bu anestezi tekniklerinin uygulanabilirliğinin artması ve yeni yöntemlerin geliştirilmesi açısından büyük önem taşıdığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: bibliyometrik analiz, intraosseöz, intraligamenter, anestezi, dental

Dezenfektanların 3d Baskılı Akrilik Reçinelerin Fiziksel Ve Optik Özelliklerine Etkisi

¹Zeynep Öztürk, ¹Beyza Nur Çelikkaya

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, BOLU

Email : dt.zeynepozturk@gmail.com , byznrclicky06@gmail.com

Amaç: Günümüzde eklemeli üretim teknolojisi, diş hekimliği uygulamalarında giderek daha yaygın hale gelmekte; bu yöntemle üretilen yer tutucular ve protezler çocuk hastalarda da tercih edilmektedir. Aparey ve protez dezenfeksiyonu, ağız sağlığını korumak için önemli ve gerekli bir uygulama olarak önerilmektedir. Kullanılan antiseptik ve dezenfektan solüsyonlar, bu materyallerin fiziksel özelliklerini etkileyerek tedavi başarısını ve materyalin ömrünü doğrudan etkileyebilir. Bu çalışmanın amacı, farklı dezenfektan solüsyonlara maruz bırakılan üç boyutlu baskı ile üretilmiş polymethyl methacrylate (PMMA) materyalinin renk stabilitesi, yüzey pürüzlülüğü ve sertlik değerlerindeki zaman bağlı değişimi incelemektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmada toplam 76 adet üç boyutlu baskı tekniği ile üretilmiş PMMA örneği, her biri 19 örnek içeren dört alt gruba ayrılmıştır. Deney grupları sırasıyla distile su (kontrol), klorheksidin, kristalin ve ozonlu suya günde 10 dakika olmak üzere iki farklı süreyle (90 ve 180 gün) maruz bırakılmıştır. Tüm gruplarda başlangıç (T0), 90. gün (T1) ve 180. gün (T2) sonunda yüzey pürüzlülüğü, mikrosertlik ve renk ölçümleri yapılmıştır. Veriler Jamovi v2.3.28 ile analiz edilmiş olup, normal dağılım Shapiro-Wilk testi ile incelenmiştir. Solüsyon ile zaman ana etkileri, solüsyon ve zaman etkileşimi nicel değişkenler normal dağılmadığı için Walrus paketi kullanılarak Robust ANOVA ile karşılaştırılmıştır. Çoklu karşılaştırmalar Bonferroni testi ile incelenmiş olup, nicel değişkenlere ait tanımlayıcı istatistikler ortanca (minimum- maksimum) ile verilmiştir. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak belirlenmiştir.

Bulgular: Pürüzlülük değerleri üzerinde solüsyonun ve zamanın ana etkisi istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p=0,020$, $p<0,001$). Tüm gruplarda zamanla pürüzlülük değerlerinde artış gözlenmiştir. En düşük pürüzlülük değeri distile su grubunda (ortanca: 0,54), en yüksek pürüzlülük değeri ise klorheksidin grubunda (ortanca: 0,67) ölçülmüştür. Sertlik değerleri açısından solüsyon ve zaman ana etkileşimi ile solüsyon-zaman ikili etkileşimi istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0,001$). Zaman ilerledikçe tüm gruplarda sertlik değerlerinde düşüş meydana gelmiştir. Distile su (ortanca: 17,9) ile klorheksidin (ortanca: 17,9) benzer sertlik değerleri göstermiştir. Buna karşılık, ozonlu su grubunda en yüksek sertlik değeri (ortanca: 18,6) gözlenirken, en düşük sertlik değeri ise kristalin grubunda (ortanca: 16,7) saptanmıştır. Renk değişimi (ΔE) açısından yalnızca solüsyonun ana etkisi istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0,001$). En düşük renk değişimi distile su grubunda gözlenmiştir ($\Delta E = 1,14$). Klorheksidin, kristalin ve ozonlu su grupları arasında ise renk değişimi bakımından anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > 0,05$).

Sonuç: Bu çalışma, dezenfektan solüsyonlara maruz bırakılan üç boyut teknolojisi ile üretilen PMMA materyallerin fiziksel ve optik özelliklerinde zamanla anlamlı değişiklikler oluştuğunu göstermiştir. Klorheksidin, özellikle yüzey pürüzlülüğünü artırıcı etkisiyle öne çıkarken; renk değişimi ve sertlik azalması açısından ozonlu su ve kristalin ile benzer etkiler göstermiştir. Bu bulgular, klinik uygulamalarda dezenfektan seçiminin, sadece mikrobiyal etkinlik değil, materyalin uzun dönem stabilitesi açısından da dikkatle değerlendirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır.

Otizmli Çocuklarda Çene Kemiği Değişikliklerinin Fraktal Analiz Ve Radyomorfometrik İndekslerle Değerlendirilmesi

¹**Gamze KAPLAN, ¹Deniz Sıla ÖZDEMİR ÇELİK, ¹Nihal ALTUNOK ÜNLÜ**

¹*Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, BOLU*

Email : gmzkpln9918@gmail.com, denizsilaozdemir@gmail.com, altunoknihal@gmail.com

Amaç Bu çalışmanın amacı, otizm spektrum bozukluğu (OSB) tanısı almış çocukların kemik kalitesinin panoramik radyografi üzerinden mandibular indeksler ve fraktal boyut analizi kullanılarak ölçülmesi ve sağlıklı çocuklarla karşılaştırılmasıdır.

Gereç ve Yöntem Bu çalışma Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na muayene veya tedavi amacıyla başvurmuş çocuklardan teşhis amacıyla alınmış panoramik radyografilerin kullanıldığı tek merkezli kesitsel retrospektif bir çalışmadır. OSB tanısı almış 34 çocuk hasta ile yaş ve cinsiyet açısından çalışma grubuna benzer özellikler gösteren 78 sağlıklı çocuk çalışmaya dahil edildi. Mandibular kortikal indeks (MKİ), mental indeks (Mİ) ve panoramik mandibular indeks (PMİ) ölçümleri yapılmıştır. Ayrıca sağ ve sol kondil, angulus ve premolar-molar arası bölgelerden alınan ilgili bölgeler (ROI) üzerinden fraktal boyut (FB) analizi gerçekleştirildi. Görüntü analizleri ImageJ yazılımı ile yapılmış, istatistiksel değerlendirmeler SPSS v23 programı kullanılarak gerçekleştirildi. Anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak kabul edildi.

Bulgular FB ölçümlerinde ve radyomorfometrik ölçümlerden PMİ ve MKİ değerlerinde OSB tanısı almış bireyler ile kontrol grubu arasında anlamlı bir fark elde edilmedi ($p > 0.05$). Ancak Mİ ölçümleri açısından OSB grubunda, kontrol grubuna kıyasla istatistiksel olarak anlamlı fark görüldü ($p < 0.001$).

Sonuç OSB tanısı almış çocukların mandibular trabeküler kemik yapısı, sağlıklı bireylerle benzerlik göstermiştir. Ancak kortikal kemik kalınlığına ilişkin parametrelerde gözlenen artış, bu bireylerde kemik gelişiminde sağlıklı çocuklardan farklı bir paternin varlığını düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Otizm Spektrum Bozukluğu, Fraktal Analiz, Panoramik Radyografi, Kortikal Kemik Kalınlığı, Radyomorfometrik İndeksler

Çocuklarda Yağ Çekmenin Dişeti Sağlığı Üzerine Etkisinin ve Kabul Edilebilirliğinin Değerlendirilmesi

¹Elif DEMİREL ŞEKER, ¹Deniz Sıla ÖZDEMİR ÇELİK, ¹Nazlı ŞENGEL

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, Bolu

Email : elifdemirel089@gmail.com, denizsilaozdemir@gmail.com, nazlisengel93@gmail.com

Amaç Bu çalışmada amacımız farklı özellikteki yağlar (zeytinyağı ve hindistan cevizi yağı) ile yağ çekme ve klorheksidin gargaranın dişeti sağlığı üzerine etkisini incelemek ve bu solüsyonların çocuklar tarafından kabul edilebilirliğini değerlendirmektir.

Gereçler ve Yöntem Çalışma grubunda yer alan 45 hastaya rutin olarak ev ortamında kendilerinin uygulayabilecekleri, dental bakım rutinlerine dahil etmeleri için; hindistan cevizi yağı (n=15), zeytinyağı (n=15) ve klorheksidin bazlı gargara (n=15) 30 gün süre ile her gün günde 1 defa olarak tavsiye edildi. Hastaların 0, 14, ve 30. günde dişeti sağlığını değerlendirme amacıyla gingival indeks (Gİ), plak indeksi (Pİ) ve basitleştirilmiş oral hijyen indeksi (BOHİ) kayıtları alındı. Katılımcılara telefon yoluyla 5 soruluk bir anket yapılarak uygulama hakkındaki deneyimlerine ait bilgiler toplandı. Analizler IBM SPSS 27 programında gerçekleştirildi. Anlamlılık düzeyi p<0.05 olarak kabul edildi.

Bulgular Çalışmada üç farklı grup (klorheksidin, zeytinyağı, hindistan cevizi yağı) arasında plak indeksi (Pİ), gingival indeks (Gİ) ve basitleştirilmiş oral hijyen indeksi (BOHİ) açısından 1., 14. ve 30. günlerde istatistiksel olarak anlamlı farklar tespit edilmiştir (p<0,05). Zamanla tüm gruplarda indeks değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı azalma gözlenmiştir (p<0,001). Zeytinyağı grubunda kız çocuklarının 30. gün Gİ değerleri erkek çocuklara kıyasla anlamlı düzeyde daha yüksek bulunmuştur (kızlar: 0,22±0,22; erkekler: 0,02±0,04; p=0,025). Hindistan cevizi yağı grubunda erkek çocukların 30. gün Pİ ve Gİ değerleri kızlara göre anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur (Pİ: erkekler 0,99±0,55; kızlar 0,50±0,19; p=0,029, Gİ: erkekler 0,67±0,33; kızlar 0,31±0,19; p=0,029). Klorheksidin grubunda ise 30. gün Pİ, Gİ ve BOHİ değerleri cinsiyetler arasında farklılık göstermiş olmakla birlikte, bu farklar istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır (p>0,05). Cinsiyet ve diş fırçalama sıklığı ile 30. gün klinik indeks değerleri arasında genel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ancak zeytinyağı grubunda kızların Gİ değerleri erkeklere göre daha yüksek bulunmuştur (p<0,05). Klorheksidin grubu, Pİ (0,13±0,17) ve Gİ (0,13±0,17) açısından 30. gün sonunda en düşük ortalama değerlere ulaşırken, bu gruptaki çocukların %60'ı gargara kullanımını "her gün kullanmak kolaydı" şeklinde değerlendirmiştir. Uygulama süresinin uygunluğu açısından en yüksek katılımcı memnuniyetini (%80) klorheksidin grubu göstermiştir. Tadı veya kokusu açısından en çok olumsuz değerlendirme hindistan cevizi yağı için bildirilmiştir. Bu gruptaki katılımcıların %33,3'ü kokusunu, %20'si tadını sevmediğini belirtmiştir.

Sonuç Çalışmada kullanılan her 3 solüsyonda gingival sağlık üzerinde olumlu etkiler gösterirken en etkili ve hastalar tarafından kabul edilebilir özellikteki solüsyonun klorheksidin olduğu görülmektedir. Zeytinyağı ve hindistan cevizi yağı gösterdiği klinik başarı ile klorheksidine alternatif olabilir.

Atatürk Üniversitesi Stajyer Diş Hekimlerinin Pedodonti Uzmanlığı Görüşlerinin Değerlendirilmesi

¹Ayşe Buket Tepebaşı, ¹Samra Hashimi, ¹Sera Şimşek Derelioğlu, ¹Sarvenaz Nourbakhsh

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, Erzurum

Email : buketepebasi@gmail.com, semra.hashimi@gmail.com, simseksera@gmail.com, nourbakhsh.sarvenaz@gmail.com

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde eğitim gören öğrencilerin pedodonti uzmanlığı hakkındaki görüşlerinin değerlendirilmesidir.

GEREÇ-YÖNTEM: Çalışmaya Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde eğitim görmekte olan 137 tane 4 .sınıf öğrencisi ve 142 tane 5. sınıf öğrencisi katılmıştır. Öğrencilerden diş hekimliğinde uzmanlık hakkındaki düşüncelerini içeren 8 sorudan (cinsiyet, yaş, sınıf, uzmanlık yapmak isteyip istemedikleri, uzmanlık yapmayı düşündükleri alan, pedodonti tercih etme sebepleri, pedodonti tercih etmeme sebepleri, hangi yaş grubuna bakmayı düşündükleri) oluşan kağıt anketleri doldurmaları istenmiştir. Verilerin istatistiksel analizinde deskriptif istatistik, frekans analizleri, bağımsız örneklem t testleri, çapraz tablolar kullanıldı. **BULGULAR:**

Pedodonti uzmanlığı yapmak isteyen öğrencilerin 4. sınıf ve 5. sınıftaki öğrenciler arasındaki oranı %18.2 olarak yorumlanmıştır. Pedodonti uzmanlığı ile ilgili görüşlerin öğrencilerin cinsiyetine göre istatistiksel olarak anlamlı ($p<0.01$), öğrencilerin eğitim dönemine göre istatistiksel olarak farklılık görülmemiştir ($p=0,890$). Pedodonti uzmanlığı tercih etme nedeni olarak ‘Çocuk diş hekimliği birçok branşı kapsadığı için tercih ediyorum’ seçeneği %19.1 oranı ile en çok işaretlenen seçenek olarak yorumlanmıştır. Pedodonti uzmanlığı tercih etmeme nedeni olarak ‘Çocuk hastalarla çalışmanın yetişkin hastalarla çalışmaktan daha zor olduğunu düşünüyorum’ seçeneği %21.6 oranı ile en çok işaretlenen seçenek olarak yorumlanmıştır. Anket yapılan öğrencilerin en çok bakmayı düşündükleri yaş grubu %36.9 oranı ile ‘12-18 yaş (daimi dişlenme dönemi)’ olarak yorumlanmıştır.

SONUÇ: Genel olarak alınan yanıtlar değerlendirildiğinde, uzmanlık tercihlerinde pedodontinin en sık seçilen üç branştan olduğu gözlemlenmiştir. Pedodonti tercih edenlerin cinsiyeti sıklıkla kadın olarak gözlemlenmiştir. Pedodontinin birçok branşı içeriyor olması, iş imkanının fazla olması ve pedodontinin toplumsal sağlık açısından önemli bir yeri olması sıklıkla tercih edilme sebeplerinden olmuştur. Pedodonti tercih etmeyenlerin sebeplerinin ise çocuk hasta bakmanın yetişkinlerden zor oluşu, çocuk hastaların kooperasyon güçlüğü, çocuklarla iletişim kurmanın sabır gerektiren bir süreç olduğu gözlemlenmiştir.

ANAHTAR KELİMELEER: Çocuk Diş Hekimliği, Uzmanlık

Kendinden Birleşen Peptitler Remineralizasyonda Yeni Bir Umut Mu?**¹Bilal ÖZMEN, ¹Şeyma ÇOLAK**¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, SAMSUN**Email :** bilalozmen@hotmail.com, seyma.colak7@gmail.com

Amaç: Günümüz diş hekimliğinde, diş çürüklerinin başlangıç aşamasında teşhis edilerek sürecin geri döndürülmesine yönelik uygulamalar oldukça önem kazanmıştır. Curodont (Credentis AG, Windisch, Switzerland) ticari isimli materyal ile, başlangıç çürük lezyonların tedavisinde yeni bir biyomimetik yaklaşım tanıtılmıştır. Başlangıç çürük lezyonunun yüzey altı gövdesi içinde, hidroksiapatiti oluşturma amacıyla mine matriks proteinlerini taklit eden, kendiliğinden birleşen peptit P11-4 bu amaçla kullanılmaktadır. P11-4, özel olarak tasarlanmış bir peptit zinciridir. Dişteki çürük alanına uygulandığında, kendi kendine organize olarak (self-assembling) bir yapı oluşturur. Bu yapı, mine dokusundaki doğal protein yapısını taklit eder ve hidroksiapatit kristallerinin yeniden oluşmasını destekleyerek diş dokusunun remineralizasyonunu sağlar. Bu çalışmanın amacı, erken dönem çürük lezyonlarının remineralizasyonunda kullanılan P11-4 peptitleri ile ilgili yapılan araştırmaların derlenmesidir. Mevcut makaleler değerlendirilerek minimal invaziv diş hekimliğinde P11-4 peptitlerinin yeri ortaya konulacaktır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada, 18.04.2025 tarihinde PubMed ve Google Scholar veri tabanlarında “Self-Assembling Peptide P11-4” anahtar kelimesiyle arama yapılarak son beş yılda PubMed üzerinden 39 ve Google Scholar üzerinden ise 142 sonuç bulunmuştur.

Bulgular-Sonuç: P11-4 peptit kullanımının; florür, kazein fosfopeptit amorf kalsiyum fosfat (CPP-ACP), biyoaktif camlar, düşük viskoziteli rezinler gibi diğer remineralizasyon materyallerine alternatif olarak kullanılabileceği ve özellikle başlangıç çürüğü tedavisinde umut vadeden bir biyomimetik materyal olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Kavite Dezenfeksiyonunda Kullanılan Gargaraların Bağlanma Gücüne Etkisi

¹Huriye İŞÇİ ULUIŞIK, ¹Mehmet ÜNAL

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı
/Afyonkarahisar

Email : huriyeuluisik15@gmail.com, dtmehmetunal@gmail.com

AMAÇ: Diş hekimliğinde kavite preparasyonu, restoratif bir materyal yerleştirilmeden önce enfekte dentin ve minenin tamamen uzaklaştırılmasını amaçlayan cerrahi bir işlemdir. Kalan çürük oluşumu potansiyeli nedeniyle, diş preparasyonundan sonra dentini dezenfekte etme yeteneğine sahip dezenfektan maddeler uygulanmaktadır.

Bu çalışmanın amacı farklı ağız gargaralarının kavite dezenfektanı olarak kullanıldığında bağlanma dayanımına olan etkisini karşılaştırarak kompozit rezin restorasyonlarının başarısını artırabilecek kavite dezenfeksiyon protokolünün belirlenmesi amaçlanmıştır.

GEREÇ-YÖNTEM İn vitro deneysel çalışmada 48 adet çürüksüz insan üçüncü azı dişi kullanılmıştır. Dişler, su soğutması altında düşük devirli elmas disk kullanılarak okluzogingival yönde kesilmiş ve dentin açığa çıkarılmıştır. Örnekler, uygulanacak kavite dezenfeksiyon yöntemine göre rastgele olarak, her biri 12 örnek içeren dört deney grubuna ayrılmıştır: Grup I: Kontrol grubudur. Dişlere herhangi bir kavite dezenfektanı uygulanmamıştır. Grup II: Klorheksidin ve benzadamin HCl emdirilmiş pamuk pelet, dentin yüzeyine 20 saniye süreyle uygulanmıştır. Ardından, 10 saniye boyunca hava ile kurutulmuştur. Grup III: Klorheksidin solüsyonu emdirilmiş pamuk pelet dentine 20 saniye süreyle uygulanmıştır. Ardından dişler 10 saniye süreyle hava ile kurutulmuştur. Grup IV: Benzadamin HCl emdirilmiş pamuk pelet dentine 20 saniye süreyle uygulanmıştır. Ardından dişler 10 saniye süreyle hava ile kurutulmuştur. Bu işlemlerden sonra dişlere kullanıcı talimatlarına uyularak universal adeziv uygulanmış ve ışıkla sertleştirme işlemi gerçekleştirilmiştir. Oluşturulan numuneler 24 saat boyunca serum fizyolojikte bekletildikten sonra bağlanma dayanımı test edilmiş ve Tukey-HSD testi ile analiz edilmiştir.

BULGULAR-SONUÇ Elde edilen veriler Tukey-HSD istatistik programı ile analiz edilmiştir. Yapılan çoklu karşılaştırma testi sonuçlarına göre gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklar gözlemlenmiştir. En yüksek ortalama değere sahip olan Klorheksidin grubu (15.17 ± 1.04), istatistiksel olarak Grup A içinde yer almış ve özellikle kontrol grubuna göre (9.13 ± 1.04) ile anlamlı düzeyde farklılık göstermiştir ($p < 0.05$). Diğer yandan, Klorheksidin ve Benzadamin HCl kombinasyonu ile (10.94 ± 1.04) ve Benzadamin HCl (10.42 ± 1.04), her iki grup içerisinde de yer almakta olup, bu kategorilerin istatistiksel olarak hem yüksek hem de düşük ortalama değerli gruplarla anlamlı bir farklılık göstermediği anlaşılmaktadır. Çalışmamızın bulguları, klorheksidinin bağlanma başarısı açısından literatürdeki verilerle uyumlu olarak yeterli etkinlik gösterdiğini ortaya koymuştur. Ancak, dentine bağlanma başarısını artırmaya yönelik daha kapsamlı ve kontrollü çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Theracal Pt Ve Biodentine'in Süt Dişı Amputasyonlarında Kullanımının Değerlendirilmesi

¹Fatma Aybike Gani, ¹Fatih Öznurhan, ¹Elif Gizem Taçyıldız

¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, SİVAS

Email : ganiaybike2@gmail.com, fatihozn@hotmail.com, elifgizem51@gmail.com

Giriş ve Amaç: Bu çalışma, süt dişı amputasyonlarında TheraCal PT ve Biodentine materyallerinin kullanımının uzun dönemdeki klinik ve radyolojik sonuçlarını incelemeyi amaçlamıştır.

Yöntem: Bu randomize klinik çalışmada, 4-9 yaş arasındaki 16 çocuk hastada süt dişı vital amputasyon tedavisi uygulanan 32 süt azı dişı incelendi. Her bir gruptaki 16 diş rastgele seçilerek TheraCal PT uygulandı. Hastaya tekrar randevu verilerek diğer tarafına Biodentine uygulandı. Çalışma kapsamında, tedavisi sonrasında dişler paslanmaz çelik kron ile restore edildi. Hastalar, tedavinin 1, 3, 6, ve 12. aylarında klinik ve radyolojik olarak değerlendirildi. Değerlendirmeler, bağımsız iki hekim tarafından yapıldı ve sonuçlar karşılaştırıldı.

Bulgular ve Sonuç: 12 ay sonunda, Biodentine grubunda klinik başarı oranı %100 iken, radyolojik başarı oranı % 68,75 olarak bulundu. TheraCal PT grubunda klinik başarı oranı %100 iken, radyolojik başarısının zamanla azaldığı görüldü. İstatistiksel analizler sonucunda, TheraCal PT grubunun, Biodentine grubuna göre anlamlı derecede daha düşük başarı gösterdiği bulundu ($p > 0.05$). Son yıllarda piyasaya sürülen TheraCal PT'nin amputasyon tedavisindeki klinik performansı hakkında çok az veri bulunmaktadır. Ancak bu çalışma, amputasyon tedavisinde Biodentine kullanımının etkili olduğunu, ancak TheraCal PT'nin bu alanda daha az başarı sağladığını göstermiştir.

Çocuk Diş Hekimliği Uzmanlık Öğrencilerinin Çocuk Sevme ve Empati Düzeylerinin Değerlendirilmesi

¹Burcu Güçyetmez Topal, ¹Büşra Yıldız

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı,
AFYONKARAHİSAR

Email : dt.burcugucyetmez@gmail.com, yildiiz.busra97@gmail.com

Amaç: Çocuklarla çalışan sağlık personelinin çocuklara karşı olumlu tutum sergilemesi hem sağlıklı iletişim hem de mesleki doyum açısından önemlidir. Empati ise etkili hekim-hasta ilişkisi için temel bir beceridir. Bu çalışmada, pedodonti uzmanlık eğitimi alan hekimlerin çocuk sevgisi ve empati düzeyleri, demografik değişkenler doğrultusunda değerlendirilmiştir.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya, Türkiye'deki rastgele seçilen Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği bölümünde uzmanlık eğitimi almaya devam eden 200 gönüllü uzmanlık öğrencisi dahil edilmiştir. Çalışmaya katılan uzmanlık öğrencilerine öncelikle araştırmacılar tarafından hazırlanan demografik bilgi formu uygulanmıştır. Ardından 14 maddeden oluşan Barnett Çocuk Sevme Ölçeği ve 20 maddeden oluşan Jefferson Empati Ölçeğini doldurmaları istenmiştir. Elde edilen verilerin istatistiksel analizleri SPSS paket yazılım programı ile yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya 178 kadın (%89), 22 erkek (%11) olmak üzere toplam 200 pedodonti uzmanlık öğrencisi katılmıştır. Katılımcıların 146'sı (%73) bekar, 54'ü (%27) evli, 20'si (%10) çocuk sahibidir. Mezuniyet kurumlarına göre 179'u (%89,5) devlet, 21'i (%10,5) vakıf üniversitesi olarak dağılım göstermiştir. Vakıf üniversitesi mezunu hekimlerin devlet üniversitesi mezunu olan hekimlere göre çocuk sevme düzeyinin daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($p=0,047$). Cinsiyetlerine göre empati düzeyleri değerlendirildiğinde; kadınların empati düzeyi erkeklerden istatistiksel olarak anlamlı derecede daha yüksek bulunmuştur ($p=0,022$). Bekar hekimlerin evli hekimlere göre empati düzeyinin daha yüksek olduğu saptanmıştır ($p=0,018$). Uzmanlık eğitiminin ilk 1 yılında olan hekimlerin 1 ile 2 yıl arasında olan hekimlere göre daha yüksek empati düzeyine sahip olduğu ve bu farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptanmıştır ($p= 0,016$). Ortalama çocuk sevme skorları ile perspektif, şefkatli özbakım ve kendi yerine koyma empati skorları arasında Spearman's rho korelasyon katsayısına göre pozitif yönlü orta dereceli bir korelasyon bulundu ($r:0.404$, $p<0.001$, $r:0.448$, $p<0.001$, $r:0.341$, $p<0.001$)

Sonuç: Çocuk diş hekimliğinde uzmanlık eğitimi alan hekimlerin çocuk sevme becerilerinin mezun olunan okul ile ilişkili olduğu bulunmuştur. Empati düzeyinin ise hekimin cinsiyeti, medeni durumu, çocuk sahibi olma durumu ve uzmanlık yılı gibi faktörlerle ilişkili olduğu sonucuna varılmıştır. Uzmanlık öğrencilerinin yıllar içinde maruz kaldıkları empatik aşınmanın azaltılması için gerekli sağlık politikalarının düzenlenmesi önerilebilir.

Genç Daimi Molar Dişlerde Amputasyon Tedavisinin Klinik Ve Radyografik Başarısı

¹*Nuran Gökdoğan, ¹Enes Cankül, ¹Volkan Çiftçi*

¹*Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi , Adana*

Email : nurangokdogan27@gmail.com, , volkangazi@yahoo.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı, daimi molar dişlerde uygulanan parsiyel ve koronal amputasyon tedavilerinin klinik ve radyografik başarısını değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Bu klinik çalışma için, 2022-2023 yılları arasında Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'nda tedavi yaşı 8-13 yıl olan ve daimi birinci molar dişlerine amputasyon (parsiyel veya total) tedavisi yapılan hastalar retrospektif olarak tarandı. Tedavi takip süresi en az 2 yıl olan, sistemik olarak herhangi bir sorunu olmayan ve ilgili dişe başka bir tedavi yapılmayan hastalar çalışmaya dahil edilirken, yapılan tedavinin belli olmadığı ve kontrol muayenesine gelemeyen hastalar çalışma dışı bırakıldı. Dahil edilme kriterlerine uyan 34 hastanın 37 daimi molar dişi çalışmaya dahil edildi ve yapılan tedavilerin başarısı klinik ve radyografik olarak değerlendirildi. Klinik muayenede perküsyon, apse, fistül, spontan ağrı, restorasyonun başarısı, dişte renklenme miktarı, soğuk testine yanıt ve dişte mobilite değerlendirilirken, kök ucu kapanışı, apikal periodontitis, sekonder çürük ve kanallarda kalsifikasyon varlığı radyografik olarak değerlendirildi ve hasta kayıt formlarına kaydedildi. Bu değerlendirme kriterlerinden en az birinin varlığında ilgili diş başarısız, herhangi bir olumsuz bulgunun saptanmadığı diş ise başarılı olarak kabul edildi. Sonuçların istatistiksel olarak değerlendirilmesinde tanımlayıcı analizler kullanılmıştır.

Bulgular-Sonuç: Toplam 34 hastada yapılan 37 amputasyon tedavisinin 14'ü parsiyel, 23'ü ise koronal pulpotomi olarak belirlendi. Parsiyel pulpotomi grubunda 14 diştten 12'si başarılı olarak görülürken, 23 dişte yapılan koronal pulpotomi tedavisinden 17'si başarılı olarak değerlendirildi. Koronal pulpotomi grubunda başarısız olan tedavilerden 2 dişte sekonder çürük görüldü. Retrospektif analizde, parsiyel ve total pulpotomi tedavilerinin başarı oranı sırasıyla %74 ve %85,7 olarak tespit edildi. Her iki yöntemde de normal pulpa veya geri dönüşümlü pulpitis tanılı dişlerde başarılı sonuçlar gözlemlenirken, parsiyel pulpotomi, koronal pulpotomiye göre daha başarılı bulundu. Bu çalışmanın sonuçlarına göre, her iki teknik de kanal tedavisine alternatif güvenilir tedaviler olarak değerlendirilebilmekte; ancak pulpotomi tedavilerinin başarı oranlarını netleştirmek için daha geniş örneklem sayılı ve uzun takip süreli prospektif çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Anahtar Kelimeler: Daimi birinci molar, Koronal pulpotomi, Parsiyel Pulpotomi, Vital pulpa tedavisi

Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin Tükenmişlik Ve Empati Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

¹*Feyza Nur Bademli, ¹Sena Sakin Ulubay, ¹İrem Okumuş, ¹Ayça Kurt*

¹*Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Rize*

Email : feyzanur.bademli@erdogan.edu.tr, sena.sakin@erdogan.edu.tr,
irem.okumus@erdogan.edu.tr, ayca.kurt@erdogan.edu.tr

AMAÇ: Bu çalışmada diş hekimliği fakültesinde eğitim gören 4. ve 5. sınıf öğrencilerinin empati düzeyleri ve tükenmişlik seviyeleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmaktadır. GEREÇ-

YÖNTEM: Bu kesitsel anket çalışmasına Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde eğitim gören 4. ve 5. sınıf öğrencileri dahil edildi. Katılımcılara Google Formlar üzerinden uygulanan anket formunun ilk bölümünde demografik verileri içeren 6 soru bulunuyordu. İkinci bölümde katılımcıların tükenmişlik seviyesini ölçmek üzere kullanılan 22 sorudan oluşan Maslach Tükenmişlik Ölçeği (MTÖ) ve üçüncü bölümünde katılımcıların empati düzeylerini ölçmek üzere kullanılan 20 sorudan oluşan Hekim Empati Ölçeği (JSPE-HP) yer alıyordu. Çalışmada kullanılan ölçeklerin tutarlılığının testinde güvenilirlik analizi yapıldı. Yapılan Shapiro Wilk testine göre verilerin normal dağılım göstermediği belirlendi. Verilerin istatistiksel analizinde Mann Whitney U ve Spearman Korelasyon testleri kullanıldı. İstatistiksel anlamlılık $p < 0,05$ olarak belirlendi.

BULGULAR-SONUÇ: Maslach Tükenmişlik Ölçeği'nin 4. sınıf için hesaplanan 0,910 ve 5. sınıf için hesaplanan 0,899 Cronbach alfa güvenilirlik katsayısı ile; Hekim Empati Ölçeği'nin 4. sınıf için hesaplanan 0,889 ve 5. sınıf için hesaplanan 0,870 Cronbach alfa güvenilirlik katsayısı ile yüksek düzeyde güvenilir olduğu bulundu. Analizler sonucunda sınıflara göre Maslach Tükenmişlik Ölçeği ve Hekim Empati Ölçeği puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklar bulunmadı ($p > 0,05$). Ancak tükenmişlik ölçeğinin alt boyutu olan Kişisel Başarı puanı 5. Sınıflarda ($p = 0,014$), empati ölçeğinin alt boyutu olan Şefkatli Bakım puanları 4.sınıflarda ($p = 0,044$) istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha yüksek bulundu. 5. sınıflarda Hekim Empati Ölçeği toplam puanı ile Duygusal Tükenme arasında istatistiksel olarak anlamlı ve negatif yönlü bir ilişki bulundu ($r = -0,268$; $p = 0,018$). Empati ölçeğinin alt boyutu Şefkatli Bakım ile Maslach Tükenmişlik Ölçeği toplam puanı ($r = -0,313$), Duyarsızlaşma ($r = -0,309$), Kişisel Başarı ($r = -0,317$) ve Duygusal Tükenme ($r = -0,279$) alt boyutları arasında istatistiksel olarak anlamlı ve negatif yönlü ilişkiler tespit edildi ($p < 0,05$). Bunlar dışında kalan tüm değişkenler arasında ve 4. Sınıf öğrencileri için yapılan tüm analizlerde istatistiksel olarak anlamlı ilişkiler bulunamadı ($p > 0,05$). Bu çalışmanın sonuçlarına göre 5. sınıf öğrencileri arasında yüksek tükenmişlik seviyeleri daha düşük empati düzeyleri ile ilişkili bulundu. Empati özellikle çocuk hastalarda başarılı bir diş hekimi-hasta ilişkisi kurularak hastaların uyumunun artırılmasına, dental anksiyetenin azaltılmasına ve daha iyi tedavi sonuçlarının alınmasına katkı sağlamaktadır. Bu nedenle diş hekimliği eğitiminde hekimlerin empati düzeylerini artırabilmek amacıyla tükenmişliğe neden olan faktörlerin araştırılması ve tükenmişliği önlemeye yönelik müdahalelerin geliştirilmesi önem arz etmektedir.

Hemşire Ve Ebelerin Yenidoğanlarda Görülen Oral Lezyonlar Konusundaki Bilgilerinin Değerlendirilmesi

¹**Ecem Özdemir**, ¹**Zekiye Şeyma Gümüşboğa**, ²**Salih Türkmen**

¹*İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, Malatya*

²*İstanbul Göztepe Prof. Dr. Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi Çocuk Sağlığı Ve Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul*

Email : ozdemirecem15@gmail.com, seymasizer@gmail.com, drturkmenslh@gmail.com

Giriş: Yenidoğan oral lezyonları nadir görülmekle birlikte bebekler ile etkileşim halinde olan her meslek grubunun belirli düzeyde bilgi sahibi olması gereken bir konudur. Bu meslek grupları arasında her ne kadar çocuk hekimleri ve diş hekimleri ön plana çıksa da ebeler ve hemşireler meydana gelen bir lezyonda endişeli ebeveynler ile karşılaşan ilk meslek gruplarından birisidir. Bu nedenle oral lezyonların ebeler ve hemşireler tarafından fark edilebilirliği ve bu konudaki bilgi düzeylerinin tespiti önemlidir. Ek olarak bu lezyonların bir kısmı emzirme problemlerine, bebeğin oral bölgesinde ve annenin memesinde ülserasyonlara neden olabilmektedir. Bu doğrultuda emzirme danışmanlığı yapma yetkisine sahip ebeler ve hemşireler için oral lezyonların tespitinin önemi artmaktadır. Bu çalışmanın amacı, ebeler ve yenidoğanlar ile çalışan hemşirelerin yenidoğan oral lezyonlarının teşhisi, komplikasyonları ve tedavi süreci hakkındaki bilgisini değerlendirmek ve ileride söz konusu olabilecek eğitime yönelik bir altyapı oluşturmaktır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada, ebe, yenidoğan servisi hemşireleri ve yenidoğan yoğun bakım ünitesi hemşirelerine yönelik, Google Forms üzerinden dijital olarak uygulanan çevrim içi bir anket formu kullanıldı. Katılımcılar anket formuna e-posta ve sosyal medya platformları aracılığıyla yönlendirildi ve gönüllü katılım sağlandı. İki bölümden oluşan anketin birinci bölümünde yer alan 12 soru, katılımcıların sosyodemografik özelliklerini belirlemeye yönelik hazırlandı. İkinci bölümde ise katılımcıların yenidoğan oral lezyonlarına ilişkin bilgileri değerlendirildi. Bu bölüm, natal/neonatal diş, sürme kisti, ankiloglossi, dudak-damak yarıkları, kandidiyazis, hemanjiyom ve oral beyaz lezyonları kapsayan toplam 31 çoktan seçmeli sorudan oluşuyordu. Her bir durumun sorusu öncesinde ilgili lezyona ait bir fotoğraf eklenerek, lezyonların görsel olarak tanımlanması sağlandı; bu sayede katılımcıların soruyu daha net anlayabilmesi ve kavram karışıklığının önlenmesi amaçlandı. Elde edilen veriler, R programlama dilinin 4.4.1 sürümü kullanılarak analiz edildi. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak kabul edildi.

Bulgular: Mevcut çalışmaya yaşları 21 ile 49 arasında değişen (Ort±SS: 32.01±7.11) toplam 92 ebe ve hemşire katıldı. Katılımcıların %97.8'i kadın (n=90), %2.2'si erkekti (n=2). Mesleki dağılıma bakıldığında, katılımcıların %58.7'si ebe, %26.1'i yenidoğan servis hemşiresi ve %15.2'si yenidoğan yoğun bakım hemşiresi olarak görev yapmakta idi. Katılımcıların %60.9'u daha önce ağız ve diş sağlığına yönelik herhangi bir eğitim almadığını belirtti. Yenidoğanlarda en sık karşılaşılan oral lezyon olarak kandidiyazis vakaları raporlandı (%90.2) ve katılımcılar bu lezyonun tedavisine yönelik soruya en yüksek doğru yanıt oranını verdi (%87). Mesleki deneyim ile katılımcıların ankiloglossi, natal/neonatal diş, oral beyaz lezyonlar ve kandidiyazis vakalarının tedavisine dair bilgileri arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p < 0.05$). Öte yandan, mesleki deneyim ile katılımcıların sürme kisti vakasının tedavisine dair bilgisi arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı ($p > 0.05$); bu durum, sürme kistinin katılımcılar tarafından nadiren gözlemlenmiş olmasından kaynaklanıyor olabilir.

Sonuç: Bu çalışma, ebe ve hemşirelerin yenidoğanlarda görülen oral lezyonlara yönelik bilgilerinin tecrübeye bağlı olarak farklılaştığını ortaya koydu. Katılımcıların önemli bir kısmının ağız ve diş sağlığına yönelik herhangi bir eğitim almamış olması, bu alanda yapılandırılmış eğitime duyulan ihtiyacı göstermektedir. Bu doğrultuda, klinik gözlem deneyiminin bilgi düzeyini artırdığı ve hedefe yönelik eğitim programlarının, sağlık çalışanlarının tanı ve yönlendirme becerilerini geliştirmede önemli bir rol oynayacağı sonucuna varıldı.

Büyükazı Keser Hipomineralizasyonu Prevalansı Hakkında Yapılmış Çalışmaların Bibliyometrik Analizi

¹*Sümeyye Kabak, ¹Tuğçe Nur Şahin, ¹Asu Çakır*

¹*Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi / Karaman*

Email : dsumeyyekabak@gmail.com, tugcenpekdemir@gmail.com, asucakir@kmu.edu.tr

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Büyükazı-Keser Hipomineralizasyonu (BAKH) prevalansı konusunda yapılmış çalışmaları bibliyometrik yöntemle analiz edip bu konu hakkında fikir sahibi olmaktır.

Gereç ve Yöntem: Analiz yapılırken Scopus kullanıldı ve anahtar kelime olarak “molar”, “incisor”, “hypomineralization”, “mih”, “prevalence” ve “in” anahtar kelimeleri seçildi, bu kelimelerin çalışmaların başlıklarında yer alması istendiği için “article title” seçeneği ile taratıldı ve 111 dökümana ulaşıldı. Çalışma türü “makale”, çalışma dili “İngilizce”, çalışma alanları “tıp ve diş hekimliği” olacak şekilde filtrelendi. 2025 yılı halen devam ettiği için bu yıldaki çalışmalar baz alınmadı. Tüm bu filtrelemeler sonucu 95 adet makale elde edildi. Bu makaleler de R Studio üzerinden Bibliometrix-Biblioshiny yazılımı kullanılarak analiz edildi.

Bulgular: BAKH prevalansı hakkında dünya genelinde 2005-2024 yılları arasında; 429 akademisyenin katkıda bulunduğu, 49 farklı dergide yayımlanmış, 95 adet çalışma bulunmaktadır. Makalelerde kullanılan toplam anahtar kelime sayısı 151, yıllık yayın artışı oranı %10,78’dir. Bu konuda en çok yayın yapılan ülke Brezilya, en çok yayın yapılan dergi European Archives of Paediatric Dentistry dergisidir. Konuyla ilgili en çok yayın yapan 10 yazar ortalama olarak aynı sayıda yayın yapmıştır.

Sonuç: Tüm veriler dikkate alındığında BAKH prevalansı konusuna gösterilen ilginin arttığı görülmesine rağmen bu konuda daha fazla ülkede araştırılma yapılması gerektiği ve BAKH konusunun üzerinde durulması gereken bir konu olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Büyükazı-keser hipomineralizasyonu, bibliyometri, prevalans

Süt Dişı Amputasyonunda Kullanılan Farklı Mta Materyallerinin Sağkalımının Değerlendirilmesi

¹*Rabia Yücel, ¹Fatih Şengül*

¹*Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Erzurum*

Email : rabiayucel@gmail.com, fatihsh@gmail.com

Amaç: Çalışmamızda Neoputty® MTA ve ProRoot® MTA materyallerinin süt dişı amputasyonundaki klinik ve radyografik sağkalımlarının değerlendirilmesi ve bu durumun yaş, cinsiyet, dişin çenedeki konumu ve tedavi öncesi provake ağrı mevcudiyeti gibi faktörler ile ilişkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamız Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na tedavi amacıyla başvuran 56 hastanın 74 süt ikinci azı dişı üzerinden yürütülmüştür. Dişler tabakalı randomizasyon ile gruplara ayrılarak amputasyon tedavisi yapılmış olup, hastalar 3, 6 ve 12. aylarda klinik ve radyografik olarak değerlendirilmiştir. Sonuçlar istatistiksel olarak analiz edilmiştir

Bulgular: Materyallerin 12 aylık sağkalım süreleri değerlendirildiğinde erken zamanda, orta zamanda ve tüm takip süresi boyunca klinik ve radyografik sağkalım açısından gruplar arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($p>0.05$). Ayrıca, yaş, cinsiyet, dişlerin çenedeki konumu ve provake ağrı mevcudiyeti ile amputasyon materyallerinin klinik ve radyografik sağkalımları arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır ($p>0.05$).

Sonuç: Çalışmamızın sınırları dahilinde Neoputty® MTA ve ProRoot® MTA'nın süt dişı amputasyon tedavisinde 12 aylık başarılı sonuçlar sergiledikleri saptanmıştır. Ancak sonuçların doğrulanması için daha uzun takip süreli çalışmalara ihtiyaç vardır.

Karaman İli Ve Çevresindeki Çocukların EÇÇ Prevalansı Açısından İncelenmesi

¹*Yıldız Konya, ¹Asu Çakır, ¹Tuğçe Nur Şahin*

¹*Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Ahmet Keleşoğlu Diş Hekimliği Fakültesi*

Email : dtyildizkonya@gmail.com, asucakir@kmu.edu.tr, tugcenpekdemir@gmail.com

Giriş: Erken Çocukluk Çağı Çürükleri (EÇÇ), toplumda önemli etkilere sahip olan, çocuklarda en sık görülen kronik hastalıktır. Epidemiyolojik çalışmalar, farklı ülke ve bölgelerde diş çürüğünün yaygınlığını, insidansını ve dağılımını belirlemeyi ve ağız halk sağlığında uygulanan koruyucu ve tedavi edici önlemlerin etkisinin değerlendirilmesini kolaylaştırmıştır. Çalışmalar ilk yaşlarda mevcut olan risk faktörlerinin yaşamın ilerleyen dönemlerinde de çürük gelişiminde önemli bir rol oynamaya devam ettiğini göstermektedir. Bu çalışmada amaç Karaman ili ve çevresindeki çocuklarda EÇÇ ‘nin prevalans yönünden değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, Ağustos 2021 ile Ağustos 2023 arasında Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Diş Hekimliği Fakültesi’ ne başvurmuş olan 0-6 yaş arası 501 hastanın radyografileri ve sistemde kayıtlı işlemleri incelenerek gerçekleştirildi. Hastaların panoramik ve periapikal röntgen görüntüleri kullanılarak çürük sayısı, skorları (dmfs) ve ilk randevuda işlem yaptırıp yaptırmadığı incelenerek EÇÇ varlığı ve varlığında da şiddetli olup olmamasına göre hastalar gruplara ayrıldı.

Bulgular: 23 hastanın sistemde geçmiş tedavilere ya da çürük durumuna göre kaydı ya da röntgeni bulunmadığı için bu çalışma 478 hasta ile gerçekleştirildi. Hastaların yalnızca %10.04’ ünde EÇÇ bulunmadığı, EÇÇ görülme oranının erkeklerde (226/252) kadınlara (204/226) göre daha fazla olduğu ($p>0.05$) ve EÇÇ olanların yaş ortalaması (4.61) ile olmayanların yaş ortalaması (2.98) karşılaştırıldığında çalışma grubunda yaş büyüdükçe EÇÇ görülme olasılığının arttığı ($p<0.05$) görüldü. Yaş arttıkça ilk muayenede tedavi edilme ihtimalinin arttığı ve cinsiyetin ne yaş ne de tedaviye izin verme açısından istatistiksel bir farklılık göstermediği tespit edildi. EÇÇ görülen çocukların yaklaşık yarısının ilk randevuda herhangi bir tedaviye izin vermediği ve yaş ortalamalarının 4.3 olduğu, çalışma grubundaki çocuklar arasında en çok 5-6 yaş grubunda şiddetli EÇÇ olduğu görüldü.

Sonuç: Sonuç olarak küçük çocukların klinikte tedavisinin zor olması nedeniyle Karaman ili ve çevresindeki çocukların henüz bebekken diş hekimi muayenelerine getirilmesi ve ailelerin ağız bakımı hakkında EÇÇ gelişmeden önce bilgilendirilmiş olması oldukça kıymetlidir. Ebeveynlerin, bebeklerin ağız ve diş sağlığı hakkında bilgilendirilmesi ve düzenli diş hekimi kontrollerinin oldukça önemli olduğu düşünülmektedir. Pilot uygulama aşamasında olduğu bilinen aile diş hekimliği uygulamaları ile önümüzdeki yıllarda erken dönem (0-3 yaş) diş muayenelerinin artması ve koruyucu diş hekimliğinin invaziv tedavilerin yerini alması beklenmektedir.

Diş Fırçalama Simülasyonu Sonrası Farklı Fissür Örtücü Materyallerinde Ağırlık ve Renk Stabilitésinin Değerlendirilmesi

¹**Elif Süleymanoğlu, ¹Serpil Sağdıç**

¹BAİBÜ Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Ana Bilim Dalı, Bolu

Email : elfsrcnn@gmail.com, serpillsagdic@gmail.com

Giriş ve Amaç Bu çalışmanın amacı; farklı fissür örtücü materyallerinin simüle edilmiş fırçalama sonrası ağırlık ve renk değişimlerini karşılaştırmalı olarak değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem Farklı doldurucu oranlarına sahip rezin ve cam iyonomer içerikli fissür örtücü materyalleri kullanıldı (Seal LC, Heliöseal F Plus İvoclar, GC Fuji Triage, Dyract XP Dentsplay Sirona, Glassiosite Voco). Numuneler, 8 mm çapında ve 4 mm kalınlığında standart boyutlarda hazırlandı. Simüle fırçalama işleminden önce ve sonra ağırlık ölçümleri için hassas terazi (Weightlab Instruments WSA- 224, d=0,0001 g); renk ölçümleri için CIEL*a*b* renk sistemine sahip bir spektrofotometre (VITA Easyshade Advance) kullanıldı. Fırçalama işlemi, 200 g'lık sabit bir yük altında, 1:2 oranında hazırlanan diş macunu süspansiyonu (50 mL distile su- 100 g ROCS Kids) kullanılarak, tek yönlü ileri-geri hareketle 36.000 siklus boyunca gerçekleştirildi (Lua Lab Instruments Fırçalama Simülatörü BS12). Tüm istatistiksel analizler SPSS istatistik yazılımı (SPSS Inc., Version 23, Armonk, NY, ABD) ile yapıldı. Anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak belirtildi.

BulgularYapılan incelemede, Seal LC ve Dyract XP gruplarında fırçalama sonrası ağırlık düzeylerinde öncesine göre anlamlı derecede azalma tespit edildi (sırasıyla; $p=0,005$; $p=0,033$). Fırçalama sonrası materyallere göre renk değişimleri incelendiğinde, ΔL , Δa , Δb ve ΔE değerlerinde materyaller arasında anlamlı derecede fark bulundu (ΔL $p=0,002$; Δa , Δb : $p<0,001$; ΔE : $p=0,005$). ΔE değerine göre Dyract XP materyalinde Seal LC ve Fuji Triage materyallerine göre daha düşük renk değişimi görüldü (sırasıyla; $p=0,011$; $p=0,031$).

Sonuç Bu çalışmada, incelenen fissür örtücü materyalleri arasında en az ağırlık kaybı Glassiosite'de, en fazla ağırlık kaybı ise Fuji Triage'de gözlenmiştir. En az renk değişimi Dyract XP'de, en fazla renk değişimi ise Fuji Triage materyalinde tespit edilmiştir. Elde edilen bulgular, fissür örtücü materyallerinin hem yapısal hem de estetik dayanıklılık açısından farklılıklar gösterdiğini ortaya koymaktadır. Bu nedenle, klinik uygulamalarda materyal seçimi yapılırken bu özelliklerin göz önünde bulundurulması önerilmektedir. Anahtar Kelimeler: Diş Fırçalama, Fissür Örtücü, Ağırlık Kaybı, Renk Stabilités

Daimi Diş Amputasyonlarında Klinik Başarı Apeks Kapanması

¹**Çağla Kurt, ¹Tuğçe Nur Şahin, ¹Asu Çakır**

¹Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Diş Hekimliği Fakültesi, Karaman

Email : dtcaglakurt@gmail.com, tnsahin@kmu.edu.tr, asucakir@kmu.edu.tr

Amaç: Bu çalışmanın amacı, 6-14 yaş aralığındaki çocuk hastalarda Mineral Trioksit Agregat (MTA) ile yapılan amputasyon tedavilerinin klinik başarısını değerlendirmek ve kök gelişiminin Demirjian metoduna göre incelenerek apeks kapanma oranlarını ortaya koymaktır.

Gereç ve Yöntem: Retrospektif olarak yürütülen bu çalışmaya, Ağustos 2021 ile Aralık 2024 arasında Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Ana Bilim Dalı'na başvuran, MTA ile amputasyon tedavisi uygulanmış 80 hasta (83 diş) dahil edildi. Hastalar en az 3 ay olmak üzere 6., 9., 12. ay, 1 yıl ve üzeri süreyle takibe çağırıldı. Radyografik kontrolleri değerlendirildi. Tedavi başarısı; en az bir yıllık kontrolde kök ucu kapalı dişler için semptom (ağrı, hassasiyet, apse, fistül vb.) bulunmaması, ekstraksiyon veya kanal tedavisi yapılmamış olması olarak yapılırken, kök ucu açık dişler için kök gelişiminin Demirjian metoduna göre H evresine ulaşmasıyla belirlendi. Veriler SPSS programında analiz edilerek ki-kare ve Fisher's exact testleri ile istatistiksel olarak değerlendirildi.

Bulgular: Yapılan istatistiksel analizler sonucunda; restorasyon türü ($p=0.447$), başlangıç evresi/grubu (H, G, F) ($p=0.355$), cinsiyet ($p=0.537$), tedavi edilen diş numarası ($p=0.116$) ve dişin ön veya arka bölgede yer alması ($p=1.000$) ile tedavi başarısı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu bulgular doğrultusunda, çalışmada değerlendirilen demografik ve klinik değişkenlerin tedavi başarısı üzerinde belirleyici bir etkisi olmadığı sonucuna varılmıştır.

Sonuç: Uygun endikasyon, izolasyon ve takip ile kök ucu açık ya da kapalı olan ön ve arka grup daimi dişlerde amputasyon işleminin çalışma grubumuzdaki hastalar açısından başarılı bir tedavi seçeneği olduğunu düşünmekteyiz.

POSTER BİLDİRİLER

PB3

Lokal Mine Hipomineralizasyonun “Etch-Bleach-Seal (ICON Resin İnfiltrasyon)” Tekniği İle Kombine Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

¹Eylem Melek Yıldız, ¹Nadya Marie Hacınlioglu-Ozpar

¹Kıbrıs Sağlık Ve Toplum Bşlimleri Üniversitesi,Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Kuzey Kıbrıs Turk Cumhuriyeti

Email : eylemyildiyy@gmail.com, nadyahacinlioglu@gmail.com

Amaç: Mine hipomineralizasyonu, minenin kalınlığı değişmeksizin şeffaflığının farklı derecelerde bozulduğu, yumuşaklaştığı, niteliksel bir defektdir. Defekli minenin rengi; beyazdan kreme, sarıdan kahverengiye kadar çeşitlilik gösterebilmektedir. Mine hipomineralizasyonundan etkilenen kesici dişlerdeki renk değişiklikleri hastalarda estetik, psikolojik ve sosyal problemlere neden olabilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı; daimi üst kesici dişlerdeki mine hipomineralizasyonunun etch-bleach-seal (ICON resin infiltrasyon) yöntemi ile kombine estetik tedavisini sunmaktır.

Olgu: 10 yaşında kız hasta üst ön daimi kesici dişlerindeki opak, sarı renkteki mine lezyonlarının estetik görünümündeki şikayeti nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Dental hikayesinde; 6 aylık iken düşme sonucu üst ön süt dişlerine şiddetli darbe aldığı öğrenildi ve buna bağlı olarak travmatik hipomineralizasyon teshisi konmuştur. Her iki üst orta kesici dişlerin insizal 1/3ünde lokal, opak sarı ve krem renginde mine rekleşmesi gözlenmiştir. Sağ üst orta kesici dişte, sürme sonrası minede meydana gelen doku kaybı sonucu labial yüzeyde kavitasyon başlangıcı tespit edilmiştir. Minimal invaziv bir tedavi yaklaşımı ile opak lezyonların ICON resin infiltrasyon, sarı ve krem rengindeki bölgelerin sodyum hipoklorit ile renginin açılması, mine kaybının olduğu bölgenin ise kompozit resin ile estetik restorasyonu planlanmıştır. Dişler rubber-dam ile izole edildikten sonra pomza yardımı ile temizlendi. Sağ orta keser dişteki kavite minimal invaziv elmas rond frez (ISO 007) ile temizlendikten sonra her iki diş yüzeyine 60 sn boyunca %37 fosforik asit uygulandı. Renkleşmiş bölgelere %5’lik sodyum hipoklorit, 10 dk. boyunca fırça yardımı ile ovularak uygulandı. Arzu edilen renk elde edildikten sonra firmanın önerileri doğrultusunda ICON resin infiltrasyon (DMG, Almanya) uygulaması yapıldı. Sağ orta keser dişteki doku kaybı ise Estelite Σ Quick (Tokuyama, Japan) ile restore edildi. Tedaviden hemen sonra renkleşmiş mine lezyonlarının görünümünde azalma gözlenmiş, hasta dişlerinin görünümünden memnun kalmıştır. Hastamız 6 aylık kontrollerine devam etmektedir.

Sonuç: “Etch, bleach, seal (ICON resin infiltrasyon) kombine tedavisi çocuk hastalarda görülen opak, krem ve/veya kahverengi mine hipomineralizasyonlu dişlerin estetik tedavisinde kullanılabilecek etkili bir tedavi bir yöntemidir.

Sivas İlindeki Okul Öncesi Çocuklarda Dental Anomali ve Oklüzyon Değerlendirilmesi

¹Esra Tayar, ¹Ayşenur Demirci Balçak, ¹Arife Kaptan

¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, SİVAS

Email : esratayar@cumhuriyet.edu.tr, aysenurdemirci@cumhuriyet.edu.tr,
asozen@cumhuriyet.edu.tr

Amaç: Bu çalışmada, Sivas ilindeki anaokullarında 3-5 yaş arası çocukların dental anomalileri ve oklüzyonları değerlendirilerek, koruyucu- önleyici uygulamalara katkı sağlanması amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, Sivas il merkezindeki 22 anaokulu ve kreşe devam eden 3-5 yaş aralığındaki 1185 çocuğu kapsamaktadır. Yalnızca yasal vasilerinden yazılı onam alınan çocuklar çalışmaya dahil edilmiştir. Gönüllü katılım sağlayan velilerden, sosyodemografik bilgileri ve oral alışkanlıkları içeren anket formlarını doldurmaları istenmiştir. Çocukların dental anomalileri Kreiborg ve ark. kriterlerine, oklüzyon ise Foster ve Hamilton kriterlerine göre değerlendirilmiş ve elde edilen veriler istatistiksel olarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Gelişimsel dental anomali sıklığı %1,5 (n=17) olarak belirlenmiş olup, yaş ve cinsiyet ile dental anomali arasında anlamlı bir ilişki saptanmamıştır (p>0,05). En sık görülen dental anomali %0,8 (n=9) oranıyla ikiz dişlerdir; bunu %0,7 (n=8) hiperdonti, %0,2 (n=2) hipodonti ve %0,1 (n=1) mikrodonti takip etmiştir. İkiz diş vakalarının biri bilateral, sekizi unilateral olup tamamı maksillada yer almıştır. Hiperdonti vakalarının ikisi bilateral, altısı unilateral olarak saptanmış ve tümü maksillada bulunmuştur. Hipodonti vakalarının tamamı unilateral olarak mandibulada gözlenirken, mikrodonti vakası ise unilateral olarak maksillada tespit edilmiştir. Fonksiyonel alışkanlıklar değerlendirildiğinde, ağız solunumu %13,9, dil itimi %9,9, ağzı açık uyuma %21,7, parmak emme %3,7 ve yabancı cisim ısırma alışkanlığı %15,2 oranında bulunmuştur. Çocukların yüz profili incelendiğinde, %6,7'sinin konkv, %24,8'inin konveks ve %68,5'inin düz bir profile sahip olduğu belirlenmiştir. Süt dentisyonunda sagittal yönde artmış overjet %23,2, mandibular overjet %3,2 ve baş başa insizal ilişki %7,8 oranında görülmüştür. Vertikal yönde anterior açık kapanış %4, derin kapanış %22,6 ve posterior açık kapanış %1,6 olarak belirlenmiştir. Transvers yönde posterior çapraz kapanış %3 ve orta hat kayması %20,2 oranında saptanmıştır. Ayrıca, maymun diasteması sağ maksillada %78,2, sol maksillada %77,2, sağ mandibulada %58,3 ve sol mandibulada %58,9 oranında tespit edilmiştir.

Sonuç: Bu çalışmaya katılan çocuklarda dental anomaliler ve oklüzyon bozuklukları tespit edilmiştir. Süt dişlenme döneminde klinik muayene ile belirlenen anomaliler ve oklüzyon daimi dişlenmeyi etkileyebileceği göz önünde bulundurularak, erken müdahalenin önemine dikkat çekilmiştir. Bu doğrultuda, ağız ve diş sağlığına yönelik farkındalığın artırılması, toplumsal bilincin oluşturulması ve ebeveynlerin yanlış bilgilere dayalı uygulamalarının düzeltilerek çocuklara daha sağlıklı alışkanlıklar kazandırılması büyük önem taşımaktadır.

Prematür Temasa Bağlı Devital İmmatür Premolar Dişte Rejeneratif Endodontik Yaklaşım

¹Mesude Demiroğlu, ¹Berkant Sezer

¹Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, ÇANAKKALE

Email : mesudedmrglu@gmail.com, dt.berkantsezer@gmail.com

Amaç Apeksi kapanmamış (immatür) sürekli dişlerde pulpa nekrozu, klinik yönetim açısından önemli zorluklar ortaya koymaktadır. Bu dişlerin dentin duvarlarının ince ve köklerinin kısa olması uzun vadeli prognozu genellikle olumsuz yönde etkilemektedir. Rejeneratif endodontik prosedürler, bu tür dişlerin prognozunu iyileştirerek fonksiyonel pulpa dokusunu yeniden oluşturmakta ve kök gelişimini teşvik etmektedir. Rejeneratif endodontik tedavi, kök kanal dezenfeksiyonunun ardından devital immatür sürekli dişlerde üç boyutlu bir iskelet, kök hücreleri ve büyüme faktörleri sağlayarak kök gelişimini teşvik etmektedir. Bu vaka raporu, erken temas sonucu devitalize olmuş sol alt ikinci küçük azı dişin rejeneratif endodontik prosedürlerle tedavi edilmesinin ardından elde edilen klinik ve radyografik takip sonuçlarını sunmaktadır.

Olgu Ortodonti kliniğinde panoramik ve periapikal radyografilerde lezyon saptanarak kliniğimize yönlendirilen 13 yaşındaki sistemik olarak sağlıklı ve normal büyüme gelişim gösteren kadın hastanın ekstraoral muayenesinde herhangi bir anormal durum saptanmamıştır. İntraoral muayenede sol alt ikinci küçük azı dişin dikey perküsyonunda hassasiyet gözlenmiştir. Hastanın dişlerini oklüzyona getirdiği aşamada karşıt arkta ikinci küçük azı dişle erken temas geçtiği ve bu temasın tam oklüzyon sırasında da primer olarak korunduğu tespit edilmiştir. Radyografik muayenede sol alt ikinci küçük azı dişin kök ucunda radyolusent lezyon tespit edilmiş, henüz kök uzunluğunun yarısının tamamlandığı gözlenmiştir. Alt çene karşıt arkta simetrik diş incelendiğinde kök uzunluğunun tamamlanmaya yakın olduğu görülmüştür. Elektriksel pulpa ve soğuk testleri sonucunda dişin devital olduğu doğrulanmıştır. Rejeneratif endodontik tedavi uygulanmasını takiben dişin erken temastan çıkarılması ve oklüzal düzenlemelerin yapılması planlanmıştır. Rejeneratif endodontik tedaviye, epinefrinli lokal anestezi ve lastik örtü izolasyonu altında başlanmış ve endodontik giriş kavitesi açılmıştır. İlk seansta, kök kanal dezenfeksiyonu amacıyla 20 mililitre %2,5'lik sodyum hipoklorit ile beş dakika ardından 20 mililitre %17'lik EDTA ile beş dakika nazik irrigasyon gerçekleştirilmiştir. Kâğıt koniler ile kurulumayı takiben kanal içindeki bakteriyel kontaminasyonu kontrol altına almak amacıyla, düşük konsantrasyonda üçlü antibiyotik karışımı (siprofloksasin, metronidazol, minosiklin) yerleştirilmiştir. Dişin karşıt arka erken teması oklüzal aşındırma ile kaldırılmıştır. 3 hafta sonra gerçekleştirilen ikinci seansta hastanın perküsyon hassasiyetinin ortadan kalktığı tespit edilmiştir. Epinefrinsiz lokal anestezi yapılmış, lastik örtü yerleştirilmiş ve kanal içi 20 mililitre %17'lik EDTA solüsyonu ile beş dakika boyunca nazikçe irriga edilmiştir. Kâğıt koniler ile kurulum yapılmış, apikali kıvrılmış bir K-tipi el egesi ile apikal bölgeden kanama indüklenmiş ve kanama pıhtısı oluşturulmuştur. Bu pıhtının üzerinde, kök gelişimini teşvik etmek için mineral trioksit agregat ile servikal bölge tıkanmıştır. 3 milimetrelik konvansiyonel cam iyonomer siman yerleştirilmesini takiben diş kompozit rezin ile restore edilmiştir. Tedavi ve takip süreçlerinin izlenebilmesi amacıyla tedaviden hemen ve 3-, 9-, 15-ay sonra periapikal radyografiler alınmış ve klinik muayeneler yapılmıştır. Takip sürecinde semptomların varlığı, radyografik iyileşme ve lezyon boyutlarındaki değişiklikler değerlendirilmiştir. 1. ay klinik kontrolünde herhangi bir negatif semptom olmadığı tespit edilmiştir. 3. ve 9. ay klinik ve radyografik muayenelerinde herhangi bir negatif semptom tespit

edilmemiş ve radyolusensinin giderek azaldığı gözlemlenmiştir. 15. ayda yapılan radyografik muayenede ise kök dentin duvarlarının kalınlaştığı, radyolusensinin tümüyle kaybolduğu ve apikal kapanmanın sağlandığı saptanmıştır.

Sonuç Rejeneratif endodontik tedavi, nekrotik pulpa ve apikal lezyonu olan, kök gelişiminin erken aşamasındaki dişler için uygulanabilir bir tedavi seçeneği olup, takip ve gözlemler, bu tedavi yönteminin immatür sürekli dişlerin tedavisinde etkili bir alternatif sunduğunu göstermektedir.

Komplike Kron-Kök Kırığının Cerrahi Ekstrüzyon ile Tedavisi: Olgu Raporu

¹*Gülseren Küçük, ¹Ece Eden*

¹*Ege Üniversitesi ,Diş Hekimliği Fakültesi,Pedodonti Anabilim Dalı,İZMİR*

Email : glsrn_2009@hotmail.com, eceeden@yahoo.com

AMAÇ : Travmatik dental yaralanmalar, yaşam kalitesini yakından etkileyebilecek önemli bir sağlık sorunudur. Maksiller santral kesici dişler, konumları gereği travmaya en yatkın dişlerdir. Tedavi travmanın tipi ve şiddetine bağlı olarak farklılık gösterir. Kron-kök kırıkları, kırık hattının dişin kronundan başlayıp köke uzandığı bir yaralanmadır. Bu kırıklar, pulpanın etkilenip etkilenmemesine göre komplike veya komplike olmayan olarak sınıflandırılır. Komplike kron-kök kırıklarının tedavi alternatifleri kırık hattının dişeti altındaki konumu ile ilgilidir. Bu olgu raporunda devital bir komplike kron-kök kırığı vakasına tedavi yaklaşımı özetlenmiştir.

OLGU: 10 yaşında, sistemik olarak sağlıklı bir erkek hasta, arkadaşıyla çarpışmasından bir hafta sonra sol üst santral kesici dişinde (21 numara) parçalı kron kırığı sebebiyle Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalına başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyografik muayenede kırık hattının dişeti altına doğru ilerlediği ve dişin matür bir apekse sahip olduğu tespit edilmiştir. Kırık hattının sınırlarını değerlendirmek amacıyla mobil kırık parçalar davye ile çıkarılmıştır. Aynı seans devital olduğu saptanan pulpa ekstirpe edilmiştir. Kök kanalına kalsiyum hidroksit (CaOH₂) uygulanarak cam iyonomer ile geçici örtüleme sağlanmıştır. Daha sonra, başarılı bir kanal tedavisi ve sonrasında sızdırmaz bir restorasyon yapabilmek amacıyla kırık hattının dişetinin üzerine taşınması planlanmıştır. Bu amaçla dişe 3-4 mm cerrahi ekstrüzyon uygulanmıştır. Ekstrüzyon sonrası, 12-11-21-22-23 numaralı dişler splintlenerek stabilizasyon sağlanmıştır. Hastaya oral hijyen eğitimi verilmiş ve yumuşak diyet önerilmiştir. 4 hafta sonra splint çıkarılmış ve aynı seansta kanal tedavisi tamamlanmıştır. Üst restorasyon kompozit dolgu ile gerçekleştirilmiştir. Hastanın altı aylık takip randevusunda yapılan incelemede herhangi bir semptom saptanmamıştır.

SONUÇ: Kron kök kırıklarının tedavi planlaması, kırık hattının lokalizasyonu, dişin vitalitesi, kök gelişim durumu ve hastanın yaşı gibi faktörlere bağlı olarak belirlenir. Bu tür travmalarda cerrahi ekstrüzyon, kırık hattını diş eti seviyesinin üzerine taşıyarak restoratif tedaviye olanak tanımakta, biyolojik genişliğin korunmasını sağlamakta ve dişin fonksiyonel olarak ağızda tutulmasına yardımcı olmaktadır. Bu teknik, kanal tedavisini hızlıca gerçekleştirilmesi gerektiği durumda ortodontik ekstrüzyona kıyasla daha kısa sürede tamamlanmakta ve hasta uyumunu da arttırmaktadır. Komplike kron-kök kırıkları, kompleks tedavi süreçleri gerektirdiğinden, başarılı bir klinik yönetim için multidisipliner yaklaşım büyük önem taşımaktadır.

Apeksifikasyon İle Tedavi Edilen Gecikmiş Mine Dentin Kırığı: Olgu Sunumu

¹Metin Özkaya, ¹Asu Çakır, ¹Tuğçe Nur Şahin

¹Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Diş Hekimliği Fakültesi

Email : mozkaya.95.27@gmail.com, mozkaya.95.27@gmail.com, asucakir@kmu.edu.tr, tugcenpekdemir@gmail.com

Amaç Apeksifikasyon, kök gelişimi tamamlanmamış, nekrotik dişlerde apikal bariyer oluşturmayı amaçlayan bir endodontik tedavi yöntemidir. Bu teknik, özellikle genç hastalarda pulpa nekrozu geliştiğinde dişin uzun vadeli korunmasını sağlar. Mineral Trioksit Agregat (MTA), biyouyumluluğu, yüksek sızdırmazlık kapasitesi ve doku iyileşmesini teşvik edici özellikleri sayesinde apeksifikasyon tedavisinde yaygın olarak tercih edilmektedir. Bu olgu sunumunda, travmaya bağlı kırık ve pulpa nekrozu gelişen açık apeksli bir dişin MTA kullanılarak tedavi edilmesi ve uzun dönem takibi paylaşılmaktadır

Olgu 1 yıl önce okulda düşme sonrası ön dişinde komplike olmayan mine dentin kırığı şikâyetiyle başvuran 11 yaşındaki erkek hastaya başka bir sağlık merkezinde kompozit dolgu işlemi yapıldığı, dolgunun 7 Ay sonra düştüğü öğrenildi. Hasta kliniğimize şişlik ve ağrı şikayetiyle dolgu düştükten 2 Ay sonra başvurdu. Klinik muayenede, 11 no'lu dişinde komplike olmayan mine dentin kırığı olduğu, perküsyon ve palpasyonda ağrı bulunduğu, soğuk testine yanıt alınamadığı ve ilgili bölgede fistül varlığı tespit edildi. Radyografik değerlendirmede ise kök apeksinin tam gelişmemiş olduğu (Demirjian Grade F) ve periapikal bölgede yaklaşık 1 cm çapında radyolüsent bir lezyon bulunduğu gözlemlendi. Travmaya bağlı pulpa nekrozu ve apikal periodontitis tanısı konularak apeksifikasyon tedavisi planlandı. İlk Seans: Lokal anestezi altında izolasyon sağlandı, kök kanalı NaOCl ve EDTA ile dezenfekte edildi. Apikal enfeksiyon kontrolü için kök kanalı içine kalsiyum hidroksit medikamenti yerleştirildi ve geçici dolgu yapıldı. İkinci Seans (4 hafta sonra): Kanal içindeki medikament uzaklaştırıldı ve apikal bariyer oluşturmak amacıyla 4mm MTA yerleştirildi. MTA'nın sertleşmesi kontrol edildi. Kalan kök kanalı guttaperka ile kalıcı olarak dolduruldu. Diş, kompozit restorasyon ile fonksiyonel ve estetik olarak tamamlandı.

Sonuç Hastanın 3 ve 6 aylık takiplerinde klinik olarak herhangi bir semptom görülmemiştir. Hastada fistül ağzı kapanmıştır. Radyografik kontrollerde periapikal lezyonun gerilediği ve apikal bariyer oluşumunun başarılı olduğu gözlemlenmiştir. Hasta, fonksiyonel ve estetik açıdan memnuniyet bildirmiştir. Buradan hareketle travmatik dental yaralanmaların zamanında ve uygun şekilde, tedavi veya takibinin yapılmaması durumunda pulpa nekrozu ve enfeksiyon gibi komplikasyonların gelişebileceği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Apeksifikasyon, MTA, dental travma, açık apeks, pulpa nekrozu, takip

Kompozit Reçine Kronların 3D Üretimi Ve Klinik Deneyimi

¹**Murat Büyüksefil, ¹Sera Derelioğlu**

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, ERZURUM

Email : byksfl81@gmail.com, simseksera@gmail.com

Amaç: Bu çalışmada, çocuk diş hekimliğinde prefabrike zirkonyum kronlara alternatif olarak, üç boyutlu yazıcı teknolojisi ile kompozit reçineden üretilen anterior prefabrike kronların üretim süreci tanımlanmış ve bu kronların klinik uygulaması iki olgu üzerinden değerlendirilmiştir.

Yöntem: Üst anterior bölgede kullanılmak üzere santral ve lateral dişler için, sağ ve sol yönlü üç farklı boyutta prefabrike kron tasarlandı. Blender (sürüm 3.3) yazılımı kullanılarak oluşturulan dijital modellerin palatinal yüzeylerine, retansiyonu artırmak ve numaralandırmayı kolaylaştırmak amacıyla hafif kabartmalar eklendi. Bu modeller, üç boyutlu yazıcı ile kompozit reçine materyalinden üretildi. Tesviye ve polisaj işlemleri sonrası klinik kullanıma hazır hale getirilen kronlar, çürük ve estetik kaygılarla kliniğe başvuran iki pediatrik hastada uygulandı. Uygulamalardan biri lokal, diğeri ise genel anestezi altında gerçekleştirildi. Diş hazırlığı standart protokollere uygun olarak yapıldı ve kronlar hasta başında kişiselleştirilerek tek seansta tedavi tamamlandı. Tedavi sonrası kronlar; estetik, marjinal adaptasyon, plak ve gingival indeks, retansiyon, kontur, proksimal temas, ebeveyn memnuniyeti ve genel ağız sağlığı yönünden değerlendirildi.

Bulgular:: Lokal anestezi uygulanan hastaya altı, genel anestezi altında tedavi edilen hastaya ise beş prefabrike kompozit reçine kron yerleştirildi. Her iki hasta da 1. ve 6. aylarda kontrol edilerek değerlendirmeye alındı. Klinik muayenelerde, kronların gingival marjinlerinde hafif plak birikimi gözlemlenmiş, ancak konturların anatomik olarak başarılı olduğu saptanmıştır. Ebeveyn anketlerinden elde edilen veriler, genel memnuniyetin yüksek olduğunu; özellikle estetik görünüm, renk uyumu ve psikolojik etki açısından olumlu geri bildirimler alındığını göstermiştir. Her iki hastanın velileri, kronların görünüm, dayanıklılık ve boyut açısından da tatmin edici olduğunu belirtmiştir.

Sonuç: Yapılan klinik takipler sonucunda, prefabrike kompozit reçine kronların genel anlamda klinik açıdan kabul edilebilir düzeyde başarı sağladığı belirlenmiştir. Bu kronların periodontal doku sağlığı üzerinde olumsuz bir etkisinin bulunmadığı, renk uyumu ve estetik görünüm açısından ebeveynler tarafından tatmin edici bulunduğu ve çocuk hastaların psikolojik durumu üzerinde olumlu katkılar sağladığı gözlemlenmiştir. Farklı boyutlarda tasarlanarak üretilmiş olmaları, bu kronların hem genel anestezi altında gerçekleştirilen işlemlerde hem de klinik koltuk başında lokal anestezi ile yapılan müdahalelerde hızlı ve etkin bir şekilde uygulanabilmesini kolaylaştırmıştır. Bu esneklik, özellikle zamanın kritik olduğu pediatrik hastalarda tedavi sürecini önemli ölçüde pratikleştirmiştir. Prefabrike zirkonya kronlara kıyasla belirgin şekilde daha düşük maliyetli olmaları, bu materyalin önemli bir avantajı olarak öne çıkmaktadır. Ayrıca, klinik uygulama süreci açısından da daha kullanıcı dostu bir yapı sergilemektedir. Kronlar, uygulama öncesinde veya sırasında ilgili dişin anatomik yapısına göre kolayca modifiye edilebilmekte; gerektiğinde her yüzeyinden minimal düzeyde aşındırma yapılabilir. Kompozit içerikli yapısı, eksik ya da fazla aşındırılmış alanlara doğrudan kompozit materyal eklenmesine olanak sağlayarak kişiye özel uyumu artırmakta ve restorasyonun bireyselleştirilmesini kolaylaştırmaktadır. Tüm bu özellikler, prefabrike kompozit reçine kronları hem klinik etkinlik hem de uygulama pratikliği açısından çocuk

hastalarda oldukça uygun bir tedavi seçeneği haline getirmektedir. Bununla birlikte, bu kronların uzun dönem klinik başarısı ve biyouyumluluğuna ilişkin daha güçlü veriler elde edilebilmesi amacıyla, daha geniş örneklem gruplarını içeren, karşılaştırmalı ve uzun süreli takip çalışmalarına ihtiyaç duyulmaktadır.

İmmatür Sürekli Molar Dişlerde Total Pulpotomi Ve Rejeneratif Endodontik Tedavi

¹Sümeyye Şenol, ¹Berkant Sezer

¹Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Çanakkale, Türkiye

Email : sumeyye_ozdil@hotmail.com, dt.berkantsezer@gmail.com

Amaç: İmmatür sürekli dişlerin tedavisi, açık apeksler, ince kök duvarları ve zayıf kron-kök oranı gibi zorluklar içerir. Bu dişler için mineral trioksit agregat (MTA) ile yapılan total pulpotomi ve rejeneratif endodontik tedavi (RET), tedavi seçenekleri arasında yer alır. Total pulpotomi, kurtarılabılır diş dokusunun korunmasını sağlayarak fraktür riskini azaltır ve kalan kök pulpa dokusunun vitalitesini sürdürür. RET, fonksiyonel pulpa dokusunu yeniden oluşturma, kök oluşumunun devamlılığı ve apikal periodontitisin iyileşmesini destekleme potansiyeline sahiptir. Çeşitli vaka raporları, pulpa canlılığının ve kök gelişiminin yeniden kazanıldığını göstermektedir, ancak çoğu çalışma tek köklü dişlere odaklanmıştır ve immatür çok köklü sürekli dişler için daha sınırlı veri bulunmaktadır. Bu olgu sunumunda, aynı hastada derin dentin çürükleri bulunan immatür sürekli mandibular birinci büyük azı dişlerinden birinde MTA ile yapılan total pulpotomi ile diğerinde uygulanan RET yöntemlerinin 12 aylık klinik ve radyografik sonuçları sunulmaktadır.

Olgu: 9 yaşında sistemik olarak sağlıklı hasta, alt çene her iki tarafta ağrı şikayetiyle kliniğe başvurmuştur. İntraoral ve radyografik muayenede mandibular sağ ve sol sürekli birinci büyük azı dişlerinde derin dentin çürükleri tespit edilmiş, her iki dişte de perküsyon ve palpasyonda herhangi bir hassasiyet saptanmamıştır. Elektrikli pulpa ve soğuk testleri doğrultusunda mandibular sağ sürekli birinci büyük azı dişin devital soldakinin ise vital olduğu saptanmıştır. Klinik ve radyografik muayeneye dayanarak, mandibular sağ sürekli birinci büyük azı dişe pulpa nekrozu ve kronik apikal apse teşhisi konmuş, dişin immatür olması sebebi ile RET planlaması yapılmıştır. Mandibular sol sürekli birinci büyük azı dişteki derin dentin çürüğü başka bir seansta uzaklaştırılırken pulpa perforasyonu oluşmuş ve MTA ile total pulpotomi planlaması yapılmıştır. Mandibular sağ sürekli birinci büyük azı diş için RET'in ilk seansında epinefrinli lokal anestezi yapılmış, dişeti izolasyonu için lastik örtü yerleştirilmiştir. Endodontik giriş kavitesi açılıp her bir kanal önce %2,5'luk 20 mililitre sodyum hipoklorit ve 20 mililitre serum fizyolojik ile yıkanmıştır. Kanallar kâğıt koniler ile kurulandıktan sonra metronidazol, siprofloksasin ve klindamisin içeren üçlü antibiyotik pat ile pansuman yapılarak geçici olarak cam iyonomer ile restore edilmiştir. İki hafta sonraki ikinci seansta epinefrinsiz lokal anestezi yapılarak seansa başlanmış daha sonra her bir kanal 20 mililitre %17'lik EDTA solüsyonu ile yıkanmıştır. Kök kanalları kâğıt koniler ile kurulandıktan sonra K tipi el eğesi ile apikal bölgeden kanama indüklenmiş, kanama mine sement sınırının 2-3 mm altına ulaştıktan sonra kan pıhtısı oluşumu için on dakika beklenmiştir. Pıhtının üzerine kök gelişimini teşvik etmek için MTA kaplama materyali olarak yerleştirilmiş, dişteki aşırı kuron harabiyeti sebebiyle üst restorasyonu paslanmaz çelik kuron ile sağlanmıştır. Mandibular sol sürekli birinci büyük azı dişin tedavisinde çürük temizliği sırasında birden fazla noktada oluşan geniş pulpa perforasyonları sebebiyle MTA kullanılarak total pulpotomi uygulanmıştır. Kanamanın durdurulmasını takiben kavite sodyum hipoklorit ile dezenfekte edilmiş, cam iyonomer kaide sonrasında bitim restorasyonu rezin kompozit ile tamamlanmıştır. 1, 3, 6, ve 12. aylardaki kontrol

seanslarında her iki diş için tüm belirti ve semptomların tamamen çözüldüğü görölmüştür. RET uygulanan dişte 3. ay takip randevusu ve sonrasında alınan periapikal radyografilerde apikal lezyonun çözüldüğü ve apikal kapanmanın sağlandığı saptanmıştır.

Sonuç: Rejeneratif endodontik tedavi ve total pulpotomi, çok köklü immatür sürekli dişlerde pulpa canlılığının korunması ve kök gelişiminin sağlanması amacıyla etkili tedavi seçenekleri olarak değerlendirilebilir.

Natal Dişlerin Erken Tedavisinin Prognoz Açısından Önemi: Olgu Sunumu

¹İdil Şenyüz, ¹Asu Çakır, ¹Tuğçe Nur Şahin

¹Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi, Karaman

Email : idilsenyuz@gmail.com, asucakir@kmu.edu.tr, tnsahin@kmu.edu.tr

Amaç Natal dişler doğumda mevcutken, neonatal dişler doğumdan sonraki ilk 30 gün içinde sürer. Yapılan araştırmalara göre, bu dişlerin yaklaşık %85'i mandibular süt kesici dişleri olup, yalnızca küçük bir kısmı süpernumerer dişlerden oluşur ve genellikle çiftler halinde görülürler. Natal dişlerin görülme sıklığı ise 1:2000 ile 1:3500 arasında değişmektedir. Belirgin bir cinsiyet ayrımı olmadığını savunan araştırmacılar olmasına karşın, kadınlarda %63.3-66 oranında görülmektedir. Etiyolojisi tam aydınlatılamamış olmasına rağmen en çok kabul gören teori diş germelerinin süperfisiyal yerleşimi ve bunun da ilişkili olduğu genetikdir (%8-62). Bu dişler, riga fedeye, aşırı mobilitateye bağlı aspirasyon ve yutma riskine, beslenme zorluklarına ve annenin göğüslerinde travmaya yol açabilir. Zamanla dudak ve dilin basıncı nedeniyle mobilitate artabilir. Tıp doktorları, bu durumu ilk fark edenlerdir ve tedavi için diş hekimine yönlendirmeleri özellikle aspirasyon riski açısından son derece kıymetlidir. Tedavisi, genellikle bebeğin yaşına ve dişin mobilitate derecesine göre kan tetkiklerini takiben çekimdir.

Olgu Yirmi günlük, gebeliğin 39. haftası normal doğumla dünyaya gelen kız bebek Ahmet Keleşoğlu Diş Hekimliği Fakültesi kliniğimize pediatri doktorunun yönlendirilmesiyle ağız içinde görülen diş şikayetiyle başvurmuştur. Anneden alınan anamnez sırasında, dişin doğumdan hemen sonra ağızda fark edildiği bilgisi edinilmiştir. Klinik muayenede, mandibula ön bölgede bulunan kesici natal dişin kuron şeklinin normal, yapısının ise solid ve mineralize olduğu ancak kök oluşumunun gerçekleşmemiş olması nedeniyle ileri derecede hareketlilik gösterdiği gözlemlenmiştir. Natal dişin, aspirasyon riski ve annenin emzirme zorluğu yaşaması sebebiyle çekimine karar verilmiştir. Hasta 20 günlük olduğu için hastadan herhangi bir radyograf alınmamıştır. Hastamıza doğumunun ilk birkaç saati içerisinde 1 mg'lık intramüsküler enjeksiyon ile K vitamini (fitomenadion) standart prosedürünün uygulandığı bilgisi edinilmiştir. Bu sebeple ve hasta 10 günün üzerinde olduğu için işlem öncesinde profilaktik olarak K vitamini uygulanmamıştır Ebeveynlerin onayının alınmasını takiben, hastanın bukkal mukozasına %10'luk Lidokain içeren topikal anestezi (Locanest,Avixa,Yunanistan) uygulanmış ve çekim tamamlanmıştır. Çekimden sonra 5 dakika boyunca kanama kontrolü yapılmıştır ve herhangi bir postoperatif komplikasyon gözlenmemiştir. Hasta, bir hafta sonra kontrol randevusuna geldiğinde ilgili bölgenin iyileştiği ve beslenmesinin düzeldiği görüldü.

Sonuç Doğum sonrası ilk 30 gün içinde gözlemlenen natal ve neonatal dişler, çeşitli komplikasyonlara neden olabileceğinden sağlık açısından risk oluşturmakta ve ebeveynlerde endişe uyandırmaktadır. Tıp doktorlarının olası komplikasyonlara karşı tedavinin sağlaması adına bu durumlarda aileleri çocuk diş hekimine yönlendirmelerinin önemli olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Natal diş, süpernumerer, pediatri

Tek Renk Kompozit İle Çocuklarda Anterior Estetik Restorasyonlar: Olgu Serisi

¹*Hilal Öztürk, ¹Burak Çarıkçıoğlu*

¹*Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çanakkale*

Email : hilalozturk98@gmail.com, carikcioglu@gmail.com

AMAÇ Dental travmalar, çocukluk ve ergenlik döneminde sık karşılaşılan acil durumlar arasında yer almakta olup, en çok üst kesici dişlerde kırıklarla sonuçlanmaktadır. Bu durum, yalnızca fonksiyonel değil, aynı zamanda estetik kaygılar nedeniyle de hızlı müdahale gerektirir. Bu nedenle, minimal invaziv ve estetik restoratif çözümler ön plana çıkmaktadır. Tek renk kompozitler, diş renk uyumunu basitleştirerek hem uygulama kolaylığı hem de hasta memnuniyeti açısından avantaj sunmaktadır. Bu olgu sunumunda, dental travma sonucu mine- dentin kırığı oluşan üst çene daimi kesici dişlerde, tek renkli kompozit restoratif materyal kullanılarak yapılan restorasyonlar ve elde edilen sonuçlar bildirilmektedir.

OLGU Olgu 1 Dental travma öyküsünden 1 hafta sonra pedodonti kliniğine başvuran 9 yaşındaki erkek hasta, travma sonrası soğuğa karşı hassasiyet şikayeti olduğunu belirtmiştir. Yapılan ağız içi ve radyografik muayeneler sonucunda 11 ve 21 no'lu dişlerinde komplike olmayan mine- dentin kırığı ve lüksasyon yaralanması tespit edilmiştir.

Olgu 2 Dental travma öyküsünden 1 saat sonra pedodonti kliniğine başvuran 9 yaşındaki erkek hastanın herhangi bir sistemik hastalığı bulunmamaktadır. Yapılan muayenelerin sonucunda 21 no'lu dişinde komplike olmayan mine-dentin kırığı ve lüksasyon yaralanması mevcut olduğu tespit edilmiştir.

Olgu 3 12 yaşındaki erkek hasta dental travma öyküsünden 1 yıl sonra pedodonti kliniğine başvurmuştur. Hastanın sistemik bir rahatsızlığı olmadığı öğrenilmiş, yapılan intraoral ve radyografik muayene sonucunda devital olduğu anlaşılan ve mine-dentin kırığı bulunan 21 no'lu dişe kök kanal tedavisi uygulanmıştır.

Restoratif prosedür Tüm olgularda tek seansta uygulanan restoratif prosedür şu şekilde gerçekleştirilmiştir: Mine kenarları frez ile düzeltilip bizotaj uygulanmasının ardından, diş yüzeyleri %37'lik ortofosforik asit (Super Etch, SDI) ile pürüzlendirilmiş ve yüzeylere adeziv ajan (Clearfil SE, Kuraray) uygulanmıştır. Restorasyon işlemi, estetik ve fonksiyonel uyumu sağlamak amacıyla A2 rengindeki tek renkli kompozit materyal (G-ænial™ A'CHORD, GC) tabakalama tekniği kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Son olarak polisaj işlemleri, cila diskleri (OptiDisc, Kerr) ile tamamlanmıştır.

SONUÇ Tedavi sonrası değerlendirmeler; hastaların yaşı, ağız hijyeni alışkanlıkları gibi bireysel faktörler göz önünde bulundurularak, klinik gözlem ve hasta memnuniyeti temelinde yapılmış ve restorasyonlar estetik ile fonksiyonel açıdan başarılı bulunmuştur. Tek renk kompozit materyaller; doğal diş dokusuyla uyumları, renk seçimi gerektirmemeleri, uygulama kolaylıkları, uygun maliyetleri ve yüksek hasta memnuniyeti ile pediatrik dental travma olgularında estetik, hızlı ve etkili bir tedavi seçeneği sunmaktadır

Dental Florozis Lezyonlarının Rezin İnfiltrasyon Tekniğiyle Tedavisi: Olgu Sunumu***¹Buse Korkut Işık, ¹Özant Önçağ****¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, İZMİR***Email :** buse.korkut.isik@ege.edu.tr, ozant.oncag@ege.edu.tr

Amaç: Dental florozis, diş gelişimi sırasında yüksek florür maruziyetine bağlı olarak gelişen ve özellikle anterior bölgede estetik sorunlara yol açabilen gelişimsel bir mine defektidir. Rezin infiltrasyon tekniği, bu tür lezyonların görünümünü azaltmada minimal invaziv ve etkili bir tedavi seçeneği sunmaktadır. Bu olgu sunumunun amacı, anterior bölgede yer alan dental florozis lezyonlarının rezin infiltrasyon yöntemi ile tedavi sürecini klinik olarak sunmaktır.

Olgu: Sistemik olarak sağlıklı, 12 yaşında erkek hasta, anterior dişlerinde bulunan lekelerin görünümünden duyduğu estetik kaygılar nedeniyle Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvurdu. Yapılan klinik muayenede, 13, 11, 21, 22 ve 23 numaralı dişlerin vestibül yüzeylerinde opak beyaz mine lezyonları, 12 numaralı dişte ise lokalize demineralizasyon alanı gözlemlendi. Radyografik ve klinik değerlendirmelerde ilgili dişlerde herhangi bir patolojik bulguya rastlanmadı. İlk seansta diş yüzeylerindeki plak birikimleri uzaklaştırıldı, profesyonel diş temizliği yapıldı ve hastaya oral hijyen eğitimi verildi. Takip eden seansta, lastik örtü izolasyonu altında, lezyonların bulunduğu dişlerin vestibül yüzeylerine üretici firmanın önerdiği protokol doğrultusunda Icon® (DMG, Almanya) rezin infiltrasyon tekniği uygulandı. Gerekli görülen diş yüzeylerinde işlem tekrarlandı ve tüm prosedür tek seansta tamamlandı. Uygulama sonucunda lezyonların opak beyaz görünümünde klinik olarak belirgin bir azalma gözlemlendi. Üçüncü hafta ve altıncı ay kontrol seanslarında yapılan değerlendirmelerde, tedavinin stabil kaldığı, estetik sonuçların korunduğu ve hasta memnuniyetinin devam ettiği belirlendi.

Sonuç: Rezin infiltrasyon tekniği, dental florozis ve başlangıç mine lezyonlarının tedavisinde invaziv olmayan, anestezi gerektirmeyen ve estetik açıdan tatmin edici sonuçlar sunan bir yöntem olarak öne çıkmaktadır. Bu olgu sunumu, anterior bölgede lokalize dental florozis lezyonlarının tedavisinde rezin infiltrasyonun güvenli, hasta açısından konforlu ve klinik olarak başarılı bir alternatif tedavi seçeneği olduğunu göstermektedir.

Süt Dişlerinde Dental Travma ve Tedavisi: Olgu Sunumu

¹Fatmanur Işık

¹Giresun Ağız Ve Diş Sağlığı Merkezi

Amaç: Diş hekimliğinde sıklıkla karşılaşılan travmatik dental yaralanmalar, yüksek görülme sıklıkları ve çocukların günlük yaşantıları üzerindeki olumsuz etkileri nedeniyle önemli bir halk sağlığı sorunu olarak değerlendirilmektedir. Süt dişlerinde meydana gelen ciddi travmalar, yalnızca ilgili dişi değil, aynı zamanda gelişim aşamasındaki daimi diş germelerini ve ileride sürecektir olan daimi dişleri de etkileyerek çeşitli kalıcı sekellere neden olabilmektedir. Bu olgu sunumunda 2 yaşında bir hastada meydana gelen dental travmanın tanısı, tedavi ve takibi sunulmuştur.

Olgu: İki yaşındaki kız hasta, dental travmadan bir gün sonra kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyografik değerlendirmede, 61 numaralı dişte intrüzyon, 51 ve 62 numaralı dişlerde ise sublüksasyon tespit edilmiştir. Ağız içi fotoğraflar ve periapikal radyografi alındıktan sonra, hastaya yumuşak diyet ve oral hijyen önerileri sunulmuş ve düzenli takibe alınmıştır. Üç aylık takip sürecinde, intrüze olan 61 numaralı dişin tamamen sürdüğü gözlemlenmiştir. Ancak, 51 numaralı dişte periapikal radyolüsensi, 62 numaralı dişte ise fistül formasyonu saptanmıştır. Elektriksel pulpa vitalite testi (EPT) sonucunda, 51 ve 62 numaralı dişlerden negatif yanıt alınmıştır. Ebeveynlere, bu dişlerin kanal tedavisine ihtiyaç duyduğu, ancak hastanın yaşı ve kooperasyon düzeyi nedeniyle tedavinin genel anestezi altında gerçekleştirilmesinin uygun olacağı bilgisi verilmiştir. Aile genel anestezi ve immobilizasyona sıcak bakmamış; bu doğrultuda, klinik şartlarda tedavi alternatifi önerilmiştir. Yaklaşık bir ay sonra aile yeniden kliniğimize başvurmuş ve tedaviye onay vermiştir. Davranış yönlendirme teknikleri eşliğinde, hasta babasının kucağında sabitlenerek tedaviye alınmış; önce 51 numaralı dişe, bir hafta sonra ise 62 numaralı dişe kanal tedavisi uygulanmıştır. Sonraki takiplerde alınan radyografilerde, periapikal radyolüsensinin gerilediği izlenmiştir.

Sonuç: Süt dişi travmaları, çocukluk döneminde beklenmedik şekilde meydana gelebilen ve çocuğun günlük yaşam kalitesini olumsuz etkileyebilen durumlardır. Bu tür olgularda, hekimlerin doğru tanı, uygun tedavi ve düzenli takip sürecini uygulamaları, uzun vadede başarılı klinik sonuçların elde edilmesini mümkün kılmaktadır.

Keywords: Primary teeth, Trauma, Treatment, Complications

CAD/CAM ile Endodontik Tedavi Sonrası Kuron Restorasyonu: 3 Olgu***¹Fatmanur Işık****¹Giresun Ağız Ve Diş Sağlığı Merkezi*

Amaç: Gelişen teknolojiyle birlikte CAD/CAM sistemlerinin diş hekimliğindeki uygulama alanları da önemli ölçüde genişlemiştir. Bu teknolojik ilerlemeler, diş hekimliğinin tüm branşlarında olduğu gibi pedodonti alanında da çeşitli yeniliklerin hayata geçirilmesini sağlamıştır. Bu olgu sunumunda da CAD/CAM sistemlerinin çocuk hastalarda kullanımı sunulmuştur.

Olgu: Sırasıyla; 10 yaşında bir kız hasta, aşırı kuron harabiyeti bulunan 36 numaralı dişinde spontan ağrı şikayetiyle; 13 yaşında bir kız hasta, yine 36 numaralı dişinde gece ağrısı şikayetiyle; ve 12 yaşında bir kız hasta, 47 numaralı dişin, 46 numaralı dişin distaline devrilmesiyle birlikte, 46 numaralı dişte dişeti altına uzanan ciddi kuron harabiyeti ve spontan ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Tüm hastalara endodontik tedavi uygulandıktan sonra ilgili dişler, CAD/CAM restorasyonları için hazırlanmıştır. Dişeti kaynaklı kanamanın tamamen kontrol altına alınması amacıyla, preparasyondan bir gün sonra hastalar tekrar kliniğe çağırılmış ve ağız içi taramaları (3Shape sistemi kullanılarak) gerçekleştirilmiştir. Zirkonyum kuronların laboratuvar aşamaları tamamlandıktan sonra, restorasyonlar cam iyonomer siman ile ağız içine yerleştirilmiştir.

Sonuç: Diş hekimliğinde CAD/CAM sistemlerinin kullanım alanı her geçen gün genişlemekte olup, bu durum çocuk diş hekimliğinde de yeni tedavi yaklaşımlarının gelişmesine katkı sağlamıştır. Özellikle çocuk hastalarda sıklıkla tercih edilen paslanmaz çelik kuronlara alternatif olarak, CAD/CAM teknolojisi estetik açıdan üstün protetik restorasyon seçenekleri sunmaktadır.

Keywords: CAD/CAM teknolojisi, Süt dişleri, Kuron harabiyeti, Endodontik tedavi

Triple X Sendromu ve Diş Gelişimi: Olgu Sunumu***¹Fatmanur Işık, ¹Büşra Nur Gökkurt Yılmaz****¹Giresun Ağız Ve Diş Sağlığı Merkezi***Email :** fatmanurisik52@gmail.com, busragokkurt52@gmail.com

Amaç: Triple X sendromu (47,XXX), 1/1000 kadında görülebilen bir kromozomal bozukluktur. Bu hastalığın çoğu vakası, hücre bölünmesi sırasında meydana gelen bir hata sonucunda gelişmektedir. Triple X sendromu bireylerde genellikle öğrenme güçlüğü riski artmış ve konuşma, motor ve dil becerilerinin gelişimi gecikmiş, hipotoni ve davranışsal ve duygusal zorluklar görülmektedir. Ancak Triple X sendromlu kadınların çoğu belirsiz klinik özellikler göstermektedir. Bu olgu sunumunda, 7 yaşındaki Triple X sendromlu kız hastanın diş gelişimi üzerinde gözlemlenen anormallikler sunulmaktadır.

Olgu: 7 yaşında, Triple X sendromu tanısı konmuş bir kız hasta, rutin muayene için kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyografik değerlendirme sonucunda hastada, 32 numaralı daimi dişin bulunmadığı, ayrıca 73-74 numaralı dişlerin birleşmiş şekilde (geminasyon) olduğu gözlemlenmiştir. Triple X sendromu, genetik yapıdaki bir anormallikten kaynaklanmakta olup, bu sendromlu bireylerde diş gelişiminde gecikmeler ve anomaliler sıklıkla görülmektedir. Diş çıkarmadaki gecikme, genetik faktörlerin yanı sıra çevresel etmenlerle de ilişkilendirilebilir. Bu vakada, hastanın diş gelişimi normalden daha geç bir dönemde başlamış olup, belirli dişlerin tam olarak gelişmemiş olduğu tespit edilmiştir. Ek olarak, diğer klinik özellikler arasında gelişimsel gecikmeler ve dil becerilerinde zorluklar olduğu da gözlemlenmiştir.

Sonuç: Farklı cinsiyet kromozomu yapısına sahip bireylerde normal bireylere göre dişlerin boyutları, mine ve dentin kalınlıkları, kök uzunlukları ve morfolojik özellikler farklılıklar gösterebilir. Diş gelişimi ve çene yapısı üzerine etkiler gösterebilen bu sendrom da, düzenli diş kontrolleri ve takip gerektiren bir durumdur. Bireylerin diş sağlığı, genetik ve gelişimsel özelliklere dayanarak dikkatlice izlenmeli, zamanında müdahale ile tedavi süreçleri daha etkili bir şekilde yönetilmelidir.

Keywords: Triple x sendromu, diş anomalileri, geminasyon, diş eksikliği, pedodonti

Pedodontide Dijital İndirekt Restorasyonla Estetik ve Konservatif Yaklaşım

¹Tuğba Aydoğdu, ¹Burak Çarıkçıoğlu, ²Hüseyin Şimşek

¹Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, ÇANAKKALE

²Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, ORDU

Email : tugba.a19050811@gmail.com, burakcarikcioglu@comu.edu.tr,
huseyinsimsek@odu.edu.tr

Amaç: Günümüzde dijital teknolojilerin diş hekimliğine entegrasyonu, hem tanı hem de tedavi süreçlerinde önemli bir dönüşüm sağlamıştır. Özellikle bilgisayar destekli tasarım ve bilgisayar destekli üretim (CAD/CAM) ve 3D baskı teknolojileri, indirekt restorasyonların daha hassas, estetik ve hızlı şekilde üretilmesine olanak tanımaktadır. Çocuk hastalarda ise bu teknolojilerin kullanımı, tedavi süresinin kısaltılması, hasta konforunun artırılması ve minimal invaziv yaklaşımların desteklenmesi açısından önem taşımaktadır. Bu olgu sunumunun amacı, daimi molar dişlerinde derin çürük bulunan bir çocuk hastada, dijital iş akışına entegre edilen bilgisayar destekli tasarım teknolojileri ve 3D yazıcı destekli üretim süreçlerinin klinik restoratif tedavideki uygulanabilirliğini değerlendirmektir. Dijital ağız içi tarama, yazılım tabanlı restorasyon tasarımı ve 3D yazıcı ile üretilen indirekt restorasyonların, zaman yönetimi, hasta konforu, estetik uyum ve doku koruyuculuğu açısından sağladığı avantajlar incelenmiştir.

Olgu: 12 yaşındaki sistemik olarak sağlıklı kız hasta, tüm daimi molar dişlerinde derin çürük şikâyetiyle pedodonti kliniğine başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyografik değerlendirmede, özellikle maksiller sağ birinci molar dişte supragingival sınırlara sahip, şiddetli doku kaybına neden olan bir kavite tespit edilmiştir. Hastada spontan veya provake ağrı gözlenmemiştir. Çürük dokular dikkatli bir şekilde uzaklaştırılmış ve pulpa ekspozu oluşmamıştır. Dentin duvarlarının sızdırmazlığını sağlamak ve mikrosızıntıyı önlemek amacıyla, bir bonding ajanı (Clearfil SE Bond Kit, Kuraray) ve ardından akışkan kompozit rezin (Nexcomp Flow, Meta Biomed Co., Ltd.) uygulanarak dentin mühürleme işlemi gerçekleştirilmiş ve ilgili dişe indirekt restorasyon planlanmıştır. Üst ve alt arkların optik ölçüleri, gerçek zamanlı video akış hızında görüntü yakalama prensibine ve konfokal teknolojiye sahip ağız içi tarayıcı (TRIOS 3, 3Shape A/S) ile alınmıştır. Elde edilen dijital veriler, 3Shape Dental Manager Premium 2021 yazılımı (versiyon: 2021-1, 2.100.2.2) kullanılarak işlenmiştir. Restorasyonun dijital tasarımı tamamlandıktan sonra üretim, yüksek çözünürlüklü LCD ekran teknolojisine sahip 3D yazıcı (Phrozen Sonic Mini 8K, Phrozen Technology Co., Ltd.) ile, rezin esaslı bir materyal (SAREMCO Crowntec, SAREMCO Dental AG) kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Baskı işlemi, üretici firmanın önerdiği parametrelere uygun şekilde (0.05 mm katman yüksekliği, 25–35 sn alt katman pozlama, 3.5–4.5 sn normal katman pozlama, 6 mm kaldırma mesafesi, 60 mm/dk kaldırma hızı) tamamlanmıştır. Restorasyonun iç yüzeyi, mikromekanik retansiyonu arttırmak amacıyla alüminyum oksit partikülleri ile kumlanmıştır. Komşu dişlerin kontaminasyonunu önlemek ve siman fazlalıklarının kolayca uzaklaştırılmasını sağlamak amacıyla PTFE (teflon) bant ile izolasyon yapılmıştır. Ardından, hem diş yüzeyine hem de restorasyonun iç yüzeyine %37 fosforik asit uygulanarak yüzey hazırlığı tamamlanmıştır. Simantasyon işlemi, kendinden adezivli, dual-cure özellikli bir rezin siman (Panavia SA Cement Plus Automix, Kuraray Noritake Dental Inc.) ile gerçekleştirilmiştir. Siman, üretici firmanın önerileri doğrultusunda doğrudan uygulanmış ve fazlalıkları polimerizasyon öncesinde temizlenmiştir. Simantasyon işlemi sırasında, restorasyonun doğru

pozisyonda ve yeterli basınçla yerleştirilmesini sağlamak amacıyla, klinik ortamda hazırlanmış bir kron yerleştirici aparat kullanılmıştır. Restorasyonun marjinal uyumu, proksimal kontakları ve oklüzal ilişkisi, simantasyon öncesinde ve sonrasında klinik olarak kontrol edilmiş ve gerekli düzenlemeler yapılmıştır.

Sonuç: Dijital iş akışı, pediatrik hastalarda indirekt restoratif işlemlerde zamandan tasarruf sağlamakta, hasta konforunu arttırmakta ve yüksek hassasiyetli restorasyonlar elde edilmesine olanak tanımaktadır. Bu olguda kullanılan sistemler sayesinde estetik, biyouyumluluk ve fonksiyonellik bir arada sağlanmış, invaziv olmayan bir yaklaşımla doku koruyucu bir tedavi gerçekleştirilmiştir. Ayrıca, çocuk hastalarda dijital protokollerin klinik etkinliği ve uygulanabilirliği ortaya konmuştur.

Anterior Çapraz Kapanış Görülen Karma Dişlenmede Hareketli Aparey Tedavisi 2 Vaka Sunumu

¹**Buğra Özen, ¹Gizem Yoğurucu Değerli, ¹Elanur Kök, ¹Ceyda Pınar Tanrıverdi**

¹*İstanbul Sağlık Ve Teknoloji Üniversitesi , Pedodonti Anabilim Dalı*

Giriş ve Amaç Croll (1984), maksiller dişin palatal malpozisyonu ve temasta olduğu mandibuler dişin labial konumlanmasını ‘dental anterior çapraz kapanış’ olarak tanımlamıştır (1). Genelde erken karma dentisyon döneminde görülen ve süt dişlerine gelen travma, düzensiz sürme paterni, süt dişinin geç exfoliyasyonu, süpernumerer diş veya odontomalar benzeri sebeplerle sürekli dişlerin anormal erupsiyonuna bağlıdır (2,3). Anterior çapraz kapanış, diş sert dokularında aşınma, periodontal problemlere, estetik kaygıya ve asimetrilere sebep olabilir (4,5). Bu posterin amacı, erken karışık dişlenme döneminde anterior çapraz kapanışın durdurucu ortodontik tedavi ile nasıl yönetileceğini göstermektir. Analiz edilen klinik vakalarda, anterior çapraz kapanış teşhis edilmiştir. Anterior çapraz kapanış, sınıf III maloklüzyon büyüme paternine yol açabilecek olumsuz bir oklüzal durumdur. Doğru bir sagittal çene ilişkisine ulaşmak için erken tedavi yaklaşımı önerilmektedir. Dolayısıyla, uygulanan tedavi dentoalveolar ilişki üzerinde etkili olmayı, posterior dikey boyut ve çenelerin sagittal ilişkisini korumayı amaçlamaktadır.

Olgular 8 yıl 4 ay ve 8 yıl 8 aylık 2 erkek hasta ön dişindeki çapraşıklık şikayetiyle kliniğe başvurmuştur. Hastalardan alınan anamnez ve klinik değerlendirme doğrultusunda sistemik olarak sağlıklı sınıf I sagittal molar ilişkisine sahiplerdir. Hastaların 21 numaralı dişlerinde anterior çapraz kapanış mevcuttur. Çapraz kapanıştaki dişlerin tedavisi için hareketli müteharik aparey planlanmıştır. Yapılan apareye labiolingual zemberek ilave edilmiştir.

Sonuç Karma dişlenme döneminde, kesici dişleri etkileyen ön çapraz kapanış, kısa zaman içerisinde sabit veya hareketli apareylerle başarıyla düzeltilebilir.

Kaynakça 1.Croll, T. P. (1984). Fixed inclined plane correction of anterior cross bite of the primary dentition. The Journal of pedodontics, 9(1), 84-94. 2.Heikinheimo, K., Salmi, K., & Myllärniemi, S. (1987). Long term evaluation of orthodontic diagnoses made at the ages of 7 and 10 years. European Journal of Orthodontics, 9(2), 151-159. 3.Valentine, F., & Howitt, J. W. (1970). Implications of early anterior crossbite correction. ASDC journal of dentistry for children, 37(5), 420-427. 4.Tse CS. Correcting a single anterior tooth crossbite with a looped archwire. Dent. Today 18(5):94, 1999. 5.Al-Sehaibany, F., & White, G. (1998). A three dimensional clinical approach for anterior crossbite treatment in early mixed dentition using an Ultrablock appliance: case report. The Journal of clinical pediatric dentistry, 23(1), 1-7.

Fakültemiz Stajyer Öğrencilerinin Pedodonti Prekliniği Gerekliliği Konusundaki Görüşlerinin Değerlendirilmesi

¹Bilal Özmen, ¹Tuğçe Silahtarlıoğlu, ¹Aya Elmuhammedelhaiyyo, ¹Damla Buse Çavuşoğlu, ¹Damla Yavaş

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, SAMSUN

Email : bilalozmen@hotmail.com, tugcesilahtarlioglu@gmail.com

GİRİŞ VE AMAÇ Preklinik eğitimi; diş hekimliği fakültelerinde 1., 2., ve 3. sınıftaki öğrencilerin klinik eğitimi öncesi deneyim ve beceri kazanmak adına aldıkları eğitimidir. Çoğu fakültede Restoratif diş tedavisi, Protetik diş tedavisi ve Endodonti branşlarında söz konusu eğitim verilmektedir. Öğrencilere restorasyon, protetik işlemler ve kanal tedavisinin incelikleri öğretilmektedir. Bu çalışmada, stajyer öğrencilerin aldığı preklinik eğitimin ve klinik deneyimlerin pedodonti prekliniği gerekliliği konusundaki görüşlerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM Ondokuz Mayıs Üniversitesi diş hekimliği fakültesi 4. ve 5. sınıf öğrencilerinin Pedodonti prekliniği gerekliliği hakkındaki düşüncelerini değerlendirmek amacı ile 18 soru içeren bir anket hazırlanmıştır. Katılımcılar çalışmaya sadece gönüllülük esasıyla dahil edilmiştir. Anketin başında katılımcıların kaçınıcı sınıfta öğrenim gördüğü sorgulanmıştır. Anket sonucunda 176 katılımcıya ait veri toplanmış ve değerlendirilmiştir.

BULGULAR VE SONUÇ Katılımcıların %79.4'ü teorik ders ve preklinik bilgilerini klinik pratiğe aktarabildiğini ve yine katılımcıların %85.2'si preklinik uygulamalarının klinik pratikte işlerini kolaylaştırdığını düşünmektedir. Çoğu katılımcı (%81.1) süt ve karma dentisyona ait fantom çene olduğunu bilmemekte fakat çoğu katılımcı (%84.7) söz konusu çenede eğitim almak, kavite açmak ve restorasyon yapmak (%80.6) istemektedir. Yüksek oranda katılımcı; preklinikte çekilmiş süt dişlerinde veya fantom dişlerde fissür örtücü (%73.3), amputasyon tedavisi (%89.8), kanal tedavisi (%87.5), travma sonrası splint tedavisi (%93.7) uygulamak istemektedir. Sonuç olarak, klinik uygulamalarda daha etkin ve başarılı olabilmek için pedodonti preklinik eğitiminin faydalı olabileceği anket sonucunda ortaya konmuştur.

Periapikal Lezyonlu Daimi İmmatür Dişin Rejeneratif Endodontik Tedavisi: Olgu Sunumu

¹*Farzaneh Mohammadi, ¹Rabia Kahveci, ¹Periş Çelikel*

¹*Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, Erzurum*

Email : farzaneh.mohammadi1398@gmail.com, rabiakhvc@gmail.com,
celikelperis@gmail.com

Giriş Rejeneratif endodontik tedavi, immatür daimi dişlerde vital dokunun kaybı ve periapikal lezyon varlığında, kök gelişiminin devamı ve periapikal iyileşmenin sağlanması amacıyla, biyolojik temelli prosedürler ve doku mühendisliği prensipleriyle uygulanan yenilikçi bir tedavi yöntemidir.

Olgu Sunumu Sistemik olarak sağlıklı 14 yaşındaki kız hasta 35 numaralı dişinden kaynaklı ağrı ve şişlik nedeniyle ağız ve diş sağlığı merkezine başvurmuş ve oradan kliniğimize sevk edilmiştir. Klinik muayenede ilgili dişte derin çürük, perküsyon ve palpasyon hassasiyeti bulunmuştur. Radyografik incelemede ise apeksin kapanmamış olduğu ve periapikal lezyon varlığı gözlenmiştir. Rejeneratif endodontik tedavi planlanan dişte , ilk seansta rubber dam izolasyonu altında giriş kavitesi açıldıktan sonra ilk olarak 20 ml sodyum hipoklorit (%2,5 NaOCl) ve ardından 20 ml serum fizyolojik ile irriga edilmiştir. Sonrasında kök kanalına kalsiyum hidroksit yerleştirilerek geçici dolgu ile restore edilmiştir. Bir ay sonra yapılan kontrol muayenesinde alınan periapikal radyografide, periapikal lezyonda belirgin bir küçülme gözlenmiştir. Geçici restorasyonun uzaklaştırılmasının ardından 20 ml %17 EDTA ardından da 20 ml serum fizyolojik ile kök kanalının irrigasyonu sağlanmıştır. Bir miktar taşkın enstrümantasyon ile periapikal bölgeden kanal içine kanama sağlanmıştır. Sonrasında kanal ağzına 3-4 mm kalınlığında MTA (ProRoot, Dentsply, ABD) yerleştirilip dişin restorasyonu kompozit rezin ile tamamlanmıştır. Hastanın 12 aylık takibinde periapikaldeki lezyonun iyileştiği, kök gelişiminin devam ettiği ve lamina duranın izlendiği görülmüştür.

Sonuç Bu vaka, rejeneratif endodontik tedavinin periapikal lezyonlu immatür nekrotik daimi dişlerde başarılı bir tedavi seçeneği olabileceğini göstermektedir. Bununla birlikte, literatürde bu tedavi yöntemine yönelik uzun dönem sonuçları değerlendiren daha fazla çalışmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelime: İmmatür diş, Periapikal lezyon, Rejeneratif endodontik tedavi

Talon Tüberkülü Bulunan Daimi Lateral Dişin Tedavisi : Olgu Sunumu

¹Murat Büyüksefil, ¹Farzaneh Mohammadi, ¹Aybike Baş Öztürk

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı,Erzurum

Email : byksfl81@gmail.com, farzaneh.mohammadi1398@gmail.com, aybkbass@gmail.com

Giriş Talon tüberkülü süt ve daimi dişlerde, üst ve alt ön dişlerin mine sement sınırında veya singulum bölgelerinde görülen tüberkül benzeri yapıdaki nadir bir dental anomalidir. Tek ya da çift taraflı görülen talon tüberkülü, radyografik olarak normal diş dokusuna benzer bir yapı gösterir. Genel olarak mine ve dentinden oluşan tüberkül, bazen pulpa dokusu da içerebilmektedir. Oklüzal uyumsuzluklara ve estetik sorunlara neden olan talon tüberkülü, plak birikimine yol açması sebebiyle çürüğe yatkınlık oluşturmaktadır. Bu sebeple bu dişlere koruyucu veya restoratif tedavilerin yapılması gerekmektedir.

Olgu Sunumu Sistemik olarak sağlıklı 10 yaşında erkek hasta 22 numaralı dişin palatinal yüzeyinde bulunan çıkıntıdan rahatsızlık hissetmesi sebebiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik muayenede hastanın 22 numaralı dişinde talon tüberkülü olduğu tespit edilmiştir. Alınan tomografi kesitlerinde talon tüberkülünün pulpayla ilişkili olmadığı görülmüştür. Tedavinin tek seansta tamamlanmasına karar verilmesinin ardından, tüberkülde aşındırma işlemi gerçekleştirilerek erken oklüzal temaslar elimine edilmiştir. Pulpayı yakın dentin bölgesine, biyouyumlu bir materyal olan Biodentine (Septodont, France) yerleştirilmiştir. Restorasyon, direkt kompozit rezin ile tamamlanmış ve son aşamada, postoperatif hassasiyet ve çürük oluşma riskini minimize etmek amacıyla ilgili diş üzerine flor vernik uygulanmıştır. 12 aylık takibinde dişte herhangi bir semptomu rastlanılmamıştır.

Sonuç Talon tüberkülleri oklüzal çatışma, dil ve dudakta yaralanma, çürüğe eğilim gibi klinik problemlere neden olabilir. Tüberkülün aşındırılması ve dişin yeniden restore edilmesi hastanın konforunu artırmaya yönelik bir tedavi seçeneği olarak tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler : Talon tüberkülü, Oklüzyon , Koruyucu Tedavi

Açık Apeksli Ve Nekrotik Pulpa Gelişimi Gösteren Komplike Kron Kırıklı Daimi Dişte Dijital Tedavi Yaklaşımı: Olgu Sunumu

¹Neslihan Kar, ¹Ömer Faruk Güdük

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Trabzon

Email : karneslihan18@gmail.com, ofguduk@gmail.com

Amaç: Daimi dişlerde meydana gelen komplike kron kırıkları, özellikle gelişimini tamamlamamış genç bireylerde ciddi estetik ve fonksiyonel problemlere yol açabilmektedir. Pulpanın açıkta kaldığı bu tür vakalarda enfeksiyon riski yüksek olup, tedavi süreci multidisipliner yaklaşım gerektirebilir. Travma sonrası erken dönemde tedavi edilmemiş olgular, kök gelişiminin tamamlanmaması ve enfekte periapikal dokular nedeniyle tedavi açısından daha karmaşık bir hâl alabilir. Bu olgu sunumunda, travma sonrası geç başvuru yapan bir hastada açık apeksli ve nekrotik pulpalı daimi dişe uygulanan tedavi basamakları ele alınmaktadır.

Olgu: Sistemik olarak sağlıklı 10 yaşında erkek hasta Ekim 2024 tarihinde geçirdiği düşme sonucu yüzüne aldığı darbe nedeniyle Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Anabilim Dalına Ocak 2025 tarihinde başvurmuştur. Anamnezde travmanın üç ay önce gerçekleştiği, o tarihten itibaren herhangi bir tedavi görmediği öğrenilmiştir. Klinik muayenede, 22 numaralı daimi dişte komplike kron kırığı tespit edilmiş, dişin kök kanalının ağız ortamına açık olduğu ve nekrotik hale geldiği gözlemlenmiştir. Radyografik incelemede, kök ucunun açık olduğu, periapikal dokularda enfeksiyon bulgularının bulunduğu, ancak kök ya da alveol seviyesinde herhangi bir kırık izlenmediği belirlenmiştir. Yetersiz koronal diş dokusu ve uygun kron boyunun olmaması nedeniyle Periodontoloji Anabilim Dalı ile konsültasyon yapılmış, sonrasında ilgili dişe gingivektomi uygulanarak kron açığa çıkarılmıştır. Gingivektomi işleminin ardından apeksifikasyon tedavisine başlanmış, ilk seansta kanal içi medikament olarak kalsiyum hidroksit kullanılmış ve iki hafta sonra dişe MTA (Angelus, Almanya) ile apikal tıkama gerçekleştirilmiştir. Bir hafta sonra lateral kondensasyon ile kanal tedavisi tamamlandıktan sonra aynı seans fiber post yerleştirilmiş (Cytec blanco, Almanya), dişe kompozitle (Tokuyama, Japonya) form verilmiş, estetik ve fonksiyonel restorasyon sürecinde dijital iş akışı kullanılarak, kompozit çekirdek üzerine intraoral tarayıcı ile 3D dijital ölçü (3Shape, Danimarka) alınmış ve reçine bazlı (Bego, VarseoSmile Crown Plus, Almanya) kron hazırlanmıştır. Dijital yöntemler sayesinde, ölçü işlemleri daha konforlu hale gelmiş, laboratuvar ve klinik süresi kısalmış, restorasyonun uyumu artırılmıştır. Hastanın kontrol randevuları oluşturulmuş olup takibi kliniğimizde devam etmektedir.

Sonuç: Komplike kron kırıkları, erken dönemde müdahale edilmediğinde tedavi süreci daha karmaşık bir hâl alabilmektedir. Bu tür olgularda multidisipliner yaklaşım ve uygun materyal seçimi, özellikle açık apeksli ve nekrotik daimi dişlerde uzun dönemli başarı elde edilmesinde kritik rol oynamaktadır. Bu olgu, travmaya geç müdahale edilmiş bir hastada biyolojik, estetik ve fonksiyonel açıdan başarılı bir tedavi sürecinin mümkün olduğunu göstermektedir. Ayrıca tedavi sürecine entegre edilen dijital iş akışı hem klinik işlemleri hızlandırmış hem de hasta konforunu önemli ölçüde artırmıştır. Bu vaka, dijital teknolojilerin multidisipliner yaklaşımla birlikte kullanıldığında, travmatik diş yaralanmalarının yönetiminde etkili ve avantajlı olduğunu da ortaya koymaktadır.

Blepharo-Cheilo-Dontic Sendromlu Bir Olguda Kraniyofasiyal ve Dental Özelliklerin Değerlendirilmesi

¹*Ecem Elif Çege*, ²*Nagehan Aktaş*

¹*Karabük Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, KARABÜK*

²*Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, ANKARA*

Email : *ecemelif.ec@gmail.com, nagehanaktas@gazi.edu.tr*

Amaç: Bu olgu sunumunda, diş eksikliği nedeniyle başvuran ve genetik test sonucunda CDH1 gen mutasyonu saptanarak Blepharo-cheilo-dontic (BCD) Sendrom tanısı konulan bir kız hastanın kraniyofasiyal ve dental bulgularının sunulması amaçlanmaktadır.

Olgu: 2 yaş 5 aylık kız hasta, diş eksikliği şikayetiyle Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Sistemik anamnezinde doğum sonrası hipotiroidi tanısı yer almaktadır. Ekstraoral muayenede alt göz kapağında ektropion, geniş palpebral fissürler (euryblepharon), oküler hipertelorizm, uzun kirpikler (distichiasis) ve maksiller hipoplazi gözlenmiştir. İntraoral muayenede makroglossi mevcut olup, süt veya daimi diş sürmesi tespit edilmemiştir. Dudak veya damak yarığı saptanmamıştır. Dismorfik yüz bulguları doğrultusunda sendromik şüphe ile hasta genetik değerlendirme amacıyla Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Genetik Anabilim Dalı'na yönlendirilmiştir. Yaklaşık bir yıl sonra sonuçlanan genetik analizde, CDH1 geninde heterozigot olarak c.1218_1232del (p.Pro407_Ala411del) delesyonu tespit edilmiştir. Bu mutasyon literatürde daha önce bildirilmemiş olup, klinik bulgularla birlikte Blepharo-cheilo-dontic Sendromu (BCD) Tip 1 tanısı doğrulanmıştır. Takipte elde edilen dental radyografik değerlendirmelerde süt veya daimi dentisyonlara ait diş germine rastlanmamış ve hastaya anodonti tanısı konulmuştur. Takibi devam eden hastanın protetik rehabilitasyonu planlanmaktadır.

Sonuç: BCD sendromu, oftalmolojik anomaliler (distichiasis, ektropion), kraniyofasiyal dismorfizm (hipertelorizm, euryblepharon, maksiller hipoplazi) ve diş anomalileri (oligodonti, konik dişler, anodonti) ile karakterize otozomal dominant geçişli nadir bir sendromdur. Literatürdeki vakaların çoğunda bilateral dudak damak yarığı bildirilmektedir. Bu çalışmada sunulan olguda, tipik kraniyofasiyal özellikler mevcut olmasına rağmen dudak-damak yarığı bulunmaması, fenotipik varyasyonun altını çizmektedir. Ayrıca, CDH1 geninde saptanan yeni delesyonun hem dental hem sistemik bulgularla ilişkili olması, bu genin pleiotropik etkilerine işaret etmektedir. BCD sendromunun ayırıcı tanısında, klinik gözlemlerle birlikte genetik testlerin önemi büyüktür. Diş hekimleri, bu tür nadir genetik sendromların tanınmasında ve multidisipliner yaklaşımla yönetiminde kritik rol üstlenmektedir. Nadir olguların literatüre kazandırılması, sendromun fenotipik çeşitliliğini daha iyi anlamamıza katkı sağlayacaktır.

Komplike Mine-Dentin Kırığı Sonrası Gelişen Geniş Radiküler Kistin Yönetimi: Multidisipliner Tedavi Yaklaşımı

¹Su Naz Işık, ¹Halime Bayram, ¹Damla Elma, ¹Volkan Çiftçi

¹Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, ADANA

Email : sunazisik@gmail.com, halimebayram12@gmail.com, damlaelma0@gmail.com, vciftci@gmail.com

GİRİŞ ve AMAÇ Çenelerde görülen kistik lezyonlar, diş hekimliği pratiğinde sıklıkla karşılaşılan patolojik oluşumlardır. Bu lezyonlar odontojenik epitelden veya farklı embriyolojik kaynaklı dokulardan köken alabilir. Odontojenik kistler arasında en yaygın görüleni radiküler kistlerdir. Tüm odontojenik kist vakalarının yaklaşık %52-68'ini oluşturan bu lezyonlar, özellikle maksiller anterior bölgede sıkça rapor edilmektedir. Dünya Sağlık Örgütü, radiküler kisti, devital bir dişin köküyle ilişkili iltihap kaynaklı odontojenik bir kist olarak tanımlar. Genellikle asemptomatik seyreden bu lezyonlar, tedavi edilmediklerinde diş sürme bozukluklarına, diş pozisyonunda değişikliklere, diş hareketliliğine ve çocuk hastalarda daimi dişlerin gelişiminde olumsuzluklara neden olabilir.

Radiküler kistlerin etiyopatogenezinde, travmatik dental yaralanmalar önemli bir predispozan faktördür. Özellikle pediatrik popülasyonda travmatik diş yaralanmalarının prevalansı oldukça geniş bir aralıkta değişmekte (%4,1 - %58,6). Bu travmalar çoğunlukla maksiller anterior bölgede yoğunlaşır ve periapikal enfeksiyon gelişimine zemin hazırlayarak radiküler kist oluşumuna yol açabilir.

OLGU On iki yaşında tip 1 diyabet tanılı bir kız hasta, maksiller anterior bölgede iki yıl önce yaşadığı dental travmaya bağlı olarak tedavi edilmemiş diş kırıkları nedeniyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik incelemelerde, 11, 12, 13 ve 14 numaralı dişleri kapsayan, iyi sınırlı geniş bir radiküler kist tespit edildi. Kistin basıncı nedeniyle 11, 12 ve 13 numaralı dişlerde anterior deplasman gözlemlendi ve ilgili dişler vitalite testlerine yanıt vermedi.

Travmanın erken yaşta meydana gelmesi nedeniyle, ilgili dişlerin kök gelişimi tamamlanmamıştı. Bu nedenle öncelikli olarak 11, 12, 13 ve 14 numaralı dişlerde apeksifikasyon işlemi başlatıldı. Bu işlemde, kök uçlarına mineral trioksit agregat (MTA) yerleştirilerek kalsifiye bariyer oluşumu hedeflendi. Lezyonun regresyonu, 6 aylık periyotlarla radyografik olarak izlendi. İlk 6 aylık takipte kist hacminde belirgin küçülme gözlemlendi. Ancak ikinci 6 aylık kontrol döneminde kist boyutlarında herhangi bir gerileme saptanmadığı için cerrahi rezeksiyon kararı alındı.

SONUÇ Bu olgu, travma sonrası ihmal edilen dental yaralanmaların neden olabileceği ciddi komplikasyonları ve özellikle immatür köklü dişlerin tedavisinde multidisipliner yaklaşımın önemini vurgulamaktadır. Uygulanan tedavi ile hem kök gelişiminin tamamlanması hem de lezyonun gerilemesi sağlanarak dental ark bütünlüğü korunmuştur. Bu vaka, benzer durumlarla karşılaşan klinisyenlere yol gösterici olmayı amaçlamakta; erken tanı, düzenli takip ve disiplinler arası iş birliğinin başarıya ulaşmada kritik rol oynadığını ortaya koymaktadır.

Avülse Daimi Dişlerde 48 Saat Sonra Uygulanan Reimplantasyon:Vaka Raporu

¹Münevver Çağla Aslan, ¹Nagehan Yılmaz

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Trabzon

Email : mnvrcgl@gmail.com, nagehany89@yahoo.com

Amaç: Daimî dişlerin avülsiyonu, özellikle ön dişleri etkileyerek hem fonksiyonel hem de estetik problemlere neden olan, çocukluk çağında sık görülen travmalardan biridir. Avülsiyon sonrası ideal tedavi dişin mümkün olan en kısa sürede reimplante edilmesi olmakla birlikte bu durum her zaman kısa süre içinde gerçekleştirilemeyebilir. Reimplantasyon sürecindeki gecikmeler, periodontal ligament hücrelerinin canlılığının durumu ile ilişkili olarak enflamatuvar kök rezorpsiyonu ve/veya ankiloz gibi komplikasyonlara yol açmaktadır. Ancak bir dişi yerine yerleştirmemek geri dönüşü olmayan bir karardır ve dişi kurtarabilmek için çalışılması önerilmektedir (1).

Olgu: Sistemik olarak sağlıklı 9 yaşındaki kız hasta, Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı kliniğine düşme sonrası diş kaybı şikayetiyle başvurdu. Hastanın ailesinden alınan anamnezde düşmenin 48 saat önce gerçekleştiği öğrenildi ve yapılan intraoral muayenede yumuşak dokularda laserasyon ile beraber matür 11 ve 21 numaralı dişlerinin avülse olduğu tespit edildi. Radyografik olarak alveolar soket ve kemik bütünlüğü kesintisiz izlendi. Hasta düşme yeri ve kaza anı açısından sorgulanarak tetanoz riski değerlendirildi. Kaza yerinde bulunduktan itibaren, kuru bir şekilde peçete içinde muhafaza edilen dişlerin alveolar kemik konturunu, genişliğini ve yüksekliğini korurken, estetiği ve fonksiyonu sağlaması adına reimplantasyon uygulanmasına karar verildi. Reimplantasyon öncesi dişler serum fizyolojik içinde bekletilerek, alveol soket içindeki pıhtı temizlendi. İdeal konumuna yerleştirilen dişler yarı esnek splint ile stabilize edildi. Hastaya sistemik antibiyotik ve spreyl formda gargara reçete edildi.

Tedaviden 1 hafta sonra takip randevusunda, kök kanal tedavisine başlanıp kanallara kalsiyum hidroksit yerleştirildi. Hastanın 2. hafta kontrolü sırasında dişlerde tespit edilen mobilite nedeniyle, splint sökümü 3. hafta kontrolünde gerçekleştirildi ve aynı seans her iki dişin de gutta perka ve epoksi amin polimer bazlı kanal patı ile kök kanal tedavisi tamamlandı. Hasta takip eden 1., 3., 6. ve 12. aylarda kontrole çağrılarak dişler klinik ve radyolojik olarak olumlu bulundu.

Sonuç: Uluslararası Diş Travmatolojisi Derneği'nin 2020 yılında yayınlanan travma rehberine göre, reimplantasyonun uzun dönem takibinde prognozu kötü olmasına rağmen ekstraoral kuru kalma süresi 60 dakikadan fazla olan hastalarda dahi dişin reimplantasyonu her zaman doğru karar olarak belirtilmektedir (1). Geç reimplantasyon yapılan olgularda dişin kök gelişim derecesi, dişin saklandığı ortam, uygun splintleme, antibiyotik tedavisi ve zamanında yapılan endodontik tedavi ile olumlu sonuçlar elde edilebilmektedir (2). Bu tür olguların uzun dönem takibinde kök rezorpsiyonu ve ankiloz riski açısından yakından izlenmesi önerilmektedir.

1.Fouad A., Abbott P., Tsilingaridis G., Cohenca N., Lauridsen E., Bourguignon C., O'Connell A., Flores M., Day P., Hicks L., Andreasen J., Cehreli Z., Harlamb S., Kahler B., Oginni A., Semper M., Levin L., (2020), International Association of Dental Traumatology guidelines for the management of traumatic dental injuries: 2. Avulsion of permanent teeth, Dental Traumatology 4:331-342.

2.Müller D., Bissinger R., Reymus M., Bücher K., Hickel R., Kühnisch J, (2020), Survival and complication analyses of avulsed and replanted permanent teeth, Scientific Reports.

Anterior Çapraz Kapanış ile İlişkili Primer Oklüzal Travmanın Tedavisi: Olgu Sunumu

¹Büşra Ayça Avcı, ¹Fahinur Ertuğrul, ¹İlhan Uzel

¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İZMİR

Email : ayccavci.35@gmail.com, fahinur@yahoo.com, uzel_ilhan@hotmail.com

Amaç: Primer oklüzal travma, periodontal desteği sağlıklı olan diş ya da dişlere fizyolojik sınırların üzerinde aşırı oklüzal kuvvetlerin uygulanmasıyla ortaya çıkan klinik bir durumdur. Özellikle büyüme ve gelişme çağındaki çocuklarda dişlerin pozisyonları ve oklüzal ilişkiler hızla değiştiğinden, bu yaş grubunda oklüzal travma ve buna bağlı komplikasyonlara daha sık rastlanmaktadır. Primer oklüzal travmanın neden olduğu diş mobilitesi, erken tanı ve uygun tedavi ile tamamen düzeltilebilen geri dönüşümlü bir bulgudur. Bu olgu sunumunda, primer oklüzal travmaya bağlı olarak gelişen diş mobilitesi ile başvuran bir çocuk hastanın tedavi ve takip süreci detaylandırılarak, multidisipliner bir yaklaşımla elde edilen başarılı sonuçlar ortaya konmaktadır.

Olgu: Sistemik olarak sağlıklı 9 yaşındaki kız hasta, alt sol santral diş bölgesinde hassasiyet ve hareketlilik şikâyetiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik muayenede, mandibular sol santral daimi dişte aşırı mobilite, hassasiyet ve hafif diş eti çekilmesi tespit edilmiştir. Ayrıca, 21 numaralı dişin anterior çapraz kapanışta olduğu ve vestibül yüzeyinde atrizyon bulunduğu gözlenmiştir. Radyografik değerlendirmede periapikal dokular sağlıklı olup herhangi bir patolojik bulguya ve kemik rezorpsiyonuna rastlanmamıştır. Oklüzal değerlendirmede, erken temasların varlığı primer oklüzal travma bulgusu olarak değerlendirilmiştir. Tedavi planı kapsamında, ilk seansta 73 ve 83 numaralı dişlere kompozit uygulanıp bu dişler arasında splintleme işlemi uygulanmıştır. Aynı seansta, çapraz kapanışı düzeltmek ve 21 numaralı dişin bukkal yönde hareketini sağlamak amacıyla hareketli bir akrilik aparey için ölçü alınmıştır. Bu aparey; Z zemberek (labiolingual spring), vestibül ark, tutucu kroşeler ve oklüzyonu yükselttilmiş akrilik taban içerecek şekilde hazırlanmıştır. Bir hafta sonra, apareyin uyumu ve işlevselliği kontrol edilerek Z zemberek aktive edilmiş ve aparey teslim edilmiştir. Ayrıca üst çenede gerekli kompozit restorasyonlar tamamlanmıştır. İki hafta sonra kontrol randevusunda alt çenedeki splint çıkarılmıştır. Bir buçuk aylık takipte, çapraz kapanışın düzeldiği, 21 numaralı dişin oklüzal düzleme geçtiği, 31 numaralı dişte mobilitenin ortadan kalktığı ve hassasiyetin tamamen gerilediği tespit edilmiştir. Altı aylık kontrolde ise durumun stabil olduğu ve herhangi bir nüks bulgusuna rastlanmadığı belirlenmiştir.

Sonuç: Bu olgu, primer oklüzal travmanın çocuk hastalarda da dikkatle değerlendirilmesi gerektiğini ve erken tanı ile multidisipliner yaklaşımlar sayesinde tamamen tedavi edilebileceğini göstermektedir. Uygulanan sabit ve hareketli apareyler ile oklüzal travmanın ortadan kaldırılması, diş mobilitesinin düzelmesi ve çapraz kapanışın başarıyla tedavi edilmesi sağlanmıştır. Uzun dönem takiple elde edilen klinik stabilite, bu tür vakalarda erken müdahalenin önemini bir kez daha ortaya koymaktadır.

Travmatik İmmatür Dişin Rejeneratif Endodontik Yaklaşımı ve 8 Aylık Takibi

¹Sarvenaz Nourbakhsh, ¹Samra Hashimi, ¹Ayşe Buket Tepebaşı

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti A.D., Erzurum

Email : nourbakhsh.sarvenaz@gmail.com, semra.hashimi@gmail.com, buketepebasi@gmail.com

Amaç: Bu olgu sunumun amacı, dental travma sonrası nekrotik hale gelen immatür daimi bir santral dişte uygulanan rejeneratif endodontik tedavinin 8 aylık klinik ve radyografik sonuçlarını değerlendirmektir.

Olgu: Yaklaşık bir yıl önce dental travma geçiren 11 yaşındaki sağlıklı erkek hasta, travmadan altı ay sonra ağrı ve şişlik şikayetleriyle kliniğimize başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayene sonucunda, 21 numaralı dişin avülse olduğu; 11 numaralı dişin ise apeksinin açık, nekrotik ve periodontal aralığında genişleme olduğu tespit edilmiştir. Rejeneratif endodontik tedavi planlanarak ilk seansta lokal anestezi altında giriş kavitesi açılmış, kök kanalı 20 ml %2.5 sodyum hipoklorit ile bol ve basınçsız şekilde irrigate edilmiştir. Ardından 20 ml serum fizyolojik ile irrigate edilen kök kanalı, paper point ile kurutulmuş ve içerisine kalsiyum hidroksit yerleştirilmiştir. Geçici restorasyonla seans sonlandırılmıştır. Üç hafta sonra yapılan ikinci seansta geçici dolgu ve kalsiyum hidroksit uzaklaştırılmış, kanal 20 ml %17'lik etilendiamintetraasetik asit (EDTA) ile irrigasyon yapılarak smear tabakası uzaklaştırılmış ve ardından serum fizyolojik ile tekrar yıkanmıştır. Kanal kurutulduktan sonra steril bir K tipi eğe yardımıyla apikalden kanama indüklenmiştir ve ardından oluşan kan pıhtısının üzerinde mine-sement sınırına kadar 3 mm kalınlığında Biodentine yerleştirilmiştir. Daimi restorasyon, kompozit rezin ile tamamlanmıştır.

Sonuç: 1., 3. ve 8. ay kontrollerinde hastanın semptomu bulunmamakta olup, radyografik olarak periodontal aralıkta daralma ve kök gelişiminin sürdüğü gözlenmiştir. Klinik ve radyografik görseller ile desteklenen bu olgu, rejeneratif tedavinin immatür nekrotik dişlerin fonksiyonda tutulmasında etkili ve başarılı bir yöntem olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Rejeneratif endodontik tedavi, İmmatür diş, Dental travma

Ekstrüzyon Ve Mine-Dentin Kırığı İle Seyreden Dental Travma Olgusu: Multidisipliner Yaklaşım**¹Hatice Durmuş, ¹Asiye Nur Geylani**¹Nevşehir Ağız Ve Diş Sağlığı Merkezi, NEVŞEHİR**Email :** htc.durmuss@gmail.com, asiyenurgeylani@gmail.com

AMAÇ: Travmatik ekstrüzyon yaralanması, dişin alveol soketinden aksiyel yönde yer değiştirmesiyle oluşan bir yaralanma tipidir. Mine-dentin kırıkları ise özellikle daimi dişlerde sık karşılaşılan, mine ve dentini içine alan travmalardır. Bu olguda dental travma sonrası ekstrüze olan 21 ve 22 numaralı dişler ile mine-dentin kırığı görülen 11 numaralı dişin tedavi sürecinin sunulması amaçlanmıştır.

OLGU: 8 yaşındaki kız hasta, travmadan yaklaşık 2 saat sonra kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik değerlendirmede üst dudakta şişlik, diş etlerinde rüptüre alanlar, 21 ve 22 numaralı dişlerde ekstrüzyon yaralanması ve 11 numaralı dişte mine-dentin kırığı saptandı. Radyografide diş ve alveol kemiğinde fraktür izlenmedi. İlgili alanlar temizlendikten sonra lokal anestezi altında 21 ve 22 numaralı dişler repoze edilerek yarı esnek splintle 2 hafta süreyle splintlendi. Diş etindeki rüptüre alanlar suture edildi. İlk muayenede 21 ve 22 numaralı dişler vitalite testine yanıt vermedi. İki hafta sonunda splint çıkarıldı, 11 numaralı diş kompozitle restore edildi. Kontrol muayenesinde 21 ve 22 numaralı dişler vitalite testine yine yanıt vermedi. Hastanın klinik ve radyografik takibi devam etmektedir.

SONUÇ: Dental travma vakalarında hızlı ve doğru müdahale, pulpa dokusunun korunması açısından kritik öneme sahiptir. Yarı esnek splintler, periodontal dokuların iyileşmesini desteklerken dişin fizyolojik hareketine de izin vererek kök rezorpsiyonu ve ankiloz riskini azaltır.

İmmatür Daimi Dişte Komplike Kron Kırığının Vital Tedavi İle Yönetimi

¹Buse Nur Çınar, ¹Dilşah Çoğulu

¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı , İZMİR

Email : bbusenrcinar@gmail.com, dilsah.cogulu@ege.edu.tr

Amaç: Travma sonrası daimi dişlerde sık karşılaşılan yaralanmalardan biri olan komplike kron kırıkları; mine, dentin ve pulpa dokusunu etkilemektedir. Özellikle kök gelişimi tamamlanmamış genç daimi dişlerde, bu yaralanmalar sonrasında tedavi planlamasında temel hedef pulpanın vital olarak korunmasıdır. Bu olgu sunumunun amacı, immatür bir daimi dişte meydana gelen komplike kron kırığının vital pulpa tedavisi ile yönetimini ortaya koymak ve uygulanan tedavi yaklaşımının klinik ve radyografik sonuçlarını değerlendirmektir.

Olgu Sunumu: Yedi yaşında, sistemik olarak sağlıklı bir kız hasta, okulda yaşadığı travma sonrasında 11 numaralı dişte meydana gelen kırık şikayeti ile, üç saat içerisinde Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı Kliniği'ne başvurmuştur. Klinik muayenede hastanın sağ üst daimi santral dişte pulpa ekspozisyonu içeren komplike kron kırığı tespit edildi. Radyografik incelemede, ilgili dişte kök gelişiminin henüz tamamlanmadığı saptandı. Dişin vitalitesini korumak ve kök gelişiminin devamlılığını sağlamak amacıyla, biyouyumlu bir materyal olan mineral trioksit agregat (Angelus, Almanya) ile cvek amputasyon tedavisi uygulandı. Dişte estetik ve fonksiyonel bütünlüğün sağlanması amacıyla kompozit materyal (Tokuyama Estelite Asteria A1B, Tokuyama Dental Corporation, Japonya) kullanılarak strip kron restorasyonu gerçekleştirildi. Hasta tedavi sonrasında 1, 3, 6. aylarda ve birinci yıl kontrol randevularına çağırıldı. Birinci yıl sonunda yapılan klinik ve radyografik kontrollerde ilgili dişin vital olduğu tespit edildi. Dişte ağrı, hassasiyet ya da patolojik bulguya rastlanmamış; kök gelişiminin tamamlandığı, apeksin kapandığı ve periapikal dokuların sağlıklı olduğu gözlenmiştir.

Sonuç: Açık apeksli daimi dişlerde meydana gelen komplike kron kırıkları, zamanında yapılan doğru müdahalelerle başarılı bir şekilde tedavi edilebilmektedir. Sunulan bu olguda uygulanan vital pulpa tedavisi ile diş vital olarak korunmuş, kök gelişimi ve apeks oluşumu tamamlanmıştır. Amputasyon materyali olarak uygulanan MTA'nın biyouyumlu özellikleri tedavinin başarısını desteklemiş, strip kron uygulaması da estetik ve fonksiyonel gereksinimleri karşılamıştır. Tedavi sonrasında elde edilen klinik ve radyografik başarı, vital tedavi yaklaşımlarının özellikle immatür dişlerdeki travmatik yaralanmaların yönetimindeki önemini ortaya koymaktadır.

İmmatür Nekrotik Daimi Molar Dişlerde Rejeneratif Endodontik Tedavi: İki Olgu Sunumu

¹Rana Yalçinkaya, ¹Esra Kızılcı, ¹Kevser Kolçakoğlu

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Bölümü, Kayseri, Türkiye

Email : yalcinkrana@gmail.com, esrakizilci@erciyes.edu.tr, kevserkolcakoglu@erciyes.edu.tr

Rejeneratif endodontik prosedürler (REP), çürükle ekspoz, immatür devital daimi molar dişlerde kök gelişiminin devamını sağlamak, dentin duvarlarının kalınlaşmasını uyarmak ve dişin vitalitesini geri kazandırmak için pedodontide başarı ile uygulanan bir tedavi şeklidir. Bu vaka sunumunun amacı REP'in uzun dönemde klinik ve radyolojik başarısını değerlendirmektir. Vaka 1: 8 yaşında kız hasta alt sağ birinci daimi molar dişindeki çürük lezyonun muayene ve tedavisi için Erciyes Üniversitesi Pedodonti kliniğine başvurdu. Klinik muayene sonucu ilgili dişte yaygın çürük varlığı, perküsyon ve palpasyon hassasiyeti olmadığı, soğuk vitalite testine negatif cevap verdiği teşhis edildi. Radyografik olarak dişin açık apekse sahip olduğu görüldü. Dişin nekrotik pulpaya sahip olduğu belirlendi. Vaka 2: 8 yaşında erkek hasta sol alt daimi birinci molar dişinde ağrı şikayetiyle kliniğe başvurdu. Hastanın klinik muayenesi perküsyon testine pozitif yanıt dışında ilk vaka ile örtüşmekteydi. Ek olarak, radyografide periapikal lezyon varlığı teşhis edildi. Dişe nekrotik pulpaya sahip semptomatik apikal periodontitis tanısı kondu. Amerikan Endodonti Derneği'nin yayınladığı yönerge takip edilerek her iki vakaya da REP uygulandı. Protokol ilk seansta: minimal enstrümantasyon, %1.5 sodyum hipoklorit ile irrigasyon (20 mL/kanal, 5 dk), ilk seansta kalsiyum hidroksit patı kullanımı, ikinci seansta ise: vazokonstriktörsüz anestezi kullanımı, Etilendiamintetraasetik asit ile intrakanal irrigasyon (20mL/kanal, 5dk), intrakanal kanama indüksiyonu, pıhtı oluşumunu takiben koronale mineral trioksit agregat yerleştirilmesi ve daimi hermetik dolgunun yapılmasını içermekteydi. Her iki hasta da 6., 12., ve 18. aylarda takip edildi. Klinik ve radyografik muayene sonucunda perküsyon ve palpasyon testlerine negatif yanıt, soğuk vitalite testine pozitif yanıt, apikal iyileşme, apikal kapanma, kök boylarında uzama ve kanal duvarında kalsifikasyon ile birlikte kalınlaşma tespit edildi. Sonuç olarak rejeneratif endodontik prosedürler önemli bir klinik başarıya sahiptir. Ayrıca, kök gelişiminin sürdürülmesinde ve nekrotik genç daimi dişlerin uzun süreli retansiyonunda etkili bir tedavi seçeneğidir.

Pediatric Bir Oligodonti Vakasının Multidisipliner Rehabilitasyonu

¹*Rana Yalçınkaya, ¹Esra Kızılcı, ¹Kevser Kolçakoğlu*

¹*Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Bölümü, Kayseri, Türkiye*

Email : *yalcinkrana@gmail.com, esra_ayhan85@hotmail.com, kevser.kolcakoglu@gmail.com*

AMAÇ: Oligodonti süt, daimi veya her iki dentisyonu da içeren, üçüncü daimi molar dişler haricinde 6 veya daha fazla diş eksikliği ile karakterize genetik bir hastalıktır. Oligodonti, Down sendromu veya ektodermal displazi gibi sendromik hastalıklar ile ilişkili olabildiği gibi, sendroma bağlı olmadan izole bir şekilde de oluşabilmektedir.

OLGU RAPORU: 13 yaşındaki kız hasta ön dişlerinin estetik görünümünden rahatsız olması nedeniyle Erciyes Üniversitesi Pedodonti kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan anamnezde herhangi bir sistemik hastalığının olmadığı öğrenildi. Klinik ve radyolojik muayene sonucu, hastanın 21 adet daimi dişinde eksiklik tespit edildi. Hastanın mevcut daimi dişleri (16,11, 21, 24, 26, 36, 46) dışındaki süt dişlerinin retine olduğu teşhis edildi. Tıp fakültesinde yapılan muayenesinde herhangi bir sendromik bulgu tespit edilmediği öğrenildi, bu nedenle hastaya sendroma bağlı olmayan oligodonti tanısı konuldu. Hasta süt dişlerinin çekilip dişli protez yapılmasını istemediğini belirtti. Cerrahi bölümü konsültasyonu sonucu implant için hastanın yaşının uygun olmadığı görüldü. Restoratif yaklaşımla posteriora mevcut olan süt dişleri paslanmaz çelik kuronlar kullanılarak okluzyonun yükseltilmesi ve çiğnemenin kolaylaştırılmasına karar verildi. Mikrodonti ve diastema mevcut olan anterior dişler ise kompozit ile restore edildi. Hastanın sağ yarım çene daimi molar bölgesinde açık kapanış olması nedeniyle, kompozit buton yapılmış, 3 ay boyunca her ay kontrole çağırılarak kompozit aşındırılmıştır. Hasta posterior dişleri ile çiğneme yapmaya teşvik edilmiştir.

SONUÇ: Oligodonti nedeniyle hastalar çiğneme, fonasyon, estetik açıdan problemler yaşayabilmektedir, bu nedenle multidisipliner tedavi gereksinimi mevcuttur. Pediatric hasta grubunda cerrahi ve protetik açıdan müdahale yapılamadığı durumlarda, restoratif ve basit ortodontik yaklaşımlar ile hastanın çiğneme ve estetik fonksiyonları iyileştirilebilir. Anahtar Kelime: Oligodonti, paslanmaz çelik kuron, kompozit restorasyon, retine süt dişi

Daimi Diş Germi Bulunmayan Nekrotik Süt Dişine Tedavi Yaklaşımı

¹Sude Tansever, ¹Sümeyye Zilan, ¹Aybike Baş Öztürk

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, ERZURUM
Email : sudeakbay06@gmail.com, sumeyyezilan@gmail.com, aybkbass@gmail.com

Giriş Daimi diş germi bulunmayan süt dişlerinin uzun süre ağızda tutulması oklüzal stabiliteyi sağlamak ve alveoler kemik kaybını önlemek açısından kritik önem taşımaktadır. Bu dişlerin erken kaybı, dental arkta bozulmalara ve ileri tedavi ihtiyaçlarına yol açabilmektedir. Altında daimi diş germi bulunmayan süt dişlerinin endodontik tedavisinde biyouyumlu yapısı ve rezorpsiyonu geciktirici etkisi sayesinde dolum malzemesi olarak Mineral Trioxide Aggregate (MTA), üst yapısı için dayanıklılık ve sızdırmazlık gibi özellikleri nedeniyle paslanmaz çelik kuron (PÇK) kullanımı süt dişlerinde ömrün uzatılmasında tercih edilen bir yöntem haline gelmiştir.

Olgu Sunumu Sistemik olarak sağlıklı 11 yaşındaki erkek hasta kliniğimize 75 numaralı dişinde gece ağrısı şikayeti ile başvurmuştur. Hastanın klinik muayene sonucunda ilgili dişte perküsyon ve palpasyonda hassasiyet gözlenmiştir. Yapılan radyografik muayenede ise derin çürük nedeniyle dişin kök ucunda lezyon ve süt dişinin altında daimi diş germinin oluşmadığı görülmüştür. Süt dişi kaybının önlenmesi ve çene gelişiminin desteklenmesi amacıyla endodontik tedavi planlanmıştır. Hastaya anestezi yapıp rubber dam ile izolasyon sağlanmış, giriş kavitesi açıldıktan sonra kök kanallarının boyu ölçülüp kanal preperasyonu yapılmıştır. Temizlenen kanalların yıkanıp kurulanmasının ardından MTA (ProRoot, Dentsply, ABD) lentülo ile kanallara gönderilmiştir. MTA plugger ile kondanse edildikten sonra üst yapı PÇK (paslanmaz çelik kuron) ile restore edilmiştir. Hastanın 6. ve 12. aydaki klinik kontrolünde herhangi bir semptom gelişmediği, radyografik kontrollerinde ise periapikal lezyonun iyileştiği görülmüştür.

Sonuç Bildirilen vaka, altında daimi diş germi bulunmayan nekroz süt dişlerine erken müdahale ile uygulanan kanal tedavisinin MTA ile kanal dolumu ve PÇK ile üst restorasyonun yapılmasının, süt dişinin ağızda kalma ömrünün uzatılmasında başarılı ve güvenilir bir yöntem olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler Süt dişi, MTA, Kanal tedavisi

Nadir Görülen Peg-Shape Mandibular Santral Kesici Dişler: Bir Vaka Raporu**¹Bilal Özmen, ¹Nur Yazıcı**¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, SAMSUN**Email :** bilalozmen@hotmail.com, nurryazicii99@gmail.com

Amaç: Diş anomalileri sınıflamasına göre boyut anomalileri mikrodonti veya makrodonti şeklindedir. Mikrodonti, dişlerin normalden daha küçük boyutta olduğu, hem daimi hem de süt dişlerde görülebilen bir anomalidir ve üç tipe ayrılır: Tek bir dişte görülen lokalize mikrodonti, büyük çene ve normal boyuttaki dişlere bağlı görülen yalancı genel mikrodonti ve tüm dişleri içeren gerçek genel mikrodonti'dir. En fazla etkilenen dişler maksiller lateral kesici dişlerdir. Lateral kesici dişler etkilendiğinde sıklıkla mesiodistal çapta azalma ve kesici kenara doğru konverjans bir görünüm oluşur, "peg shape" kesici dişler olarak adlandırılır. Bu çalışmadaki amaç, çok nadir görülen mandibular peg-shape dişleri sunmaktır.

Olgu: 9 yaşında kadın hasta Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na mandibular kesici dişlerinin estetik olmayan görünümü şikayetiyle başvurmuştur. Anamnezde hastanın herhangi bir sistemik hastalığının ve sendromunun olmadığı öğrenildi. Klinik ve radyografik muayene sonrasında; hastanın 31 ve 41 numaralı dişlerinin konik şekilli olduğu, 71 ve 81 numaralı dişlerinin eksfoliye olmadığı görüldü. Hastanın 64, 65, 73 ve 85 numaralı dişlerine kompozit restorasyonu, 54 numaralı dişine amputasyon tedavisi uygulandı. 46 numaralı dişe koruyucu rezin restorasyon ve 36 numaralı dişe fissür örtücü yapıldı. Hastanın yaşı ve intraoral muayenesi göz önüne alınarak, ağız içinde eksfoliye olmamış 82, 81, 71 ve 72 numaralı dişler infiltratif anestezi ile çekildi. Hastanın tüm tedavileri tamamlandıktan sonra 31 ve 41 numaralı konik dişlerin nihai yerlerine gelmesi ve estetik olarak restore edilebilmesi için 6 ay sonrasına randevu verildi.

Sonuç: Bu çalışmada nadir görüldüğü bilinen, başka bir sendromla ilişkisi olmayan ve mandibulada yer alan peg-shape dişler sunulmuştur. Şekil olarak, fazla dişlere benzeyen peg-shape dişlerin kesin tanısı radyografi ile yapılmalıdır. Bu dişlerin estetik olarak rehabilite edilmesi mümkündür.

Farklı Yapay Zeka Programlarının Rejeneratif Endodonti Protokolleri Hakkındaki Bilgilerinin Değerlendirilmesi

¹Hazar Baha Karadeniz, ¹Sümeyye Zilan, ¹Periş Çelikel

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği, ERZURUM

Email : dt.hazarpedo@gmail.com, dt.hazarpedo@gmail.com, celikelperis@gmail.com

Giriş: Revaskülarizasyon, nekrotik immatür dişlerin tedavisinde uygulanan rejeneratif bir tedavi yöntemi olup, apeksifikasyon ve apikal bariyer tekniklerinden farklı olarak kök gelişiminin devamına olanak tanıyan, biyolojik temelli bir alternatif yaklaşım olarak tanımlanmaktadır. Günümüzde rejeneratif endodontik tedaviler (RET), pedodonti ve endodonti alanlarında klinik uygulamalarda rutin olarak yer bulmaya başlamıştır. Son yıllarda yapay zekâ (YZ) teknolojilerinin, kök kanal sisteminin anatomik yapısının analizinde ve periapikal lezyonların erken evrede tespit edilmesinde etkin biçimde kullanılabileceği bildirilmektedir. Buna ek olarak, YZ tabanlı modellerin, yeniden tedavi (retreatment) girişimlerinin başarısını ve dental pulpa kök hücrelerinin canlılık potansiyelini öngörebilme yetisine sahip olduğu; bu sayede klinik karar verme süreçlerine katkı sunduğu belirtilmektedir. Bununla birlikte, yapay zekâ programlarının sunduğu bilgilerin bilimsel doğruluğu ve güvenilirliği hâlen tartışma konusu olmaya devam etmektedir. Bu çalışmanın amacı, farklı iki yapay zekâ programının rejeneratif endodontik tedavi protokollerine ilişkin bilgi uyumluluğunun, Avrupa Endodonti Derneği (ESE) tarafından yayımlanan kılavuzla karşılaştırılarak değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada, rejeneratif endodontik tedavi protokolüne ilişkin referans kaynağı olarak ESE tarafından yayımlanan güncel kılavuz esas alınmıştır. Karşılaştırmalı analizde birinci yapay zekâ modeli olarak ChatGPT-4.0, ikinci model olarak ise DeepSeek 3.0 kullanılmıştır. Her iki yapay zekâ programının, rejeneratif endodontik tedavi protokolüne yönelik verdiği yanıtların doğruluğu ESE kılavuzu ile karşılaştırmalı olarak değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler, istatistiksel olarak SPSS yazılımıyla analiz edilmiş; iki yapay zekâ modelinin kılavuz ile olan uyumu Kappa testi ile incelenmiştir. ($p<0,05$)

Bulgular-Sonuç: Bu araştırmada, ESE tarafından yayımlanan rejeneratif endodonti kılavuzu, doğru ve güvenilir bilgi kaynağı olarak temel alınmıştır. Çalışmada değerlendirilen içerik, rejeneratif endodontik tedavi sürecine ilişkin on başlık altında incelenmiştir: tedavi endikasyonları, rubber dam izolasyonu, birinci seansta lokal anestezi uygulaması, birinci seans irrigasyon protokolü, paper point kullanımı, kanal içi medikament uygulaması, ikinci seansta lokal anestezi uygulaması, ikinci seans irrigasyon protokolü, final restorasyon ve tedavi sonrası klinik/radyografik takip. Birinci yapay zekâ programı; tedavi endikasyonları, rubber dam izolasyonu, kanal içi medikament kullanımı ve klinik/radyografik takip başlıklarında kılavuzla uyumlu doğru yanıtlar vermiştir. Ancak hem birinci hem de ikinci seansta lokal anestezi uygulamasına, paper point kullanımına yer vermemiş; ikinci seans irrigasyon protokolü ve final restorasyon konularında ise eksik bilgi sunmuştur. İkinci yapay zekâ programı ise; tedavi endikasyonları, rubber dam izolasyonu, final restorasyon ve tedavi sonrası klinik/radyografik takip konularında doğru bilgiler vermiştir. Bununla birlikte, birinci ve ikinci seansta lokal anestezi uygulamasına, paper point kullanımına değinmemiş; birinci seansta kanal içi medikament uygulaması ile ikinci seans irrigasyon protokolü hakkında eksik bilgi aktarmıştır. Veriler “doğru”, “kısmen doğru” ve “yanlış” olarak kategorize edilmiştir. Elde edilen sonuçlar SPSS yazılımı kullanılarak (Weighted Kappa) analizi ile değerlendirilmiştir. Kılavuz referans alınarak yapılan

karşılaştırmada, birinci yapay zekâ programının orta düzeyde uyum sağladığı (Kappa = 0.45; $p<0.05$), ikinci yapay zekâ programının ise zayıf-orta düzeyde uyum gösterdiği (Kappa = 0.37; $p<0.05$) belirlenmiştir. Yapay zekâ tabanlı bilgi kaynakları, günümüzde sağlık hizmetleri de dâhil olmak üzere birçok alanda yaygın biçimde kullanılmaktadır. Ancak bu programların gelişimi ve güvenilirliğinin sağlanması açısından, sağlanan bilgilerin doğruluğunun sistematik olarak değerlendirilmesi büyük önem arz etmektedir. Yapay zekânın potansiyelinden etkin ve güvenli şekilde faydalanılabilmesi için, doğru ve güncel bilimsel verilerin bu teknolojilerle entegre edilmesi daha sağlıklı bir yaklaşım olacaktır.

Matür Daimi Anterior Dişlerde Görülen Kök Kırıklarında Güncel Klinik Yaklaşımlar

¹Zeynep Akgümüş, ¹Hüsniye Gümüş

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, KAYSERİ

Email : zeynepakgms@hotmail.com, husniyegumus@yahoo.com

Amaç Kök kırıkları, daimi dişlerde görülen tüm travmatik dental yaralanmaların (TDY) yaklaşık %1,2 ila %7'sini oluşturmaktadır. Bu tür kırıklar, kökün dentin, pulpa ve sement gibi yapılarının bir arada etkilendiği travmalardır. Kırık hattı yatay (horizontal), oblik ya da her iki formun kombinasyonu şeklinde olabilir. Kök kırıklarının iyileşme süreci, pulpa ve periodontal ligament yönlerinde eş zamanlı ve bağımsız olarak gerçekleşir. Hasarın derecesine bağlı olarak bu süreç farklı histolojik sonuçlar doğurabilir. Bu olgu raporunda, travma sonucu oblik kök kırığı gelişen üst santral dişin, güncel Uluslararası Dental Travmatoloji Derneği Rehberine (IADT) göre, klinik ve radyografik bulguların değerlendirilip tedavi seçeneklerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Olgu Herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmayan 10 yaşında kız hasta bisiklet kazası sonucunda dişlerine gelen travma nedeni ile kazadan yaklaşık 2 saat sonra kliniğimize başvurmuştur. Hastanın yapılan ilk muayenesinde 21 numaralı dişin gingival sulkusunda kanama ve dişin kronunda yer değişikliği görülmüştür. Alınan periapikal ve oklüzal radyografiler sonrasında 21 numaralı diş kökünün orta üçlüsünde oblik kök kırığı olduğu tespit edilmiştir. İlgili dişin klinik muayenesinde koronal parçanın mobil olmadığı, perküsyon ve palpasyonda hassasiyetin bulunmadığı kayıt altına alınmıştır. 21 numaralı dişe lokal anestezi uygulanmış, diş orijinal pozisyonunda konumlandırılmış ve pasif-esnek splint ile stabilize edilmiştir. Splintlemenin ardından tekrar periapikal radyografi alınmış ve koronal parçanın orijinal konumuna yakın bir konumda olduğu görülmüştür. Travma splinti yaklaşık olarak 4 hafta sonra çıkartılmış ve 21 numaralı dişe yapılan elektrikli pulpa testi ve termal test sonucunda dişin vital yanıt verdiği, perküsyon ve palpasyon hassasiyetinin olmadığı ve dişte herhangi bir renk değişikliği görülmediği kaydedilmiştir. 21 numaralı dişteki erken oklüzal teması almak amacıyla insizal kenar selektif olarak möllenmiştir. Hastanın daha sonra 3, 6 ve 12 aylık klinik ve radyografik takipleri gerçekleştirilmiştir. Yapılan tüm klinik kontrollerde dişte mobilite, perküsyon ve palpasyon hassasiyeti bulunmazken, elektrikli pulpa ve termal testlere pozitif yanıt alınmıştır. Radyografik incelemeler sonucunda 12.ay kontrolünde dişin apikal parçasında kök kanalı obliterasyonu haricinde herhangi bir radyografik bulguya rastlanılmamıştır.

Sonuç Güncel IADT travma rehberine göre, kök kırığı vakalarında acil müdahale sırasında endodontik tedaviye başlanılmaması gerektiği vurgulanmış ve pulpa durumunun doğru bir şekilde değerlendirilebilmesi için en az bir yıl süreyle takibin gerekli olduğu belirtilmiştir. Bu tip vakalarda ailelerin bilgilendirilmesi ve oluşabilecek komplikasyonlar açısından hastaların düzenli olarak klinik ve radyografik muayenelerinin yapılması önerilir.

Alt Molar Dişte Amputasyon Ve Kök Kanal Tedavisinin Kombine Uygulanması

¹Merve Akar, ¹Elif Merve Aydın

¹Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, UŞAK

Email : merve.akar@usak.edu.tr, elif.aydin@usak.edu.tr

Amaç Daimî dişlerde vital pulpa tedavileri, dişin canlılığını korumak veya enfekte dokuyu uzaklaştırmak amacıyla uygulanır. Vital pulpa tedavileri, özellikle genç daimi dişlerde kök gelişimini desteklemek için tercih edilirken, kanal tedavisi enfekte dokuların temizlenmesi ve çevre dokuların sağlığının korunmasını amaçlar. Bazı durumlarda aynı dişte vital ve devital pulpa dokusu birlikte bulunabilir. Bu olgu sunumunda; vital ve devital pulpa dokusunun bir arada bulunduğu mandibular sol birinci molar dişte, kombine tedavi yaklaşımıyla meziobukkal kanala kök kanal tedavisi, mesiolingual ve distal kök kanallarına ise vital pulpa tedavilerinden biri olan amputasyon tedavisi uygulamasının klinik ve radyografik sonuçlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Olgu 11 yaşında sistemik olarak sağlıklı olan hasta, sol alt arka bölgede ağrı şikâyetiyle kliniğe başvurmuştur. Klinik ve radyografik değerlendirmede mandibular sol birinci daimî molarlarda derin çürük lezyonu tespit edilmiştir. 36 numaralı dişte klinik olarak şişlik, apse, sinüs yolu gibi herhangi bir patolojik bulguya rastlanılmamıştır. Radyografik değerlendirme sonucunda da herhangi bir kök rezorpsiyonu veya periapikal radyolusensi izlenmemiştir. İşleme başlamadan yapılan soğuk testine pozitif yanıt alınmıştır. Gerekli lokal anestezi ve rubber-dam izolasyonu sağlandıktan sonra çürük temizlenmiş, pulpa ekspozu oluşmuş ve giriş kavitesi açılmıştır. Mesiobukkal kök kanalında vital dokuya rastlanılmamış ve kanama gözlenmemiştir. Mesiolingual ve distal kök kanallarında ise kanama meydana gelmiş, vital pulpa varlığı saptanmıştır. Parsiyel nekroz gözlenen 36 numaralı dişe tek seansta gerçekleştirilen tedavi sürecinde, mesiolingual ve distal kök kanallarına ise vital pulpa amputasyonu uygulanmıştır. Kök kanal ağızları üzerine biyouyumlu bir materyal olan MTA yerleştirilmiştir. Meziobukkal kök kanalına ise kanal dezenfeksiyonu ve şekillendirilmesi sonrasında uygun obturasyon yapılmış ve konvansiyonel endodontik prosedür ile kanal tedavisi tamamlanmıştır. Restorasyon, cam iyonomer siman ve ardından kompozit rezin materyal ile tamamlanmıştır. Kontrol seansında paslanmaz çelik kron ile restorasyon sonlandırılmıştır. Hasta 1,3,6,12 aylık kontroller ile izlenmiştir.

Sonuç Farklı köklerde farklı pulpal durumların varlığına yönelik olarak planlanan bireyselleştirilmiş tedavi yaklaşımı, başarılı bir şekilde uygulanmıştır. Tedavi sonrası yapılan kontrollerde; meziobukkal kökte kanal tedavisinin radyografik olarak başarılı olduğu, mesiolingual ve distal kök kanallarında ise vitalitenin korunduğu, herhangi bir patolojik bulguya rastlanmadığı belirlenmiştir. Bu olgu, kombine pulpa tedavi yöntemlerinin doğru endikasyon ve dikkatli klinik değerlendirme ile birlikte uygulanması halinde, dişin fonksiyonel ve biyolojik bütünlüğünün korunabileceğini göstermektedir.

İmmatür Daimi Premolar Dişlerde Vital Pulpa Tedavisi: Olgu Sunumu

¹Elif Süleymanoğlu, ¹Zeynep Öztürk

¹BAİBÜ Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Ana Bilim Dalı Bolu

Email : elfsrcnn@gmail.com,

Amaç Vital pulpa tedavilerinin (VPT) temel amacı, pulpa dokusunun canlılığını korumaktır. Pulpanın vitalitesinin sürdürülmesi, dişin ağız ortamında uzun dönem fonksiyonunu devam ettirmesi açısından kritik öneme sahiptir. VPT özellikle kök gelişimi tamamlanmamış genç daimi dişlerde oldukça önemli bir yaklaşımdır. İndirekt pulpa kuafajı, enfekte yumuşak dentinin uzaklaştırılmasının ardından, pulpa ekspozu meydana gelmemiş dişlerde biyoyumlu bir materyal uygulanarak tersiyer dentin oluşumunun teşvik edildiği ve pulpa vitalitesinin korunmasının amaçlandığı bir vital pulpa tedavi prosedürüdür. Bu olgu sunumunun amacı, indirekt pulpa kuafajı ve paslanmaz çelik kron uygulanan immatür daimi dişlerin vitalitesinin korunması ve kök gelişiminin izlenmesi sürecini klinik olarak değerlendirmektir

Olgular

Olgu 1 10 yaşında kız hasta genel kontrol amaçlı Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine başvurmuştur. Hastanın herhangi bir dental şikayeti olmamakla birlikte, yapılan dental muayenesinde immatür 35 numaralı dişinde hipomineralizasyon ve post erüptif yıkımlar gözlenmiştir. Tedavi sırasında post erüptif yıkım alanları giderilmiştir ve pulpal ekspoz gerçekleşmemiş olup MTA ile indirekt pulpa kuafajı uygulanmıştır. Nihai restorasyon olarak paslanmaz çelik kron tercih edilmiştir. Hasta 8 aylık kontrol randevularında asemptomatik olup, ilgili dişin kök gelişimi devam etmiştir.

Olgu 2 9 yaşında kız hasta genel kontrol amaçlı Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği fakültesi çocuk diş hekimliği anabilim dalına başvurmuştur. Hastanın immatür 35 numaralı dişinde derin çürük tespit edilmiş olmakla birlikte hastanın herhangi bir şikayeti bulunmamaktadır. Tedavi sırasında pulpal ekspoz gerçekleşmemiş olup MTA ile indirekt pulpa kuafajı uygulanmıştır. Nihai restorasyon olarak paslanmaz çelik kron uygulanıp, hasta takibe alınmıştır. Dişin 8 aylık takibinde herhangi bir pulpal periapikal ve periodontal semptomla rastlanmamış olup, apeks açıklığı ve kök uzunluğu takip radyografilerinde benzer kalmıştır. Sonuç Bu olgular, pulpal ekspozun meydana gelmediği immatür daimi dişlerde, biyoyumlu materyallerle uygulanan indirekt pulpa kuafajı ve paslanmaz çelik kron restorasyonlarının, pulpanın canlılığını koruyarak kök gelişiminin devamını desteklediğini ortaya koymaktadır. Uygun endikasyonlarda, minimal invaziv yaklaşımla gerçekleştirilen vital pulpa tedavileri, genç daimi dişlerde fonksiyonel ve biyolojik bütünlüğün sürdürülebilmesi açısından etkili ve koruyucu bir tedavi seçeneği sunmaktadır.

Dudak Yarığı Olan Bir Çocuk Hastada Fonksiyonel Oral Rehabilitasyon: Olgu Sunumu

¹Merve Gül Eren, ¹Meltem Karahan, ¹Bahar Başak Kızıltan Eliaçık

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği ABD, İSTANBUL

Email : mervegulerence@gmail.com, meltem.karahan@sbu.edu.tr, basak.eliacik@sbu.edu.tr

Giriş ve Amaç Dudak yarığı, embriyolojik gelişim sürecinde maksiller ve nazal proseslerin füzyonundaki yetersizlik sonucu oluşan ve sık görülen kraniofasiyal konjenital anomalilerden biridir. Dudak yarıklı çocuk hastalarda yarığın şiddetine bağlı olarak fonksiyonel bozukluklara ek olarak estetik ve konuşma problemleri görülebilmektedir. Bu anomaliye sahip çocuklarda, multidisipliner yaklaşımın bir parçası olarak çocuk diş hekimi önemli bir rol üstlenmektedir. Bu olgu sunumu, dudak yarığına sahip bir hastanın fonksiyonel oral rehabilitasyonunu sunmaktadır.

Olgu Raporu 11 yaşındaki kız hasta, Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Kliniği'ne diş ağrısı şikayetiyle başvurdu. Yapılan intraoral ve radyografik muayene sonrasında tedavi planı oluşturuldu. 52, 53, 64, 73, 74, 75 ve 83 numaralı dişlerin çekimi yapıldı. 36 ve 46 numaralı dişlere MTA ile direkt; 16 ve 26 numaralı dişlere ise rezin modifiye kalsiyum hidroksit ile indirekt pulpa kuafajı gerçekleştirildi. Aynı seansta dişlerin kompozit rezin restorasyonu tamamlandı. 55 ve 65 numaralı dişlerin restorasyonlarını takiben 35, 44 ve 45 numaralı dişlere fissür örtücü uygulandı. Hasta 6 ay sonra kontrole çağırıldı.

Sonuç Dudak yarığı gibi kraniofasiyal gelişimsel anomaliler, sadece estetik ve fonetik problemlerle sınırlı kalmayıp dental gelişimi de doğrudan etkileyerek maloklüzyonlar ve diş sürme bozuklukları gibi pek çok soruna yol açabilmektedir. Çocuk diş hekimi tarafından gerçekleştirilen kapsamlı klinik ve radyografik değerlendirmeler, gelişimsel anomalilerin erken dönemde saptanarak uygun tedavi planlarının oluşturulmasını sağlar. Bu yaklaşım, maloklüzyonların önlenmesi, estetik ve fonksiyonel iyileşmenin sağlanması ile birlikte, hastanın psikososyal gelişiminin desteklenmesi açısından da kritik bir rol oynamaktadır.

Sublüksasyona Uğramış İmmatür Daimi Santral Dişin Rejeneratif Endodontik Tedavisi: 6 Aylık Takip***¹Tutku Küçük, ¹Merve Candan****¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı***Email :** tkucuktutku@gmail.com, merve.candan@ogu.edu.tr

Amaç Son zamanlarda ince ve kısa köklere sahip immatür daimi dişlerin tedavisinde biyolojik temele dayalı rejeneratif endodontik tedavi(RET) yöntemi sunulmuştur. Bu çalışmanın amacı, dental travmaya uğramış devital immatür daimi bir dişte RET uygulanması ve kısa dönem tedavi sonuçlarının sunulmasıdır.

Olgu 8 yaşında erkek hasta düşme sonrası maksillar santral dişlerinde oluşan mobilite şikayeti ile travmadan 3 hafta sonra kliniğimize başvurdu. Yapılan intraoral muayenede 11 ve 21 numaralı dişlerde Miller Sınıf 2 mobilite ve alınan periapikal radyografide 11 numaralı dişin simetrik dişe göre belirgin kök kısalığı ve apeks açıklığı gözlemlendi. Dişlere 2 hafta boyunca misina ile pasif esnek splint uygulandı. 2 haftanın sonunda splint çıkarıldı. 21 numaralı diş soğuk ve elektrikli pulpa testlerine pozitif yanıt verirken, 11 numaralı dişten negatif yanıt alındı. Radyografik bulgu ve vitalite test sonuçlarına dayanarak 11 numaralı dişe RET uygulandı. 1. ve 6. aylardaki takiplerinde asemptomatik olan hastanın radyografik değerlendirilmesinde iyileşme bulguları kaydedildi.

Sonuç Bu olgunun 6 aylık takibi sonucunda RET'in dişin klinik semptomlarını ortadan kaldırdığı, kök gelişimini ve kök apeksinin kapanmasını teşvik ettiği gözlemlenmiştir.

Karma Dişlenme Döneminde Çapraz Kapanışın Hareketli Apareyle Tedavisi: Olgu Sunumu

¹Kübra Nur Karaaslan, ¹İrem Bağ, ²Merve Gonca

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Eskişehir
²Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Eskişehir

Email : knsevimli@gmail.com, irem.bag@ogu.edu.tr, merve.gonca@ogu.edu.tr

AMAÇ: Çapraz kapanış, mandibula ve maksillanın sagittal ve transversal yöndeki uyumsuzluğundan kaynaklanan bir maloklüzyondur. Çapraz kapanış, anteriorda maksiller dişlerin anterior mandibular dişlere göre; aynı şekilde posteriorda maksiller molar dişlerin mandibular molar dişlere göre palatinal pozisyonda konumlanması şeklinde tanımlanmaktadır. Çapraz kapanış, çene gelişiminin erken aşamalarında önemli bir estetik ve fonksiyonel sorun olabilir. Bu olgu sunumunun amacı, karma dişlenme dönemindeki anterior ve posterior çapraz kapanışın vidalı hareketli aparey ile tedavi yaklaşımını sunmaktır.

OLGU: 9 yaşında sistemik olarak sağlıklı erkek hasta kliniğimize dişlerde çapraşıklık şikayetiyle başvurdu. Hastanın yapılan klinik ve radyolojik muayenesinde 63 numaralı dişte dolgu ihtiyacı; 75 ve 85 numaralı dişlerde çekim ihtiyacı görülmüştür. Ayrıca hastada 11 numaralı diş ile başlayan tek taraflı anterior-posterior çapraz kapanış tespit edilmiştir. Diş çürüklerinin tedavileri tamamlandıktan sonra, 11 numaralı dişin bukkal yönde hareket etmesini sağlayacak labiolingual zemberek ve posteriordaki maksiller darlığı tedavi edip çapraz kapanışı çözmek amacıyla slow maksiller ekspansiyon vidası içeren bir hareketli aparey planlanmıştır. Apareyin günde en az 16 saat kullanılması, yemekler sırasında çıkarılması ve ağız hijyenine dikkat edilmesi konularında bilgi verilmiştir. Apareyde bulunan vidanın haftada 2 tur çevrilmesi önerilmiştir. Hastanın apareyi 4 haftalık kullanımı sonucunda dişlerdeki çapraz kapanış düzeltilmiştir. 6 aydır takibi devam eden hastada relaps görülmemiştir.

SONUÇ: Erken dönem ortodontik tedavi estetik beklentinin karşılanması ve dengeli bir oklüzyon sağlanması açısından gereklidir. Doğru endikasyon ve uygun motivasyon koşulları sağlandığında, hareketli apareyler çapraz kapanışın düzeltilmesi için kolaylıkla uygulanabilen ve kısa sürede sonuç alınan tedavi seçenekleri olarak görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: hareketli aparey, karma dentisyon, çapraz kapanış

Büyük Azı Keser Hipomineralizasyonu Kaynaklı Anterior Dişlerdeki Hipomineralize Alanların Rezin İnfiltrasyon Tekniği İle Tedavisi

¹Nazlıcan Kaçmaz, ¹Gülçin Özşen, ¹Gizem Yoğurucu Değerli, ¹Gülce Esentürk

¹*İstanbul Sağlık Ve Teknoloji Üniversitesi, İSTANBUL*

Email : nazkacmazz@gmail.com, nazkacmazz@gmail.com, gulcinozsen@gmail.com, gizemyogurucu@gmail.com, gulceesenturk@gmail.com

AMAÇ Büyük Azı Keser Hipomineralizasyonu (BAKH), özellikle birinci büyük azı ve kesici dişlerde görülen, mine matürasyonundaki bozulma sonucu ortaya çıkan bir gelişimsel defektir. BAKH'a bağlı oluşan opak beyaz/kahverengi lezyonlar, çocuk hastalarda estetik kaygıya ve psikososyal sorunlara yol açabilir. Özellikle anterior bölgede yer alan hipomineralize alanların minimal invaziv yöntemlerle tedavi edilmesi, hem estetik beklentileri karşılamakta hem de mine dokusunun daha fazla harabiyetini önlemektedir. Bu olgu bildiriminde, BAKH'a bağlı anterior dişlerde oluşan hipomineralize alanların rezin infiltrasyon tekniğiyle başarılı bir şekilde tedavisi sunulmaktadır.

OLGU Estetik kaygı ile kliniğimize başvuran, sistemik olarak sağlıklı 8 yaşında kız hastanın yapılan klinik değerlendirmesinde alt anterior bölgede yer alan daimi kesici dişlerde BAKH'a bağlı opak beyaz lezyonlar tespit edilmiştir. Üst anterior dişlerde gözlenen çapraz kapanışın düzeltilmesi amacıyla hastaya ekspansiyon tedavisi planlanmış ve tedavi sürecine başlanmıştır. Bu süreçte, alt dişler kaynaklı estetik kaygının giderilmesi amacıyla ICON (DMG, Almanya) ile rubber dam izolasyonu altında rezin infiltrasyon tedavisi uygulanmıştır. Uygulama sırasında 15% hidroklorik asit jel (ICON Etch) 2 dakika süreyle uygulanmış ve bu işlem 3 kez tekrarlanmıştır. Her asitleme sonrasında yüzey, 30 saniye bol suyla yıkanmış; ardından %99 etanol (ICON Dry) 30 saniye uygulanarak yüzey kurutulmuştur. Son aşamada, rezin içerikli ICON Infiltrant lezyon bölgelerine 3 dakika süreyle uygulanmış ve 40 saniye ışıkla polimerize edilmiştir. İşlem polisaj uygulaması ile tamamlanmıştır.

SONUÇ Rezin infiltrasyon tekniği ile gerçekleştirilen tedavi sonucunda hipomineralize alanların görünürlüğü belirgin şekilde azalmış, elde edilen estetik görünüm hasta ve ailesi tarafından tatmin edici bulunmuştur. Bu olgu, ICON rezin infiltrasyon uygulamasının, BAKH'a bağlı anterior bölgedeki hipomineralize lezyonlarda estetik açıdan etkili ve güvenli bir tedavi seçeneği olduğunu ortaya koymaktadır.

Travma Sonrası Devital Olan İmmatür Daimi Dişin MTA ile Apexifikasyonu

¹Büşra Toy Gögebakan, ¹Volkan Çiftçi

¹Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, ADANA

Email : busratoy.2186@gmail.com, volkangazi@yahoo.com

Amaç Diş travmaları, özellikle çocukluk döneminde sık görülen ve diş gelişimini olumsuz etkileyebilen olaylardır. Travma sonrası pulpal vitalitenin kaybı, apeksin henüz tamamlanmamış olduğu daimi dişlerde endodontik tedavi sürecini zorlaştırmaktadır. Bu vaka sunumunda, travmaya bağlı olarak devital hale gelen immatür daimi üst santral dişlerin Mineral Trioksit Agregat (MTA) kullanılarak tek seansta apeksifikasyon tedavisi uygulanması ve sonrasında periapikal lezyonun iyileşme süreci klinik ve radyografik olarak değerlendirilmiştir. MTA'nın apikal bariyer oluşturmadaki başarısı ve periapikal doku iyileşmesine katkısı vurgulanmıştır.

Olgu 12 yaşında kız çocuk hasta, 11 ve 21 numaralı dişine 2 yıl önce gerçekleşen travma öyküsü ile kliniğimize başvurmuştur. Dişlerde komplike olmayan mine-dentin kırığı ve perküsyon ve palpasyonda hafif hassasiyet, vitalite testine negatif yanıt mevcut idi. Radyografik kapamak üzere olan açık apeks, geniş kanal boşluğu ve periapikal radyolusensi tespit edildi. Lokal anestezi sonrası izolasyon sağlandı. Kanal irigasyonu %2.5 NaOCl, %17 EDTA, CHX ve Serum Fizyolojik ile yapıldı. Dezenfeksiyon amacıyla İodoform içeren CAO₂H₂ Şırınga formu (Calciplus) kullanıldı. 2. seansta (1 hafta sonra) kanal içi ilaç uzaklaştırıldıktan sonra irigasyon yapıp kağıt konlarla kurulan dişin kron iç yüzeyinin iki kez bondlama ve ışınlanması sonrası apeks bölgesine MTA plug (4 mm kalınlığında) yerleştirildi. Hastanın il dışına çıkacağı öğrenildiği için kanalın tamamı aynı seans kontrol periapikali alındıktan sonra MTA ile dolduruldu. MTA'nın ilk sertleşmesi için nemli pamukla 5 dk beklenmesinin ardından yaklaşık 3 mm cam iyonomer ile üzeri örtüldü ve direkt kompozit uygulaması ile restorasyon tamamlandı. Takip randevularında hastanın şikayet varlığı, restorasyonların kron boyu, şekil ,estetik görünüm, renk ve oklüzyon açısından değerlendirildi ve gerekli düzeltmeler yapıldı. 1,6,9 ve 12 aylık radyografilerde periapikal lezyonda belirgin iyileşme ve asemptomatik klinik seyir gözlemlendi.

Sonuç MTA, apikal bariyer tedavisinde yüksek biyouyumluluğu, sertleşme sürecinde nem gereksinimi ve bakteriyel sızdırmazlık özelliği sayesinde etkili bir materyaldir. Literatürde MTA'nın doku uyumlu yapısı sayesinde sementogenez ve kemik iyileşmesini desteklediği belirtilmiştir (Torabinejad et al., 1995). Ayrıca MTA'nın antibakteriyel etkisi, periapikal inflamasyonun çözümüne katkı sağlamaktadır. Seanslar arası kullanılan dezenfeksiyon ajanının İodoform içermesi ve uygulama kolaylığı kanal içinde etkili ve güvenli bir dezenfeksiyon sağlamakta, iyileşme sürecini hızlandırmaktadır. Hastanın 1 yıl sonraki kontrolünde herhangi grileşme gözlenmemesi, hastanın hiçbir şikayetin bulunmaması bu vakayı önemli kılmaktadır. Bu vaka, tek seansta apeksifikasyonun mümkün olduğunu ve periapikal iyileşmenin kısa sürede gözlenebildiğini göstermektedir.

Ön Çapraz Kapanışın Ve Dar Maksillanın Müteharrik Aparey İle Tedavisi: Vaka Raporu

¹Fatma İpek Beytur, ¹Fatma Hilal Çetintaş, ²Eda Arat Maden

¹*İstanbul Sağlık Ve Teknoloji Üniversitesi Pedodonti ABD, İSTANBUL*

²*Ataşehir Ağız Ve Diş Sağlığı Hastanesi, İSTANBUL*

Email : dt.ipekoner@gmail.com, tekellihilal@gmail.com, edamaden1980@gmail.com

AMAÇ Anterior çapraz kapanış, anterior maksiller dişlerin mandibular dişlere göre daha palatinal pozisyonunda konumlanması olarak tanımlanır ve çene gelişiminin erken dönemlerinde hem estetik hem de fonksiyonel açıdan önemli sorunlara yol açabilir. Bu olgu sunumunun amacı, karışık dişlenme döneminde görülen tek dişe ait anterior çapraz kapanışın ve buna eşlik eden maksiller darlığın hareketli aparey kullanılarak tedavi sürecini sunmaktır.

OLGU Sistemik olarak sağlıklı, 7 yaşında erkek bir hasta kliniğimize diş çürüğü şikayetiyle başvurmuştur. Alınan anamnez ve gerçekleştirilen klinik muayene sonucunda, hastanın karışık dişlenme döneminde olduğu, Angle Sınıf I molar ilişkiye sahip bulunduğu, maksiller darlık ve 11 numaralı daimî kesici dişte çapraz kapanış olduğu tespit edilmiştir. Tedavi planlamasında, 11 numaralı dişin palatinaline zemberek eklenmiş, tek yönlü vidalı hareketli aparey uygulanması ve alt çenedeki ikinci süt azı dişlerine kompozit yükseltme yapılması öngörülmüştür. Apareyin günlük en az 16 saat takılması, yemek sırasında çıkarılması, gece boyunca kullanılması ve ağız hijyenine dikkat edilmesi konusunda hasta ve ailesi bilgilendirilmiştir. Ayrıca, apareyin kaybolma riskine karşı kutuda saklanması önerilmiştir. Tek yönlü vidanın haftada bir tur çevrilmesi gerektiği ebeveyne gösterilerek açıklanmıştır. Hasta; 1. hafta, 1. ay ve 2. ayda yapılan kontrollerle takip edilmiştir. İki aylık aktif tedavi sürecinin sonunda anterior çapraz kapanış başarılı şekilde düzeltilmiş, pozitif overjet sağlanmıştır. Çapraz kapanışın düzelmesini takiben kompozit yükseltmeler aşındırılarak çıkarılmıştır. Maksiller genişletme tedavisi ise halen devam etmektedir.

SONUÇ Tek dişi etkileyen anterior çapraz kapanışlara eşlik eden maksiller darlık, çene gelişimi ve oklüzyonu olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Bu nedenle erken dönemde tedavi, estetik ve fonksiyonel açıdan önem taşımaktadır. Uygun endikasyon ve hasta motivasyonu sağlandığında, hareketli apareyler anterior çapraz kapanışın düzeltilmesi ve maksiller genişletme amacıyla etkin, kolay uygulanabilir ve kısa sürede sonuç alınabilen tedavi seçenekleri arasında yer almaktadır.

Karma Dişlenme Döneminde Anterior Çapraz Kapanışın Hareketli Aparey ile Tedavisi: Vaka Raporu

¹Sirra Sağıroğlu, ¹Derin Akoğlu, ²Eda Arat Maden

¹İstanbul Sağlık Ve Teknoloji Üniversitesi, Pedodonti ABD, İSTANBUL
²Ataşehir Ağız Ve Dişi Sağlığı Hastanesi, İSTANBUL

Email : sirrabuyuk@gmail.com, derinakoglu24@hotmail.com, edamaden1980@gmail.com

Amaç: Çapraz kapanış, mandibula ve maksillanın sagittal ve transversal düzlemlerdeki uyumsuzluklarından kaynaklanan bir maloklüzyon tipidir. Anterior çapraz kapanış ise, maksiller anterior dişlerin mandibular anterior dişlere göre daha palatinal pozisyonda konumlanmasıyla karakterizedir. Bu durum, özellikle çene gelişiminin erken dönemlerinde hem estetik hem de fonksiyonel açıdan önemli problemlere yol açabilir. Bu olgu sunumunun amacı, karma dişlenme döneminde tespit edilen anterior çapraz kapanışın zemberekli hareketli aparey kullanılarak tedavi sürecini ve elde edilen sonuçları sunmaktır.

Olgu: 9 yaşında, sistemik olarak sağlıklı erkek hasta, üst ön dişlerinin görünümünden memnun olmaması, alt sağ lateral dişin lingualde konumlanması ve alt ön bölgede diş eti çekilmesi şikayetleriyle kliniğimize başvurdu. Yapılan radyografik ve klinik muayene ile ağız içi fotoğraflar alındı. Muayene bulgularına göre; üst sağ santral kesici dişin (11) çapraz kapanışta sürdüğü, alt sağ lateral kesici dişin (42) lingual konumda yer aldığı belirlendi. Ayrıca hastada lokalize gingivitis mevcut olup oral hijyenin yetersiz olduğu gözlemlendi. 52 ve 82 numaralı dişlerin çekimi yapıldıktan 2 hafta sonra ölçü alınıp ortodontik model hazırlandı. Üst santral dişin (11) palatinaline yerleştirilecek labio-lingual spring içeren hareketli bir akrilik aparey planlandı. Ayrıca daimî birinci molar dişlere kompozit materyal ile oklüzal yükseltme uygulandı. Hastanın 1. hafta kontrolünde ve 1. ay kontrolünde zemberek (spring) aktifleştirildi.

Sonuç: Yaklaşık 2,5 aylık tedavi sürecinin sonunda, anterior çapraz kapanışın başarılı bir şekilde düzeldiği gözlemlendi. Ayrıca, alt sağ lateral kesici dişin (42) dilin itme kuvvetiyle dental ark içerisine doğru konumlandığı tespit edildi. Bu durum, hareketli aparey kullanımının karma dişlenme dönemindeki anterior çapraz kapanış tedavisinde etkili bir yöntem olduğunu göstermektedir.

On Yaşında Bir Çocukta İntraoral Fibrosarkom: Nadir Bir Olgu

¹Ecehan Karagülle, ¹Burcu Güçyetmez Topal, ¹Olgun Topal, ¹Sinan Bilici

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Email : ecehan.516000@gmail.com, dt.burcugucyetmez@hotmail.com, dtolguntopal@gmail.com, dtsinanbilici@gmail.com

Amaç Çocuk hastalarda görülen fibrosarkomun klinik bulguları ve tanı süreci hakkında farkındalık oluşturmaktır.

Olgu Raporu On yaşındaki bir çocuk, 1 aydır mevcut olan ağrısız bir intraoral şişlik ile muayeneye başvurdu. Aile, çocuğun çiğneme sırasında zorluk yaşadığını ancak konuşma ya da ağız açmada herhangi bir sorun olmadığını bildirdi. Anamnezde, sistemik hastalık veya baş- boyun bölgesine travma öyküsü olmadığı öğrenildi. Geçmiş tıbbi öyküsünde herhangi bir olağan dışı bulguya rastlanmadı. Ekstraoral muayenede herhangi bir patolojik bulgu görülmedi. İntraoral muayenede, sağ palatinal bölgede yerleşmiş, ağız tabanına kadar uzanan, 5.5 cm × 4 cm boyutlarında, sert, hareketsiz, kızarıklık, fibropürülan akıntı ile kaplı bir kitle gözlendi. Üst sağ kadranda 16 numaralı dişte derece 1 mobilite vardı. Panoramik radyografi üst sağ maksilla bölgesinde odontoma ve 16 numaralı dişin distalinde kemik kaybı görüldü. 5.5 cm × 4 cm boyutlarında, sert, hareketsiz, kızarıklık, fibropürülan akıntı ile kaplı bir kitle gözlendi. Maligniteyi dışlamak amacıyla insizyonel biyopsi yapıldı. 1.5 × 1.0 × 1.0 cm boyutlarında bir doku örneği histopatolojik inceleme için gönderildi. 1 hafta sonra kontrol randevusuna geldiğinde tekrar nüks ettiği görüldü. Morfolojik ve immünohistokimyasal bulgulara dayanarak, fibrosarkom tanısı konuldu. Hasta, ileri tetkiklerin yapıldığı bir pediatrik onkoloji hastanesine sevk edildi.

Sonuç Klinik uygulamada, pedodontistler, çocukların orofasiyal bölgesinde görülen çeşitli tümörler ve tümör benzeri lezyonlarla karşılaşabilir ve sıklıkla bu tür vakaları ilk inceleyen kişiler olurlar. Bu nedenle, pedodontistlerin nadir görülen malign lezyonları ayırt edebilecek bilgi ve farkındalığa sahip olmaları, erken tanı ve yönlendirme açısından hayati önem taşımaktadır.

Dental Travma Sonucu Üst Santral Dişte Oluşan Kök Kırığının Gecikmiş Tedavisi: 12 Aylık Takip

¹Gülçin Özşen, ¹Gülce Esentürk, ¹Eda Arat Maden, ¹Can Demirkaya

¹İstanbul Sağlık Ve Teknoloji Üniversitesi Pedodonti ABD, İSTANBUL

Email : gulcinozsen@gmail.com, gulceesenturk@gmail.com, edamaden1980@gmail.com, candemirkaya@gmail.com

AMAÇ Karma dişlenme döneminde dental travmalar oldukça sık görülmekte olup, kron kırıkları en sık karşılaşılan dental travma türüdür. Bu yaralanmalarda tedavi seçenekleri travmanın şiddeti, hastanın yaşı, başvuru süresi, kök gelişim seviyesi ve çevre dokuların durumu gibi çeşitli faktörlere bağlı olarak değişkenlik gösterir. Bu olgu bildiriminde travmatik yaralanma sonucu daimi üst santral dişte gelişen kök kırığının endodontik tedavisi ve 12 aylık takibi sunulmaktadır.

OLGU 9 yaşında erkek hasta, üst sol santral dişinden kaynaklanan ağrı ve intraoral şişlik nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde 3 ay önce travma nedeni ile üst santral dişlerde kron kırığı meydana geldiği, ancak şikayeti olmadığı için hekime başvurulmadığı, bir hafta önce palatina ve bukkal sulkusu içeren intraoral enfeksiyon gelişmesi sebebiyle devlet hastanesine başvurulduğu ve antibiyotik reçete edilerek bir çocuk diş hekimine yönlendirildiği öğrenilmiştir. Klinik muayenede sağ santral dişin vital olduğu, sol santral dişin ise devital olduğu, apeksi hizasında şişlik ve mobilite olduğu tespit edilmiştir. Radyografik muayenede sağ ve sol üst santral dişlerin kök gelişimini tamamlamadıkları ve sol santral dişin apeksi hizasında radyolüsensi gözlenmiştir. Lokal anestezi altında sol santral dişe endodontik giriş sağlanmasını takiben, kanallar %2,5 NaOCl ile irriga edilmiş ve kök kanalına kalsiyum hidroksit patı yerleştirilmiştir. Aynı seans sağ santral diş geçici olarak restore edilmiştir. 10 gün sonra dişin kök ucu hizasında tekrar intraoral apse görülmesi nedeniyle pansuman yapılmış, tekrar kalsiyum hidroksit patı yerleştirilmiş ve hastaya antibiyotik reçete edilmiştir. 1 hafta sonra şişliğin devam etmesi ve bukkalde 6-7 mm derinliğinde periodontal cep tespit edilmesi nedeniyle aynı seansta cep kürete edilmiş ve kök kırığı şüphesi ile hastadan tomografik görüntüleme talep edilmiştir. Alınan görüntülemelerde, servikalden kökün orta üçlüsüne uzanan oblik bir kök kırığı tespit edilmiştir. Kanal içindeki mevcut kalsiyum hidroksit uzaklaştırılarak, kök kanalına antibiyotik patı yerleştirilmiştir. 2 hafta sonra intraoral apsede gerileme ve yapışık dişetinde iyileşme gözlenmesi üzerine kök kanalı MTA (Mineral Trioxide Aggregate) ile doldurulmuş, giriş kavitesi kompozit rezinle restore edilmiştir. Bir ay sonra estetik restorasyonlar tamamlanmıştır. 9. ay kontrolünde sol santral dişte herhangi bir klinik ve radyografik patoloji gözlenmezken, sağ santral dişte intraoral apse ve radyografide periapikal bölgede radyolüsensi tespit edilmiştir. Aynı seans kanal tedavisine başlanmış, sonrasında kök kanallarına kalsiyum hidroksit patı yerleştirilmiştir. Bir ay sonra biyoseramik esaslı kanal dolgu patı ve tek kon gutta-perka ile doldurulmuştur. 12 aylık takip sonucunda, klinik semptom gözlenmemiş olup, periradiküler dokularda kemik trabekülasyonunun başladığı izlenmiştir.

SONUÇ Dental travma sonrası erken dönemde diş hekimine başvurulmaması ve tedavinin gecikmesi, mevcut tedavi sürecini daha karmaşık hale getirebilir. Özellikle iyileşmeyen ya da tekrarlayan klinik semptomların varlığında, erken tanı ve uygun tedavi planlaması için ileri görüntüleme yöntemlerine başvurulması büyük önem taşımaktadır. Bu nedenle tedavi sonrası takip, tedavinin bir parçasıdır.

Kök Gelişimi Tamamlanmış Avülse Daimi Dişlerde Replantasyon Sonrası Takip: Vaka Raporu

¹Melike Şevval Çelebi, ¹Müge Tokuç

¹*İstanbul Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İSTANBUL*

Email : melike.celebi@okan.edu.tr, muge.tokuc@okan.edu.tr

AMAÇ: Kök gelişimini tamamlamış, avülse olmuş daimi dişlerde repozisyon, splintleme ve kök kanal tedavisi sonrası 9 aylık klinik ve radyolojik takiple tedavi başarısının değerlendirilmesidir.

OLGU: 11 yaşındaki sistemik olarak sağlıklı erkek hasta, travma sonrası üst ön dişlerinin yerinden çıkması şikayetiyle İstanbul Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Kliniğine başvurdu. Anamnezde, hastanın bir gün önce oyun oynarken alt çenesini beton zemine çarptığı, üst santral dişlerinin avülse olduğu ve yaklaşık 30 dakika içinde replante edilerek kompozit splint ile lateral dişlere sabitlendiği öğrenildi. Ekstraoral muayenede ödem, mandibulada ekimoz ve laserasyon; intraoral muayenede üst santral ve lateral dişler çevresinde dişeti hiperemisi, kanama ve ödem gözlemlendi. Sağ üst santral dişte komplike kuron kırığı, sol üst santral dişte mine-dentin kırığı saptandı. Radyografide üst santral dişlerin kök gelişimlerinin tamamlandığı, kök veya alveol kırığı bulunmadığı görüldü. Üst lateral dişlerde ise sert doku yaralanmasına rastlanmadı. Sağ ve sol üst lateral dişlerde vitalite testine pozitif yanıt alındı.

Mevcut kompozit splint çıkarıldı. Dişlerin soket içindeki pozisyonu, periapikal radyografi ile kontrol edildikten sonra, 0.4 mm ortodontik paslanmaz çelik tel ile pasif ve esnek splint uygulandı. Üst santral dişlerde kök kanal tedavisine başlandı ve kalsiyum hidroksit ile pansuman yapıldı. Hastaya sistemik antibiyotik reçete edildi ve oral hijyen eğitimi verildi. Hastanın birinci ay kontrolünde splint çıkarıldı. Lateral dişlere vitalite testi uygulandı ve pozitif yanıt alındı. Santral dişlerin kanal içi pansumanları yenilendi. Hastanın ikinci ay kontrolünde klinik olarak herhangi bir renk değişimi, ağrı, mobilite, fistül oluşumu görülmeyen; radyografik olarak rezorpsiyon ya da periapikal enfeksiyon bulgusu izlenmeyen santral dişlerin kök kanal tedavileri geleneksel yöntem ile tamamlandı ve daimi restorasyonları yapıldı.

SONUÇ: 9 aylık takip süresince lateral dişler ile replante edilen üst santral dişlerde herhangi bir patolojik bulguya rastlanmadı. Radyografik olarak periapikal patoloji, kök rezorpsiyonu (internal veya eksternal), ankiloz ya da periodontal doku kaybı gözlenmedi. Klinik olarak renk değişimi, patolojik mobilite fistül oluşumu veya ağrı şikayeti saptanmadı. Lateral dişler vitalite testlerine pozitif yanıt vermeye devam etti. Bu olgu, dental travmalarda zamanında ve uygun müdahalenin uzun dönem başarı açısından önemini vurgulamaktadır.

MIH'a Bağlı Ön Bölge Lezyonlarında Rezin İnfiltrasyon Tedavisi***¹Safiyenur Bircan, ¹Hüseyin Şimşek****¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, ORDU***Email :** safiyenur.bircan99@gmail.com, dr.huseyinsimsek@gmail.com

Amaç: Molar-keser Hipomineralizasyonu(MIH), özellikle anterior dişlerde estetik kaygılara neden olan bir mine defektidir. Son yıllarda, lezyonun içine nüfuz ederek opak görüntüyü maskeleyen rezin infiltrasyon yöntemi, minimal invaziv ve estetik bir çözüm olarak öne çıkmaktadır. Bu olgu sunumunun amacı, MIH kaynaklı kahverengi opasitelerin rezin infiltrasyon yöntemi ile başarılı bir şekilde tedavi edildiğini göstermektir.

Olgu: 14 yaşındaki bir hastada, santral kesici dişlerin labial yüzeyinde yer alan MIH kaynaklı kahverengi opasiteler tedavi edilmiştir. İlk klinik muayene sırasında, üst santral kesici dişinde belirgin kahverengi renklenme ve opasiteler olduğu görülüp estetik kaygılar ön planda olduğu için konservatif bir tedavi yaklaşımı tercih edildi. Tedavi öncesinde, işlem alanı rubber dam ile izole edildikten sonra Opalustre ile hafifçe aşındırma yapıldı. Ardından diş yüzeyine ICON seti içinde bulunan %15'lik hidroklorik asit (HCl) uygulandı. Kahverengi renklenmelerin azaltılması amacıyla sodyum hipoklorit (NaOCl) kullanılarak diş yüzeyi temizlendi ve sonrasında ICON reçinesi uygulandı. Reçine polimerize edilip ardından estetik bütünlüğü sağlamak amacıyla diş yüzeyine ince bir tabaka body kompozit(Estelite Asteria, A1B) uygulandı. İşlem, polisaj ile sonlandırıldı.

Sonuç: Tedavi sonrası lezyonların belirginliği büyük oranda azalmış, mine ile uyumlu doğal bir görünüm elde edilmiştir. Uygulama minimal invaziv bir yöntemle gerçekleştirilmiş, kısa dönem takibinde renk stabilitesi korunmuş ve hassasiyet gözlenmemiştir. Rezin infiltrasyon yöntemi kompozit uygulamaları ile desteklenerek, MIH kaynaklı kahverengi lezyonların tedavisinde etkili, güvenilir ve minimal invaziv bir seçenek olarak öne çıkmaktadır.

Turner Hipoplazili Dişin Kompozit Kron İle Restorasyonu: Olgu Sunumu

¹Ekrem Süpürgeci, ¹Merve Alkış, ²Seydi Talha Karakuş, ³Merve Tirimoğulları, ²Metehan Yılmaz

¹Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, UŞAK

²Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, UŞAK

³Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı, UŞAK

Email : ekrem.supurgeci@usak.edu.tr, merve.alkis@usak.edu.tr, seydi.karakus@usak.edu.tr, merve.tirimogullari@usak.edu.tr, metehan.yilmaz@usak.edu.tr

Amaç: Hipoplazi, görsel olarak minenin kantitatif bir defekti ve histomorfolojik olarak mine yüzeyini içeren, azalmış mine kalınlığı ile ilişkili bir dış defekt olarak tanımlanır. Turner hipoplazisi bir kanin dışında veya küçük azı dışında bulunursa, bunun en olası nedeni süt dişi henüz ağızdayken mevcut olan bir enfeksiyondur. Bu olgu sunumunun amacı doku anomalilerinden, lokal etkene bağlı hipoplazi türü olan turner dişin, mine yapısındaki bozukluk ve estetik durumlar da göz önüne alınarak hastaya uygun endikasyonlar ile restorasyonunu tamamlayıp sunmaktır.

Olgu: 12 yaşında sistemik hastalığı olmayan erkek hasta Pedodonti kliniğimize 14 numaralı dişindeki ağrı için başvurmuştur. Yapılan ağız içi muayene sonucu 14 numaralı dişinde turner hipoplazisi, çürük varlığı ve çürük sonucu oluşan kaviteye bağlı olarak dişetin kaviteye doğru büyüme gerçekleştirdiği gözlenmiştir. Klinik muayene ve radyografide anormal bir durum tespit edilmemiştir. Hastanın ilgili dişindeki çürük kavitesine doğru büyüyen dişeti, çürüğün etkin temizlenebilmesi ve restorasyonu için periodontoloji bölümünde bistüri yardımı ile kesilerek (gingivektomi) restore edilmesi gereken tüm kron yüzeyi açığa çıkarılmıştır. Kron yapım işlemlerine hazırlık için dolgusu yapılmıştır. Dişeti iyileşmeye bırakılmıştır. 14 numaralı dişin gülümseme esnasında görünümünden dolayı, pçk estetik bir görünüme sahip olmadığı için multidisipliner bir yaklaşım ile protetik diş tedavisi bölümü tarafından kompozit rezin kron endikasyonu koyulmuştur. Dişin knife edge kesimi ve dijital ölçüsünün ardından kompozit rezin kron hastaya başarılı bir şekilde teslim edilmiştir. 2.hafta, 1.ay ve 3. ay kontrolleri yapılmıştır. Kontrollerde herhangi bir patolojiye rastlanmamıştır.

Sonuç: Turner hipoplazisi hastalara estetik ve fonksiyonel açıdan problem yaratabilmektedir. Turner dişindeki ağrı ile kliniğe başvuran hastanın ilgili dişinin restorasyonu başarılı bir şekilde tamamlanarak bu problemler ortadan kaldırılmış ve hasta memnuniyeti sağlanmıştır.

Erken Çocukluk Çağı Çürüğünde 3D Yazıcıyla Pediatrik Rezin Kron Uygulaması***¹Semiha Sude Doğan, ¹Hüseyin Şimşek, ¹Çiğdem Güler****¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, ORDU***Email :** *sudedogann97@gmail.com, dr.huseyinsimsek@gmail.com, cigdemguler@odu.edu.tr*

Amaç: Erken çocukluk çağı çürüğü (EÇÇ), 71 ay ve daha küçük yaştaki çocuklarda görülen, hızlı ilerleyen, yaygın ve tahrip edici bir çürük formudur. Bu olgu raporunda, EÇÇ nedeniyle aşırı madde kaybı bulunan bir hastanın maksiller süt orta keser dişlerinde 3D yazıcı ile hazırlanan rezin pediatrik kron uygulaması sunulmuştur.

Olgu: 4 yaşındaki erkek hasta maksiller süt orta keser dişlerindeki çürük nedeniyle Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvurdu. Klinik ve radyografik muayene sonucu hastaya EÇÇ tanısı konuldu. Kök kanal tedavisi ve 3D yazıcı ile hazırlanan rezin pediatrik kron uygulaması planlandı. Lokal anestezi sonrası maksiller süt orta keser dişlere kök kanal tedavisi uygulandı. İyodoform ve kalsiyum hidroksit içerikli kök kanal patıyla dolum yapıldı. Kuron yüksekliğini sağlamak amacıyla akışkan kompozit rezin ile restorasyon yapıldı. 3D rezin pediatrik kron için uygun preparasyon gerçekleştirildi. Daha önceden 3D yazıcı ile hazırlanmış ve polisajı tamamlanmış rezin pediatrik kronlar dişlere uyumlandı ve rezin modifiye cam iyonomer siman kullanılarak simante edildi. Dişeti kenarındaki siman fazlalıkları dikkatlice temizlenerek tedavi sonlandırıldı. Hastaya gerekli önerilerek anlatılarak kontrol randevusu planlandı. Yapılan 1 aylık klinik kontrolde herhangi bir olumsuz durum ile karşılaşılmadı.

Sonuç: Süt dişlerinde aşırı madde kaybına neden olan çürük, travma veya gelişimsel bozukluklar sonrası hastanın fonksiyon, fonasyon ve estetiğinin sağlanması amacıyla pediatrik kronların kullanımı bir tedavi seçeneğidir. EÇÇ olan hastalarda pediatrik kronların uygulanması gerektiğinde 3D yazıcı ile hazırlanmış rezin pediatrik kronlar diğer pediatrik kronlara alternatif olarak tercih edilebilir.

Travma sonrası MTA apeksifikasyonu ve 3D kron tedavisi: olgu sunumu

¹Seda Nisa Uçar, ¹Murat Büyüksefil, ¹Zehra Merve Koçköprü, ¹Fatma Saraç

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, Erzurum

Email : sedanisa3434@gmail.com, byksfl81@gmail.com, mervemkckpr@gmail.com, dtsaracc@gmail.com

Giriş Diş travmaları, özellikle çocukluk ve ergenlik döneminde sık görülür. Apeksi açık dişlerde travma sonrası oluşan nekroz durumunda tercih edilen tedavilerden biri de MTA gibi biyomimetik ajan kullanılarak gerçekleştirilen apeksifikasyon tedavisidir. Mineral Trioxide Aggregate (MTA), apeksifikasyon tedavisinde sıklıkla kullanılan biyouyumlu bir materyaldir. Geleneksel apeksifikasyona göre daha kısa zamanda gerçekleştirilmesi ve biyouyumlu bir materyal kullanılması MTA apeksifikasyonunun başlıca avantajları arasında sayılabilir. Günümüzde artan estetik beklentilerle birlikte, 3D teknolojisi kullanılarak hazırlanan kronlar, restoratif tedavilerde öne çıkan seçeneklerden biri haline gelmiştir. Bu vakada travma sonucu kliniğimize başvuran apeksi açık, nekrotik dişe sahip olan hastaya MTA ile apeksifikasyon tedavisi uygulanıp ardından gelişmiş 3D teknoloji desteğiyle estetik ve fonksiyonel bir restorasyon yapılmıştır.

Olgu Sunumu Kliniğimize başvuran 11 yaşındaki kız hasta, yaklaşık 1 yıl önce geçirdiği travma sonrasında 11 numaralı dişinde kırık ve renklenme şikâyeti ile gelmiştir. Yapılan klinik muayenede dişin apeksin açık olduğu ve periapikal bölgede radyolüsent alan izlenmiştir. Klinik muayenede ise perküsyonda hassasiyet saptanmıştır. Nekrotik pulpalı dişte apeksifikasyon tedavisi planlanmıştır. İlk seansta rubber dam izolasyonu altında giriş kavitesi açıldıktan sonra ilk olarak sodyum hipoklorit (%2,5 NaOCl) ardından serum fizyolojik ile irrije edilmiştir. Kök kanalına kalsiyum hidroksit yerleştirilerek diş geçici dolgu ile restore edilmiştir. 2 hafta sonra apikal bölgeye 4 mm kalınlığında MTA (ProRoot,Dentsply,ABD) yerleştirilip apikal tıkaç oluşturulmuştur. Aynı seans guta perka ile kök kanal tedavisi tamamlanmıştır. 1 ay sonra hasta kontrole çağırıldığında apikal tıkaçın olduğu görülmüştür. Aynı seans 3D tarama ile dijital ölçü alınmıştır. Laboratuvarında Varseosmile Crown Plus reçinesi kullanılarak kron hazırlanıp, simante edilmiştir. Hastanın 6 ve 12 aylık radyografik kontrollerinde iyileşme gözlenmiştir.

Sonuç Açık apeksli, travmaya bağlı nekrotik daimi dişlerde MTA ile yapılan apeksifikasyon, başarılı uzun dönem sonuçları ile güvenilir bir yöntemdir. 3D teknolojiyle desteklenen restoratif yaklaşımlar ise bu tedavi sürecinin estetik ve fonksiyonel açıdan tamamlanmasını sağlar. Bu olgu, doğru tanı ve uygun tedavi planlaması ile travmatik dişlerin uzun dönemli başarısının mümkün olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: İmmatür santral diş, MTA, apeksifikasyon

Genel Anesteziyle Diş Tedavisinde Thiocilline Bağlı Göz Alerjisi : Olgu Sunumu

¹*Fatıma Nuran Kıran, ¹Kevser Okumuş, ¹Sera Şimşek Derelioğlu, ¹Rabia Kahveci*

¹*Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, Erzurum*

Email : fatime_kiran@hotmail.com, kvsr0909okumus@gmail.com, simseksera@gmail.com, rabiamkhvc@gmail.com

Amaç Genel anestezi uygulamaları sırasında, göz kuruluğunu ve korneal abrazyonu önlemek amacıyla topikal pomad ve bandaj uygulamaları sıklıkla tercih edilmektedir. Thiocilline göz pomadı, neomisin sülfat ve basitrasin içeren antibiyotik kombinasyonu ile göz yüzeyini enfeksiyonlara karşı koruma amacı taşır. Bununla birlikte, bu preparatlara karşı gelişebilecek alerjik reaksiyonlar nadir de olsa klinik açıdan önem arz etmektedir. Topikal oftalmik ajanlara karşı gelişen alerjik yanıtlar; konjunktival hiperemi, ödem, prurit ve lakrimasyon gibi semptomlarla kendini gösterebilir. Bu çalışma, genel anestezi altında diş tedavisi uygulanan pediatrik bir hastada, Thiocilline göz pomadına bağlı geliştiği düşünülen alerjik reaksiyonu tanımlamayı amaçlamaktadır.

Olgu Sunumu Altı yaşında, tıbbi geçmişinde alerji öyküsü bulunmayan, kooperasyon problemi nedeniyle iletişim kurulamayan erkek hasta, şiddetli diş ağrısı şikâyetiyle pedodonti kliniğimize başvurdu. Hastanın klinik ve radyografik değerlendirmesi yapıldıktan sonra, tedavi planı genel anestezi altında uygulanmak üzere oluşturuldu. Operasyon öncesi pediatri ve genel anestezi bölümlerinden gerekli konsültasyonlar sağlandı.

Operasyon sırasında, korneal yüzeyi korumak amacıyla her iki göze Thiocilline göz pomadı uygulanarak kapatıcı bandaj yerleştirildi. Postoperatif ilk 24 saat içerisinde hastada bilateral göz çevresinde belirgin kızarıklık, ödem, kaşıntı ve artmış lakrimasyon gözlemlendi. Göz hastalıkları bölümüne yönlendirilen hasta, konjunktival irritasyon ve periorbital ödem tanısıyla değerlendirildi. Klinik bulgular, Thiocilline pomada karşı gelişen alerjik reaksiyon ile uyumlu bulundu.

Tedavi kapsamında oral antihistaminik (Allerset şurup), topikal steroid-antibiyotik kombinasyonu (Zylet göz damlası) ve topikal antibiyotik (Cotimycine merhem) başlandı. Takip eden bir hafta içerisinde hastanın semptomlarında belirgin gerileme gözlemlendi ve tam iyileşme sağlandı.

Sonuç Bu olgu, genel anestezi altında yapılan işlemler sırasında kullanılan topikal ajanların nadiren de olsa ciddi alerjik reaksiyonlara yol açabileceğini ortaya koymakla birlikte bu tarz komplikasyonlara multidisipliner yaklaşımın önemini vurgulamaktadır. Preoperatif sorgulamanın detaylı yapılması, alternatif göz koruyucu ajanların bilinmesi ve komplikasyonlara karşı hazırlıklı olunması hasta güvenliği açısından büyük önem taşımaktadır. Ayrıca operasyon öncesi nadir de olsa karşılaşılabilecek muhtemel bu tarz alerjik durumlar ile ilgili hasta ve velisi bilgilendirilmelidir.

Komplike Kron Kırığı Olan Daimi Dişe Direkt Pulpa Kuafajı Uygulanması

¹Tuba Nur Arol, ¹İrem Bağ

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, ESKİŞEHİR

Email : tubanurarol@gmail.com, irem.bag@ogu.edu.tr

Amaç Komplike kron kırıkları, mine ve dentin dokularıyla birlikte pulpa dokusunun da etkilendiği, özellikle büyüme-gelişme çağındaki bireylerde vitalite korunarak tedavi edilmesi gereken dental travmalardır. Bu olgu sunumunda, 12 yaşındaki bir çocuk hastada, komplike kron kırığı sonucu pulpa dokusu açığa çıkan daimi üst santral keser dişin, dişin kendi kırık parçası kullanılarak ve biyouyumlu bir kuafaj materyali ile restore edilmesi sürecinin paylaşılması amaçlanmıştır.

Olgu 12 yaşındaki sistemik olarak sağlıklı erkek hasta, okulda yaşadığı düşme sonrası üst ön dişinde kırık şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik muayenede, 21 numaralı dişte komplike kron kırığı ve pulpa ekspozu tespit edildi, mobilite normaldi. Travmanın üzerinden yaklaşık 2 saat geçmişti ve kırık parça hasta tarafından getirilmişti. Diş vitalite testlerine pozitif yanıt verdi. Tedavi olarak direkt pulpa kuafajı planlandı. Lokal anestezi ve rubber-dam altında, ekspoz pulpa yüzeyi steril serum fizyolojik ile irrigasyon yapılarak temizlendi. NaOCl solüsyonu emdirilmiş steril bir pamuk pelet ile kanama kontrolü sağlandıktan sonra, kuafaj materyali olarak Biodentine® (Septodont, Fransa) uygulandı. Ardından rehidrate edilen diş parçası yerine adapte edildi ve bonding ajanı ve adeziv rezin kullanılarak restorasyon yapıldı. Kontroller 6. hafta., 3. ay ve 6. aylarda gerçekleştirildi. Takip sürecinde hastada herhangi bir semptom görülmedi. Diş vitalitesini korudu, radyografik olarak patolojik bulguya rastlanmadı.

Sonuç Komplike kron kırıklarında, direkt pulpa kuafajı ve dişin kendi kırık parçasıyla yapılan restorasyon, hem biyolojik hem de estetik açıdan başarılı sonuçlar verebilir. Bu olgu, erken müdahale ile dişin fonksiyonunun, estetiğinin ve vitalitesinin korunmasının mümkün olduğunu ortaya koymaktadır. Anahtar kelimeler: biodentine, dental travma, direkt pulpa kuafajı, kırık parça reataçmanı, kron kırığı

MTA Apeksifikasyonu Uygulanan Daimi Santral Dişlerin Farklı Dolum Teknikleriyle Tedavisi

¹Şebnem Durmuş, ¹Salih Doğan

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Ana Bilim Dalı

Email : sebnemdurmus38@gmail.com, dtsalih@gmail.com

Amaç Mineral Trioksit Agregat (MTA) travma sonrası nekroz olmuş açık apeksli daimi dişlerde apikal tıkaç oluşumunun sağlanması amacıyla sıklıkla kullanılan bir materyaldir. Bu olgu sunumunda biri tamamen MTA ile doldurulan, diğeri ise apikal 6 mm'si MTA ile doldurulduktan sonra orta ve servikal üçlüsünün dolumu sıcak vertikal kondenzasyon tekniği ile yapılan iki farklı kanal dolum tekniğinin karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Olgu Travmatik dental yaralanma öyküsü ve şiddetli gece ağrısı şikayeti ile kliniğimize başvuran 8 ve 10 yaşlarındaki sağlıklı iki erkek hastaya MTA apeksifikasyon tedavisi planlanmıştır. İlk olguda 8 yaşındaki erkek hastanın 21 numaralı dişi rutin kanal tedavi prosedürlerinin uygulanmasından sonra kök kanalı tamamen MTA ile doldurulmuştur. İkinci olguda ise 10 yaşındaki erkek hastanın 11 numaralı dişinin apikal 6 mm'sinde MTA ile tıkaç oluşturulmuş, sonraki bir seansta kanalın orta ve servikal üçlüsü sıcak vertikal kondenzasyon tekniği ile doldurulmuştur. İlgili dişlerin üst restorasyonları strip kron aracılığıyla kompozit kullanılarak yapılmıştır. Her iki olguda da 12 aylık takipte yapılan tedavinin klinik ve radyografik olarak başarılı olduğu gözlenmiştir. Tüm kanalın MTA ile doldurulduğu 8 yaşındaki hastanın ilgili dişinde hafif gri bir renklenme olduğu gözlemlenmiş, orta ve servikal üçlüsünün sıcak vertikal kondenzasyonla doldurulduğu 10 yaşındaki hastanın ise tedavisi yapılan dişinde herhangi bir renklenme gözlenmemiştir.

Sonuç MTA açık apeksli daimi dişlerde apikal tıkaçın sağlanmasında etkili ve biyouyumlu bir materyaldir. Ancak klasik MTA'ların bizmut oksit içeriğine bağlı olarak gri renklenme riski bulunmaktadır. Bu renklenme özellikle anterior dişlerde kök kanalının tamamen MTA ile doldurulması durumunda estetik sorunlara yol açabilir. Sıcak vertikal kondenzasyon tekniğiyle birlikte gutta-perka kullanıldığında MTA'nın yol açtığı bu gri renklenmenin gözlenmemesine ve kanal dolumunda homojenite sağlanması gibi avantajlarına karşın MTA'nın uzun sertleşme süresi olması nedeniyle tedavinin tek seansta bitirilememesi gibi önemli bir dezavantaja sahip olduğu görülmektedir.

KBG sendromlu çocuklarda dental fenotipler: olgu serisi

¹Muhammed Alagöz, ²Fayize Maden Bedel, ¹Sera Şimşek Derelioğlu

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Bölümü, Erzurum

²Erzurum Şehir Hastanesi, Çocuk Genetik Hastalıkları Kliniği, Erzurum

Email : muhammed326@hotmail.com), drfamden@hotmail.com, simseksera@gmail.com

Amaç: KBG sendromu; kısa boy, makrodonti, gelişimsel gecikme ve iskeletsel anomalilerle karakterize nadir görülen bir genetik sendromdur. Bu sendromda üçgen yüz, brakisefali, sinofriz, hipertelorizm, gür kaşlar, belirgin kulaklar, belirgin burun köprüsü, antevort burun kanatları, uzun filtrum ve ince üst verimiyon gibi karakteristik yüz özellikleri rapor edilmiştir. Özellikle daimi maksiller santral dişlerde görülen makrodonti, tanı kriterleri arasında yer alan tipik bulgulardandır. Ancak son yıllarda yapılan gözlemler, sendromun oral yansımalarının literatürde tanımlanandan daha geniş bir fenotipik çeşitlilik gösterebileceğini ortaya koymaktadır. Bu olgu serisinin amacı, genetik olarak KBG sendromu tanısı almış üç pediatrik olguda gözlenen dişsel özellikleri sunmak ve özellikle literatürde nadir bildirilen mikrodonti eşliğinde makrodonti gibi atipik bulgulara dikkat çekmektir. Bulgularımız, bu sendromun dişsel yansımalarının bireysel farklılıklar gösterebileceğini ve konservatif, estetik odaklı tedavi yaklaşımlarının bu hasta grubunda başarılı olabileceğini vurgulamaktadır.

Olgu-1: On altı yaşında KBG sendromu tanılı kız hasta, #22 numaralı dişte mikrodonti ve diğer dişlerindeki renklenme şikâyetiyle kliniğimize başvurdu. Hastanın anamnezinde uzun süreli demir ilacı kullanımı mevcuttu ve renklenmelerin bu ilaçlara bağlı geliştiği öğrenildi. Yapılan intraoral muayenede, anterior bölgede santral dişlerde belirgin makrodonti bulunurken, lateral dişlerde mikrodonti gözlemlendi. Tedavi planı kapsamında, mikrodont lateral diş, kompozit rezin materyali ile estetik olarak restore edildi. Posterior bölgede çürük riski taşıyan dişler için fissür örtücü uygulamaları ile koruyucu tedavi gerçekleştirildi. Ayrıca, demir ilacına bağlı mine renklenmeleri için polisaj işlemi uygulandı. İşlemler sonrası hastanın estetik ve fonksiyonel beklentileri karşılandı.

Olgu-2: Dokuz yaşında klinik özellikleri tipik dismorfik yüz özellikleri gösteren KBG sendromlu hastanın dental değerlendirmeleri yapıldı. Gerçekleştirilen intraoral muayenede, anterior bölgede santral ve lateral dişlerde makrodonti gözlemlendi. Hastanın süt molar dişlerindeki tedaviler tamamlandıktan sonra oral hijyen önerileri ve flor uygulaması gerçekleştirildi. **Olgu-3:** On yedi yaşında KBG sendromu tanılı erkek hasta, posterior dişlerde çürük ve ağrı şikâyeti ile başvurdu. Yapılan intraoral muayenede, anterior bölgede santral ve lateral dişlerde özellikle insizo-gingival boyutta makrodonti gözlemlendi. Posterior bölgede çürük riski taşıyan dişler için fissür örtücü uygulamaları ile çürük dişlerin restorasyonu planlandı. Hastada mental retardasyon ve psikiyatrik problemler sebebiyle tedaviler genel anestezi altında yapılacaktır.

Sonuç: Bu olgu serisi, genetik olarak doğrulanmış KBG sendromlu bireylerdeki dişsel fenotipik çeşitliliğe dikkat çekmektedir. Literatürde yaygın olarak bildirilen özelliklere ek olarak bizim üç olgumuzda üç farklı dişsel fenotip (1. makrodonti ve mikrodonti birlikteliği, 2. santral dişlerle birlikte lateral dişlerde de makrodonti ve 3. dişlerin hem mezio-distal hem insizo-gingival boyutlarında atipik genişlik) gözlenmiştir. Bu bulgular, sendrom olgularında bireysel değerlendirilmenin önemini ortaya koymaktadır. Konservatif ve estetik odaklı bireye özel yaklaşımlar bu hasta grubunda fonksiyonel ve estetik açıdan başarılı sonuçlar sağlayabilir.

Dental Avülsiyon Ve Komplike Kron Kırığı Vakasının Multidisipliner Yaklaşım İle Rehabilitasyonu

¹Ümran Akgül

¹*İskenderun Ağız Ve Diş Sağlığı Merkezi, HATAY*

AMAÇ Travmatik dental yaralanmalar, mine düzeyindeki kırıklardan; periodontal dokuların hasarı, dişlerde pozisyon değişikliği veya dişlerin avülsiyonu gibi dentoalveolar hasara kadar değişebilen ve sık karşılaşılan bir ağız sağlığı sorunudur. Bu vaka raporunda bisikletten düşme sonucu avülse olmuş 21 numaralı dişin gecikmiş replantasyonu ile servikal üçlü seviyesinde horizontal olarak seyreden komplike kron kırığı meydana gelmiş 11 ve 12 numaralı dişlerin multidisipliner tedavisi, 12 aylık takibi ve prognozunun sunumu amaçlanmıştır.

OLGU 10 yaşındaki sistemik olarak sağlıklı kız hasta, geçirdiği bisiklet kazasından 24 saat sonra kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyografik muayenede çene kemiğinde kırık saptanmamıştır. Hastamızın 21 numaralı dişinde avülsiyon, 22 numaralı dişinde sublüksasyon, 11 ve 12 numaralı dişlerinde servikal üçlü seviyesinde horizontal olarak seyreden komplike kron kırığı görülmekle birlikte koronal fragmanların kaybı saptanmıştır. Avülse olmuş dişin tekrar kullanılamayacağını düşündükleri için diş aramadıklarını ifade eden aileye diş süt içerisinde getirdikleri takdirde replante edilebileceği konusunda bilgilendirme yapılmıştır. 24 saat sonra süt içerisinde getirilen diş, serum fizyolojik aracılığıyla üzerindeki eklentiler uzaklaştırıldıktan sonra replante edilmiştir. Ligatür teli kullanılarak splint yapılmıştır. Hastaya yumuşak diyet önerisinde bulunulmuş ve oral hijyen eğitimi verilmiştir. 2 hafta içerisinde 21 numaralı dişte mineral trioksit agregat materyali kullanılarak; 11 ve 12 numaralı dişlerde ise gütä perka ve biyoseramik pat kullanılarak kök kanal tedavileri yapılmıştır. 4 hafta sonra splint çıkarılmıştır. 11 ve 12 numaralı dişlere fiber post uygulandıktan sonra dişlere ayrı ayrı zirkonyum kron yapılmıştır. Takip randevularında hastanın; herhangi bir şikayetinin olmadığı, dişlerde mobilite, fistül ve renk değişikliğinin gözlemlenmediği, palpasyon ve perküsyon hassasiyetinin bulunmadığı saptanmıştır.

SONUÇ Gecikmiş replantasyonun uzun dönemde prognozu zayıf olmakla birlikte; gelecekte tedavi seçeneklerini değerlendirebilmek adına replantasyon hemen hemen her zaman doğru karardır. Dentoalveolar yaralanmalara en kısa sürede yapılan doğru müdahale diş kaybını önlemekle birlikte; estetik ve fonksiyonun sürdürülebilmesine olanak sağlar.

Çocuklarda Sünnümerer Dişlerin Radyografik Değerlendirmesi ve Daimi Dişlenme Üzerindeki Etkileri

¹*Fatma Ergen, ¹Öykü Tutku Emeç, ¹Beyhan Bircan, ¹Zülfikar Zahit Çiftçi*

¹*Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, ANTALYA*

Email : fatmaergen97@icloud.com, oykututkuu@gmail.com, beyhan.bircan78@gmail.com, zzahitciftci@gmail.com

Amaç: Sünnümerer dişler, süt veya daimi dişlenme döneminde, normalden fazla sayıda oluşan dişlerdir. Hiperdonti olarak da bilinen sünnümerer dişler, genetik veya gelişimsel nedenlerle oluşmaktadır. Sünnümerer dişler farklı konum, şekil ve sayıda görülmektedir. Aynı zamanda sünnümerer dişlerin daimi dişlenme üzerinde olumsuz etkilere neden olabileceği bilinmektedir. Bu çalışmanın amacı, sünnümerer dişlerin konum, sayı ve morfolojik özelliklerini radyografik olarak incelemek ve bu anomalinin daimi dişlerin gelişimi veya sürmesi üzerine olumsuz etkisinin olup olmadığını değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışmada, Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği bölümüne rutin tedavileri için başvuran ve sünnümerer dişi olan 4-16 yaş aralığındaki hastaların panoramik radyografi görüntüleri incelenmiştir. Tüm hastalar için yaş, cinsiyet, sünnümerer diş morfolojisi, yerleşim yeri, sürme durumu ve daimi dişe olan etkisi ile ilgili veriler kaydedilmiştir.

Bulgular: Sünnümerer dişi bulunan toplam 206 hastanın yaş ortalaması $9,78 \pm 3,064$ olarak bulunmuştur. Çalışmaya dahil edilen hastaların %70,4'ü erkek, %29,6'sının kız olduğu belirlenmiştir. Sünnümerer dişlerin büyük çoğunluğu üst çenede (%88,3) ve ön bölgede (%87,9) yer almaktadır. Diş tipleri açısından değerlendirildiğinde, en fazla diş formunda (%43,2) takiben kama (%36,4) ve tüber formda (%20,4) oldukları kaydedilmiştir. Sünnümerer dişlerin %40'ının sürmüş, %60'ının ise gömülü konumda olduğu tespit edilmiştir. Sünnümerer dişlerin %64,6'sının daimi dişler üzerinde etkilerinin olmadığı saptanmıştır. Cinsiyet açısından değerlendirildiğinde, yalnızca sünnümerer dişin bulunduğu taraf açısından anlamlı bir fark olduğu tespit edilmiştir ($p=0,008$). Dişlerin şekline göre yapılan analizde, özellikle tüber formundaki dişlerin daha sık gömülü kaldığı belirlenmiş (%29,6) ve bu farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu görülmüştür ($p=0,000$). Daimi dişler üzerindeki etkileri değerlendirildiğinde de benzer şekilde tüber formundaki sünnümerer dişlerin, daimi dişler üzerinde anlamlı düzeyde etkisinin olduğu tespit edilmiştir ($p=0,002$).

Sonuç: Sünnümerer dişler en sık erkek hastalarda, üst çenede ve ön bölgede görülmüş; çoğunlukla gömülü ve diş formunda olduğu bulunmuştur. Tüber şeklindeki dişlerin daha sık gömülü kaldığı ve daimi dişleri etkileyebileceği gözlenmiştir. Bu nedenle sünnümerer dişlerin; şekli, konumu ve gelişim durumu detaylı olarak değerlendirilerek, tedavi planlamasında ve zamanlamasında göz önünde bulundurulmaları büyük önem taşımaktadır.

Maksiller Lateral Dişte Tip III Dens Invaginatus'un Endodontik Tedavisi: Olgu Sunumu***¹Zehra Nur Bulut, ¹Neslihan Yılmaz****¹Sakarya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, SAKARYA***Email :** zehrabulut@sakarya.edu.tr, neslihanyilmaz@sakarya.edu.tr

Amaç: Dens invaginatus diş gelişim aşamasında mine organının dental papilla içine katlanmasıyla oluşan gelişimsel bir anomalidir. Çoğunlukla maksiller lateral dişlerde görülmektedir. Karmaşık ve değişken anatomisi nedeniyle, bu dişlerde pulpa nekrozu ve apikal lezyonlar sıklıkla görülmektedir. Bu vaka raporunda dens invaginatuslu maksiller lateral dişte bulunan geniş periapikal lezyonun kanal tedavisi ile yönetimi anlatılmaktadır.

Olgu: 11 yaşında erkek hasta sol üst ön bölgede püy akışı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayenede herhangi bir çürük lezyonu bulunmayan #22 numaralı dişin apikalinde sinüs yolu tespit edildi. Mobilitesi olmayan dişin radyografik değerlendirmesinde, tip III dens invaginatus tespit edildi ve geniş bir periapikal lezyon gözlemlendi. Vitalite testi negatif olup, perküsyon ve palpasyon hassasiyeti mevcuttu. Lezyonun büyüklüğü nedeniyle cerrahi dışı endodontik tedavi tercih edildi. Tedavi sürecinde, irrigasyon protokolü ve kalsiyum hidroksit ile dezenfeksiyon uygulandı. Sinüs yolu kapandıktan sonra mineral trioksit agregat ile kanal dolumu gerçekleştirildi. Altı aylık takipte lezyonda belirgin gerileme gözlenirken, bir yılın sonunda tam iyileşme sağlandı.

Sonuç: Dens invaginatuslu dişlerde, büyük periapikal lezyonlara rağmen cerrahi dışı endodontik tedavi başarılı sonuçlar verebilmektedir. Uygun dezenfeksiyon protokolleri ve biyouyumlu dolgu materyalleri kullanarak minimal invaziv yöntemlerle başarılı bir klinik sonuç elde edilebilir.

Persiste Semptomatik Süt Dişinin Tedavisine Yönelik Vaka: 3 Yıllık Takip

¹**Mehpare Yener**

¹*İstanbul Galata Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İSTANBUL*

Amaç: Persiste süt dişleri, alttan gelen daimî dişin gelişmemesi ya da sürmemesi durumunda, fizyolojik kök rezorpsiyonu tamamlanmadan uzun süre ağızda kalan süt dişleridir. Bu durum genellikle konjenital diş eksikliklerine bağlı olarak ortaya çıkar ve sıklıkla ikinci süt molar dişlerinde gözlenir. Altında daimî diş bulunmayan persiste süt dişlerinin uzun süre ağızda tutulması, ark formunun korunması, oklüzal dengenin devam ettirilmesi ve ortodontik ihtiyaçların ertelenmesi açısından önem taşır. Bu olgu sunumunun amacı, daimî diş germi olmayan ve semptomatik hale gelmiş bir üst ikinci süt molar üzerine uygulanan mineral trioksit agregat (MTA) amputasyonu ve paslanmaz çelik kron (PÇK) restorasyonunun uzun dönem klinik başarısını değerlendirmektir.

Olgu: Sistemik hastalığı olmayan 8 yaşındaki çocuk hasta sağ üst bölgesindeki ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik değerlendirmede 55 numaralı dişin persiste olduğu ve altında daimî diş germinin bulunmadığı tespit edildi. Dişte ağrıya ve çürük oluşumundan kaynaklı madde kaybının fazla olmasına rağmen tedavisinin denenmesine karar verildi. Tedavi planlamasının ardından çürük temizlendi. Amputasyon tedavisi için koronal pulpa alınıp kanama %2,5 lik NaOCl ile kontrol altına alındıktan sonra MTA uygulaması gerçekleştirildi. Cam iyonomer siman ile dişin üstünün kapatılmasının ardından diş kesilerek paslanmaz çelik kron yerleşimi tamamlandı. Hasta, üç yıl boyunca düzenli aralıklarla takibe alındı. Takip süresi boyunca dişte herhangi bir patolojik bulguya veya klinik semptoma rastlanmadı. Radyografik olarak da enfeksiyon ya da çevre dokularda patoloji gözlenmedi. Dişin yerini ve fonksiyonunu sürdürdüğü belirlendi.

Sonuç: Daimî diş germi bulunmayan persiste süt dişlerinde, uygun endodontik ve restoratif yaklaşımlarla dişin uzun süre ağızda tutulması mümkündür. Süt dişlerini ağızda tutmaya yönelik yapılan uygun tedaviler süt dişi kaybını önleyerek hem fonksiyonun korunmasını hem de oklüzyonun devamlılığını sağlayabilir. Bu sayede yer tutucu ihtiyacını da azaltılabilmektedir. Bu sunum, süt dişlerinin ağızda tutulmasına yönelik yaklaşımların klinik uygulanabilirliğine dair bir katkı sağlayabilir.

Çocuk Hastalarda Geniş Periapikal Lezyonlu İki Daimi Molar Dişin Kök Kanal Tedavisi

¹Seval Güneş, ¹Burcu Güçyetmez Topal

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Email : gunesseval1903@gmail.com, dt.burcugucyetmez@hotmail.com

Amaç; Bu olgu serisinde geniş periapikal lezyonlu molar dişlerde ara seansta kalsiyum hidroksit kullanılarak tamamlanan kök kanal tedavisinin etkinliğinin 2 olgu ile gösterilmesi amaçlanmıştır.

Olgu 1:Kliniğimize başvuran 14 yaşındaki hastanın alınan panoramik radyografisinde 46 numaralı dişinde ciddi kemik kaybı ve kron harabiyeti olduğu görülmüştür. Hasta ve velisi ile görüşülüp tedavi seçenekleri değerlendirilmiştir. Kanal tedavisine karar verilen diş kalsiyum hidroksit esaslı kanal patı ve guta perka kullanılarak tedavi edilmiştir. Sonrasında dişe paslanmaz çelik kron yapılmıştır. Hastanın düzenli kontrolleri yapılmış olup 1.5 senelik takipte lezyonun iyileşmiş olduğu görülmüştür. Hastanın herhangi bir şikayeti olmamıştır.

Olgu 2:Kliniğimize solt alt kadranda ağrı şikayeti ile başvuran 14 yaşındaki hastanın alınan anamnezinde daha öncesinde kanal tedavisi yaptırdığı ve ara ara intraoral ve ekstraoral apse şikayeti olduğu öğrenilmiştir. Alınan panoramik radyografide 36 numara bölgesinde ciddi kemik kaybı ve başarısız kanal tedavisi olduğu görülmüştür. Hasta ve velisi ile görüşülüp retreatment yapılmasına karar verilmiştir. Rubber-dam altında tedavisi yapılan hastanın kanal tedavisi biyoseramik esaslı kanal patı kullanılarak yapılmıştır. Hastanın 1.seans sonrasında ağrı şikayeti geçmiş olup, tedavisi tamamlanmış 6. ay kontrolünde semptomları tamamen geçmiş olduğu ve lezyonun büyük oranda iyileşmiş olduğu görülmüştür.

Sonuç: Her iki hastada da büyük lezyon olmasına rağmen kemik dokusu iyileşmiş ve hastaların herhangi bir semptomu olmamıştır. Çocuk hastalarda ideal şartlarda yapılan kök kanal tedavisi ile kısa sürede yüz güldürücü sonuçlar alınabilmektedir.

Çocuk Hastada Beyaz Nokta Lezyonlarının Estetik Yönetimi: Olgu Sunumu

¹*Dilşah Çoğulu, ¹Hilal Aksoy*

¹*Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İZMİR*

Email : *dilsah.cogulu.ege.edu.tr, hilalaksoy1999@hotmail.com*

AMAÇ: Beyaz nokta lezyonları, özellikle daimi kesici dişlerde görülen ve estetik açıdan önemli sorunlara yol açabilen mine opasiteleridir. Bu lezyonlar genellikle hipomineralizasyon veya demineralizasyon sonucunda oluşur. Özellikle çocuk hastalarda, bu tür lezyonların yönetiminde minimal invaziv tedavi yaklaşımları tercih edilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, çocuk hastada beyaz nokta lezyonlarının tedavisinde rezin infiltrasyon ve kompozit rezin restorasyon yöntemlerinin kombine kullanımıyla elde edilen estetik sonuçların rapor edilmesidir.

OLGU: Bu olgu sunumunda, 10 yaşında kız hastanın maksiller santral (11, 21) ve lateral (12, 22) dişlerinde gözlenen beyaz nokta lezyonlarının klinik yönetimi sunulmaktadır. Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na rutin kontrol amacıyla başvuran hastanın klinik muayenesinde, maksiller santral ve lateral dişlerin vestibül yüzeylerinde lokalize opak mine lezyonları saptanmıştır. Medikal anamnez değerlendirildiğinde, hastada sistemik bir hastalık ya da uzun süreli antibiyotik kullanımı öyküsü bulunmamaktadır. Hastanın yaklaşık iki yıl boyunca üst çenede hareketli yer tutucu kullandığı öğrenilmiş olup, beyaz nokta lezyonlarının oluşumunda bu kullanımın etkili olabileceği düşünülmüştür. Klinik muayenede lezyonların derinliğinin orta düzeyde olduğu değerlendirilmiş ve ilk aşamada rezin infiltrasyon tedavisi uygulanmasına karar verilmiştir. İlk seansta, lezyon yüzeyleri hazırlanarak rezin infiltrasyon materyali (Icon®, DMG, Almanya) uygulanmıştır. İkinci seansta ise infiltrasyonla yeterli estetik sağlanamayan sınırlı alanlara kompozit rezin restorasyon (Estelite Asteria®, Tokuyama Dental, Japonya) uygulanmıştır. Tedavi sonrasında hastaya flor vernik uygulanmış ve oral hijyen eğitimi verilmiştir. Hasta düzenli kontrollere çağırılmıştır.

SONUÇ: Resin infiltrasyon, beyaz nokta lezyonlarının konservatif ve estetik açıdan başarılı bir şekilde yönetilmesini sağlayan etkili bir yöntemdir. Bu olguda, infiltrasyon ile lezyonların büyük çoğunluğunda başarılı sonuç elde edilmiş, sadece sınırlı bölgelerde kompozit restorasyon gereksinimi olmuştur. Tedavinin iki seansta tamamlanması hasta konforunu artırmıştır. Üç aylık takip süresince hastada herhangi bir komplikasyon gelişmemiştir. Bu olgu sunumu, çocuk hastalarda hem estetik beklentileri karşılayan hem de diş dokusunu koruyan bir yaklaşım olarak resin infiltrasyonun etkinliğini ortaya koymaktadır.

Çoklu Sendromu Olan Olguda Dental Avülsiyonun Rejeneratif Yaklaşımla Yönetimi

¹Gülbahar Gül Hayta, ¹Neslihan Yılmaz

¹Sakarya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, SAKARYA

Email : ggul@sakarya.edu.tr, neslihanyilmaz@sakarya.edu.tr

Amaç: Avülsiyon, acil ve karmaşık tedavi gerektiren nadir ve ciddi bir travmatik diş yaralanmasıdır. Daimî dişlerde görülen avülsiyon olgularında tavsiye edilen ideal tedavi seçeneği replantasyondur. Tedavinin prognozu dişin ağız dışında kalma süresine, dişin saklandığı ortama, avülse dişin durumuna, hastanın yaşına ve kök gelişimine bağlıdır. Bu vaka raporunda sağ maksiller santral (#11) dişinde avülsiyon hikayesiyle kliniğimize başvuran çoklu sendromu olan hastanın tedavisi anlatılmaktadır.

Olgu: Okulda koşarken düşme sonucu sağ maksiller santral (#11) dişinin avülsiyonu ve sol maksiller santral (#21) dişinin sublüksasyonu tanısıyla kliniğimize sevk edilen 8 yaşındaki erkek hastanın ailesinden alınan anamnezde hastanın Atipik Otizm Spektrum Bozukluğu, Marfan Sendromu, Rothmund Thomson sendromuyla beraber JARID2 gen mutasyonu olduğu öğrenilmiştir. Diş merkezde travmadan 60 dk sonra replantasyonu yapılan ve splintlenen immatür #11 numaralı dişin replantasyon öncesi kuru ortamda bekletildiği öğrenilmiştir. Hastaya yapılan ağız içi muayenede diş merkezde yapılan splintin bağlantısının koptuğu görülmüştür. Hastanın travma splinti yenilendikten sonra, dişin ağız dışı kalma süresi, saklandığı koşullar ve kök gelişim aşaması göz önüne alınarak ilgili dişe rejenerasyon tedavisinin uygulanmasına karar verilmiştir. Hasta kompleks bir sendromik tabloya sahip olduğu için tedavi esnasında uygun davranış yönlendirme teknikleri uygulanmıştır. 21 aylık takipte avülse immatür #11 numaralı dişe uygulanan rejeneratif endodontik tedaviyle dişin kök gelişiminin devam ettiği ve klinik olarak semptomsuz olduğu görülmüştür.

Sonuç: Rejeneratif endodontik tedavi, gelişimini tamamlamamış dişlerde apeksifikasyona kıyasla daha fazla avantaj sağlasa da avülse olmuş ve replante edilmiş immatür dişlerdeki başarısına dair sınırlı sayıda vaka raporu bulunmaktadır. Her ne kadar bu vaka raporu tek bir olgu ile sınırlı olsa da elde edilen bulgular, immatür replante bir dişte rejeneratif endodontik tedavinin kök kalınlığında ve uzunluğunda artış ile apikal daralma gibi olumlu sonuçlar sağlayabileceğini göstermektedir.

Travmatik Komplike Kron Kırığının Cvek Pulpotomisi ve Reataçman Tekniğiyle Tedavisi

¹Fatma Pacci, ¹Zekiye Şeyma Gümüşboğa

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Malatya

Email : fatma.pacci@inonu.edu.tr, zekiye.gumusboga@inonu.edu.tr

Amaç Bu olgu sunumunda travma sonucu komplike kron kırığı görülen üst sol santral dişin cvek pulpotomisi ve reataçman tekniği ile tedavisi anlatılacaktır.

Gereç-Yöntem İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine 2 saat önce okulda düşme sonucu dişi kırıldığı için başvuran 10 yaşında erkek hastadan alınan anamnezde herhangi bir sistemik rahatsızlığı olmadığı öğrenildi. Yapılan klinik muayenede 21 numaralı dişte komplike kron kırığı olduğu ve pulpanın 2 mmden fazla ekspoz olduğu, 22 numaralı dişte ise mine kırığı olduğu görüldü. Dişlerde mobilite gözlenmedi. Ayrıca hastanın kırık diş parçasını su içerisinde getirdiği görüldü. Radyografik muayenede periapikal dokuların sağlıklı olduğu, kök veya alveol kırığı olmadığı ve apekslerin kapalı olduğu gözlemlendi. 21 numaralı dişe cvek pulpotomisi yapılmasına ve kırık diş beraber getirdikleri için reataçman tekniği ile tedavi edilmesine, 22 numaralı dişin kompozit ile restorasyonuna karar verildi. Lokal anestezi ve izolasyonun ardından Biodentin (Septodont Ltd., Saint Maur des Fausse's, Fransa) ile cvek pulpotomisi yapıldı. Materyalin sertleşmesi için yaklaşık 15 dakika beklendi ve ardından kavite cam iyonomer siman ile geçiçi olarak kapatıldı. Hastaya oral hijyen eğitimi verildi. 1 hafta sonraki kontrol randevusunda dişlerde perküsyon, palpasyon hassasiyetinin olmadığı gözlemlendi ve soğuk testine pozitif yanıt alındı. Lokal anestezinin ardından 21 numaralı diş yüzeyinden cam iyonomer siman kaldırıldı ve reataçman tekniği ile daimi restorasyon tamamlandı. 22 numaralı dişin restorasyonu kompozit ile tamamlandı. 6 ay sonraki kontrol randevusunda diş soğuk testine pozitif yanıt verdi ve asemptomatikti. Alınan radyografide periapikal dokularda herhangi bir patoloji izlenmedi. Hasta takibe alındı.

Bulgular-Sonuç Dental travmaya bağlı pulpa ekspozları erken başvurmalarında kısa sürede cvek pulpotomisi ile başarılı olarak tedavi edilebilir. Komplike kron kırıkları için pulpa vitalitesinin sürdüğü durumlarda doğru teşhis kritiktir ve doğru endikasyonlarla uygulandığında vital pulpa tedavi yöntemleri, kapalı apeksli dişlerde de başarılıdır. Reataçman tekniği diğer restorasyon yöntemlerine göre daha basit ve ekonomik olmasının dışında diş dokusunda daha az madde kaybına neden olarak daha estetik ve daha doğal bir sonuç sağlamaktadır. Kırık parçaların korunduğu vakalarda reataçman tekniği direkt ve indirekt restorasyonlara iyi bir alternatif olabilir.

Travmatik Dental Yaralanmaya Neden Olan Ön Çapraz Kapanışın Tedavisi

¹Fatma Pacci, ¹Merve Bilmez Selen

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Malatya

Email : fatma.pacci@inonu.edu.tr, merve.selen@inonu.edu.tr

Amaç: Bu olgu sunumunda, anterior bölgede tek diş çapraz kapanışı olan ve çapraz kapanıştaki dişte komplike olmayan mine dentin kırığı bulunan hastanın hareketli aparey ile tedavisi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine rutin kontrol ve dental şikayetleri için başvuran 9 yaş kız hastadan alınan anamnezde herhangi bir sistemik rahatsızlığının olmadığı öğrenildi. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonucu hastanın sınıf 1 molar ilişkisi gözlenmekte olup herhangi bir iskeletsel maloklüzyona rastlanmadı. Üst sol santral kesici dişinde tek diş çapraz kapanış ve komplike olmayan mine dentin kırığı gözlemlendi. Alınan anamnezde komplike olmayan mine dentin kırığının sol alt kesici dişine çarpma sonucu birkaç ay önce meydana geldiği öğrenildi. Sol alt santral kesici dişte travmatik oklüzyona bağlı 2 mm kadar dişeti çekilmesi olduğu gözlemlendi. Hastaya posterior ısırma düzlemi içeren labiolingual zemberekli hareketli Hawley apareyi planlandı. Komplike olmayan mine dentin kırığının çapraz kapanış düzeldikten sonraki mevcut oklüzyona göre yapılmasına karar verildi. Hareketli apareyin aktivasyonu haftada 2 kez olacak şekilde labiolingual zembereği 1-2 mm yavaşça çekerek sağlandı. 2 haftanın sonunda çapraz kapanışın düzeldiği görüldü. Retansiyon için 2 hafta daha pasif aparey kullanımına devam edildi. 4 haftalık sürecin sonunda komplike olmayan mine dentin kırığı komşu dişin morfolojisi baz alınarak kompozit ile restore edildi. Hasta takibe alındı. Çapraz kapanışın düzeltilmesinin ardından hastaya yapılan 6 aylık takip sürecinde ilgili dişin bir miktar daha sürdüğü ve karşıt dişteki dişeti çekilmesinin iyileştiği gözlemlendi.

Bulgular-Sonuç: Daimi dişlerde maloklüzyona, ark bütünlüğünün bozulmasına veya travmaya sebep olan çapraz kapanışların düzeltilmesi çocuk diş hekimliğinin amaçlarından birisidir. Karışık dişlenme döneminde yapılan erken müdahaleler ile dental maloklüzyonların tedavi edilmesi daha kısa tedavi süresine sahip olup daimi dişlenme döneminde uzun sürecek maliyetli tedavilerin önüne geçebilir.

Karışık Dişlenme Döneminde Tek Diş Anterior Çapraz Kapanışın Tedavisi**¹Fatma Pacci, ¹Zekiye Şeyma Gümüşboğa**¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Malatya**Email :** fatma.pacci@inonu.edu.tr, zekiye.gumusboga@inonu.edu.tr

Amaç: Bu olgu sunumunda karışık dişlenme döneminde anterior tek diş çapraz kapanışı olan hastanın hareketli aparey ile tedavisi amaçlanmıştır. Gereç-Yöntem: İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalına diş çürükleri şikayetiyle başvuran 8 yaşında kız hastadan alınan anamnezde herhangi bir sistemik rahatsızlığının olmadığı öğrenildi. Yapılan klinik muayenede karışık dişlenme dönemindeki hastanın sınıf 1 molar ilişkiye sahip olduğu, iskeletsel maloklüzyonun bulunmadığı ve 21 numaralı dişinde çapraz kapanışı olduğu gözlenmiştir. Radyografik muayenede diş çürükleri dışında herhangi bir patolojiye rastlanmamıştır. Diş çürüklerinin tedavisinin yapılmasının ardından 21 numaralı dişteki çapraz kapanışın düzeltilmesi amacıyla posterior ısırma düzlemi içeren labiolingual zemberekli hareketli Hawley apareyi planlanmıştır. Apareyin aktivasyonu haftada bir kez olacak şekilde labiolingual zembereği 1-2 mm yavaşça çekerek sağlanmıştır. Toplam 2 kez aktivasyonun ardından çapraz kapanışın düzeldiği gözlenmiştir.

Bulgular-Sonuç: Karışık dişlenme döneminde görülen anterior tek diş çapraz kapanışlar daimi dişlenme döneminde de maloklüzyonlara sebep olabilir. Yaş, yumuşak doku analizi ve maksiller gelişim gibi hastaya özgü faktörlere göre seçilen uygun planlanmış apareylerle çocuk diş hekimleri hafif çapraz kapanışları etkili şekilde yönetebilir. Erken müdahalelerle çapraz kapanışların düzeltilmesi ileride oluşabilecek dişsel ve iskeletsel maloklüzyonların şiddetini azaltmakla kalmaz, aynı zamanda maksilla ve mandibulayı doğal büyüme şekline yönlendirir, ilerleyen dönemlerdeki maliyetli tedavilerin önüne geçebilir.

Kök Gelişimi Tamamlanmış Gömülü Daimi Dişin Cerrahi-Ortodontik Yöntemlerle Tedavisi

¹Meliha Uçuk, ¹Halime Bayram, ¹İffet Yazıcıoğlu Sanrı

¹Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, Adana

Email : melihaucukk@gmail.com, halimebayram12@gmail.com, iffet_yazicioglu@yahoo.com

Giriş ve Amaç Gömülü dişler, normal gelişim süreçlerini tamamladığı halde ağız içine süremeyen, perikoronar torbası ağız boşluğu ile ilişki kurmayan dişler olarak tanımlanır. Üçüncü molar dişler dışında, en sık gömülü kalan dişler maksiller köpek dişleridir; bu dişlerde palatal gömülülük (%80) labial gömülülükten (%20) çok daha yaygındır. Maksiller kesici dişlerin gömülü kalması ise vakaların yalnızca %0.2-1'inde görülmektedir. Anterior dişlerin gömülü kalmasının başlıca nedenleri arasında odontomalar, süpernumererer dişler ve yer kaybı yer almaktadır. Ayrıca, komşu dişlerin uyguladığı basınç, kemik ve yumuşak dokularda yoğunluk artışı ile çevre mukozada gelişen uzun süreli kronik inflamasyon gibi lokal faktörler de dişin erüpsiyonunu engelleyebilir. Sunulan olguda ise, maksiller santral dişin erüpsiyonunun durmasına, kök gelişiminin tamamlanmasının ardından yumuşak dokunun direncini aşacak yeterli kuvvetin kalmamasının neden olduğu düşünülmektedir. Amaç, gömülü maksiller santral dişin cerrahi olarak açığa çıkarılmasının ardından ortodontik sürdürme yöntemleriyle ağız içine sürmesinin sağlanmasıdır.

Olgu On bir yaşındaki erkek hasta, maksiller anterior bölgedeki diş eksikliği nedeniyle oluşan estetik kaygılar sebebiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayenede 11 numaralı dişin sürmediği gözlemlendi. Radyografik incelemelerde dişin kök gelişiminin tamamlandığı ve herhangi bir fiziksel engel olmaksızın gömülü kaldığı tespit edildi. İlk aşamada üst çene için hareketli bir aparey hazırlandı. Cerrahi işlem sırasında lokal anestezi altında mukoperiosteal flep kaldırılarak gömülü diş açığa çıkarıldı ve yüzeyi kan ve tükürükten izole edilip ortodontik buton yerleştirildi. Butona ligatür teli bağlanarak ekstrüzyon kuvveti uygulanmaya başlandı. Postoperatif iki haftalık süreçte süturlar alındı ve hazırlanan aparey yerleştirilerek elastik zincirle kuvvet uygulamasına başlandı. Birinci ayın sonunda dişin klinik olarak görünür hale geldiği gözlemlendi. Ancak ikinci ayda ekstrüzyonun yetersiz kaldığı tespit edilerek tedavi protokolü revize edildi. Kuvvetin yönünü ve şiddetini daha kontrollü ayarlamak amacıyla modifiye edilmiş bir lip bumper apareyi tasarlandı. Bu apareyin labial kısmında diş kuvvet yönü oluşturabilmek için iki kanca hazırlandı. Hasta elastik zinciri ilk hafta mezial kısımdaki kancaya takarak bir sonraki hafta ise dişin uzun aksına paralel olan kancaya takarak kullandı. Revize edilmiş tedavi protokolünün uygulanmasını takiben, dişin klinik kron boyutu kabul edilebilir seviyeye ulaştı. Estetik ve fonksiyonel açıdan tatmin edici sonuçlar elde edildi. Hastanın tedavi sürecine uyumu ve motivasyonunun tedavi başarısını olumlu yönde etkilediği gözlemlendi.

Sonuç Gömülü maksiller santral dişlerin tedavisinde dişin cerrahi olarak açığa çıkarılması sonrası ortodontik sürdürme yönteminin literatürde örnekleri bulunmaktadır. Bu olguda, başlangıçta uygulanan tedavi protokolünde karşılaşılan sınırlamalar, modifiye aparey kullanımıyla aşılmıştır. Gömülü dişlerin tedavisinde hasta yaşı, dişin pozisyonu ve kök gelişim durumu tedavi planlamasında kritik öneme sahiptir. Bu olguda sunulan tedavi yaklaşımı, benzer vakalarda uygulanabilecek etkili bir protokol olarak değerlendirilebilir. Hastanın psikososyal durumunun iyileştirilmesi açısından erken müdahalenin önemi vurgulanmaktadır.

Daimi Kesici Diş Avülsiyonunda Alternatif Aparey Protokolleri: Olgu Sunumu

¹**Hacer Açıl, ¹Buse Ayşe Kaya**

¹Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Adana

Email : hacer.acil@gmail.com, bserin@cu.edu.tr

Giriş ve Amaç Travmatik dental yaralanmalar, çocukluk çağında sık karşılaşılan ve hem fonksiyonel hem de psikososyal açıdan önemli sonuçlar doğurabilen klinik durumlar arasında yer almaktadır. Üst kesici dişlerin avülsiyonu, en sık rastlanan travmatik yaralanmalardan biri olup; estetik kaygılar, konuşma bozuklukları ve özgüven problemlerine yol açarak çocuğun günlük yaşamını doğrudan etkileyebilir. Uluslararası Dental Travma Derneği (IADT) ve AAPD kılavuzları, kalıcı diş avülsiyonlarında idealinin hızlı replasman olduğunu vurgulasa da; travma sonrası geçen süre, saklama ortamı, hasta yaşı ve işbirliği düzeyi gibi faktörler bu yaklaşımı her zaman uygulanabilir kılmayabilir. Böyle durumlarda, minimal invaziv restoratif teknikler ve yaşa uygun protetik yaklaşımlar, hem tedavi başarısını artırmak hem de çocuğun psikososyal adaptasyonunu desteklemek adına kritik önem taşır. Bu olgu sunumunun amacı, travma sonucu avülse olan daimi kesici diş boşluğunun neden olduğu estetik kaygıları gidermek, alveoler kemik gelişimini desteklemek ve çene arkında oluşan yer daralmasını gidermek ve önlemek amacıyla çocuk hastada uygulanan meziodistal spring’li Hawley apareyinin etkinliğini, ardından kullanılan dişli Nance apareyi ve modifiye Maryland tipi yer tutucu apareyinin klinik yerini; estetik, fonksiyon ve hasta memnuniyeti açısından değerlendirmektir.

Olgu Bu olguda, travma sonucu maksiller daimi santral dişlerinden biri avülse olan ve estetik kaygılarla kliniğimize başvuran 10 yaşındaki erkek hastanın klinik ve radyografik değerlendirmesinde ilgili bölgede yer darlığı saptanmıştır. Aynı bölgede maksiller kanin dişin henüz sürmemiş olması nedeniyle, yer kazanımının kontrollü ve kademeli şekilde gerçekleştirilmesi planlanmıştır. Hazırlanan meziodistal springli hawley apareyi ile yaklaşık üç ay süresince toplam 3 mm’lik meziodistal genişletme sağlanmıştır. Genişletme sonrasında, estetik gereksinimleri karşılamak, alveolar kemik gelişimini desteklemek ve implant planlamasına kadar edinsel boşluğu korumak amacıyla dişli Nance yer tutucu uygulanmıştır. Ancak, hasta estetik ve fonksiyonel nedenlerle dişli Nance apareyini tercih etmemiş ve bu apareyi reddetmiştir. Hasta talebi doğrultusunda, estetik kaygıları göz önünde bulundurularak modifiye Maryland tipi yer tutucu aparey tasarlanmış ve uygulanmıştır. Tedavi sürecinde, hasta modifiye Maryland apareyi ile yüksek düzeyde uyum göstermiş ve estetik ile fonksiyonel beklentilerini karşılayan bir sonuç elde edilmiştir.

Sonuç Travmatik diş kaybı sonrası gelişen boşluk daralmasının yönetiminde, pedodontik yaklaşımlar hem büyüme-gelişim süreci hem de estetik ve fonksiyonel gereksinimler açısından önem taşımaktadır. Bu olguda, meziodistal spring’li Hawley apareyi ile alveoler boşluk yeniden kazanılmış, devamında uygulanan dişli Nance apareyi hasta tarafından tolere edilemediği için tedavi, estetik ve hasta konforunu artırmayı hedefleyen modifiye Maryland tipi yer tutucu planlanmıştır. Tedavi sürecinde kullanılan aparey seçimlerinin hastanın bireysel beklenti ve ihtiyaçlarına göre şekillendirilmesi, başarılı klinik sonuçlara ve yüksek hasta memnuniyetine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Avülse Dişlerde Replantasyon Sonrası Görülen Kök Rezorpsiyonun Yönetimi: Olgu Sunumu

¹Kübra Eker, ¹Zeynep Öztürk

¹Bolu Abant İzzet Baysal Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

Email : dt.kubraeker@gmail.com, dt.zeynepozturk@gmail.com

Amaç: Avülsiyon, özellikle 7–14 yaş aralığındaki çocuklarda karşılaşılan ciddi dental travmalar arasında yer almakta olup, tüm diş yaralanmalarının yaklaşık %0.5–16’sını oluşturmaktadır. Daimi dişlerin avülsiyonu, nadir görülen ancak acil müdahale gerektiren bir durumdur. En iyi prognoz, dişin travmayı takiben kısa sürede replante edilmesiyle elde edilir; ancak bu her zaman mümkün olamamaktadır. Replantasyonun başarısı; geçen süre, saklama ortamı ve periodontal dokuların durumu gibi birçok faktöre bağlıdır. Uygun koşullar sağlanamadığında, özellikle genç daimi dişlerde inflamatuvar eksternal kök rezorpsiyonu gibi ciddi komplikasyonlar gelişebilir. Bu olgu sunumunda, avülsiyon sonrası replante edilen immatür maksiller santral kesici dişlerde gelişen inflamatuvar eksternal kök rezorpsiyonunun klinik yönetimi ve takip süreci ele alınmıştır.

Olgu: 8 yaşındaki erkek hasta, üst santral dişlerinde mobilite şikayeti ile Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Kliniği’ ne başvurmuştur. Alınan anamnezde, hastanın yaklaşık 20 gün önce geçirdiği travma sonucunda her iki daimi üst santral dişinin avülse olduğu ve kazadan yaklaşık yarım saat sonra ilk müdahale olarak reimplantasyon işleminin farklı bir sağlık kurumunda gerçekleştirildiği öğrenilmiştir. Yapılan dental muayenede her iki üst santral dişte 3. Derece mobilite tespit edilmiş olup, radyografik muayenede 21 numaralı dişin kökünde servikal üçlüye kadar uzanan 11 numaralı dişte ise kökünün orta üçlüsüne kadar rezorpsiyona uğradığı tespit edilmiştir. Kök kanal tedavisi başlanan her iki dişe de kanal içi medikament olarak kalsiyum hidroksit yerleştirilmiş, yaklaşık 1 ay sonra hasta ikinci seansa çağırılmıştır. Her iki dişe de mineral trioksit agregat (MTA) apeksifikasyonu uygulanmış olup, geriye kalan kanal boşluğu kalsiyum silikat içerikli pat (Biodentin) ile doldurulmuştur. Hastanın 3. ve 6. ay kontrollerinde asemptomatik olduğu görülmüş olup, dişlerde herhangi bir mobilite ve yumuşak doku değişikliği saptanmamıştır.

Sonuç: Avülse daimi dişlerin replantasyonu sonrasında kök rezorpsiyonları görülebilmektedir. Bu rezorptif süreçlerin yönetiminde tedavi başarısı, erken dönemde konulan doğru tanı ve zamanında uygulanan uygun müdahalelere doğrudan bağlıdır. Buna karşın, tanı ve tedavideki gecikmeler ya da hatalı yaklaşımlar, ilgili dişin prognozunu olumsuz etkileyerek kalıcı diş kayıplarıyla sonuçlanabilmektedir.

İmmatür Daimi Santral Dişlerde Görülen Ekstrüzyon Ve Sublüksasyonda Klinik Yaklaşım

¹*Meryem Güman, ¹Esra Kızılcı*

¹*Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, KAYSERİ*

Email : meryemguman97@hotmail.com, esra_ayhan85@hotmail.com

Amaç Diş hekimliğinde dental travma vakalarının büyük çoğunluğu çocukluk döneminde bisiklet kazalarında, spor etkinlikleri sırasında veya düşme sonucunda ortaya çıkmaktadır. Travma sonucu meydana gelen yaralanmalar ön grup dişlerde diğerlerine göre daha fazla görülmekte ve çürükten sonra acil dental problemlerin başında gelmektedir. Dişlerin ekstrüzyonu, dişin diş etinden dışarı doğru yer değiştirmesi veya uzaması durumudur. Sublüksasyon ise diş destekleyici dokularında meydana gelen yaralanmaya bağlı olarak dişte meydana gelen gevşemidir.

Olgu 8 yaşında sistemik hastalığı bulunmayan hasta ayağı kayarak sandalyeye çarpma öyküsü ile Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvurmuştur. Hastanın 11 numaralı dişinde sublüksasyon, 21 numaralı dişinde ise ekstrüzyon meydana gelmiştir. Geçirdiği kazadan sonra 1 saat içerisinde kliniğe gelen hastaya lokal anestezi(Maxicaine, Vem İlaç, Türkiye) yapılmıştır. 21 numaralı diş repoze edilip dişler tel kompozit splint(0,7mm yarı rijit tel, Novacompo-HF,Imicryl, Imicryl Diş Malzemeleri Sanayi veTicaret A.Ş.) ile splintlenmiştir. Hastaya oral hijyen eğitimi verilmiştir. Hastanın yumuşak beslenmesi, ön dişleri ile çiğneme yapmaması gerektiği anlatılmıştır. Post-operatif antibiyotik tedavisi başlanmıştır. Hasta 2 hafta, 4 hafta, 6-8 hafta, 3ay, 6ay ve 1 yıl olmak üzere güncel IADT Travma Rehberi'ne göre takip edilmiştir. 2 hafta sonra kontrole gelen hastanın 11 ve 21 numaralı dişlerinde mobilite devam ettiği için birer hafta aralıklı kontrollerle takibe devam edilmiştir. 4. hafta kontrol seansında yarı rijit splint çıkarılmıştır. Bu seansta da mobilitesi devam eden 11 ve 21 numaralı dişler kompozit(Novacomp-HF,Imicryl, Imicryl Diş Malzemeleri Sanayi veTicaret A.Ş.) ile birbirlerine sabit olarak splintlenmiştir. 3. ay kontrol seansında sabit kompozit splint de sökülmüştür. 3. ay kontrol seansında 21 numaralı dişte meydana gelen eksternal rezorpsiyon nedeniyle 21 numaralı dişe apeksifikasyon yapıp Mineral Trioksit Agregat(Bio MTA Toz ve Likit, Cerkamed, Polonya) ile kanal doldurulmuştur. Hastanın 21 numaralı dişine apeksifikasyon yapıldıktan sonra 3. ve 6. aylık kontrol seanslarında patolojik bir durum gözlenmemiştir. 11 numaralı dişte bu süreç içerisinde herhangi bir patolojik durum görülmemiş olup apeks gelişimine devam etmiştir. 1 yıllık takipte ise her iki dişte de patolojik bir durum görülmemiştir.

Sonuç Ekstrüzyon ve sublüksasyon vakalarında dişler erken tanı ve uygun tedavi ile başarılı bir şekilde tedavi edilebilir. Dişin kaybını önlemek için zamanında müdahale gereklidir. Bu vakada 11 numaralı diş ise süreç içerisinde gelişimine devam etmiştir. 21 numaralı dişte ise 3.ay kontrol radyografisinde eksternal kök rezorpsiyonu gözlenmiştir. Bu durum, travmatik diş yaralanmalarında takibin olası komplikasyonlar açısından önemini bir kez daha ortaya koymaktadır. Her vaka kendi spesifik özelliklerine göre değerlendirilip hastaya özel tedavi planı oluşturulmalıdır.

Avülsiyon, Lateral Lüksasyon Ve Maksiller Korteks Kırığında Multidisipliner Tedavi Yaklaşımı

¹*Ceren Yel Cantürk, ¹İlhan Uzel, ¹Cevdet Orkun Yüreklier*

¹*Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İZMİR*

Email : dtcerenyelpedo@gmail.com, ilhan.uzel@ege.edu.tr, dt.orkunyureklier@gmail.com

Çocukluk çağı dental travmaları; estetik, fonksiyonel ve psikososyal açıdan önemli sonuçlar doğurabilen, acil müdahale gerektiren klinik durumlardır. Özellikle maksiller kesici dişleri etkileyen kompleks yaralanmalar, zamanında ve uygun şekilde yönetilmediğinde kalıcı kayıplara neden olabilir. Bu olgu sunumunun amacı, okulda yaşadığı kaza sonrası maksiller santral kesici dişinde şiddetli lateral lüksasyon ve hizzasında maksiller kortikal kırık; maksiller lateral dişinde ise avülsiyon gelişen 10 yaşındaki bir hastanın travma sonrası multidisipliner acil tedavi süreci ve protetik rehabilitasyonunu aktarmaktır.

Olgu Sistemik olarak sağlıklı 10 yaşındaki kız çocuğu, okulda geçirdiği kaza sonrası üst ön bölgede gelişen diş yaralanmaları nedeniyle kazadan yaklaşık 28 saat sonra kliniğimize başvurmuştur. Klinik ve radyografik incelemeler sonucunda, 12 numaralı kesici dişin avülse olduğu; 11 numaralı dişte ise maksillanın bukkal korteksini içeren alveolar kırık eşliğinde şiddetli lateral lüksasyon geliştiği tespit edilmiştir. Lüksasyona uğrayan 11 numaralı diş, klinikte parmak basısı ile repoze edilemediğinden davye yardımıyla cerrahi olarak soket içine yerleştirilmiş ve esnek splint ile sabitlenmiştir. İki hafta sonra 11 numaralı dişin nekroze pulpası ekstirpe edilerek kanal içine kalsiyum hidroksit (CaOH₂) uygulanmış, tabiken iki hafta sonra da kanal tedavisi tamamlanarak splint çıkarılmıştır. Eksik olan 12 numaralı diş için, hastanın yaşı ve gelişimsel durumu dikkate alınarak geçici dişli hareketli yer tutucu planlanmıştır. Avülse diş olay yerinde bulunamadığından, protetik uygulamada hastanın kendi dişi kullanılamamıştır. Aparey planlamasında, hastanın karmaşık dişlenme döneminde olması göz önünde bulundurulmuş; ayrıca tedavi öncesinde de var olan dudak ısırma alışkanlığı ve travmatize dişe uygulanan kuvvet nedeniyle apareye vestibül ark ilavesine karar verilmiştir. Uygulanan cerrahi ve endodontik tedavi sonrası 11 numaralı dişte stabilizasyon sağlanmış, klinik ve radyografik kontrollerde periodontal iyileşme gözlenmiştir. Kanal tedavisi sonrası dişte herhangi bir patolojik semptom izlenmemiştir. Protetik rehabilitasyonla birlikte estetik ve fonksiyonel bütünlük korunmuştur. Hastanın 6 aylık erken dönem takip sürecinde komplikasyon gelişmemiş, genel ağız sağlığı durumu stabil seyretmiştir.

Sonuç Maksiller ön bölgede avülsiyon, alveolar kırık ve lateral lüksasyonun birlikte görüldüğü kompleks dental travmalar, hızlı ve multidisipliner bir yaklaşım gerektirir. Bu olguda, acil tedaviye geç kalınmasına rağmen cerrahi müdahale ve endodontik tedavi ile travmaya uğrayan dişin korunması sağlanmış, eksik diş ise hastanın yaşına uygun geçici protetik yöntemle restore edilmiştir. Travma sonrası doğru teşhis, uygun splintleme süresi ve düzenli takip; estetik, fonksiyonel ve psikolojik iyilik hâlinin korunmasında kritik rol oynamaktadır.

Multisistemik Sendromun Gölgesinde Unutulan Dişler: Gorlin-Goltz Sendromlu Bir Olgunun Değerlendirilmesi

¹Aleyna Ateş, ¹Ece Eden

¹Ege Üniversitesi Pedodonti Anabilim Dalı, İzmir

Email : aleynaa.636@gmail.com, eceeden@yahoo.com

Amaç: Gorlin-Goltz sendromu Fokal Dermal Hipoplazi (FDH) olarak da bilinmektedir. Ektodermal ve mezodermal kökenli dokuları etkileyen, nadir görülen genetik geçişli bir hastalıktır. X'e bağlı dominant kalıtım gösteren bu sendrom, çoklu sistemik tutulumla karakterizedir ve klinik yelpazesi oldukça geniştir. Dermatolojik, iskeletsel, oftalmolojik ve nörolojik tutulumların yanı sıra oral ve maksillofasiyal bölgelerde de belirgin anomalilere yol açabilmektedir. Diş hekimliği açısından önem arz eden başlıca bulgular arasında hipodonti, hiperdonti, kron kök malformasyonları, yaygın mine hipoplazileri ve çene kemiklerinde yapısal bozukluklar yer almaktadır. Bununla birlikte el ve ayak parmaklarında polidaktili, sindaktili gibi ekstremitte anomalileri de sendromun ayırt edici özellikleri arasındadır. Bu olgu sunumunun amacı, Gorlin-Goltz Sendromu tanısı almış hastada ağız içi bulgularının değerlendirilmesidir.

Olgu: Kliniğe ağrı şikayeti ile başvuran Gorlin-Goltz sendromu tanısı bulunan 11 yaşında kız hastanın çok sayıda doktor kontrolü ve ameliyat geçirmiş olması nedeni ile daha önce diş hekimi muayenesi geçirmemiş olduğu ve dental anksiyetesi bulunduğu saptanmıştır. Hasta 3 günlük iken yaygın büllöz lezyonlar nedeniyle hastaneye başvurmuş ve yüksek kubbeli damak, klavikula hipoplazisi, klinodaktili, sindaktili, anormal labium majör, preaurikuler çıkıntı, gözlerde iris ve koroid kolobom saptanmış yapılan tetkikler sonucu Gorlin-Goltz teşhisi konulmuştur. Tüm vücutta alt ekstremitte fleksör yüzlerde yaygın olmak üzere hipo-hiperpigmente desquamöz lezyonlar mevcuttu. Yüzde asimetri, burun ucu deviasyonu sağ gözde içe şaşılık, dişeti ve dudaklarda şekil bozuklukları mevcuttu. Kulağında işitme kaybıyla birlikte kulak kepçelerinde malformasyonlar gözlemlendi. İki göz küresinde boyut farklılığı bulunuyordu. 3 yaşında tonsillektomi, 6 yaşında dil kökünden kitle eksizyonu ve 8 yaşında mastoidektomi ve sindaktili operasyonu geçirmiştir. Hastanın intraoral ve radyografik muayenesi sağ-sol alt birinci daimi azı dışında derin çürüğü olduğunu göstermiştir. Hastada ayrıca mine defektleri (diş no: 11, 21, 12, 33, 44), sağ yan kesici dişte çürük ve mine dentin kırığı, molar dişlerde taurodontizm, sol üst ikinci süt azı dişinin hala ağızda bulunduğu ve dental gelişim geriliği tespit edilmiştir. Hastanın mevcut radyografilerinden diş eksiklikleri ve fazlalıkları anlaşılamamış olduğundan fakültemiz radyoloji bölümüne başvurulmuştur. Hastadan alınan tomografi kesitlerine baktığımızda üst sol kanin bölgesinde süpernümerer diş, çenelerde ortodontik düzenlikler, dişlerde koronal ve radiküler deformasyonlar olduğu rapor edilmiştir. İlk seans hastaya anlat-göster-uygula tekniği kullanılarak aletler tanıtılmış, şikayeti olan dişin çürüğü ekskavator yardımıyla temizlenerek hasta uyumu kazanılmaya çalışılmıştır. Diğer seanslar sırasıyla sağ alt birinci daimi azı dişi ve kırık yan kesici dişin tedavisi tamamlanmıştır. Hasta uyumu kısmen sağlanmış olsa da; çoklu operasyon geçmişi nedeniyle hastanın enjektör fobisi yenilememiş olup süt dişinin çekimine izin vermemiştir. Hastaya oral hijyen eğitimi verilip koruyucu uygulamaları yapılarak çene cerrahisi ve ortodontiye konsülte edilmiştir.

Sonuç: Sistemik hastalıkların yönetimine odaklanan uzun süreli sağlık takibi nedeniyle hastanın oral sağlığına dair herhangi bir müdahalede bulunulmamış olması dikkat çekicidir. Bu durum, nadir genetik sendromlara sahip çocuk hastaların ağız diş sağlığı ihtiyaçlarının sıklıkla göz ardı

edildiğini ortaya koymaktadır. Gorlin-Goltz sendromu gibi multisistemik etkiler gösteren hastalıkların yönetiminde, ağız diş sağlığının bütüncül yaklaşım ile ele alınması büyük önem taşımaktadır. Bu hastaların erken yaşlardan itibaren pedodontik takibe alınması, ağız hijyeni eğitimi ve koruyucu uygulamaların düzenli olarak planlanması, hem fonksiyonel hem de psikososyal açıdan olumlu sonuçlar doğuracaktır. Diş hekiminin sağlayacağı estetik ve fonksiyonel iyileştirme, hastanın yaşam kalitesini artırmakla kalmayıp, özgüvenini ve sosyal adaptasyonunu da destekleyici rol oynayacaktır.

Distal Jet ile Erken Süt Dişi Kaybı Tedavisi: Olgu Sunumu

¹Funda Akburak, ¹İffet Yazıcıoğlu Sanrı

¹Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Adana

Email : fundaakburak01@gmail.com, iffet_yazicioglu@yahoo.com

Amaç Süt dişlerinin erken kaybı, dental arkta oluşan çekim boşluklarının yer tutucu apareyler kullanılarak korunmaması durumunda, sürekli dişlenmede dental ark boyutlarının azalmasına yol açabilmektedir. Bu durum, daimi dişlerin gömülü kalmasına veya ektopik pozisyonlarda, dental ark hizasından saparak sürmelerine neden olabilir. Sonuç olarak, çapraşıklıklar, orta hat sapmaları ve maloklüzyonlar gelişebilir. Ayrıca, komşu dişlerin çekim boşluğuna doğru yaptığı tipping hareketi, destek dokularda dejeneratif ve enflamatuvar sorunların oluşmasına zemin hazırlayabilir. Çekim boşluğunun yer tutucu kullanılarak korunmaması durumunda, yer darlığının birinci süt azı dişinin kaybına kıyasla, ikinci süt azı dişinin kaybında daha belirgin olduğu bildirilmiştir. Posterior bölgelerdeki yer kayıplarının başlıca nedeni, sürekli birinci büyük azı dişlerinin mezializasyon hareketidir. . Sürekli birinci büyük azı dişlerinin mezializasyonu veya alt sürekli kesici dişlerin retrüzyonu ve distalizasyonu sonucu sürekli kanin ve küçük azı dişlerin süreceği yerler daralmaktadır. Bu sebeple düzgün bir erüpsiyon yoluna sahip olması gereken bu dişler gömülü veya yarı gömülü kalabilmekte, ya da ark dışında kalarak vestibül veya lingual pozisyonda konumlanabilmektedirler. Mandibulada yer kazanımı sağlamak, maksillaya kıyasla daha güç olmakla birlikte, çeşitli intraoral ve ekstraoral apareylerin kullanımı ile alt molar dişlerde distalizasyonun mümkün olduğu literatürde bildirilmektedir. İntraoral uygulamalar arasında lip bumper, lingual arklar ile vidalı veya yaylı hareketli apareyler yer almaktadır. Bu apareyler aracılığıyla alt molar dişlerde distal yönde hareket sağlanmakta ve buna bağlı olarak dental ark uzunluğunda artış elde edilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, erken süt dişi kaybına bağlı olarak meydana gelen yer kaybının ve daimi birinci molar dişte oluşan mesializasyonun, distal jet apareyi kullanılarak nasıl yönetildiğini klinik olarak göstermektir.

Olgu Kliniğimize başvuran 10 yaşındaki kız hasta sistemik olarak sağlıklı olup yapılan klinik ve radyografik muayenesinde, alt süt ikinci azı dişinin erken kaybına bağlı olarak daimi birinci molar dişte mezializasyon geliştiği ve buna bağlı olarak dental arkta yer kaybı meydana geldiği tespit edilmiştir. Oluşan bu yer kaybı nedeniyle, ikinci premolar dişin sürmesi için yeterli alanın bulunmadığı gözlemlenmiştir. Tedavi planlaması doğrultusunda, daimi birinci molar dişin distalizasyonunu sağlamak amacıyla tek taraflı distal jet apareyi uygulanmıştır. Hasta, düzenli aralıklarla kliniğe çağrılarak takip edilmiş ve yaklaşık 3-4 aylık süre içerisinde ark uzunluğunda artış sağlanmış; böylece ikinci premolar dişin doğal erüpsiyonu mümkün hale gelmiştir.

Sonuç Süt dişlerinin erken kaybı, dental arkta yer kaybına ve daimi dişlerin sürme yolunda bozulmalara neden olabilmektedir. Bu vakada olduğu gibi, mezialize olmuş daimi molar dişlerin zamanında tespiti ve uygun ortodontik müdahale ile ark uzunluğu yeniden kazanılabilmekte ve daimi dişlerin doğal sürmesi sağlanabilmektedir. Distal jet gibi intraoral apareyler, minimal invaziv bir yaklaşımla etkili sonuçlar elde edilmesini mümkün kılmakta; düzenli klinik kontrollerle desteklendiğinde tedavi başarısı artmaktadır.

Ataksi Telenjipektazi Tanılı Bir Çocuk Hastanın Oral Rehabilitasyonu***¹İrem Aktaş, ¹Meltem Karahan, ¹Bahar Başak Kızıltan Eliaçık****¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği ABD, İSTANBUL***Email :** *iirem.aktass@gmail.com, meltem.karahan@sbu.edu.tr, basak.eliacik@sbu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Ataksi-Telenjipektazi (AT), nörodejeneratif bozukluklar, immün yetmezlik ve radyasyona karşı artmış duyarlılıkla karakterize otozomal resesif geçiş gösteren bir genetik hastalıktır. AT tanısı almış hastalarda motor disfonksiyonlar ve bağışıklık sistemi problemleri nedeniyle, dental tedavi süreci zorlaşabilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, AT tanılı bir çocuk hastanın oral rehabilitasyonunu sunmaktır.

Yöntem: 9 yaşında kız çocuğu, gece ağrısı ve çürük şikayetiyle kliniğe başvurdu. Hastanın medikal anamnezinde, AT tanısı aldığı ve immün yetmezliği olduğu öğrenildi. Hastanın immün yetmezliği göz önünde bulundurularak, Çocuk Alerji ve İmmünoloji bölümünden konsültasyon istendi ve tüm işlemlerin antibiyotik profilaksisi altında yapılması planlandı. İlk seansta detertraj ve polisaj uygulanmasının ardından diğer seanslarda 74, 75, 36 ve 84, 85 numaralı dişler çekildi; 14, 16, 26 ve 46 numaralı dişlere kompozit rezin ile restorasyon yapıldı; 15 ve 24 numaralı dişlere ise fissür örtücü uygulandı. Hasta ve ebeveyne oral hijyen eğitimi verildi ve 6 ay sonra kontrole çağırıldı.

Bulgular ve Sonuç: AT'li hastalarda dental tedavi süreci; hastalığa bağlı sistemik bulgular, immün yetmezlik ve motor disfonksiyonlar nedeniyle multidisipliner bir yaklaşım gerektirmektedir. Erken teşhis ve uygun tedavi planlaması, hastaların oral sağlığını korumada önemli bir rol oynamaktadır. Bu olgu sunumu, AT tanılı çocuk hastalarda güvenli ve etkili bir diş tedavi sürecinin önemini vurgulamakta ve bu hasta grubuna yönelik klinik yaklaşımlara katkı sunmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: ataksi-telenjipektazi, diş tedavisi, çocuk diş hekimliği, immün yetmezlik, nörodejeneratif hastalık.

Anterior Tek Diş Çapraz Kapanış Tedavisi: Olgu Sunumu

¹*Sümeyye Zilan, ¹Hazar Baha Karadeniz, ¹Fatih Şengül*

¹*Atatürk Üniversitesi, Pedodonti Anabilim Dalı, ERZURUM*

Email : sumeyyezilan@gmail.com, dt.hazarpedo@gmail.com, fatihhs@gmail.com

Giriş Malokluzyonlar, dental ve iskeletsel komponentlerin uyumsuzluğu sonucu ortaya çıkan, fonksiyonel ve estetik bozukluklara yol açan yaygın klinik problemler olarak adlandırılmaktadır. Anterior tek diş çapraz kapanış özellikle maksiller insizivlerin mandibular antagonistleriyle olan transvers ve vertikal ilişkisinin bozulmasıyla karakterizedir bununla birlikte oklüzal stabiliteyi ve periodontal sağlığı olumsuz etkilemektedir. Etiyolojisinde genetik faktörler, dental ark darlığı, sürme anomalileri veya travma gibi multifaktöriyel nedenler rol oynamaktadır. Tedavi yaklaşımı ise vakaya özgü olarak ortodontik apareyler (sabit/hareketli), ekspansiyon teknikleri veya minimal invaziv restoratif girişimler içermektedir.

Olgu Sunumu Kalp hastalığı olan (VSD) 8 yaşındaki kız hasta kliniğimize dişlerindeki çapraşıklık nedeniyle başvurmuştur. Yapılan klinik muayenesinde #21 dişin çapraz kapanışta olduğu görülmüştür. Hastanın geri dönüşümsüz hidrokoloid ölçü maddesi aljinat (Zetalgin, Zhermack Group, Rovigo, İtalya) ile ölçüsü alındıktan sonra sert alçıdan model elde edilmiştir. Model üzerinde hastanın #21 dişine z zemberek gelecek şekilde üst çenesine essix plak planlanmıştır. Laboratuvarda üretilen aparey hasta ağızına göre uyumlamıştır. essix plağın kalınlığı oklüzyon yükseltme için gerekli açıklığı sağladığı için hastaya başka işlem yapılmamıştır. Hastaya ve ebeveynine apareyini nasıl kullanması ve nasıl temizlemesi gerektiği anlatılmıştır. Hasta 1 hafta aralıklarla kontrole çağırılmıştır. Kontroller sırasında z zemberek aktifleştirilmiştir. İstenilen miktarda overjet- overbite ilişkisi 3 hafta sonra sağlanmış ve tedavi süresi kadar hastaya pekiştirme amaçlı aparey aktifleştirilmeden kullanılmaya devam edilmiştir. Hastanın 1 yıllık takibinde herhangi bir anterior ortodontik anomali saptanmamıştır.

Sonuç Anterior tek diş çapraz kapanış vakalarında, hastaya özgü tedavi yaklaşımlarıyla fonksiyonel ve estetik sonuçlar başarıyla elde edilebilmektedir. Bu olguda uygulanan tedavi protokolü, çapraz kapanışın düzeltilmesinde etkili olmuştur. Erken teşhis ve uygun tedavi seçimi, oklüzal stabiliteyi sağlamada ve sekonder komplikasyonları önlemede belirleyici rol oynamaktadır.

Çocuk Hastalarda Dişli Nance Apareyi İle Dişsiz Boşlukların Rehabilitasyonu: Üç Olgu Sunumu

¹Nida Susan Yazıcı, ¹Meltem Bakkal

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Ana Bilim Dalı, İstanbul

Email : nidasusanyazici@gmail.com, MBakkal@bezmialem.edu.tr

Giriş ve Amaç Nance apareyi, daimi birinci molarları stabilize eden ve ön bölgede eksik dişlerin yerini alacak şekilde diş eklenebilen, maksillada akriliğe sabitlenmiş, yer kaybını önleyen bir apareydir. Fonksiyonel, estetik ve kolay uygulanabilir oluşu sayesinde çene- yüz gelişimi tamamlandığında yapılacak kalıcı tedavilerden önce geçici rehabilitasyonda etkin bir seçenek olabilir. Bu sunumda, travma ve rejyonel odontodisplazi nedeniyle dental arkta oluşan diş boşluklarının, dişli nance apareyi ile rehabilite edildiği 2016–2023 yılları arasında kliniğimize başvuran üç olguya yer verilmiştir.

Yöntem Her olgu için hasta öyküsü alınmış, ekstra-oral ve intra-oral muayene, periapikal ve panoramik radyografiler ile tanı konmuştur ve takipleri devam etmektedir. Olgularda diş eksikliklerine yönelik geçici estetik ve fonksiyonel rehabilitasyon amacıyla, akrilik gövdeye diş eklenerek kişiye özel dişli nance apareyleri hazırlanmıştır. Apareyler hastalara sabit olarak uygulanmış, hastalar düzenli aralıklarla klinik ve radyografi olarak takip edilmiştir.

Olgu 1. Olgu: 11 yaşında erkek hasta, 2016 yılında travmaya bağlı 21 numaralı dişini kaybetmiştir. Hastaya dişli nance apareyi yapılmıştır. 4 yıl sonra, kanal tedavisi başarısız olmuş olan 11 numaralı diş de çekilmiş ve bu doğrultuda 11 ve 21 numaralı iki dişin boşluk sahalarını içeren yeni bir dişli nance apareyi hazırlanmıştır. Hasta takip edilerek aparey, ihtiyaç doğrultusunda periyodik olarak yenilenmiştir. Dokuz yıl sonra, 2025 yılında hastanın 19 yaşında olduğu ve ilgili boşluk sahaların iki yıl önce implantlar ile rehabilite edildiği görülmektedir. 2. Olgu: 8 yaşında erkek hasta, 2021 yılında 11, 12 ve 13 numaralı dişlerin eksikliği şikayeti ile başvurmuştur. Hastaya rejyonel odontodisplazi tanısı konmuş olup dişli nance apareyi yapılmıştır ve 4 yıldır dişlerin sürme durumu takip edilerek aparey periyodik olarak yenilenmiştir ve takibi halen devam etmektedir. 3. Olgu: 9 yaşında erkek hasta, 2023 yılında 11, 12 ve 21 numaralı dişlerinde travma nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. 11 ve 12 numaralı dişlerde intrüzyon, 21 numaralı dişte komplike kron kırığı saptanmıştır. İncelenen CBCT'de 11 numaralı dişte dikey kırık, 21 numaralı dişin iki kısmında horizontal kök kırığı; intra-oral muayenede abse ve mobilite tespit edilmiştir. Hem 11 hem de 21 numaralı dişler çekildikten sonra, boşluk sahalarına dişli nance apareyi yapılmıştır. Hasta 7 aydır takip edilmektedir ve ortodontik tedavi için yönlendirilmiştir.

Sonuç Apareyin estetik ve fonksiyonel destek sağlamasının yanı sıra, karşıt ark dişleriyle temas halinde olmaması ve akrilikten üretilmiş olması nedeniyle, antagonist dişlerde aşınmaya neden olmaması ve ihtiyaç halinde aşındırılabilir veya yeni akrilik dişler eklenerek modifiye edilebilir olması gibi avantajları olduğu görülmektedir. Alveoler kemiğe uygulanan pasif kuvvetin, diş sürmesini olumlu yönde etkileyebileceği ve bu süreçte rehberlik edebileceği de gözlemlenmiş olup diş eksikliği durumunda kalıcı tedaviye kadar iyi bir tedavi seçeneği olabileceği söylenebilir. Ancak apareyin özellikle daimi birinci molar dişler çevresinde plak birikimine neden olabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. Bu nedenle, çürük başlangıçlarını önlemek amacıyla, apareyin cam iyonomer esaslı simanlarla simantasyonu ve hastaya oral hijyen eğitimi verilmesi önemsenmelidir.

Travma Sonrası Avülse Olan Dişin Estetik Rehabilitasyonda Kullanılması: Olgu Sunumu

¹Buse Yılmaz Şen, ²Merve Akçay

¹Üsküdar Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye.

²İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye.

Email : dtbuseyilmaz@gmail.com,

Amaç: Üst çene ön bölge, çocukluk döneminde travmalara en sık maruz kalan alanlardan biridir. Bu nedenle, travmaya bağlı olarak ön dişlerin erken kayıpları sıklıkla gözlenmektedir. Bu olgu sunumunda, avülsiyon sonrası reimplante edilen bir daimi kesici dişin tedavi süreci, kök rezorbsiyonuna bağlı olarak çekimi ve bu dişin hareketli apareyde kullanılmasıyla elde edilen estetik ve fonksiyonel sonucun hasta ve ebeveyni ile birlikte değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Olgu: 8 yaşında sistemik rahatsızlığı olmayan erkek hasta evde düşme sonucu dişinin yerinden çıkmasının ardından başka bir kurumdan yönlendirme sonucu 2 saat sonunda kliniğimize başvurmuştur. Hastanın velisinin ifadesine göre çıkan diş önce çöpe atılmış sonra aranıp bulunmuş peçete içerisinde başka bir kuruma başvurulmuştur. Başvurulan kurumda diş tahminen serum fizyolojikle yıkanarak süte konulup kliniğimize yönlendirilmiştir. Hastanın 21 no lu dişinin avülse olduğu tespit edilmiş, ağız dışı bulgusu ve alveolar kırığa rastlanmamıştır. Kliniğimize gelen hastanın avülse dişi serum fizyolojikle yıkanarak parmak basıncıyla repoze edilmiş ve splintlenmiştir. 3. gün kanal tedavisine başlanmış ve kalsinle pansuman yapılmıştır. 2 hafta sonra splint çıkarılmıştır. 11-21 no lu dişte mobilite normal, 11-21 perküsyon pozitif, 11 no lu dişin vital olduğu belirlenmiştir. 4. hafta kontrolünde 11 no lu dişte perküsyonun geçmemesini takiben 11 no lu dişe kanal tedavisi başlanmış ve pansuman yapılmıştır. 11-21 no lu dişlerde 8. hafta, 3.ay, 6.ay ve 12.ay kontrol seanstarının kalsinle pansuman yapılmasını takiben 1 yılın sonunda 11 no lu dişin apikalinde kalsifik bariyer olduğu gözlenmiştir. 11 no lu dişin kök kanal tedavisi tamamlanmıştır, ancak takip seanstarında 21 no lu dişte eksternal rezorbsiyon meydana geldiği görülmüştür. Hastanın devam eden takiplerinde 21 no lu diş kökünde eksternal rezorpsiyonun arttığı ve dişin infraoklüzyonda kaldığı izlenmiştir. Hastaya dişin prognozunun iyi olmadığı ve çekiminin yapılması gerekebileceği anlatılmış, ancak ağız içinde geçmeyen fistül oluşumu olana kadar hasta çekimi kabul etmemiştir. Devam eden kontrol randevularında geçmeyen fistül varlığı, enfeksiyonun devamlılığı ve sinüs yoluna guta yerleştirildiğinde periapikal radyografide kemik kaybının olduğu izlenmiştir. Ardından hastanın da kabulüyle 21 no lu dişin çekimi yapılmıştır. Çekimden 1 ay sonra enfeksiyonun tamamen geçtiği gözlemlenmiştir. Çekim sonrası 21 no lu dişin kuronu kullanılarak dişli hareketli yer tutucu yapılmıştır. Çekilen dişin kuronu kullanılarak hazırlanan hareketli aparey, estetik açıdan başarılı bulunmuş ve hem hasta hem de ailesi tarafından memnuniyetle karşılanmıştır. 36 aylık takip sürecinin sonunda hastada estetik ve fonksiyonel bir sorun gözlenmemiştir.

Sonuç: Büyüme ve gelişim çağındaki bireylerde, anterior bölgede meydana gelen diş kayıpları yalnızca fonksiyonel değil; aynı zamanda estetik, fonasyon ve psikolojik açıdan da önemli sorunlara neden olabilmektedir. Avülsiyon vakalarında reimplantasyonun en kısa süre içerisinde yapılması prognozun olumlu ilerlemesi açısından çok önemlidir. Ancak dişi ağızda tutmanın mümkün olmadığı durumlarda hastanın kendi dişinin rehabilitasyon sürecinde kullanılması, estetik ve psikolojik avantajlar sağlayabilmektedir. Bu süreçte hekimin dikkatli takibi ve ebeveyn iş birliği, tedavi başarısında belirleyici rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: travma, avülsiyon, rehabilitasyon, psikoloji

Travmaya Bağlı Kuron ve Kök Kırığı Vakalarında Lazer Destekli Dişeti Şekillendirme İle Uygulanan Farklı Restoratif Yaklaşımlar: İki Olgulu Vaka Serisi

¹**Emine Kaya, ¹Gizem Akyıldız**

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği A.D., İstanbul, Türkiye

Email : emine.kaya1@sbu.edu.tr, gizemaky63@gmail.com

Amaç Dental travmalar, özellikle çocukluk çağında üst ön daimi kesici dişlerde sık görülmektedir ve estetik, fonksiyonel ve periodontal açıdan özenli bir tedavi gerektirmektedir. Kuron ve kök kırıkları, dişin hem estetik hem de fonksiyonel bütünlüğünü bozan, tedavi sürecini zorlaştıran travmalardır. Bu tür kırıklar, genellikle dişin restorasyonunu ve periapikal dokunun sağlığını etkileyebilmektedir. Bu nedenle tedavi süreci dikkatle planlanmalıdır. Bu bildiride, kuron ve kök kırığı bulunan iki hastada lazer destekli dişeti şekillendirme ile uygulanan farklı restoratif yaklaşımların sunulması amaçlanmıştır.

Olgu Olgu 1: 10 yaşındaki kız hasta, düşme sonucu meydana gelen travma nedeniyle 21 numaralı daimi kesici dişinde kuron ve kök kırığı nedeniyle kliniğimize başvurdu. Hasta, daha önce reataçman yöntemiyle tedavi edilen dişinde, tedavi sonrasında parçanın tekrar düşmesi nedeniyle başvurdu. Radyografik incelemede apikal fragmanın sağlıklı olduğu ve herhangi bir periapikal patoloji bulunmadığı gözlemlendi. Pulpanın vitalitesi kontrol edilerek vital olduğu belirlendi. Dişte mobilite gözlenmedi. Kanama kontrolü sağlamak, daha iyi bir görüş elde etmek ve estetik olarak iyi bir görünüm sağlamak amacıyla lazerle gingivektomi yapıldı. Kırık kuron parçası reataçman yöntemiyle yerine adapte edilerek restorasyon tamamlandı. Klinik takiplerde, periodontal uyumun korunduğu, estetik görünümün tatmin edici olduğu ve pulpanın vitalitesini koruduğu değerlendirildi. 3. ve 6. ay kontrollerinde restorasyonun stabil olduğu ve hem estetik hem de fonksiyonel başarı sağlandığı gözlemlendi.

Olgu 2: 8 yaşındaki kız hasta, düşme sonucu meydana gelen travma nedeniyle 2 ay sonra 11 numaralı daimi kesici dişinde kuron ve kök kırığı nedeniyle kliniğimize başvurdu. Alınan röntgenlerde ve tomografide apikal fragmanın sağlıklı olduğu ve herhangi bir periapikal patoloji bulunmadığı görüldü. Kırık parçanın mobil olduğu ve restorasyon için uygun olmadığı belirlendi. Kanama kontrolü sağlamak, daha iyi bir görüş elde etmek ve estetik olarak iyi bir görünüm sağlamak amacıyla lazerle gingivektomi yapıldı. Sonrasında kırık parça çıkarıldı ve diş, kompozit ile estetik olarak yeniden yapılandırıldı. Pulpa vitalitesi kontrol edilerek pulpanın vital olduğu tespit edildi ve bu nedenle herhangi bir pulpal tedavi yapılmadı. Dişte mobilite gözlenmedi. Klinik takiplerde, periodontal uyumun korunduğu, estetik görünümün tatmin edici olduğu ve pulpanın vitalitesini koruduğu değerlendirildi. 3. ve 6. ay kontrollerinde restorasyonun stabil olduğu ve estetik ve fonksiyonel başarı sağlandığı gözlemlendi.

Sonuç Lazer destekli gingivektomi; travmatik dişlerde estetik dişeti konturunun sağlanmasında, kanama kontrolü sağlanmasında, daha iyi bir görüş elde edilmesinde ve minimal invaziv bir yaklaşım sunulmasında etkili bir yöntemdir. Her iki olguda da başarılı bir iyileşme süreci elde edilmiştir. Restoratif yöntem seçimi, kırık parçanın durumu ve adaptasyon uygunluğuna bağlı olarak değişkenlik göstermektedir. Bu vaka serisi, dental travmalarda lazer destekli dişeti şekillendirme ile kişiye özel restoratif yaklaşımların uygulanabilirliğini ve etkinliğini ortaya koymaktadır.

Çift Taraflı Vidalı Aparey İle Alt Molar Distalizasyonu: Olgu Sunumu

¹Seyda Merve Yabaş, ¹Zekiye Şeyma Gümüşboğa

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Ana Bilim Dalı, Malatya, Türkiye

Email : seydamerveyabas@hotmail.com, zekiye.gumusboga@inonu.edu.tr

Amaç: Bu vaka sunumunun amacı, mandibular birinci molarların mezial eğimi nedeniyle oluşan yer kaybının çift taraflı vidalı hareketli aparey ile distalizasyon yoluyla düzeltilmesini ve tedavi sürecini aktarmaktır.

Gereç-Yöntem: 8 yaşında sistemik olarak sağlıklı kız hasta, dişsiz boşluklara yer tutucu yaptırmak amacıyla kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik değerlendirmede alt daimi birinci molarların mezial eğimli olduğu ve bu durumun yer kaybına yol açtığı tespit edildi. Bu nedenle hastaya çift taraflı vidalı hareketli distalizasyon apareyi planlandı. Ancak apareyin kullanımında hasta tarafından manipülasyon gücünün yaşanması nedeniyle apareyin uyumu bozuldu ve yeni bir aparey hazırlandı. Hasta ve ebeveyne doğru aparey kullanımı ve oral hijyen konusunda detaylı bilgilendirme yapılarak eğitimleri pekiştirildi. Apareyin haftada iki kez, üç gün aralıklarla aktif hâle getirilmesi önerildi. Her aktivasyonda yaklaşık 0.5 mm'lik yer elde edildi. Hasta apareyi düzenli bir şekilde kullandı ve aylık kontrollerle toplam 4 ay boyunca takip edildi. Tedavi sonunda yeterli yer kazanımı sağlandı ve apareyin kullanımı sonlandırıldı. Elde edilen alanın korunması amacıyla hastaya hareketli yer tutucu planlandı ve uygulandı.

Bulgular-Sonuç: Alt daimi molarların mezial eğimi nedeniyle oluşan yer kayıpları, uygun planlanmış çift taraflı vidalı hareketli apareylerle etkin biçimde tedavi edilebilir. Uygun hasta eğitimi ve düzenli kontrollerle bu tür apareyler, özellikle erken dönemde başvurulduğunda başarılı sonuçlar vermektedir.

Çocuk Hastada Anterior Çapraz Kapanışın Hareketli Aparey İle Tedavisi

¹Şeyda Merve Yabaş, ¹Zekiye Şeyma Gümüşboğa

¹*İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Ana Bilim Dalı, Malatya, Türkiye*

Email : seydamerveyabas@hotmail.com, zekiye.gumusboga@inonu.edu.tr

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, anterior çapraz kapanış ilişkisi gösteren bir karma dişlenme dönemindeki hastada, hareketli ortodontik aparey kullanılarak uygulanan tedavi sürecini ve elde edilen klinik başarıyı sunmaktır.

Gereç-Yöntem: Sekiz yaşında, sistemik olarak sağlıklı erkek hasta, üst ön bölgedeki dişlerin görünümünden duyduğu estetik rahatsızlık nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyografik değerlendirmelerde, maksiller sağ santral dişin normal konumuna göre daha palatinalde konumlandığı ve buna bağlı olarak anterior çapraz kapanış ilişkisi bulunduğu tespit edilmiştir. Tedavi planlamasında, ön çapraz kapanışın düzeltilmesi amacıyla hareketli bir aparey hazırlanmıştır. Bu aparey; anterior bölgede vestibül ark ve labiolingual spring posterior bölgede ise ısırma blokları ve Adams kroşeleri içerecek şekilde tasarlanmıştır. Hasta iki haftalık aralıklarla kontrollere çağırılmıştır. Tedavinin başlangıç döneminde hasta aparey kullanımında yetersiz kooperasyon göstermiştir; ancak takip eden süreçte hasta uyumu olumlu yönde değişmiştir. Dört aylık aktif tedavi sürecinin sonunda çapraz kapanışın düzeldiği gözlemlenmiş ve hasta rutin kontrollerle izlenmeye devam edilmiştir. Takiben hasta, ileri ortodontik değerlendirme ve tedavi için ortodonti bölümüne yönlendirilmiştir.

Bulgular-Sonuç: Anterior çapraz kapanışların erken dönemde tespit edilip uygun tedavi planlaması ile müdahale edilmesi, ileride oluşabilecek iskeletsel problemleri önleyebilmek açısından büyük önem taşımaktadır. Bu olgu, hareketli apareylerin uygun hasta seçimi ve düzenli takip ile birlikte etkili bir tedavi seçeneği olabileceğini göstermektedir.

Mine İle Sınırlı Vertikal Kırıklı Bir Daimi Keser Dişin Yönetimi**¹*Şeyda Merve Yabaş, ¹Handan Vural****¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Ana Bilim Dalı, Malatya, Türkiye***Email :** *seydamerveyabas@hotmail.com, handan.vural@inonu.edu.tr*

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, mine ile sınırlı vertikal kırığı olan bir daimi keser dişin tanı, tedavi ve takibinin paylaşılmasıdır.

Gereç-Yöntem: 10 yaşında sistemik olarak sağlıklı erkek hasta, patlamış mısır tüketimi sırasında oluşan kırık nedeniyle travmadan bir gün sonra kliniğimize başvurdu. Anamnezinden, ilk olarak bir ağız diş sağlığı merkezine başvurduğu ve ardından ileri değerlendirme için fakültemize yönlendirildiği öğrenildi. Yapılan klinik muayenede 43 numaralı daimi dişte mine ile sınırlı, sement hattına ulaşmayan vertikal kırık gözlemlendi. Tanının netleştirilmesi amacıyla alınan panoramik radyografi ve konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (CBCT) ile kırığın sadece mine dokusunu içerdiği doğrulandı. Klinik ve radyografik muayeneleri tamamlanan hastaya tedavi planlaması yapılarak restorasyon randevusu oluşturuldu. Restoratif işlemler sırasında kırık hattı minimal invaziv yaklaşımla genişletilerek tutuculuğu artırmak amacıyla şekillendirildi ve kompozit rezin materyali ile restore edildi. Tedavi sonrası, dental travma takip protokollerine uygun olarak hasta 6 hafta sonra kontrol amacıyla kliniğe çağrıldı. Kontrol seansında klinik ve radyografik muayenelerde herhangi bir patoloji saptanmadı; soğuk testine pozitif yanıt alındı. İlgili dişte vitalitenin devam ettiği ve tedavinin başarılı olduğu değerlendirildi. Hastanın 1. yıl takibi planlanmıştır.

Bulgular-Sonuç: Mine ile sınırlı vertikal kırıkların doğru tanınması, gereksiz invaziv tedavilerin önlenmesi ve dişin prognozunun korunması açısından önem taşımaktadır. Bu olguda, uygun tanı araçları ve konservatif restoratif yaklaşım ile başarılı bir tedavi sağlanmış, takiplerle dişin vitalitesi korunmuştur. Travma sonrası oluşan sınırlı kırıklarda dikkatli değerlendirme ve düzenli takip, uzun dönem başarılı sonuçlar açısından kritik öneme sahiptir.

Intrüzyon Ve Lateral Lüksasyon Vakalarında Tedavi Yaklaşımı

¹Ece Yılmaz, ¹Ali Rıza Alpöz

¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, İZMİR

Email : ece.yilmaz@ege.edu.tr, ali.riza.alpoz@ege.edu.tr

Giriş Dental travmalar, özellikle çocukluk çağında sıkça karşılaştığımız ve klinik anlamda acil müdahale gerektiren durumlardandır. Bu yaralanmalar yalnızca estetik kaygılar ve psikolojik etkilerle sınırlı kalmayıp erken ve uygun müdahale edilmediği takdirde dişin kaybıyla sonuçlanabilir. Bu olgu sunumunda; okulda geçirdiği bir kaza sonrası maksiller santral dişlerinde lateral lüksasyon, 11 numaralı dişte eşlik eden mine kırığı ve maksiller sol lateral dişte intrüzyon gelişen 9 yaşındaki bir hastanın travma sonrası acil tedavi süreci sunulmaktadır.

Olgu Sunumu Sistemik olarak sağlıklı 9 yaşındaki erkek hasta, okulda oyun sırasında yaşadığı kaza sonrası üst ön bölgeyi etkileyen dental travma nedeniyle yakındaki bir kliniğe başvurmuş, burada alınan panoramik radyografi sonrası acil müdahale amacıyla tarafımıza yönlendirilmiştir. Travmadan yaklaşık 4 saat sonra kliniğimize başvuran hastanın yapılan klinik ve radyografik muayenesinde 11 ve 21 numaralı dişlerde orta dereceli lateral lüksasyon, 22 numaralı dişte ileri derecede intrüzyon, üst dudakta yüzeysel abrazyon olduğu tespit edilmiştir.

İlk olarak travma bölgesindeki pıhtı ve kontaminasyon riski ortadan kaldırılmış; bölge oksijenli su ve steril sponge yardımıyla temizlenmiştir. 22 numaralı dişin ciddi intrüze konumda olması nedeniyle, davye yardımıyla dikkatlice soketinden çıkarılarak fizyolojik kapanışa uygun pozisyona getirilmesi planlanmıştır. İşlem öncesi adrenalini lokal anestezi uygulanmış ve ardından repozisyon işlemi gerçekleştirilmiştir. Kanama kontrolünün ardından, 22 ile 12 numaralı dişler arasında esnek splint uygulanmıştır. 11 ve 21 numaralı dişlerdeki lateral lüksasyonun orta şiddette olması nedeniyle aktif repozisyon gerekli görülmemiştir. Ancak splintten destek alabilmesi ve spontan reerüpsiyona devam edebilmesi amacıyla bu iki dişin bukkal yüzeyine kompozit bloklar eklenmiştir. Hastaya sistemik antibiyoterapi ve antiseptik ağız spreyi reçete edilmiş, ayrıca tetanoz aşısı yapılmıştır.

1. hafta takibinde 22 numaralı dişte belirgin şekilde azalmış mobilite gözlenmiş, ancak tamamen fizyolojik seviyeye inmesi için bir hafta sonra tekrar kontrol planlanmıştır. 2. hafta takibinde mobilitenin tamamen fizyolojik düzeye ulaştığı tespit edilmiş ve maksiller santral dişlerde spontan reerüpsiyonun başladığı gözlemlenmiştir. Bu bulgular doğrultusunda splint sökülüştür. Splint sonrası yapılan vitalite testinde 11 ve 21 numaralı dişlerin vital, 22 numaralı dişin ise devital olduğu belirlenmiştir. Ancak devital yanıtın travmaya bağlı geçici olabileceği düşünülerek dişin asemptomatik olması da göz önünde bulundurularak takip kararı alınmıştır. Oral hijyeni yetersiz bulunan hastada 11-21 papil bölgesinde gıda birikimi ve fırçalama travmasına bağlı eritem gözlenmiştir. Bu nedenle oral hijyen eğitimi verilmiş ve ilgili bölge için tek demet fırça kullanımı önerilmiştir. 1 aylık takibinde 11 ve 21 numaralı dişlerdeki spontan reerüpsiyonun devam ettiği ve neredeyse travma öncesi pozisyona ulaştığı tespit edilmiştir. Papil bölgesindeki eritem tamamen iyileşmiştir. Tekrarlanan vitalite testinde sonuçlar değişmemiş, ancak dişlerde hâlâ herhangi bir semptom bulunmaması nedeniyle vitalite takibine devam edilmesine karar verilmiştir. 22 numaralı dişin devitalitesinin devam etmesi halinde kök kanal tedavisi planlanmaktadır.

Sonuç Intrüzyon yaralanmalarında erken müdahale, özellikle apeks bölgesindeki periodontal ligament liflerinin sağlığının korunması açısından büyük önem taşımaktadır. Aynı seansta repoze

edilen intrüze dişin mobilitesi, uygun tedaviyle fizyolojik seviyeye indirilebilir. Lateral lüksasyon vakalarında ise, özellikle immatür daimi dişlerde, spontan reerüpsiyon potansiyeli önemli bir faktördür. Bu durum, pulpa revitalizasyonuna olanak tanıyarak dişin canlılığının korunmasını sağlayabilir. Bu olgu, doğru splintleme, zamanında müdahale ve hasta eğitiminin, dental travmaların prognozunda ne denli etkili olduğunu ortaya koymaktadır.

Üç Boyutlu Yazıcı Destekli Kompozit Kuronlar: Olgu Serisi

¹Zeynep Esma Özalan, ²Makbule Buse DüNDAR Sarı, ¹Merve Aksoy

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, ANKARA

²Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, ÇANAKKALE

Email: zeynepesmaozalann@gmail.com, dundarbuse94@gmail.com, mervekurun@hotmail.com

Amaç Aşırı madde kayıplı süt dişlerinin fizyolojik düşme zamanına kadar ağızda kalmasını sağlamak amacıyla genellikle paslanmaz çelik kuronlar tercih edilmektedir. Ancak, metalik görünüşleri nedeniyle bu kuronlar estetik açıdan sınırlılıklar taşımaktadır. Estetik alternatif olarak sunulan prefabrik zirkonyum kuronlar ise; modifiye edilememeleri, bükülmeye karşı dirençsiz olmaları, fazla diş kesimi gerektirmeleri ve yüksek maliyetleri gibi dezavantajlara sahiptir. Son yıllarda, üç boyutlu (3B) yazıcı teknolojisi; indirekt restorasyonların, sabit protezlerin, cerrahi kılavuzların ve ortodontik apareylerin üretiminde yaygın olarak kullanılmaya başlanmıştır. Bu teknoloji ile kompozit reçine bazlı kuron üretimi, süt dişlerinin sınırlı süreyle ağızda kalacağı göz önüne alındığında, estetik, fonksiyonel ve ekonomik açılardan avantaj sağlayabilir. Ayrıca üretim sürecinin dijitalleşmesi, hasta başında harcanan klinik zamanı azaltmakta ve kişiye özel restorasyon üretimini mümkün kılmaktadır. Ancak bu uygulamanın çocuk diş hekimliğindeki yeri henüz sınırlı sayıda çalışma ile değerlendirilmektedir. Bu olgu serisinde, alt çene süt ikinci molar dişlerinde aşırı madde kaybı bulunan dört çocuk hastada, 3B yazıcı teknolojisi ile üretilmiş kompozit kuronların uygulanması sonrası 12 aylık klinik ve radyolojik takip bulgularının sunulması amaçlanmıştır.

Olgu Yaşları 6–9 arasında değişen dört hasta, provoke ağrı şikâyetiyle Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Kliniği'ne başvurmuştur. Klinik ve radyografik değerlendirmelerde, alt çene süt ikinci molar dişlerde geniş çürük lezyonları tespit edilmiş; patolojik kök rezorpsiyonu veya periapikal lezyon gözlenmemiştir. Reversible pulpitis tanısı konulan dişlerde lokal anestezi ve rubberdam izolasyonu sağlanarak pulpotomi yapılmış, kanal girişleri MTA bazlı materyal (Biofactor MTA Putty, Imicryl Dental, Konya, Türkiye) ile örtülmüştür. Aşırı madde kayıplı dişlerde fiber destekli kompozit rezinle (everX Flow, GC Corporation, Tokyo, Japonya) kor oluşturulmuştur. Diş preparasyonu kuron tasarımına uygun olarak tamamlandıktan sonra, ağız içi tarayıcı (TRIOS 5, 3Shape, Danimarka) ile alt-üst çene ölçüleri alınmış ve kuronlar dijital ortamda tasarlanmıştır. Kuron üretimi, daimi kuron reçinesi (Saremco Print-Crowntech, Saremco Dental AG, Rebstein, İsviçre) kullanılarak 3B yazıcı ile gerçekleştirilmiştir. Üretilen kuronlar, dual cure rezin siman (G-CEM One, GC Corporation, Tokyo, Japonya) ile simante edilmiştir. Hastalar 1, 3, 6 ve 12. aylarda kontrol randevularına çağırılmıştır. Klinik sonuç, değerlendirme kriterleri daha önce yapılan benzer çalışmalardan modifiye edilmiş ve özelleştirilmiş bir puanlama tablosu üzerinden puanlanılarak takip edilmiştir. Kuron retansiyonu, oklüzal ve proksimal kontak, renklenme, kırık varlığı, gingival marjin uyumu ve plak birikimi değerlendirilmiştir. Radyografik bulgular tüm takiplerde normal sınırlarda kalmış, kuronlar klinik olarak stabil bulunmuştur.

Sonuç Vital süt dişlerinde başarılı restorasyon hem biyolojik uyum hem de restoratif materyalin fonksiyonel ve estetik yeterliliğine bağlıdır. Üç boyutlu yazıcı teknolojisi ile üretilen kompozit

kuronlar, çocuk hastalarda estetik, fonksiyon ve hasta memnuniyeti açısından başarılı bir alternatif olarak değerlendirilebilir. Klinik deneyimin artması ve uzun dönemli çalışmalarla desteklenmesi durumunda, bu yöntemin geleneksel kuronlara etkili bir alternatif oluşturabileceği düşünülmektedir.

Ankiloz Maksiller Santral Dişin Dekoronasyon ile Yönetimi: Olgu Raporu

¹*Mihriban Güner, ¹Neslihan Yılmaz, ¹Dariya Ovsyantyska*

¹*Sakarya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Sakarya*

Email : mihribanguner@sakarya.edu.tr, neslihanyilmaz@sakarya.edu.tr,
dariyaovsyantyska@sakarya.edu.tr

Amaç: Avülse dişin replantasyonu ile fonksiyonel iyileşme sağlanabilse de çoğunlukla ankiloz gibi komplikasyonlar gelişebilir. Dekoronasyon tedavisi, ankiloz dişin yalnızca kronunun uzaklaştırılarak kökünün alveol kemiğin içinde bırakılmasını temel alır. Özellikle büyüme çağındaki bireylerde, alveolar kemiğin hacim ve yüksekliğini koruyarak ileride planlanacak protetik tedavilere uygun bir kemik desteği sunmayı amaçlar. Bu olgu sunumunda sağ maksiller santral (#11) dişinde avülsiyon hikayesiyle kliniğimize başvuran hastanın ankiloz sonrası dekoronasyon ile tedavisi anlatılmaktadır.

Olgu Sunumu: 10 yaşında erkek hasta spor aletinin üzerinden düşmesi sonucu #11 numaralı dişinin avülsiyonu, #21 numaralı dişte pulpayı içermeyen mine-dentin kırığı, #12 numaralı dişte sublüksasyon tanısıyla kliniğimize sevk edilmiştir. Ailesinden alınan anamnezde sistemik herhangi bir hastalığı olmadığı öğrenilmiştir. Dış merkezde travmadan 60 dakika sonra replantasyonu yapılan ve splintlenen matür #11 numaralı dişin replantasyon öncesi kuru ortamda bekletildiği öğrenilmiştir. Yapılan klinik ve radyografik muayenede splintin uygun yapılmadığı görülmüştür. Splint yenilenip #11 numaralı dişe kanal tedavisine başlanmıştır. İki hafta sonra splint sökölüp #11 numaralı dişin biyoseramik esaslı kanal patı ve gutta perka ile kanal dolumu gerçekleştirilmiştir. 1, 3 ve 6. Ay kontrolleri yapılmıştır. 6.ay kontrolünde yapılan intraoral muayenede, 11 numaralı dişte infraoklüzyon ve perküsyonda metalik ses saptanmış; radyografik incelemede periodontal ligament aralığının kaybına bağlı olarak ankiloz bulgularına rastlanmıştır. Aydınlatılmış onam alındıktan sonra, ark bütünlüğü ile alveolar kemik genişliğini korumak amacıyla dekoronasyon işlemi gerçekleştirilmiştir. İşlemden 1 hafta sonra hastaya hareketli yer tutucu uygulanmış ve düzenli aralıklarla klinik takibi sağlanmıştır. 1 yıllık takip boyunca hasta asemptomatik seyretmiş, herhangi bir fonksiyonel bozukluk gözlenmemiştir. Radyografik değerlendirmelerde alveolar kemik yüksekliğinin korunduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: Dekoronasyon, alveolar kemiğin rezorpsiyonunu önleyerek hem dikey hem de bukko-palatinal yönde kemik hacminin korunmasına katkı sağlar. Özellikle büyüme dönemindeki çocuklarda, dekoronasyon ileride uygulanacak protetik veya implant tedavileri için gerekli olan kemik sağlığının ve morfolojik bütünlüğün sürdürülebilmesi açısından klinik olarak önemli bir avantaj sunar.

Konjenital premolar diş eksikliği olan süt dişlerinin tedavisi: vaka serisi

¹Ayşenur Kula, ¹Burcu Güçyetmez Topal

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Afyonkarahisar

Email : aysenurkula96@gmail.com, : dtburcugucyetmez@hotmail.com

Amaç Mandibular ikinci premolar dişlerin konjenital eksikliği en sık görülen anomalilerden biridir. İkinci süt azı dişlerinin ağızda tutulması, yüz gelişimi tamamlanana kadar ark bütünlüğünün korunmasına yardımcı olur. Daimi diş germi olmayan süt dişlerinin kök kanal tedavisi, rezorbe olmayan kanal dolum materyalleri ile gerçekleştirilir. Bu vaka serisinde amaç, mandibular ikinci premolar dişlerin konjenital eksikliğinde pulpektomisi yapılan mandibular süt ikinci azı dişlerinin, rezorbe olmayan kök kanal materyalleri ile doldurulmasının ardından iyileşme ve uzun ömürlülüğü araştırmaktır.

Olgu 1 Dokuz yaşındaki sağlıklı erkek hasta, rutin muayene için kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonucunda; hastanın sol mandibular ikinci premolar dişinin konjenital eksikliği tespit edildi. Herhangi bir klinik semptomu olmayan sol mandibular süt ikinci azı dişinde derin dentin çürüğü ile birlikte apikal ve furkal bölgede büyük bir lezyon gözlenen hastaya lokal anestezi altında izolasyon rubberdam ile sağlanarak kök kanal tedavisi başlandı. Kök kanal şekillendirmesinde Ni-Ti döner alet sistemi (VDW GmbH, Almanya) ile step-back tekniği kullanılmış olup enstrümantasyon aralarında kök kanalları %2.5 konsantrasyonunda sodyum hipoklorit ile irriga edilerek kalsiyum hidroksit ile ilk seans tamamlandı. İkinci seansta kök kanalları paper pointlerle kurutulduktan sonra NeoMTA 2 (NuSmile, Houston, USA) ile tamamen dolduruldu. Sızdırmaz bir üst restorasyon olan paslanmaz çelik kronla (NuSmile, Houston, USA) tedavisi tamamlanmıştır. Hastanın 2 yıllık takibinde herhangi bir klinik ve radyografik semptomuna rastlanmamakla birlikte lezyonun tamamen iyileşerek kemik yapımının olduğu ve dişin çevresindeki kaybolan periodontal ligamentin tekrardan kazanıldığı gözlemlendi. Hastanın takibi devam etmektedir.

Olgu 2 Sekiz yaşındaki sağlıklı kız hasta, rutin muayene için kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonucunda; hastanın sol mandibular ikinci premolar dişinin konjenital eksikliği tespit edilmiştir. Herhangi bir klinik semptomu olmayan sol mandibular süt ikinci azı dişinin nekrotik olduğu görüldü. İlk seansta kök kanallarını hazırlık prosedürü Olgu 1 gibi yapıldı. Kök kanalları kurutulduktan sonra NeoMTA 2 (NuSmile, Houston, USA) ile kök kanallarının tamamı dolduruldu. Sızdırmaz bir üst restorasyon olan paslanmaz çelik kronla (NuSmile, Houston, USA) tedavisi tamamlandı. Hastanın 2 yıllık takibinde köklerde hafif rezorbsiyon gözlenmiş olsa da herhangi bir klinik ve radyografik semptomuna rastlanmamakla birlikte hastanın takibi devam etmektedir.

Olgu 3 On yaşındaki sağlıklı erkek hasta, rutin muayene için kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonucunda; hastanın sağ mandibular ikinci premolar dişinin konjenital eksikliği tespit edildi. Herhangi bir klinik semptomu olmayan sağ mandibular süt ikinci azı dişinde derin dentin çürüğü gözlenen hastanın ilk seansta kök kanallarını hazırlık prosedürü Olgu 1 gibi yapıldı. İkinci seansta kök kanalları kurutulduktan sonra biyoseramik esaslı kök kanal patı (Bioserra, Dentac, Öncü, İstanbul) ile tek kon gutta perka ile kök kanallarının tamamı dolduruldu. Sızdırmaz bir üst restorasyon olan paslanmaz çelik kronla (NuSmile, Houston, USA) tedavisi

tamamlandı. Hastanın 1 yıllık takibinde herhangi bir klinik ve radyografik semptomuna rastlanmamakla birlikte hastanın takibi devam etmektedir.

Sonuç Rezorbe olmayan kök kanal materyalleri ile elde edilen başarılı sonuçlar, materyalin biyouyumlu olması, antibakteriyal ve antiinflamatuvar olması iyi bir apikal sızdırmazlık sağlaması, periradiküler dokularda rejenarasyon yeteneği ile ilişkilendirilebilir. Tüm bu bilgiler ışığında bizim olgularımızda da takip sürecinde benzer sonuçlar elde edilerek MTA ve tek kon tekniği ile biyoseramik esaslı kanal patı materyalinin retine süt dişlerinde uzun dönemde dişi koruyabilmek için başarılı seçenekler olduğu gözlemlenmiştir.

Nekroz İmmatür Daimi Santral Dişin Biodentine ile Apeksifikasyon Tedavisi:Olgu Sunumu

¹Zehra Merve Koçköprü

¹Binalı Yıldırım Üniversitesi Ağız Ve Diş Sağlığı Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, ERZİNCAN

Amaç: Dental travmalar, özellikle büyüme ve gelişim çağındaki bireylerde sık karşılaşılan ve pulpa dokusunda geri dönüşü olmayan hasarlara yol açabilen durumlardır. Apeksifikasyon, açık apeksi olan nekroz olmuş genç daimi dişlerde apikal kapanmanın sağlanması amacıyla yapılan tedavidir. Günümüzde bu tedaviler için biodentine gibi biyouyumlu materyaller tercih edilebilmektedir. Bu olgu sunumunda; intraoral şişliği ve fistülü olan periapikal lezyonlu devital immatür keser dişin biodentine ile apeksifikasyon tedavisinin anlatılması amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Sistemik olarak sağlıklı 8 yaşındaki erkek hasta 11 numaralı dişinde ağrı ve şişlik şikayeti ile Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine başvurmuştur. Oral hijyeni iyi olmayan hastamızdan alınan anamnezde hastanın 2 ay önce parkta kaydırdan kayarken dişini çarptığı ve 11 numaralı dişini kırdığı öğrenilmiştir. Klinik muayenede vestibüler bölgede şişlik ve fistül tespit edilmiş, ilgili dişte perküsyon hassasiyeti saptanmıştır. Radyografik muayenede ise kök gelişiminin henüz tamamlanmadığı ve periapikal bölgede radyolüseni görülmüştür. Apeksifikasyon tedavisi planlanan dişe rubber dam izolasyonu altında endodontik giriş kavitesi açılarak kanal boyu belirlenmiştir. Nekroz pulpa dokusu uzaklaştırıldıktan sonra kök kanalı %2.5 NaOCl ve serum fizyolojik ile yıkanmıştır. Kanala kalsiyum hidroksit yerleştirilmiş ve hasta 3 hafta sonraya kontrol için çağırılmıştır. Ancak kontrol muayenesinde vestibüler bölgedeki şişlik ve fistülün tam olarak iyileşmediği gözlemlendiğinden, bu kez kanala iodoformlu kanal patı uygulanmış ve hasta 3 hafta sonrasına yeniden çağırılmıştır. Bir sonraki kontrolde klinik bulguların tamamen iyileştiği görülmüş, kanal içindeki medikament uzaklaştırılarak %2.5 NaOCl ve serum fizyolojik ile yeniden irrigasyon yapılmıştır. Paper pointerle kurutulan kanalın apikal 1/3'üne plugger ile biodentine yerleştirilmiştir. Kalan kısmı gutta perka ve kanal patı ile lateral kondensasyon yöntemi uygulanarak doldurulmuştur. Dişin final restorasyonu kompozit ile yapılmıştır. Hastanın 2 yıllık takibinde dişin klinik olarak asemptomatik olduğu alınan radyografide ise periapikal bölgedeki lezyonun iyileştiği görülmüştür.

Sonuç: Biodentine, genç daimi dişlerde apeksifikasyon amacıyla güvenle kullanılabilir, biyouyumlu ve dentin benzeri özellikler gösteren etkili bir materyaldir. Tek seansta uygulanabilir olması, tedavi süresini kısaltması açısından önemli bir avantaj sağlar.

Anahtar Kelimeler: Apeksifikasyon, biodentine, dental travma.

Travmaya Bağlı Komplike Kron Kök Kırığının Tedavisi: Olgu Sunumu

¹Hande Kocatürk, ¹Ayça Kurt, ¹Akın Halil Koyuncu, ¹İrem Okumus

¹Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Rize

Email : hande.kocaturk@erdogan.edu.tr, ayca.kurt@erdogan.edu.tr, akinhalil.koyuncu@erdogan.edu.tr, irem.okumus@erdogan.edu.tr

Giriş ve Amaç: Komplike kron kök kırıkları; travmatik dental yaralanmalar sonucu oluşan mine, dentin, sement ve pulpa dokusunu içeren bir yaralanma tipidir. Bu olgu sunumu komplike kron kök kırığı bulunan kök gelişimini tamamlamamış immatür maksiller santral kesici dişin multidisipliner tedavi prosedürünü açıklamaktadır.

Olgu: Dokuz yaşında sağlıklı erkek hasta, bir yıl önce geçirdiği dental travma sonrası maksiller santral kesici dişinde meydana gelen komplike kron kök kırığı nedeniyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayenede, maksiller santral kesici dişteki kırık hattının palatinal bölgede subgingival alana uzandığı gözlemlendi. Yapılan radyografik değerlendirmede dişin apeksinin açık olduğu ve periapikal lezyonun varlığı belirlendi. Periodontoloji bölümünde yapılan flep operasyonu ile kırık hattı açığa çıkarıldıktan sonra Equia Forte HT (GC Corporation, Tokyo, Japonya) ile dişin restorasyonu yapılarak dişin kron boyu uzatma işlemi gerçekleştirildi. Endodontik giriş kavitesi açıldıktan sonra kanal çalışma boyu belirlendi ve kemomekanik preperasyon gerçekleştirildi. Dişe MTA (NuSmile NeoPUTTY, Houston, Amerika) ile tek seans apeksifikasyon tedavisi uygulandı. Kök kanalının apikal üçlüsüne apikal bariyer olarak MTA yerleştirildi ve kalan kanal boşluğu gütta perka (Ocean X-Prototype Gutta Percha Point, Brüksel, Belçika) ve kanal patı (Sealart, Dentac, Almanya) ile lateral kondansasyon tekniği kullanılarak dolduruldu. İşlemden sonra fazla miktarda sert doku kaybı olan dişin restorasyonunda fiber postlardan yararlanılmasına karar verildi ve kök kanalı içerisine uygun boydaki fiber post (Proud dental) yerleştirildi. Dişin restorasyonu için total etch sistemi kullanılarak dişe asit (İMİCRYL® Panora 200 Acid Jel, Türkiye) ve bond (Gluma Universal Bon Adeziv, Almanya) uygulaması yapıldı. Kompozit rezin (PALFIQUE Estelite Paste, Japonya) ile tabakalama tekniği kullanılarak dişin restorasyonu yapıldı. Altı ve 15 aylık klinik ve radyografik takipte dişte herhangi bir semptom gözlemlenmedi ve dişin klinik ve radyografik açıdan sağlıklı olduğu belirlendi. Hastanın rutin takipleri devam etmektedir.

Sonuç: Bu olguda komplike kron kök kırığı meydana gelen immatür santal dişin MTA apeksifikasyonu ile multidisipliner tedavisi planlanmıştır. Travma sonrası oluşan kron kök kırıklarının restorasyonunda MTA apeksifikasyonu ve dişin estetik restorasyonu etkili bir tedavi yöntemidir. Bu tedavi yönteminin; hastanın hem fonksiyonel ihtiyaçlarını hem de estetik beklentilerini karşıladığı düşünülmektedir.

Premolar Diş Germi Nedeniyle Gömülü Kalan Süt Dişleri: Üç Olgu Raporu

¹Asya Eda Altundağ, ¹Sıla Nazlıcan Mamak, ¹Özlem Martı Akgün, ¹Nevra Karamüftüoğlu

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi
Email : asya23eda@gmail.com, sila.mamak@gmail.com, dtomakgun@gmail.com,
nevra.karamuftuoglu@sbu.edu.tr

Amaç Normal sürme zamanı gelmesine rağmen ağızda yer alamayan ve fonksiyonel konuma ulaşamayan dişler gömülü dişler olarak tanımlanmaktadır. Erüpsiyon sürecinde ortaya çıkabilecek anomaliler dişlerin gömülü kalmasına neden olabilmektedir. Bu durum süt dişlerinde oldukça nadir görülmekle birlikte, ilerleyen dönemlerde ortodontik ve fonksiyonel komplikasyonlara zemin hazırlayabilmektedir. Bu olgu raporunda, farklı şikayetlerle kliniğimize başvuran üç hastada tek taraflı olarak gömülü kalmış süt molar dişlerin radyolojik bulguları ve tedavi yaklaşımları sunulmuştur.

Olgu Olgu I Yedi yaşındaki erkek hastanın yapılan rutin klinik muayenesinde sol üst ikinci süt molar dişin ağızda olmadığı tespit edilmiştir. Radyolojik muayenede ilgili süt dişinin tam gömülü olduğu ve erüpsiyon yolunun üzerinde daimi ikinci premolar diş germinin bulunduğu tespit edilmiştir. Konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) değerlendirmesinde ilgili süt dişinin daimi ikinci premolar dişin germi ile doğrudan temas halinde bulunduğu görülmüştür. Hastanın yaşına ve çene gelişim sürecine bağlı olarak cerrahi müdahaleden kaçınılmış, altı aylık periyodik klinik ve radyolojik izlem önerilmiştir.

Olgu II On üç yaşında sistemik hastalığı bulunmayan erkek hastada yapılan klinik muayenede alt sağ ikinci süt molar dişin ağızda olmadığı tespit edilmiştir. Radyolojik değerlendirmede süt dişinin erüpsiyon yolunu kapatan premolar germi nedeniyle gömülü kaldığı belirlenmiştir. KIBT ile her iki dişin pozisyonu net olarak belirlendikten sonra dişler çekilmiş ve hasta ortodonti kliniğine yönlendirilmiştir.

Olgu III On yaşında, sol alt bölgede ağrı şikayetiyle başvuran erkek hastada yapılan klinik muayene sonucunda alt sol ikinci süt molar dişin ağızda olmadığı saptanmıştır. Alınan panoramik radyograf ve KIBT görüntülemelerinde bu dişin yanı sıra onun erüpsiyon yolunu kapatan daimi ikinci premolar dişin de gömülü kaldığı, ayrıca komşu birinci daimi molar dişin mezialize olduğu tespit edilmiştir. Gömülü kalan süt molar ve daimi ikinci premolar diş cerrahi olarak uzaklaştırılmış, hasta ortodonti kliniğine yönlendirilmiştir.

Sonuç Sunulan üç olguda da süt ikinci molar dişlerin gömülü kalmasına sürme yolunu kapatan daimi ikinci premolar diş germlerinin neden olduğu gözlenmiştir. Bu tip olgularda erken tanı ileride gelişebilecek ortodontik bozuklukların ve çene gelişimindeki asimetrielerin önlenmesi açısından büyük önem taşımaktadır. Tedavi planlamasında hastanın yaşı, büyüme gelişimi, sistemik durumu ve dişlerin konumu dikkate alınmalı; olgunun durumuna göre konservatif takip ile cerrahi müdahale arasında bir yaklaşım benimsenmelidir. Özellikle büyüme çağındaki bireylerde, radyolojik takipler ışığında müdahale zamanlaması dikkatle belirlenmeli ve olası komplikasyonlar önlenmelidir.

Travmaya Bağlı İntrüze Olan Dişlerin Ve İlişkili Odontomanın Multidisipliner Tedavisi

¹Onur Kesici, ¹Aslı Soğukpınar Önsüren, ¹Ayşegül Sarıca, ²Adalet Çelebi, ²Dilan Aykanat

¹Mersin Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Mersin, Türkiye

²Mersin Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Mersin, Türkiye

Email : onurksc46@gmail.com, aslisdt@gmail.com, dtaysegulsrc@mersin.edu.tr, adalet_celebi@hotmail.com, aykanatdilan@gmail.com

Amaç: Bu olguda, travmatik dental yaralanma sonrası gelişen intrüzyon, komplike olmayan kron kırığı ve odontoma varlığı gibi birden fazla durumun eşlik ettiği karmaşık bir klinik tabloda, rejeneratif endodontik tedavi ve cerrahi olmak üzere multidisipliner tedavi yaklaşımlarının klinik ve radyografik seyrini sunmak amaçlanmıştır.

Olgu: 8 yaşındaki erkek hasta, trafik kazasından 2 ay sonra kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyografik değerlendirmede; 11 ve 21 nolu daimi kesici dişlerde intrüzyon, 21 numaralı dişte komplike olmayan kron kırığı, odontoma varlığı ve 51 nolu süt dişinin persiste olduğu görüldü. 21 nolu dişin geçici restorasyonu rezin modifiye cam iyonomer siman ile restore edildi. Odontoma ve 51 nolu diş cerrahi olarak çekildi. Takip randevusunda 21 nolu diştten devital yanıt alınıp; rejeneratif endodontik tedavi sonrası kompozit rezin restorasyonu yapıldı. Hasta 1., 3. ve 6. ay kontrolleriyle izlenmiş; 6. ayda 11 ve 21 nolu dişlerin sürmeye başladığı ve 21 numaralı dişin kök gelişiminin devam ettiği görülmüştür. Hasta, ortodonti bölümüne konsülte edilmiştir.

Sonuç: Travmatik diş yaralanmalarından biri olan intrüzyon oldukça ciddi bir yaralanma tipi olup; süt ve daimi dişlenmede ciddi hasara neden olur. Erken tanı, multidisipliner tedavi yaklaşımı ve düzenli takip olguların klinik başarısı ve uzun dönem prognozu açısından oldukça önemlidir.

Büyük Azı- Keser Hipomineralizasyonlu (Bakh) Dişlerin Paslanmaz Çelik Kron Rehabilitasyonu

¹Elif Uğurbekler Hündü, ¹Aslı Soğukpınar Önsüren

¹Mersin Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Mersin, Türkiye
Email : ugurbeklerelif@icloud.com, aslisdt@gmail.com

Amaç: Büyük azı- Keser Hipomineralizasyonu (BAKH), bir veya daha fazla birinci daimi azı dişin etkilendiği ve söz konusu dişlerde yapısal bozukluklara bağlı olarak madde kaybı ve dentin hassasiyetine yol açabilen yaygın bir gelişimsel mine defektidir. Bu olgu sunumunda, BAKH nedeniyle ciddi madde kaybı gözlenen iki üst sağ daimi azı dişine restoratif materyal olarak prefabrike paslanmaz çelik kron (PÇK) uygulamasının klinik ve radyografik değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Olgu: Kliniğimize yemek yeme sırasında ağrı ve hassasiyet şikayeti varlığı nedeniyle başvuran 9 ve 10 yaşlarında iki çocuk hastanın, #16 numaralı dişlerinde ciddi post-eruptive mine yıkımı nedeniyle madde kaybı; #26,36 ve 46 nolu dişlerde ise sarı/kahverengi sınırlı opasitelerin varlığı klinik ve radyografik muayenede konulmuştur. Her iki hastanın #26,36 ve 46 nolu dişleri kompozit rezin restorasyonla rehabilite edilmiştir. Lokal anestezi uygulamasını takiben #16 numaralı dişlerdeki çürük dokusu uzaklaştırılmış ve kompozit rezin rehabilitasyonun ardından, minimal preparasyon yapılarak uygun boyuttaki prefabrike PÇK'lar ile dişlerin daimi restorasyonları yapılmıştır. Hastalar tedavi sonrası belirli aralıklarla (1., 3. ve 6 ay) kontrole çağrılarak; 9 yaşındaki olgunun 6 aylık ve 10 yaşındaki hastanın bir yıllık takibinde marjinal açıklık ya da restorasyon kaybı gibi herhangi bir komplikasyon gözlenmemiştir.

Sonuç: BAKH' lı dişlerde post-eruptive mine yıkımı varlığında rezin içerikli restoratif materyaller yerine PÇK gibi daha sızdırmaz materyallerin kullanılması uzun dönemde klinik ve radyografik değerlendirmede daha başarılı olabilir.

Noonan Sendromlu Bir Çocuk Hastaya Dental Tedavi Yaklaşımı**¹Onur Kesici, ¹Aslı Soğukpınar Önsüren**¹Mersin Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Mersin, Türkiye**Email :** onurksc46@gmail.com, aslisdt@gmail.com

Amaç: Noonan sendromu, belirgin yüz özellikleri, gelişim geriliği, öğrenme güçlükleri, kısa boy, konjenital kalp hastalığı, böbrek anomalileri, lenfatik malformasyonlar ve kanama güçlükleri ile karakterize genetik bir sistemik hastalıktır. Söz konusu rahatsızlığın oral ve dişsel bulguları; derin damak, mikrognati, maloklüzyon, çoklu diş çürükleri ve mine defektleridir. Bu olgu raporunda, Noonan sendromlu bir çocuk hastanın restoratif dişsel tedavileri ve altı aylık takip süreci sunulmaktadır.

Olgu: 11 yaşında Noonan sendromlu kız hasta, çiğneme sırasında ağrı ve hassasiyet şikâyetiyle kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyografik muayenede #16, 64, 65, 26, 36, 37 ve 46 nolu dişlerde çürük varlığı saptandı; #54, 55, 64, 65 nolu dişler için çekim endikasyonu tanısı konuldu. Antibiyotik profilaksisi sonrasında #16, 26, 36, 37 ve 46 nolu dişler kompozit rezin restorasyon ile rehabilite edildi. 6. ayda yapılan klinik muayenede restorasyonların bütünlüğü korunmuş olup, şikâyet ya da komplikasyon gözlenmedi. Hasta ortodonti bölümüne yönlendirildi.

Sonuç: Noonan sendromlu bireylerde sistemik rahatsızlığı nedeniyle antibiyotik profilaksisi sonrasında multidisipliner tedavi yaklaşımı sağlanmalıdır. Sistemik ve genetik rahatsızlığı olan hastalarda çocuk diş hekimleri ve ortodonti uzmanlarının erken tanı, tedavi ve koruyucu yaklaşımları gerekir.

Avülse Daimi Üst Santral Dişin Tedavisi Ve Takibi:Vaka Sunumu

¹Feridenur Açıkgöz, ¹Mustafa Aydınbelge

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı ,Kayseri

Email : feridenur51@gmail.com, aydinbelge@erciyes.edu.tr

Amaç Daimî dişlerin avülsiyonu, en ciddi dental travmatik yaralanmalardan birisidir ve tüm diş yaralanmalarının %0,5- 16'sını kapsar. Doğal olarak da en fazla daimi ön kesici dişleri etkiler. Genellikle okul çağında 8-12 yaş aralığında bulunan çocuklarda görülür. Dişin soketten ayrılmasıyla diş eti, pulpa dokusu, periodontal ligament, sement, alveol kemiği gibi diş ve tüm çevre dokular etkilenmektedir. Avülse dişlerin tedavi ve prognozu, travmadan sonra geçen zaman, dişin saklama koşulları, kök ucunun açık veya kapalı olması, splint tipi veya süresi ve kanal tedavisi yapılma zamanı gibi birçok faktörden etkilenmektedir. Bu sununun amacı; avülse olmuş kök ucu kapalı daimî santral dişin tedavi ve takip sürecini anlatmaktır.

Olgu Sunumu 11 yaşında herhangi bir sistemik hastalığı bulunmayan kız çocuğunun, okulda koşarken düşmesi sonucu 11 numaralı diş avülse olmuştur. İçerisinde hastanın tükürüğü bulunan bardağa konulan avülse dişle birlikte hasta 1 saat içerisinde kliniğimize başvurmuştur. Avülse diş, kliniğimizde serum fizyolojik içerisine alınmış ve hastanın klinik ve radyolojik muayenesi ivedilikle yapılmıştır. Alveol kemikte ve dişte herhangi bir kırığa rastlamadığımız hastamızın anterior bölgesine vazokonstrüktörlü lokal anestezi uygulanmıştır. Kök ucu kapalı olmasının da etkisiyle ağız dışında kanal tedavisi yapılmasına karar verilen dişin kök yüzeyine zarar verilmeden giriş kavitesi açıldı ve süretle eğeleme yapıldı. %5'lik NaOCl ve serum fizyolojik ile kök kanal irigasyonu yapıldı. Kağıt konlarla kurulanarak lateral kondenzasyon tekniği ile gütta perka ve rezin esaslı kanal dolgu patı kullanılarak kanal dolumu yapıldı. Soket serum fizyolojik ile yıkandı ve avülse diş sokete dikkatlice replante edildi. Splint için 0.7mm çapında yuvarlak nonrijit tel kullanıldı ve periapikal radyograf alındı. Travma sonrası dikkat edilmesi gerekenler anlatıldı. Oral hijyen eğitimi verildi ve penisilin grubu oral antibiyotik reçete edildi.2 hafta sonunda splint söküldü ve 2 hafta, 1 ay, 3 ay, 6 aylık takipleri yapıldı.

Sonuç Avülse diş yaralanmalarında, mümkün olan en kısa sürede reimplantasyon ve gereken olgularda kanal tedavisi yapmak prognozu olumlu yönde etkilemektedir. Bununla birlikte travmanın şiddeti, dişin ağız dışında kalma süresi, saklama koşulları ve periodontal dokuların durumu, uzun dönem sonuçları belirlemede kritik rol oynar. Bu vakada, yapılması gereken tedavi atamalarının dikkatle yapılmasına rağmen 6. ay kontrol radyografisinde eksternal kök rezorpsiyonu gözlenmiştir. Bu durum, travmatik diş yaralanmalarında olası komplikasyonların uzun dönem takiplerle izlenmesinin önemini ortaya koymaktadır.

Periapikal Enfeksiyon Ve Gelişimsel Etkenlerin Eşlik Ettiği Erüpsiyon Bozukluğu

¹Hatice Sena Ersöz, ¹Seçil Çalışkan

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Abd

Email : hsenaersoz@gmail.com, sclctn@hotmail.com

Amaç Bu çalışmanın amacı, kronik apikal enfeksiyona bağlı olarak sürme yönelimi bozulmuş daimi dişe ek olarak enfeksiyonla ilişkili olmayan gelişimsel bir erüpsiyon anomalisinin de eşlik ettiği bir pediatrik olguda, doğru diş pozisyonunun sağlanması amacıyla uygulanan zamanında süt dişi ekstraksiyonu ve düzenli klinik-radyolojik takibin sunulmasıdır.

Olgu On yaşında, sistemik olarak sağlıklı kız hasta, sağ üst çene bölgesinde lokalize şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan intraoral muayenede, sağ maksiller süt birinci molar (54 numaralı diş) bölgesinde vestibüler apse gözlemlendi. Radyografik incelemede, daha önce kök kanal tedavisi uygulanmış 54 numaralı dişe ait periapikal lezyon ile birlikte, her iki maksiller birinci premoların sürme doğrultularında meziale eğim saptandı. Bu eğim, sağ premolarda daha belirgin şekilde izlenmekteydi. Ayrıca maksillada biri invert konumda olmak üzere 2 meziodens ve 15 numaralı dişin konjenital olarak eksik olduğu saptandı. Erüpsiyon yönelimindeki sapmaların düzeltilmesi, karşılıklı dental simetrinin sağlanması ve premolarların fizyolojik konumlarında sürmeleri amacıyla, iki hafta arayla 54 ve 64 numaralı süt dişlerinin çekimi gerçekleştirildi. Takip sürecinde hasta 3., 6. ve 12. ay kontrollerine çağırıldı. Klinik ve radyolojik değerlendirmelerde maksiller birinci premolarların doğal sürme paternine döndüğü ve pozisyonlarının korunduğu gözlemlendi. Ek olarak 14 numaralı dişte dilasere kök gelişimi saptandı.

Sonuç Daimi diş sürme sürecinin yalnızca enfeksiyon değil, çeşitli gelişimsel faktörlerden de etkilenebileceği göz önünde bulundurulmalıdır. Özellikle çok sayıda dental anomaliyi içeren vakalarda doğru teşhis ve tedavi planlaması için bütüncül bir değerlendirme süreci ve düzenli klinik-radyolojik takip büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Diş sürmesi, Periapikal enfeksiyon, Süt dişi, Diş anomali

Süt Dişlerinde İntrüzyon Travmalarının Klinik Yönetimi: Bir vaka serisi

¹**Sena Sağlam**, ¹**Dariya Ovsyantyska**, ¹**Gülbahar Gül Hayta**

¹*Sakarya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Sakarya*

Email : senaaa.2208@gmail.com, dariyaovsyanytska@sakarya.edu.tr, ggul@sakarya.edu.tr

Amaç: İntrüzyon yaralanmaları, lüksasyon yaralanma tipleri arasında en şiddetlisi olup, hem sert hem de yumuşak dokularda ciddi hasara yol açmaktadır. Süt dişlerinde intrüzyon yaralanmaları, travmatik dental yaralanmalar arasında oldukça sık rastlanan bir durumdur. Küçük yaştaki çocuklarda tedaviye uyum güclüğü ve daimi diş germine zarar verme riski, bu tür yaralanmaların yönetimini zorlaştırmaktadır. Bu nedenle, düzenli takip ile birlikte dikkatli klinik ve radyografik değerlendirme büyük önem taşımaktadır. Bu vaka raporunda kliniğimizde tedavi ettiğimiz dört farklı intrüzyon olgusu sunulmuştur.

Olgu Raporu: 1, 2 ve 5 yaşlarındaki dört çocuk hasta dental travma nedeniyle kliniğimize başvurmuştur.

Olgu1: 5 yaş erkek hasta, koltuğun tahtasına dişini vurması sonucu üst çene ön bölgeye aldığı travmadan 1 gün sonra kliniğimize başvurmuştur. Ailesinden alınan anamnezde hastada serebral palsi tanısının bulunduğu öğrenilmiştir. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonucu hastanın #51 numaralı dişinde intrüzyon tespit edilmiştir. Güncel travma protokollerine uygun olarak, hastanın velisi bilgilendirilmiş ve ilgili dişin spontan reerüpsiyon sürecinin izlenmesine karar verilmiştir.

Olgu2: 2 yaş erkek hasta, markette düşmesi sonucu üst çene ön bölgeye aldığı travmadan 3 gün sonra kliniğimize başvurmuştur. Ailesinden alınan anamnezde sistemik herhangi bir hastalığı olmadığı öğrenilmiştir. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonucu hastanın #51 numaralı dişinde intrüzyon tespit edilmiştir. Güncel travma protokollerine uygun olarak, hastanın velisi bilgilendirilmiş ve ilgili dişin spontan reerüpsiyon sürecinin izlenmesine karar verilmiştir.

Olgu3: 2 yaş kız hasta, sehpanın üstüne düşmesi sonucu üst çene ön bölgeye aldığı travmadan 1 gün sonra kliniğimize başvurmuştur. Ailesinden alınan anamnezde sistemik herhangi bir hastalığı olmadığı öğrenilmiştir. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonucu hastanın #51, #61 numaralı dişlerinde sublüksasyon ve #52, #62 numaralı dişlerinde intrüzyon tespit edilmiştir. Güncel travma protokollerine uygun olarak, hastanın velisi bilgilendirilmiş ve ilgili dişin spontan reerüpsiyon sürecinin izlenmesine karar verilmiştir.

Olgu4: 1 yaş kız hasta, evde düşmesi sonucu üst çene ön bölgeye aldığı travmadan 1 gün sonra kliniğimize başvurmuştur. Ailesinden alınan anamnezde sistemik herhangi bir hastalığı olmadığı öğrenilmiştir. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonucu hastanın #61 numaralı dişinde intrüzyon tespit edilmiştir. Güncel travma protokollerine uygun olarak, hastanın velisi bilgilendirilmiş ve ilgili dişin spontan reerüpsiyon sürecinin izlenmesine karar verilmiştir.

Klinik ve radyografik takipler sonucunda, her dört hastada da intrüze olmuş dişlerin kendiliğinden sürme eğiliminde olduğu gözlemlenmiştir. Takip randevularında hastaların herhangi bir şikayetin olmamıştır, klinik olarak ise ilgili dişlerde herhangi bir enflamasyon bulgusuna rastlanmamıştır. Ayrıca, yapılan son klinik muayene sırasında koronal bölgede herhangi bir renk değişikliği tespit edilmemiştir.

Sonuç: Süt dişi intrüzyon vakalarında, tedavi yaklaşımı dişin pozisyonu ve travmanın şiddetine bağlı olarak değişkenlik göstermektedir. şiddetli intrüzyon vakalarında geçmişte tercih edilen diş çekimi tedavisi, günümüzde spontan reerüpsiyonun izlenmesiyle yer değiştirmiştir. Diş ekimi ise yalnızca enfeksiyon, aşırı lüksasyon ve daimi dişe zarar görme riski gibi durumların varlığında tercih edilmesi gereken bir yöntemdir. Bu vaka serisinde, farklı yaş gruplarına ve kök geleişim evrelerine sahip dört ayrı hastada intrüze olmuş dişlerin tamamında kendiliğinden sürme eğiliminin gözlemlenmiş olması, konservatif yaklaşımın önemini bir kez daha ortaya koymaktadır.Bu tür vakalarda, hastaların velilerinin bilgilendirilmesi ve olası komplikasyonlar göz önünde bulundurularak, düzenli klinik ve radyografik takiplerinin yapılması büyük önem taşımaktadır.

Subgingival Kırık Hattına Sahip Maksiller Lateral Dişin Restoratif Ve Periodontal Yönetimi

¹Yaren Tokay, ¹Buse Ayşe Kaya, ¹Halime Bayram

¹Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, ADANA

Email: tokayaren@gmail.com, tokayaren@gmail.com, bserin@cu.edu.tr, halimebayram12@gmail.com

Giriş ve Amaç Daimi dişlerde en yaygın travma tipi olan kron kırıkları, özellikle maksiller santral ve lateral dişlerde yoğunlaşmaktadır. Kron-kök kırıklarında subgingival uzanım, periodontal komplikasyon riskini önemli ölçüde artırmaktadır. Bu olguda, komplike kron kök kırığına sahip maksiller lateral dişte; mobil fragman ekstraksiyonu, kök kanal tedavisi, gingivektomi ve dişin estetik restorasyonu ile başarılı bir tedavi protokolü sunulmuştur. Vaka, kompleks kırıklarda multidisipliner stratejilerin önemini vurgulamaktadır.

Olgu 11 yaşında erkek hasta, maksiller sağ lateral dişinde (12) travma sonrası oluşan komplike kron-kök kırığı nedeniyle başvurdu. Klinik muayenede subgingival uzanan kırık ve pulpa ekspozisyonu tespit edildi. İlk seansta kök kanal tedavisi başlatılarak kalsiyum hidroksit uygulandı. İkinci seansta MTA ile kanal tedavisi tamamlandı, lazer ile gingivektomi yapılarak kırık hattı restore edildi ve fragman rezin simanla reattache edildi. Kompozit restorasyon sonrası 6 aylık takipte başarılı sonuç alındı.

Sonuç Subgingival uzanımlı komplike kron-kök kırıklarında, endodontik, periodontal ve restoratif yaklaşımların entegrasyonu, tedavi başarısı için kritik öneme sahiptir. Bu olguda, gingivektomi ile restoratif sınırların oluşturulması ve adeziv reattachment tekniği sayesinde fonksiyonel ve estetik bir restorasyon sağlanmıştır. Klinik ve radyografik takiplerde başarılı sonuçlar elde edilmiş olup, bu protokolün benzer vakalarda etkili bir tedavi seçeneği olabileceği düşünülmektedir.

Çocuklarda Çölyak Hastalığı ve Oral Bulgular: İki Olgu Sunumu

¹Nilay Yılmaz, ¹Hilal Ecem Keskinkılıç, ¹Özgür Doğan

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı

Email : nilay.yilmazz@hotmail.com, hilalecemk@gmail.com, ozgurdogan1984@gmail.com

Amaç Çölyak hastalığı, genetik yatkınlığı olan bireylerde gluten içeren besinlere karşı gelişen otoimmün kaynaklı, sistemik bir intolerans hastalığıdır. Tanı olanaklarının artmasıyla birlikte daha sık saptanan bu hastalığın küresel prevalansı yaklaşık %1,4'tür. Ancak pek çok olguya ancak erişkinlikte tanı konulabilmektedir. Hastalığın klasik belirtileri arasında karın ağrısı, ishal ve kilo kaybı yer alsa da çölyak yalnızca gastrointestinal sistemi değil, ağız boşluğu dâhil olmak üzere birçok yapıyı etkileyebilir. Özellikle dental mine defektleri, tekrarlayan aftöz stomatit, angular cheilitis, gecikmiş diş sürmesi ve tükürük yapısı bozuklukları gibi oral bulgular, diş hekimleri için çölyak hastalığının erken tanısında yol gösterici olabilir. Mine defektlerinin simetrik ve kronolojik uyumlu olması çölyak açısından daha özgün bir belirti olarak kabul edilmektedir. Bu bildiride, çölyak hastalığının çocuklarda ağız içi bulgularla tanınmasına katkı sağlayan iki olgunun sunumu ile diş hekimlerinin tanı sürecindeki rolü vurgulanmaktadır.

Olgu Sunumu Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı'na başvuran iki ayrı pediatrik olgu, çölyak hastalığının ağız içi bulgularla teşhis edilmesinin önemine dikkat çekmektedir.

Olgu 1: 10 yıl 11 aylık erkek hasta, estetik kaygılar nedeniyle ailesi tarafından diş yüzeylerindeki anormal renklenmeler ve pürüzlü görünüm şikayetiyle kliniğe getirilmiştir. Hastanın tıbbi öyküsünde gastrointestinal semptomlara rastlanmamıştır. Yapılan ağız içi muayenede özellikle üst kesici dişlerde belirgin, kronolojik olarak simetrik ve dört kadranda da gözlenen mine hipoplazisi saptanmıştır. Bunun yanı sıra, dil dorsumunda ve oral mukozada tekrarlayan aftöz lezyonlara rastlanmıştır. Hastaya ağız hijyeni eğitimi verilip topikal semptomatik tedavi başlanırken, sistemik bir hastalık olasılığı düşünülerek gastroenteroloji bölümüne yönlendirilmiştir. Yapılan serolojik testlerde anti-tTG IgA düzeyinin yüksek olduğu görülmüş, ardından alınan duodenal biyopsi ile çölyak hastalığı tanısı doğrulanmıştır. Hastaya glutensiz diyet başlanmış ve takiben gerçekleştirilen kontrollerde oral lezyonların sıklığında ve şiddetinde belirgin azalma gözlenmiştir.

Olgu 2: 11 yıl 3 aylık kız hasta da benzer şekilde, mine defektleri ve ağrılı ağız içi yaralar nedeniyle diş hekimliğine başvurmuştur. Hastanın öyküsünde herhangi bir sindirim sistemi bozukluğu veya malabsorbsiyon belirtisi bulunmamaktadır. Oral muayenede üst kesici ve molar dişlerde simetrik, lokalize olmayan, yaygın mine defektleri gözlenmiştir. Ayrıca, yanak mukozasında, dudak iç yüzeyinde ve dil kenarlarında multipl aftöz ülserler saptanmıştır. Hastanın oral semptomları sistemik bir hastalığın parçası olabileceği düşünülerek, gastroenteroloji uzmanına sevk edilmiştir. Yapılan laboratuvar testleri çölyak hastalığını desteklemiş, endoskopik biyopsi ile tanı kesinleştirilmiştir. Başlanan glutensiz diyet sonrası ağız lezyonlarında belirgin gerileme olduğu, diş eti iltihabının azaldığı ve hastanın yaşam kalitesinde artış sağlandığı kaydedilmiştir.

Her iki hastada da gastrointestinal belirti olmaksızın yalnızca ağız içi muayene bulguları sayesinde çölyak hastalığı tanısı konulmuştur. Simetrik dental mine hipoplazisi ve tekrarlayan aftöz ülserlerin birlikte görülmesi, özellikle pediatrik hastalarda çölyak hastalığını düşündürebilecek

özgül bulgular arasında yer almakta ve erken tanı için önemli ipuçları sağlamaktadır. Bu vakalar, diş hekimlerinin sistemik hastalıklar konusunda farkındalık sahibi olmalarının ve şüpheli olgularda multidisipliner yaklaşımla hareket etmelerinin gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Sonuç Çölyak hastalığı gastrointestinal belirtiler olmadan da oral bulgularla kendini gösterebilir. Bu bağlamda diş hekimleri, özellikle çocuk hastalarda simetrik diş minesini defektleri ve tekrarlayan ağız yaraları gibi belirtiler gözlemlediklerinde hastayı sistemik değerlendirme için yönlendirmelidir. Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı'na başvuran iki olgu da bu yaklaşım sayesinde çölyak tanısı almış, erken tanı ile diyet tedavisine başlanarak sistemik komplikasyonların önüne geçilmiştir.

Karma Dentisyon Döneminde Anterior Çapraz Kapanışın Pre-ortodontik Tedavisi: Vaka Serisi

¹*Hilal Ecem Keskinkılıç, ¹Nilay Yılmaz, ¹Özgür Doğan*

¹*Afyonharahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

Email : hilalecemk@gmail.com, nilay.yilmazz@hotmail.com, ozgurdogan1984@gmail.com

Amaç Bu olgu sunumunun amacı, çocuk hastalarda anterior çapraz kapanışın erken dönemde tespit edilip tedavi edilmesinin; ilerleyen yaşlarda gelişebilecek fonksiyonel ve estetik sorunları önlemedeki önemini ve ağız-yüz gelişimi üzerindeki olumlu etkilerini ortaya koymaktır.

Vaka 1

Kliniğimize ön dişlerinde çapraşıklık şikayetiyle başvuran 9 yaşındaki erkek hastadan alınan anamnezde hastanın herhangi bir sistemik hastalığı olmadığı öğrenildi. Yapılan muayenede hastanın maksiller santral dişlerinin mandibular santral dişlerinin lingualinde konumlandığı, hastanın dental anterior çapraz kapanışa sahip olduğu gözlemlendi. Hastanın erken karışık dişlenme döneminde olduğu tespit edildi. Alınan panoramik röntgende eksik daimi diş ve herhangi bir patolojiye rastlanmadı. Hastamız için planlanan tedavi hedefleri, anterior çapraz kapanışı düzeltmek, normal overbite ve overjet oluşturmak, hastanın yüz ve diş estetiğini iyileştirmektir. Bu hedefler doğrultusunda hastanın, maksiller santral dişlerinin palatinaline denk gelecek şekilde vida içeren 2 mm oklüzyon yükseltmesi bulunan hareketli aparey kullanması planlandı. İlk seansta hastanın alt ve üst çenesinden dişlerinin aljinat ölçüsü ve kapanış kaydı alındı. Elde edilen modellerde maksiller santral dişlerin mandibular dişleri atlamaına izin verecek şekilde oklüzyon yükseltmesi olan vestibül ark ve adams kroşe ile tutuculuğu sağlayan vidalı hareketli aparey tasarlandı. Hareketli aparey hasta ağızına uyumlandı. Hastanın ebeveynine aparey kullanımı anlatıldı. Hasta, aylık kontrollerle takip edilmiştir. 7 ay sonra dental anterior çapraz kapanışın düzeldiği tespit edildi. Hastanın rutin kontrolleri halen devam etmektedir.

Vaka 2

Kliniğimize ön dişlerinde çapraşıklık şikayetiyle başvuran 9 yaşındaki erkek hastadan alınan anamnezde hastanın herhangi bir sistemik hastalığı olmadığı öğrenildi. Yapılan muayenede hastanın sağ maksiller santral dişinin sağ mandibular santral dişin lingualinde konumlandığı, hastanın tek taraflı dental anterior çapraz kapanışa sahip olduğu tespit edildi. Alınan panoramik röntgende eksik daimi diş, herhangi bir patoloji ve iskeletsel maloklüzyona rastlanmadı. İlk seansta üst çenenin ölçüsü alınıp alçı model elde edildi. Elde edilen modellerde maksiller sağ santral dişin mandibular sağ santral dişi atlamaına izin verecek şekilde oklüzyon yükseltmesi olan vidalı hareketli bir aparey tasarlandı. İkinci seansta aparey ağız içinde uyumlandı. Veliye apareyin nasıl kullanılacağı anlatıldı. 9 aylık bir tedavi sürecinin sonunda tek taraflı anterior çapraz kapanışın düzeldiği tespit edildi. Hastanın rutin kontrolleri halen devam etmektedir.

Vaka 3

Kliniğimize ön dişlerinde çapraşıklık şikayetiyle başvuran 10 yaşındaki kız hastadan alınan anamnezde hastanın herhangi bir sistemik hastalığı olmadığı öğrenildi. Yapılan muayenede hastanın sağ maksiller santral dişinin sağ mandibular santral dişin lingualinde konumlandığı, sol maksiller lateral dişinin sol mandibular lateral dişin lingualinde konumlandığı tespit edildi. Alınan panoramik röntgende eksik daimi diş, herhangi bir patoloji ve iskeletsel maloklüzyona

rastlanmadı. İlk seansta üst çenenin ölçüsü alınıp alçı model elde edildi. Elde edilen modellerde maksiller santral ve lateral dişlerin oklüzyonu atlamasına izin verecek şekilde oklüzyon yükseltmesi olan vidalı hareketli bir aparey tasarlandı. İkinci seansta aparey ağız içinde uyumlandı. Veliye apareyin nasıl kullanılacağı anlatıldı. 6 aylık bir tedavi sürecinin sonunda tek taraflı anterior çapraz kapanışın düzeldiği görüldü. Hastanın kontrolleri halen devam etmektedir.

Sonuç Daimi dişlerde maloklüzyon gelişiminin önlenmesi ve ark bütünlüğünün korunması, çocuk diş hekimliğinin temel hedeflerindendir. Karışık dişlenme döneminde yapılan erken müdahaleler, daimi dişlenme dönemindeki daha zor ve maliyetli tedavilerin önüne geçebilir. Tedavi başarısı, hastaların büyüme-gelişim döneminde düzenli takibi ve aparey kullanım süresi gibi faktörlere bağlıdır.

Ankiloz Gömülü Süt Azı Dişi Bulunan Hastaya Multidisipliner Tedavi Yaklaşımı

¹*Hilal Niyazo lu, ¹O uzhan Cengiz, ¹Ali Mente *

¹*Marmara Üniversitesi, İstanbul*

Email : hilalniyazova@gmail.com, cengiz.oguzhan@hotmail.com, amentes@marmara.edu.tr

Amaç Dental ankiloz; dişin sement veya dentininin, alveolar kemikle füzyona uğraması durumudur. Süt molarlarda ankiloz; infraokl zyon, vertical kemik defekti, yan dişlerin apozisyonu, karşıt ark dişlerinin supra-erüpsiyonu, daimi dişlerin erüpsiyon yolunu kaybetmesi, ektopik sürme gibi problemlere neden olabilmektedir (Tong ve ark. 2020). Bu nedenle, ankiloz süt di lerine zamanında müdahale edilerek tedavi edilmesi gerekmektedir. Bu çalışmanın amacı, ankiloz gömülü süt azı dişi bulunan bir vakanın multidisipliner tedavi yaklaşımını sunmaktır.

Olgu Sunumu Marmara Üniversitesi Pedodonti Anabilim Dalına  apra ıklık şikayetiyle başvuran 9 yaşındaki kız  ocuk hastanın ağız içi muayenesi ve Panoramik röntgen görüntülemesi yapıldı. 55 nolu süt dişinin tam gömülü olduğu ve 15 nolu daimi dişin sürmesini engelleyebilece i tespit edildi. Hastanın planlaması oluşturulduktan sonra ağız içi ol  leri alınarak TPA (Transpalatal Ark)  retildi. Gömülü di  sedasyon altında flep operasyonu ile alındı ve TPA, daimi molar dişler destek alınarak takıldı. Her ay kontrol sean larında mesialize olmuş 16 nolu dişin distal tippingi için TPA'ya aktifleştirme işlemi yapıldı. Tedavi süresince yapılan aylık kontrollerde, mesialize olmuş 16 nolu dişin distal tippingi başarıyla sağlandı. Yeterli disto-mesial mesafe elde edildikten sonra 54 numaralı süt di inden destek alınarak ters (reverse) band&loop uygulaması yapıldı. 15 nolu daimi dişin 1 takiplerde normal pozisyonda s rd  u ve dental ark üzerinde yerini aldığı gözlendi.

Sonuç Ankiloz gömülü süt dişi bulunan hastalarda multidisipliner tedavi yaklaşımı, doğru planlama ve düzenli takip ile başarılı sonuçlar vermektedir. Bu vakada, TPA uygulaması ile istenilen di  hareketleri sağlanmış ve 15 numaralı daimi dişin sürmesi başarılı bir şekilde gerçekleştirilmiştir. Multidisipliner tedavi yaklaşımları, kompleks dental problemlerin çözümünde etkili yöntemler sunmaktadır.

Kaynakça Annie Tong, Yuh-Lit Chow, Transcriptome analysis of ankylosed primary molars with infraocclusion, International Journal of Oral Science (2020) 12:7, <https://doi.org/10.1038/s41368-019-0070-1>

Diş Hekimliği Öğrencilerinin Mesleki Algıları ile Çocuk Diş Hekimliğine Yönelik Tutumlarının İncelenmesi

¹**Burak Buldur, ¹Derya Tasdemir**

¹*Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Sivas*

Email : *bbuldur@gmail.com, tasdemirrderya@icloud.com*

Giriş ve Amaç: Diş hekimliği eğitimi sürecinde öğrencilerin mesleki algıları, kariyer yönelimlerini ve uzmanlık alanı tercihlerine ilişkin tutumları önemli ölçüde etkileyebilmektedir. Özellikle çocuk diş hekimliği gibi iletişim becerisi, sabır ve davranış yönetimi gerektiren alanlara yönelik algılar, bu alanların tercih edilme sıklığını doğrudan etkileyebilmektedir. Bu çalışmanın amacı, klinik diş hekimliği öğrencilerinin mesleğe ilişkin genel algılarını ve çocuk diş hekimliği uzmanlığına yönelik bakış açılarını değerlendirmek; iki değişken arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır.

Yöntem: Çalışma, 2024–2025 akademik yılı bahar döneminde yürütüldü ve 4. ve 5. sınıfta öğrenim gören toplam 246 diş hekimliği öğrencisi çalışmaya dâhil edildi. Katılımcılara, Diş Hekimliği Meslek Algısı Ölçeği ve araştırmacılar tarafından geliştirilen yapılandırılmış bir anket formu uygulandı. Bu anket formu, öğrencilerin çocuk diş hekimliği uzmanlığına ilişkin tutumlarını, bu alana yönelik ilgilerini, mesleki doyum beklentilerini ve algısal engellerini ölçen 10 adet 5’li Likert tipi ifadeden oluşmaktadır. Veriler SPSS 24.0 programında analiz edildi; tanımlayıcı istatistiklerin yanı sıra gruplar arası karşılaştırmalarda bağımsız örneklem t-testi ve Mann–Whitney U testi kullanıldı.

Bulgular: Analizler sonucunda, öğrencilerin diş hekimliği mesleğine yönelik algılarının genel olarak yüksek olduğu saptandı. Çocuk diş hekimliği uzmanlığına ilişkin tutum puanları incelendiğinde, özellikle çocuklarla daha önce klinik deneyim yaşamış öğrencilerin bu alana yönelik daha olumlu tutum geliştirdiği görüldü. Meslek algısı puanları ile çocuk diş hekimliğine yönelik tutum puanları arasında pozitif yönlü anlamlı bir korelasyon bulundu.

Sonuç: Bu çalışma, diş hekimliği öğrencilerinin mesleki algılarının, çocuk diş hekimliği uzmanlığına yönelik tutumları üzerinde etkili olduğunu ortaya koydu. Elde edilen bulgular, pedodonti alanına yönelik olumlu tutumların, mesleki doyum beklentisi ve çocuklarla klinik deneyimle ilişkilendirilebileceğini gösterdi.

Rejeneratif Endodontik Tedavi Sonucu Başarısız Olan Bir Dişin MTA Tıkaç ile Yeniden Tedavisi: Olgu Sunumu

¹Esra Mercan, ¹Hatice Sena Ersöz, ¹Merve Candan

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı

Email : esramercaan@gmail.com, hsenaersoz@gmail.com, merve.candan@ogu.edu.tr

Amaç Bu olgu sunumunun amacı, travma sonrası rejeneratif endodontik tedavi (RET) uygulanmış ancak başarısız sonuçlanmış periapikal lezyonlu genç daimi maksiller santral dişe tek seans apeksifikasyon tedavisi uygulanması ve tedavi sonuçlarının sunulmasıdır.

Olgu 8 yaşında kız hasta sağ üst daimi santral dişindeki dolgunun düşmesi şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezde bir yıl önce düşme sonucu hastanın ilgili dişinin kırıldığı, birkaç ay sonra kompozit materyal ile restore edildiği öğrenildi. Yapılan intraoral muayenede 11 numaralı dişte fistül bulunduğu ve alınan periapikal radyografide immatür 11 numaralı dişin apikal bölgesinde lezyon varlığı gözlemlendi. 11 numaralı dişe RET uygulanmasına karar verildi. 6 hafta sonunda ilgili dişin asemptomatik hale geldiği, fistülün tamamen iyileştiği gözlemlendi ve RET tamamlandı. Ancak hastanın 6. ay kontrollerinde yapılan intraoral muayenesinde ilgili dişin kökünün orta üçlüsüne denk gelen noktada fistül ve periapikal radyografisinde kök çevresinde J şeklinde radyolüsent lezyon varlığı saptandı. Daha ayrıntılı inceleme için ilgili diştten alınan CBCT 'de kök çevresinde rezorpsiyon alanları gözlemlendi. Dişteki rezorptif aktiviteyi durdurabilmek amacıyla kök kanalına kalsiyum hidroksit patı yerleştirildi. 4 haftanın sonunda fistülün iyileştiği görüldü ve asemptomatik hale gelen 11 numaralı dişe MTA ile tek seans apeksifikasyon tedavisi uygulandı. Tedavi sonrası 3. ve 6. aylardaki takiplerinde asemptomatik olan hastanın radyografik değerlendirilmesinde periapikal lezyonun gerilediği kaydedildi.

Sonuç Rejeneratif endodontik tedaviler devital immatür dişlere yeniden vitalite kazandırma, dentin kalınlığını arttırma ve kök gelişiminin devamlılığını sağlama gibi avantajlara sahip olmasına rağmen mevcut enfeksiyonun kontrol altına alınamadığı ve tedavinin başarıya ulaşamadığı vakalar olabilir. Biyoaktif endodontik simanlar ile uygulanan geleneksel apeksifikasyon tedavileri immatür dişlerin başarısızlıkla sonuçlanan endodontik tedavileri için halen alternatif çözümler sunmaktadır.

Hareketli Ortodontik Aparey ile Ön Çapraz Kapanışın Düzeltilmesi: İki Olgu Sunumu

¹*Ecem Özdemir*, ²*Gülsüm Duruk*

¹*İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, Malatya*

²*İstanbul Medeniyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, Malatya*

Email : ozdemirecem15@gmail.com, durukgulsum@yahoo.com

Giriş: Ön çapraz kapanış, çocuklarda en sık karşılaşılan maloklüzyonlardan biri olup, erken dönemde tedavi edilmediğinde alveolar gelişimi, oklüzal dengeyi ve periodontal sağlığı olumsuz etkileyebilir. Travmatik oklüzyona bağlı dişeti çekilmesi, bu hastalarda sık gözlenen bir komplikasyondur ve hem estetik hem de fonksiyonel açıdan tedavi sürecini zorlaştırabilir. Hareketli ortodontik apareyler, uygun hasta seçimiyle birlikte, bu tür maloklüzyonların minimal invaziv ve etkin bir şekilde yönetilmesini sağlar. Bu olgu sunumunun amacı, ön çapraz kapanışın hareketli ortodontik aparey ile tedavi edildiği iki olgu üzerinden, tedavi sürecini ve sonuçlarını ortaya koymaktır.

Olgu 1: Karma dentisyon döneminde ve sistemik olarak sağlıklı, 7 yaşında erkek hasta, ön dişinin estetik olarak rahatsız edici görünmesi şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede, hastanın sol ön orta kesici dişinin (21) rotasyonlu sürdüğü, bu durumun çapraz kapanışa neden olduğu ve sol alt orta kesici dişin (31) travmatik oklüzyona bağlı olarak bukkale yer değiştirdiği tespit edildi. Periodontal sond ile 21 numaralı dişin mesiodistal boyu ve arkta var olan boşluk ölçüldü. Hastanın üst çene ön bölgesinde yeterli boşluk olduğuna karar verildi. Bu nedenle 21 numaralı dişin palatinalinde labiolingual zemberek, vestibul ark ve tutucu adams kroşeler içeren, oklüzyonu yükseltilmiş hareketli bir akrilik aparey yapıldı. Hasta iki hafta aralıklarla kliniğe çağırıldı. Zemberek hekim tarafından her seans aktif hale getirildi. Uygun oklüzal ilişki 3 ay sonra sağlandı.

Olgu 2: 10 yaşında, karma dişlenme döneminde ve sistemik olarak sağlıklı erkek hasta, diş çürüğü şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Rutin oklüzyon muayenesi esnasında sağ ön orta kesici dişinin (11) çapraz kapanışta olduğu ve sağ üst ön yan kesici dişinin (12) mezio-insizal kenarının alt ön yan kesici dişin (42) disto-insizali ile temas halinde olduğu tespit edildi. Travmatik oklüzyona bağlı olarak sağ alt ön orta kesici dişinde (41) diş eti çekilmesinin başladığı görüldü. Bu nedenle 11 ve 12 numaralı dişlerin palatinalinde labiolingual zemberek, vestibul ark ve tutucu adams kroşeler içeren, oklüzyonu yükseltilmiş hareketli bir akrilik aparey yapıldı. Hasta iki hafta aralıklarla takip edilerek, zemberek hekim tarafından aktif hale getirildi. Uygun oklüzal ilişki 1 ay sonra sağlandı.

Sonuç: Ön çapraz kapanış, travmatik oklüzyona ve buna bağlı olarak dişeti çekilmesi veya karşıt dişte yer değiştirme gibi komplikasyonlara yol açabilen, erken müdahale gerektiren önemli bir maloklüzyondur. Hareketli ortodontik apareyler, bu tür kapanış bozukluklarının kısa sürede ve etkili bir şekilde düzeltilmesini sağlamaktadır. Bu olgu sunumunda da görüldüğü üzere, erken yaşta yapılan ortodontik müdahaleler hem estetik hem de periodontal sağlığın korunmasında kritik bir rol oynamaktadır.

Lingual Frenektomi Cerrahisinde İki Farklı Yöntem: Olgu Sunumu

¹Nupelda Çağırın Görgin, ¹Zeyneb Ahsen Koca, ¹Cenkhan Bal, ¹Merve Aksoy

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Dış Hekimliği Fakültesi, Çocuk Dış Hekimliği, Ankara Türkiye

Email : nupeldacagiran@gmail.com, zeynep.ahsen97@gmail.com, cenkhan.bal@sbu.edu.tr, merve.aksoy@sbu.edu.tr

AMAÇ Lingual frenulum, bir tarafta dilin ventral yüzeyini ağız tabanına, diğer tarafta mandibulanın bazal kemiğine bağlayan mukozal dokudan oluşan membranöz bir ligamenttir. Bazı bireylerde frenulumun lifleri dilin ucuna bağlanarak fizyolojik hareketlerini kısıtlar (1). Ankiloglossi veya dil bağı, kısa lingual frenulumun veya gergin genioglossus kasının dil hareketini kısıtladığı konjenital bir malformasyondur (2). Bu durum, konuşma, emme ve yutma gibi fonksiyonları etkileyebilir. Ankiloglossi'nin tedavisinde en yaygın yöntem lingual frenektomidir (3). Konvansiyonel yöntem olan bisturiyle yapılan frenektomi, kanama, sütür ihtiyacı ve uzun iyileşme süresi gibi dezavantajlara sahiptir (2). Günümüzde, lazer teknolojilerinin kullanımı, daha konforlu, minimal invaziv ve hızlı iyileşme sağlayan alternatifler sunmaktadır. Diode lazer, frenektomi sırasında kanamayı minimize etmesi, sütürsüz iyileşme sağlaması ve cerrahi alanın temizliğini artırması gibi avantajlara sahiptir (4). Bu çalışmada, ankiloglossi tanısı konulan iki pediatrik hasta üzerinde bisturi ve diode lazer yöntemleriyle uygulanan frenektomi işlemleri karşılaştırılmıştır.

OLGU SUNUMU 8 ve 10 yaşlarında, iki erkek kardeş, konuşma zorlukları ve dil hareketlerinde kısıtlılık şikayetleri ile kliniğimize başvurdular. Her iki olguda da ankiloglossi ile uyumlu olarak, dil ucunun hareket kabiliyetinde belirgin kısıtlılık ve buna bağlı konuşma fonksiyonlarında bozukluk tespit edildi. Hastaların her ikisinde de kısa ve gergin lingual frenulum mevcut olup, bu durum onların dil hareketlerini sınırlamakta ve konuşmada belirgin zorluklara yol açmaktaydı. Klinik muayenede, hastaların dil hareketliliğinin normalden belirgin şekilde kısıtlı olduğu ve frenulumun kısa olduğu gözlemlendi. 8 yaşındaki hastaya, lokal anestezi altında bisturi ile frenektomi yapıldı ve kanama kontrolü sağlanarak 4/0 ipek sütür ile primer olarak kapatıldı. 10 yaşındaki hastaya ise frenektomi işlemi, 940 nm dalga boyuna sahip diode lazer (Biolase Epic X, Biolase, CA, USA) ile 2 W güç, puls modunda gerçekleştirildi. Sütür gereksinimi olmadı ve işlem sırasında kanama gözlemlenmedi. İki hastaya da postoperatif dönemde konuşma egzersizleri önerildi ve iyileşme süreçleri düzenli olarak takip edildi. Takiplerde, hastaların dil hareketliliğinde belirgin bir artış ve konuşma fonksiyonlarında tatmin edici düzeyde bir gelişim sağlandığı gözlemlendi.

SONUÇ Lingual frenektomi, hem klasik cerrahi hem de lazer yöntemiyle başarılı şekilde uygulanabilmektedir. Diode lazer, cerrahi operasyon süresinin kısılması, daha az doku travması, postoperatif semptomların azalması ve iyileşme sürecinin hızlanması gibi birçok klinik avantaj sağlamaktadır (3). Ayrıca sütür gerektirmemesi ve işlem sırasında kanamanın minimal olması, özellikle çocuk hastalarda konforu artırmaktadır (4). Her iki yöntemle de yapılan müdahaleler sonrasında hastaların dil hareketliliği artmış, konuşma fonksiyonları belirgin şekilde iyileşmiştir. Bu bulgular, lingual frenektominin güvenilir bir tedavi seçeneği olduğunu ve uygun hasta seçimi ile her iki yöntemin de etkili sonuçlar verebileceğini göstermektedir (2,4). **ANAHTAR KELİMELELER:** Lingual frenektomi, ankiloglossi, lazer

KAYNAKÇA 1. Messner, A., & Lalakea, M. L. (2000). Ankyloglossia: Prevalence and Implications for Speech Pathology. *Journal of Pediatrics*, 137(4), 1-7. 2. McAllister, J. D., & Fischer, S. R. (2004).

Lingual Frenectomy and Frenotomy: A Comparison of Techniques and Outcomes. *Pediatric Dentistry*, 26(2), 115-119. 3. Clavero, J. A., & Laskin, D. M. (2006). The Role of Diode Lasers in Oral and Maxillofacial Surgery. *Oral Surgery, Oral Medicine, Oral Pathology, Oral Radiology*, 102(5), 7-14. 4. Ward, R. W., & Eastwood, J. (2015). Laser Frenectomy in Pediatric Patients. *Journal of Clinical Pediatric Dentistry*, 39(4), 302-305.

Çocuk Hastada Periferal Dev Hücreli Granülom Olgusu

¹Hatice Hatipoğlu, ²İsmail Çalışkan, ¹Özgür Doğan

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Email : haticehhatipoglu@gmail.com, ismailcaliskan96@gmail.com, ozgurdogan1984@gmail.com

Amaç Periferal dev hücreli granülom (PDHG), gingiva veya alveoler mukozada, genellikle travma veya lokal irritasyona bağlı olarak gelişen reaktif, benign karakterli bir yumuşak doku lezyonudur. Klinik olarak çoğunlukla mandibular posterior bölgede gözlenmesine rağmen, maksiller anterior bölgede görülmesi nadirdir ve literatürde sınırlı sayıda vaka bildirilmiştir. Bu sunumda, 6 yaşında sistemik olarak sağlıklı bir kız çocuğunda, maksiller anterior bölgede gelişen PDHG olgusunun klinik, radyolojik ve histopatolojik özellikleri sunulmakta ayrıca, erken tanı ve cerrahi yaklaşımın estetik ve fonksiyonel sonuçlara katkısı vurgulanmaktadır.

Olgu Sunumu Altı yaşında, sistemik olarak sağlıklı bir kız hasta, maksiller anterior bölgede, yaklaşık iki aydır mevcut olan kırmızı-mor renkli, kanamalı bir yumuşak doku kitlesi ve sağ maksiller santral dişin sürmemesi şikâyetiyle kliniğimize başvurdu. Hastanın diş gelişimi incelendiğinde, simetrik dişin sürdüğü gözlenmekteydi ancak sağ maksiller santral diş henüz sürmemişti. Lezyon; sapsız, kırmızı-mor renkli, yumuşak kıvamlı, yüzeyi parlak ve zaman zaman spontan kanamalı görünümdeydi. Anamnezde, hastanın öncesinde kulak burun boğaz polikliniğine başvurduğu, yapılan Manyetik Rezonans görüntüleme sonrasında olası ağız içi kaynaklı bir durum düşünülerek diş hekimliğine yönlendirildiği öğrenildi. İlk klinik değerlendirmede, sürme zamanlamasına denk gelen lokalize hematoma benzeri görünümü nedeniyle sürme hematomu ön tanısı düşünüldü. Bu doğrultuda hastaya ilgili bölgeye masaj uygulanması önerildi ve 1 ay sonrasına kontrol randevusu verildi. Ancak kontrol muayenesinde, lezyonun boyutlarında belirgin artış gözlemlendi. Bu nedenle, lezyonun drenajı sağlandı ve sağ maksiller santral dişin üzeri cerrahi olarak açıldı. Takip eden aylık kontrollerde lezyonda herhangi bir gerileme izlenmemesi üzerine, farklı bir patoloji olabileceği düşünülerek lezyonun tam cerrahi eksizyonuna karar verildi. Eksizyon işlemi, lezyonun maksiller anterior bölgede yer alması nedeniyle estetik ve fonksiyonel yapılar üzerindeki potansiyel etkileri göz önünde bulundurularak dikkatli ve doku koruyucu bir yaklaşımla gerçekleştirilmiştir. Eksize edilen doku, tanısal doğrulama amacıyla Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı'na gönderildi. Postoperatif dönemde hastaya gerekli oral hijyen eğitimi verildi ve düzenli olarak takibe alındı. Histopatolojik inceleme sonucunda lezyonun PDHG olduğu saptandı. Ameliyat sonrası dönemde herhangi bir komplikasyon gelişmemiştir. Hasta halen takip altındadır ve 6 aylık takip süresi boyunca nüks izlenmemiştir.

Sonuç Bu olguda, maksiller anterior bölgede tespit edilen kırmızı-mor renkli, düzgün yüzeyli, sapsız karakterde yumuşak doku kitlesi; hızlı büyüme öyküsü ve lokal kanama eğilimi ile dikkat çekmiştir. Klinik ve radyografik ön değerlendirme sonrasında lezyon eksize edilerek histopatolojik olarak periferal dev hücreli granülom olarak tanımlanmıştır. Literatürde bu lezyonun en sık mandibular posterior bölgede ortaya çıktığı belirtilmekteyken, maksiller anterior lokalizasyonda görülmesi tanısal açıdan ayırıcı bir dikkat gerektirmiştir. Histopatolojik tanı sonrasında yapılan tam cerrahi eksizyon ve lokal irritanların elimine edilmesiyle birlikte, izlem süresince nüks

gözlendi. Çocuk hastalarda PDHG'nin nadir de olsa maksiller anterior bölgede gelişebileceği ve bu lokalizasyonda estetik ve fonksiyonel risklerin yüksek olabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. Bu bağlamda, klinisyenlerin özellikle pediatrik yaş grubunda bu tür lezyonlara karşı duyarlı olmaları; erken tanı, kapsamlı eksizyon ve takip açısından dikkatli olmaları gerekmektedir.

Üst Çene Anterior Darlık Nedeniyle Fan-type Apareyi Uygulaması: Olgu Sunumu

¹**Betül Kuru, ¹Merve Bilmez Selen**

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, MALATYA

Email : betulkr24@gmail.com, mervebilmez89@gmail.com

Amaç: ‘V’ şeklinde ark formu parmak emme, ağız solunumu veya genetik faktörler gibi nedenlerle maksillanın anterior kısmının, posterior kısmından daha dar olduğu ve arkın ‘V’ şeklinde bir görünüm aldığı maloklüzyon şeklidir. Fan-type aparey bu ark formunda sadece anterior genişletme sağlayarak ark formunun ideal hale gelmesine yardımcı bir apareydir. Bu sunumda modifiye Fan-type apareyi uygulanan hastanın tedavi süreci anlatılmaktadır.

Gereç-Yöntem: Sistemik olarak sağlıklı, karışık dişlenme dönemindeki 8 yaşında, erkek hasta rutin kontrol nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik muayenede 12 ve 22 numaralı dişlerin çapraz kapanışta olduğu ve maksillanın ön bölgesinde transvers yönde darlık olduğu izlenmiştir. Hastaya maksiller lateral dişlerin palatinaline labiolingual zemberek eklenmiş, oklüzyonu yükseltilmiş, ön vestibül ark ve adams kroşelerden oluşmuş Fan-type apareyi tasarlanmıştır. Aparey haftada bir tur aktiflenecek şekilde hastaya kullanılmış olup hasta 2 hafta aralıklarla kontrole çağırılmıştır. 8 hafta sonunda 12 ve 22 nolu dişlerdeki çapraz kapanış ve ark formu düzelmiş olarak izlenmiştir.

Bulgular-Sonuç: Dişlerdeki çapraz kapanış durumu çenelerin üç yönlü gelişimini olumsuz olarak etkiler bu sebeple sunulan bu vakada 12 ve 22 numaralı dişlerdeki çapraz kapanışın fan type apareye eklenmiş labiolingual zemberekler ile tedavisi sağlanmaya çalışılırken üst çene ön bölgedeki transversal darlık konik genişletme sağlayan fan type aparey ile tedavi edilmiş ve ideal ark formu kazanılmıştır.

Tek Diş Anterior Crossbite'ın Hareketli Aparey ile Tedavisi: Olgu Sunumu**¹Betül Kuru, ¹Merve Bilmez Selen**¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, MALATYA**Email :** betulkr24@gmail.com, mervebilmez89@gmail.com

Amaç: Anterior çapraz kapanış maksiller anterior dişlerden bir veya daha fazlasının mandibular anterior dişlere göre daha palatinal pozisyonda konumlanmasıdır. Ön çapraz kapanış durumu çeşitli estetik, fonksiyonel ve ilerleyen dönemlerde iskeletsel sorunlara yol açabilir. Bu sebeple acil tedavi gerektiren bir durumdur. Bu olgu sunumunda tek diş anterior çapraz kapanış izlenen hastanın hareketli aparey ile tedavisi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Sistemik olarak sağlıklı, karışık dişlenme dönemindeki 8 yaşında erkek hasta rutin kontrol nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik muayenede 11 numaralı dişin çapraz kapanışta olduğu tespit edilmiştir. 11 numaralı dişin palatinaline labiolingual zemberek içeren, oklüzyonu yükseltilmiş, vestibül ark içeren hareketli bir aparey tasarlanmıştır. Hasta 2 hafta aralıklarla kontrole çağrılmıştır. 8 hafta sonunda 11 numaralı dişin ideal oklüzal pozisyona geldiği görülmüştür.

Bulgu- Sonuç: Sunulan bu vakada çapraz kapanıştaki 11 numaralı diş modifiye hareketli aparey ile arktaki ideal konumuna gelmesi sağlanmış böylece uzun dönemde oklüzyonun olumsuz etkilenmesi ve iskeletsel sorunların ortaya çıkması önlenmeye çalışılmıştır.

Çocuk Hastada Açık Apeksli Daimi Birinci Molar Dişin Endodontik Yönetimi**¹Büşra Yıldız, ¹Burcu Güçyetmez Topal**

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Afyonkarahisar

Email : yildiiz.busra97@gmail.com, dt.burcugucyetmeztopal@hotmail.com

Amaç Bu olgu sunumunun amacı, vital pulpa tedavisi uygulanmış ve periapikal lezyona sahip olan sağ alt daimi birinci molar dişe mineral trioksit agregat (MTA) kullanılarak gerçekleştirilen kök kanal tedavisinin ardından lezyon iyileşmesini ve 18 aylık izlem sürecini sunmaktır.

Olgu Sunumu Kliniğimize rutin dental muayene amacıyla başvuran 10 yaşında sistemik olarak sağlıklı bir kız hastanın anamnezinde, sağ alt daimi birinci molar dişine daha önce tedavi uygulandığı ancak mevcutta herhangi bir semptomunun bulunmadığı belirlenmiştir. Klinik muayenede, söz konusu dişte geniş bir restorasyon ve sağlıklı periodontal durum tespit edilmiştir. Alınan radyografilerde, ilgili dişin distal kanalın açık apeksli olduğu, eksternal kök rezorpsiyonuna geniş bir radyolusent alanın eşlik ettiği gözlenmiştir. Bu bulgular doğrultusunda, dişe rubber dam izolasyonu altında kök kanal tedavisi planlanmıştır. Tedavi sürecinde, distal kanal MTA ile; diğer kanallar ise biyoseramik esaslı kanal patı ve guta perka ile obtüre edilmiştir. Daimi restorasyon olarak kompozit rezin uygulanmış ve hasta altı aylık periyotlarla kontrole çağırılmıştır.

Sonuç On sekiz aylık takip sürecinde, ilgili dişin asemptomatik olduğu ve radyografik olarak periapikal lezyonun belirgin şekilde iyileştiği saptanmıştır. Hastanın düzenli kontrolleri devam etmektedir.

Travmaya Uğramış İmmatür Daimi Keser Dişin Tedavisi**¹Esra Akçay, ¹Aslı Yatar, ¹Burcu Güçyetmez Topal**¹Afsü Diş Hekimliği Fakültesi, Afyonkarahisar**Email :** akcyesra184@gmail.com, yatarasli@gmail.com, dt.burcugucyetmez@gmail.com

Amaç: Bu olgu sunumunda travmaya uğramış daimi immatür santral kesici dişte rejeneratif endodontik tedavinin ve bu tedavinin başarısız olması sebebiyle uygulanan apeksifikasyon tedavisinin sonuçlarının gösterilmesi amaçlanmıştır.

Olgu: Sekiz yaşında kız hasta travmaya bağlı kron kırığı sebebiyle kliniğimize başvurmuştur. Klinik muayene sonucunda hastanın 11 numaralı dişinde fistül başlangıcı tespit edilmiş ve alınan radyografilerde kök ucunun açık olduğu görülüp rejeneratif endodontik tedavi planlanmıştır. Rejeneratif tedavinin 1. seans tedavisinde kalsiyum hidroksit kullanılmıştır, 2. seansta apikal dokularda yeterli kanama sağlanamamış olup bu nedenle PRF (Platelet Rich Fibrin) ile rejeneratif endodontik tedavi yapılmıştır. Kanal ağzları MTA ile örtülmüştür ve diş strip kron ile restore edilmiştir. Tedavi sonrası hasta düzenli aralıklarla takip randevularına çağırılmıştır. Tedaviden yaklaşık 18 ay sonra apikalde kapanma görülmediği ve periapikal lezyon başlangıcı izlendiğinden hastaya MTA ile apeksifikasyon tedavisi uygulanmıştır. Hastanın takip randevularında periapikal dokularda iyileşme olduğu ve hastanın bir şikayeti olmadığı gözlenmiştir.

Sonuç: Travmaya uğrayan immatür daimi dişlerde rejenerasyon bir tedavi seçeneği olup olumlu sonuç alınamayan hastalarda apeksifikasyon tedavisi ile de başarılı sonuçlar elde etmek mümkündür.

Alt Molarların Distalizasyonunda Hareketli Aparey Kullanımı: Olgu Sunumu***¹Pelin Senem Özsunkar, ¹Sacide Duman****¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, Malatya***Email :** pelinsenem93@gmail.com, sacidetuncduman@gmail.com

Giriş: Süt dişlerinin erken kaybı, yer tutucu apareylerin hiç uygulanmaması veya yapılan yer tutucu apareylerin hasta tarafında düzenli kullanılmaması durumunda, daimi birinci büyük azı dişlerinin mezial yönde hareketine neden olarak arka yer kaybına yol açabilmektedir. Bu olgu sunumunda, süt ikinci molar dişin erken kaybına bağlı olarak gelişen yer darlığının hareketli aparey ile tedavisi ele alınmaktadır.

Olgu: 8 yaşında kız hasta sol alt süt 2. azı dişinin erken kaybı sonucu meydana gelen yer darlığının tedavisi için kliniğimize başvurdu. Hastanın restoratif işlemleri bitirildikten sonra hastadan ölçü alındı. Model üzerinde sol alt daimi 1. Azı dişin distale hareket etmesini sağlamak amacıyla ekspansiyon vidası mesio-distal yönde kuvvet uygulayacak şekilde apareye eklendi. Apareyin uyumu kontrol edildikten sonra hastaya teslim edildi ve vidayı haftada 2 kere çevirmesi planlandı. 16 haftalık aktif tedavi sonucunda aparey, küçük azı dişi sürünceye kadar yer tutucu amacıyla kullanıldı. Dentisyon takibi devam etmektedir.

Sonuç: Erken dönemde teşhis edilen basit ortodontik sorunlar, hareketli apareyler kullanılarak kısa sürede etkili bir şekilde tedavi edilebilir. Bu tür erken müdahaleler, ilerleyen aşamalarda ortaya çıkabilecek daha karmaşık ve maliyetli problemler için daha basit ve çözüme ulaşılabilir yöntemler sunmaktadır.

Hareketli Apareyler İle Alt Molar Distalizasyonu: Olgu Sunumu**¹Pelin Senem Özsunkar, ¹Sacide Duma***¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, Malatya***Email :** pelinsenem93@gmail.com, sacidetuncduman@gmail.com

Giriş: Süt azı dişlerinin erken kaybı daimi birinci molar dişlerin meziale devrilmesine ve arkta mesio-distal olarak yer kaybına sebep olmaktadır. Bu vaka sunumunda, süt 2. molar dişin erken kaybına bağlı yer darlığı olan hastanın hareketli aparey ile tedavisi sunulmaktadır.

Olgu: 11 yaşında kız hasta sol alt süt 2. azı dişinin erken kaybı sonucu meydana gelen yer darlığının tedavisi için kliniğimize başvurdu. Hastanın restoratif işlemleri bitirildikten sonra hastadan ölçü alındı. Model üzerinde sol alt daimi 1. Azı dişin distale hareket etmesini sağlamak amacıyla ekspansiyon vidası mesio-distal yönde kuvvet uygulayacak şekilde apareye eklendi. Apareyin uyumu kontrol edildikten sonra hastaya teslim edildi ve vidayı haftada 2 kere çevirmesi planlandı. Hastanın apareyi 15 hafta aktif olarak kullanıldı ve yeterli kazanım sağlandıktan sonra, küçük azı dişi çıkana kadar aparey pasif olarak yer tutucu amacıyla kullanıldı. Dentisyon takibi devam etmektedir.

Sonuç: Süt dişlerinin erken kaybına bağlı gelişen basit ortodontik problemler, uygun zamanlama ile yapılan müdahaleler sayesinde hareketli apareyler aracılığıyla başarılı bir şekilde yönetilebilmektedir. Bu tür erken müdahaleler, ilerleyen dönemlerde oluşabilecek daha karmaşık ve maliyetli ortodontik problemlerin önlenmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Bu nedenle çocuk hastaların düzenli klinik takibi ve gerekli durumlarda erken ortodontik yönlendirme, ağız ve diş sağlığının korunmasında kritik öneme sahiptir.

Nekrotik Daimi İmmatür Dişte Rejeneratif Endodontik Tedavi: Olgu Sunumu

¹*Pelin Senem Özsunkar, ¹Sacide Duma*

¹*İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, Malatya*

Email : pelinsenem93@gmail.com, sacidetuncduman@gmail.com

Giriş: Rejeneratif endodontik tedavi (RET) nekrotik pulpalı immatür dişlerde geleneksel kök kanal tedavilerine alternatif apikal alanda kök gelişiminin devam etmesini hedefleyen biyolojik temelli bir tedavi yaklaşımıdır. Bu olgu sunumunun amacı, nekrotik hale gelmiş, açık apeksli bir daimi azı dişine uygulanan rejeneratif endodontik tedavi sürecini ve alınan sonuçları paylaşmaktır.

Olgu: Sistemik olarak sağlıklı 7 yaşındaki bir kız hasta, mandibular sol birinci daimi molar (36 numaralı diş) bölgesinde gece artan şiddetli ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik muayenede ilgili dişte derin dentin çürüğü ve belirgin perküsyon hassasiyeti tespit edilmiştir. Periapikal radyografik değerlendirmede, apeksin açık olduğu ve periapikal bölgede radyolüsent bir lezyon varlığı gözlenmiştir. Bu bulgular doğrultusunda hastaya rejeneratif endodontik tedavi uygulanması planlanmıştır. Lokal anestezi sonrası ilgili dişte izolasyon sağlanıp giriş kavitesi hazırlanmış ve nekrotik pulpa dokusu ekstirpe edilmiştir. Kanallar, %1.5'lik sodyum hipoklorit (NaOCl) solüsyonu ile her bir kanal için 20 mL olacak şekilde, toplam 5 dakika süreyle bol ve basınçsız biçimde irriga edilmiştir. Ardından kanallar kağıt konlar ile kurulanmış ve medikament olarak kalsiyum hidroksit yerleştirilmiştir. Kanal ağzları pamuk pelet ile kapatıldıktan sonra kavite geçici restoratif materyal ile izole edilmiştir. İki hafta sonra yapılan ikinci seansta, kanal içindeki kalsiyum hidroksit uzaklaştırılmış ve gerekli yıkama protokolleri uygulanmıştır. Apikal foramenden kontrollü şekilde geçilerek, kanal uzunluğunun yaklaşık yarısına kadar kanamanın sağlanması hedeflenmiştir. Kan pıhtısı oluştuktan sonra, kanal ağzına yaklaşık 3–4 mm kalınlığında mineral trioksit agregat (MTA; ProRoot, Dentsply, ABD) yerleştirilmiştir. Tedavi, dişin paslanmaz çelik kron ile restorasyonu tamamlanarak sonlandırılmıştır. Yapılan 24 aylık klinik ve radyografik takipte, hastanın asemptomatik olduğu; periapikal lezyonun iyileştiği, kök gelişiminin tamamlandığı ve lamina duranın belirgin şekilde izlendiği gözlenmiştir.

Sonuç: Rejeneratif endodontik tedavi, özellikle kök gelişimi tamamlanmamış genç daimi dişlerde dişin doğal yapısını ve fonksiyonunu koruyarak, geleneksel tedavilere kıyasla daha avantajlı bir yaklaşım sunmaktadır. Bu olgu, uygun hasta seçimi ve dikkatli tedavi protokolü ile RET'in güvenilir ve etkili bir tedavi seçeneği olduğunu desteklemektedir. Literatürde rejeneratif endodontik tedavi şekline yönelik daha fazla çalışmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Geniş Periapikal Lezyonu Bulunan Maksiller Lateral Dişin Tedavisi: Olgu Raporu

¹**Aybike Memiş, ¹Mehmet Altay Sevimay, ¹Mesut Enes Odabaş**

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, ANKARA

Email : aybikemms@hotmail.com

Amaç: Endodontik kaynaklı periapikal lezyonlar, devital pulpa dokusuna karşı konak savunma mekanizmaları tarafından oluşturulan inflamatuvar süreçler sonucunda ortaya çıkmaktadır. Bu lezyonların tedavi yaklaşımları; cerrahi olmayan kök kanal tedavisinden, apikal rezeksiyon gibi cerrahi girişimlere ve gerekli durumlarda dişin çekimine kadar geniş bir yelpazede değerlendirilmektedir. Bu olgu raporunda geniş periapikal lezyonu bulunan maksiller lateral kesici dişte multidisipliner tedavi yaklaşımı sunulmaktadır.

Olgu: 14 yaşında sistemik olarak sağlıklı kız hasta ön dişinde şiddetli ağrı ve sallanma şikayetiyle Gazi Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Kliniği'ne başvurdu. Hastanın klinik muayenesinde ekstraoral bir bulguya rastlanmazken, uyumsuz bir kompozit restorasyonun bulunduğu sağ maksiller daimi lateral kesici dişte (#12) şiddetli perküsyon, ağrı ve mobilite olduğu görüldü. Radyografik muayenede #12 numaralı dişin periapikal bölgesinde geniş lezyon izlendi. Detaylı teşhis için ilgili bölgeden alınan bilgisayarlı tomografide #12 numaralı diş köküyle ilişkili 8x9x13 mm boyutlarında, bukkal ve palatinal kortikal kemikle birlikte nazal kavite tabanında da destrüksiyon yapan, düzgün sınırlı uniloküler lezyon izlendi. Bu bulguların ışığında #12 numaralı dişe çok seanslı kök kanal tedavisini takiben apikal rezeksiyon yapıldı; #13 numaralı dişe, ilgili dişin apikal cerrahi sonrası devital olma olasılığının yüksek olduğu göz önünde bulundurularak kök kanal tedavisi uygulandı. Hasta ilk 12 ay 3 aylık periyotlarla; daha sonra 6 aylık periyotlar halinde 30 ay boyunca takip edildi. Bu değerlendirmeler sırasında olumsuz bir semptom ve bulguyla karşılaşmadı, yapılan radyografik muayenelerde ilgili lezyon kavitesinin kemik benzeri dokuyla iyileştiği tespit edildi.

Sonuç: Bu olgu raporu, geniş periapikal lezyona sahip dişlerde doğru tanı ve etkin tedavinin önemini; ayrıca uzun süreli takibin olumlu klinik sonuçlar elde etmedeki kritik rolünü ortaya koymaktadır.

Çocuk Hastada Görülen Geniş Radiküler Kist: Olgu Sunumu

¹Ecem Kılınç Edeer, ¹Özgür Doğan, ¹Olgun Topal

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, AFYONKARAHİSAR

Email : *ecemkilinc26@gmail.com, ozgurdogan1984@gmail.com, olgun.topal@afsu.edu.tr*

Amaç: Radiküler kistler çenelerde en çok görülen, diş kaynaklı enfeksiyon sonucu oluşan inflamatuvar kemik kistleridir. Uygun zamanda tedavi edilmediğinde büyük boyutlara ulaşan bu kistler çocuk hasta popülasyonunda da sık görülmektedir. Bu olgu sunumunda molar dişte meydana gelen radiküler kistin tanı ve tedavisi anlatılmıştır.

Olgu: 12 yaşında kadın hasta sol mandibula posterior bölgede gelişen şişlik ve ağrı şikayeti ile Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim dalına başvurdu. Radyografik inceleme sonucunda sol mandibular bölgede 35-37 numaralı dişleri içine alan geniş radyolüsent alan ve 36 numaralı dişte pulpayı kapsayan derin dentin çürüğü olduğu görüldü. 36 numaralı dişin endodontik tedavisine başlanmasının ardından, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi anabilim dalına sevk edilen hastadan patolojik inceleme için kist enükle edildi . Patolojik inceleme sonucunda hastada bulunan lezyonun radiküler kist olduğu öğrenildi. Endodontik tedavisi tamamlanan hastanın takip süreci başlatıldı. 6. Ay takibinde lezyonun iyileşmeye başladığı görüldü.

Sonuç: Radiküler kistler her yaş grubunda görülebilen ve tedavi edilmedikleri durumlarda büyük boyutlara ulaşabilen çenelerin iyi huylu kistlerindendir. Erken tanı, tedavi sürecinin kısalmasında önemlidir. Çocuk hasta popülasyonunda meydana gelen çürükler ihmal edildiği durumlarda hızlı bir şekilde pulpal dokuları nekrotik ve inflame bir hale getirebilir. Bunun sonucunda büyük boyutlara ulaşan kistik lezyonlar meydana gelebilir. Bununla beraber genç yaş grubundaki iyileşme potansiyeli göz önünde bulundurulduğunda prognozu şüpheli dişlerde dahi iyileşme görülebilir. Bu olgu sunumunda uygun bir tedavi planlanması ile yeni kemik oluşumu gözlenebileceği ve iyileşmenin hızlı olduğu belirlenmiştir.

Daimi Anterior Diş Travmalarında Estetik Ve Fonksiyonel Rehabilitasyon***¹Esra Güngör Taş, ¹Tuba Aydan, ¹Sacide Duman****¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Ana Bilim Dalı, Malatya, Türkiye***Email :** *essragungor@gmail.com, tubaydannn@gmail.com, sacidetuncduman@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Daimi diş travmaları pedodonti pratiğinde sık karşılaşılan, fonksiyon kaybı ve estetik sorunlara yol açabilen önemli durumlardır. Bu olgu sunumunun amacı, travma sonrası üst anterior daimi dişte gerçekleştirilen estetik restorasyon ve takip sonuçlarını değerlendirmektir.

Yöntem: Kliniğimize, 12 yaşında kız hasta maksiller sol santral dişinde kırık ve estetik şikâyeti ile başvurmuştur. Travmadan yaklaşık 1 ay sonra yapılan klinik muayenede; maksiller sol santral dişinde pulpayı içermeyen mine-dentin kırığı tespit edilmiş, vitalite testinde negatif yanıt alınmıştır. Radyografik incelemede kökte kırık izlenmemiş ancak periapikal bölgede radyolüsensi ve periodontal ligament aralığında genişleme saptanmıştır. Hastanın 21 numaralı dişine aynı seansta kök kanal tedavisi uygulanmış, iki hafta sonrasında anterior estetik restorasyon tamamlanmıştır. Hastanın klinik takipleri devam etmektedir.

Bulgular ve Sonuç: Hastanın 3 ve 6 aylık takiplerinde klinik ve radyografik olarak restorasyonun stabil olduğu, herhangi bir renklenme, enfeksiyon ya da periapikal patoloji gelişmediği izlenmiştir. Daimi anterior diş travmalarında uygulanan estetik restorasyonların, diş fonksiyonu ve estetiğinin yeniden sağlanmasında önemli rol oynadığı sonucuna varılmıştır.

Karma Dentisyonunda Anterior Çapraz Kapanışın Aparey İle Tedavisi: Olgu Sunumu

¹Esra Güngör Taş, ¹Tuba Aydan, ¹Sacide Duman

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Ana Bilim Dalı, Malatya, Türkiye

Email : essragungor@gmail.com, tubaydannn@gmail.com, sacidetuncduman@gmail.com

Giriş ve Amaç: Anterior çapraz kapanış, süt ve karma dentisyon döneminde sıklıkla görülen, dental ya da iskeletsel nedenlerden kaynaklanabilen bir maloklüzyon çeşididir. Bu tip kapanış bozukluklarının erken dönemde tedavi edilmemesi, maksilla ve mandibula gelişimini olumsuz etkileyerek daha karmaşık iskeletsel bozukluklara neden olabilir. Bu çalışmanın amacı, karma dentisyon döneminde anterior çapraz kapanışa hastanın hareketli apareylerle gerçekleştirilen tedavi süreçlerinin değerlendirilmesi ve uygulanan yöntemlerin etkinliğinin vurgulanmasıdır.

Yöntem: Dişlerinde çapraşıklık şikayetiyle kliniğimize başvuran, sistemik olarak sağlıklı 8 yaşındaki erkek hastanın yapılan klinik muayenesinde, maksiller daimi sağ ve sol santral dişlerin, geç süt dişi çekimi nedeniyle anterior çapraz kapanışta olduğu tespit edildi. Diğer dişlerine yönelik gerekli restoratif işlemler tamamlandıktan sonra ortodontik tedavi planlaması için ölçü alındı. Ölçü modellerinin analizi doğrultusunda, mandibular kesici dişlerin, maksiller santral dişlerin labial yönde hareketini sınırlayabileceği göz önünde bulundurularak, yeterli dikey açıklığı sağlayacak şekilde ısırma bloğu ile oklüzyonu yükseltilmiş hareketli bir ortodontik aparey planlandı. Maksiller santral dişlerin palatinal konumlarından labial pozisyona hareketini sağlamak amacıyla labiolingual yönde kuvvet uygulayan zemberekler eklendi. Ayrıca, dişler arası mesiodistal yönde genişletme kuvveti sağlamak üzere bir ekspansiyon vidası apareye entegre edildi. Apareyin ağız içi uyumu kontrol edildikten sonra hastaya teslim edildi. Apareyin aktif fazında vidasının haftada iki kez çevrilmesi planlandı. Hasta, apareyi günde en az 16 saat düzenli olarak kullandı ve iki haftada bir olmak üzere kontrole çağrıldı.

Bulgular ve Sonuç: 12 haftalık tedavi süreci sonunda, çapraz kapanış gösteren üst santral dişlerin alt kesici dişlere göre ideal konumlarına ulaştığı gözlenmiştir. Sonuç olarak, labiolingual zemberekli basit hareketli apareyler, karma dentisyon dönemindeki anterior çapraz kapanışların erken dönem tedavisinde etkin ve pratik bir seçenek olarak değerlendirilebilir.

Süt Dişlenme Döneminde Hiperemik Lezyonun Yönetiminde Oral Hijyenin Rolü**¹Esra Güngör Taş, ¹Tuba Aydan, ¹Handan Vural**¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Ana Bilim Dalı, Malatya, Türkiye**Email :** essragungor@gmail.com, tubaydannn@gmail.com, handan.vural@inonu.edu.tr

Giriş ve Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, pedodonti kliniğine bukkal dişeti bölgesinde oluşan kanamalı ve hiperemik doku şikâyeti ile başvuran bir çocuk hastanın, doğru klinik teşhis ve oral hijyen eğitimiyle gerçekleştirilen başarılı tedavi sürecini ve sonuçlarını sunmaktır.

Yöntem: Pedodonti kliniğine başvuran 5,5 yaşındaki erkek hasta, ön üst diş bölgesinde kırmızı renkli şişlik olduğunu, fırçalama sırasında ve yemek yerken bölgede kanama ve ağrı meydana geldiğini belirterek kliniğimize başvurmuştur. Klinik muayenede hastanın 61 numaralı süt dişinin bukkal yüzeyinde, dişetine yapışık, kanamalı hiperemik bir doku tespit edilmiştir. Dişin periapikal ve periodontal durumunun değerlendirilmesi amacıyla periapikal radyografi çekilmiş ve radyografik inceleme sonucunda ilgili bölgede herhangi bir patolojik lezyona rastlanmamıştır. Klinik görüntünün hemanjiomu andırması sebebiyle, hasta ileri değerlendirme için Periodontoloji uzmanına konsülte edilmiştir. Periodontoloji uzmanı tarafından yapılan klinik değerlendirmede, oluşan hiperemik dokunun oral hijyen eksikliğine bağlı irritasyon kaynaklı olduğu saptanmıştır. Hastaya ve ailesine oral hijyen eğitimi verilmiş, diş fırçalama tekniği gösterilmiş ve düzenli oral hijyen uygulamaları önerilmiştir. Eğitim sonrası 2 haftalık süreçte hastanın takip muayeneleri yapılmış, dişeti dokusunun sağlıklı görünüme döndüğü gözlemlenmiştir. Hastanın klinik takipleri halen sürdürülmektedir.

Bulgular ve Sonuç: Yapılan değerlendirme sonucunda, lezyonun oral hijyen yetersizliğine bağlı irritatif hiperplazi olduğu belirlenmiştir. Hastaya uygulanan oral hijyen eğitimi sonrası, önerilerin uygulanmasıyla dişeti dokusunun normale döndüğü görülmüştür. Bu bulgular, benzer vakalarda öncelikli olarak ağız hijyeninin iyileştirilmesinin tedavi sürecinde etkili olabileceğini göstermektedir.

Çoklu Dental Yaralanmayla Başvuran Hastanın Nance Apareyi İle Tedavisi: Olgu Sunumu

¹Tuba Aydan, ¹Esra Güngör Taş, ¹Sacide Duman

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Malatya

Email : tubaydannn@gmail.com, essragungor@gmail.com, sacidetuncduman@gmail.com

Giriş ve Amaç: Avülsiyon, dişlerin travmatik yaralanma sonucu periodontal ligament bağlantısının kopması ile tamamen alveol soketinden çıkmasıdır. En sık santral kesici dişlerde görülmekte ve genellikle okul çağındaki çocuklarda, düşme ya da darbe sonucu meydana gelmektedir. Bu çalışmada, travma sonrası daimi diş kaybı yaşayan bir hastada, maksiller ark stabilitesinin korunması ve komşu dişlerin yer değiştirmesinin önlenmesi amacıyla nance apareyinin alan koruyucu olarak kullanımı amaçlanmıştır.

Yöntem: 10 yaşındaki sistemik olarak sağlıklı kız hasta, okulda oynarken geçirdiği dental travmadan 24 saat sonra kliniğimize başvurdu. Alınan anamnez ve görsel muayene sonucunda, yaralanma sırasında maksiller sol santral dişinin tamamen avülse olduğu ve dişin bulunamadığı öğrenildi. Yapılan klinik ve radyografik değerlendirme sonucunda, avülse dişin soketinin boş olduğu, sağ maksiller santral dişe komplike olmayan kron kırığı ve sublüksasyon yaralanması eşlik ettiği belirlendi. Komplike olmayan kron kırığına kompozit restorasyon uygulandı. Sublüksasyona uğrayan dişlerin stabilitesini sağlamak amacıyla, 0.5 mm ortodontik tel ve kompozit rezin kullanılarak esnek splint uygulaması gerçekleştirildi. Splintin 2 hafta süreyle ağızda kalması planlandı ve hastaya bu süreçte oral hijyen hakkında bilgi verildi. 2 haftalık süre sonunda splint çıkarıldı ve iyileşme değerlendirildi. Avülse olan dişin yerinin korunması, estetik görünümün sağlanması, ark stabilitesinin devam ettirilmesi ve komşu dişlerin devrilmesinin önlenmesi amacıyla, ölçü alınıp akrilik diş içeren nance apareyi planlandı. Laboratuvar ortamında hazırlanan aparey, daimi birinci molarlara bantlanarak sabitlendi. Akrilik butonu hastanın damak yapısına uyumlu olacak şekilde yerleştirildi ve apareyin ağız içi uyumu kontrol edildikten sonra hastaya teslim edildi. Hastanın 3. ay takibinde, maksiller sol santral dişinde pulpa nekrozu izlendi ve endodontik tedavisi yapıldı. Hasta bir yıl boyunca düzenli olarak takip edildi ve kontrolleri halen sürmektedir.

Bulgular ve Sonuç: Nance apareyi, daimi diş kaybı sonrası oluşan boşluğun korunmasında etkili olmuş; komşu dişlerin devrilmesini ve ark formunun bozulmasını önlemiştir. Hasta apareyi hem fonksiyonel hem de estetik açıdan iyi tolere etmiş, tedavi süresince herhangi bir komplikasyon gelişmemiştir. Ayrıca, eksik diş bölgesindeki boşluğun yapay diş ile estetik olarak kapatılması, hastanın memnuniyetini olumlu yönde etkilemiştir.

Dil İtimi Kaynaklı Anterior Açık Kapanışın Sabit Aparey İle Tedavisi: Olgu Sunumu

¹Tuba Aydan, ¹Esra Güngör Taş, ¹Sacide Duman

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Malatya

Email : tubaydannn@gmail.com, essragungor@gmail.com, sacidetuncduman@gmail.com

Giriş ve Amaç: Dil itimi, çocukluk döneminde sık karşılaşılan parafonksiyonel alışkanlıklardan biridir ve uzun süre devam etmesi durumunda anterior açık kapanış gibi maloklüzyonlara yol açabilmektedir. Bu vaka sunumunun amacı, dil itimi alışkanlığına bağlı gelişen anterior açık kapanış ve eşlik eden tek diş çapraz kapanışın sabit alışkanlık kırıcı aparey ve ekspansiyon vidası ile birlikte tedavi sürecini değerlendirmektir.

Yöntem: Yedi yaşında, sağlıklı kız hasta, anterior bölgede kapanış problemi şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Alınan anamnez ve yapılan klinik muayene sonucunda, hastada dil itimi alışkanlığına bağlı olarak anterior açık kapanış saptandı. İntraoral muayenede, maksiller süt kanin dişi olan 63 numaralı dişin mandibular kanin dişine göre çapraz kapanışta olduğu ve anterior dişler arasında vertikal bir açıklık bulunduğu gözlemlendi. Radyografik değerlendirme panoramik radyografi ile analiz edildi. Tedavi planı kapsamında hastaya sabit alışkanlık kırıcı aparey hazırlandı. Maksiller süt kanin dişindeki çapraz kapanışı düzeltmek amacıyla apareye fan tipi ekspansiyon vidası entegre edildi. Vidanın haftada iki kez aktive edilmesi önerildi ve bu protokol iki ay süreyle uygulandı. İki ayın sonunda ekspansiyon tamamlanarak vida aktivasyonu sonlandırıldı ve apareyin yalnızca alışkanlık kırıcı fonksiyonuna devam edildi. Aparey sabit olarak altı ay süreyle ağızda tutuldu ve tedavi süreci aylık kontrollerle takip edildi. Hasta 6 aylık takip sonrasında ortodontik tedaviye başladı.

Bulgular: Altı aylık tedavi süreci boyunca herhangi bir komplikasyon izlenmedi. Tedavi sonunda anterior açık kapanışta belirgin bir azalma gözlemlendi. İntraoral muayenede 63 numaralı dişin, tedavi öncesine kıyasla alt kanin dişine göre daha bukkalde konumlandığı saptandı. Hasta, apareyi tolere edebildi ve alışkanlığın kontrol altına alındığı gözlemlendi. Sabit alışkanlık kırıcı aparey, dil itimi alışkanlığına bağlı gelişen anterior açık kapanışın tedavisinde etkili ve stabil bir yaklaşımdır. Bu vaka, fonksiyonel alışkanlıkların erken dönemde tespiti ve uygun ortodontik müdahale ile dentofasiyal gelişimin olumlu yönde yönlendirilebileceğini göstermektedir.

Karma Dentisyon Döneminde Anterior Çapraz Kapanışın Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

¹Tuba Aydan, ¹Esra Güngör Taş, ¹Sacide Duman

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Malatya

Email : tubaydannn@gmail.com, essragungor@gmail.com, sacidetuncduman@gmail.com

Giriş ve Amaç: Anterior çapraz kapanış, süt ve karışık dişlenme döneminde sıkça karşılaşılan, iskeletsel ya da dental kökenli olabilen bir maloklüzyon tipidir. Bu kapanış bozukluğu, erken dönemde tedavi edilmezse maksiller ve mandibuler çenelerin gelişimini olumsuz etkileyerek iskeletsel problemleri tetikleyebilir. Bu çalışmada, anterior çapraz kapanış gösteren iki olgunun tedavi süreci sunularak, kullanılan hareketli apareylerin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Dişlerinde çapraşıklık şikayetiyle kliniğimize başvuran, sistemik olarak sağlıklı 10 yaşındaki hastanın klinik ve radyografik muayenesi sonucunda, maksiller sağ santral ve lateral dişlerin anterior çapraz kapanışta olduğu belirlendi. Diğer dişlerine yönelik gerekli restoratif işlemler tamamlandıktan sonra tedavi planlaması için üst ve alt çeneden ölçü alındı. Ölçü modellerinin analizi sonucunda, mandibular kesici dişlerin konumunun, maksiller sağ santral ve lateral dişlerin labial yönde hareketine engel oluşturabileceği öngörüldü. Bu nedenle, apareyin etkili bir şekilde çalışabilmesi ve maksiller dişlerin öne doğru hareketine olanak tanınabilmesi amacıyla, mandibular kesicilerle temas etmeyecek şekilde yeterli dikey açıklığı sağlayacak bir ısıрма bloğunun apareye dahil edilmesi gerekli görüldü. Ayrıca, anterior dişlere labiolingual kuvvet uygulanabilmesi için ekspansiyon vidası apareye entegre edilerek, tedavi mekaniklerinin etkinliği artırıldı. Apareyin ağız içi uyumu kontrol edildikten sonra hasta teslimi gerçekleştirildi. Apareyin aktif fazında, ekspansiyon vidasının haftada iki kez çevrilmesi planlandı. Hasta, apareyi günde en az 16 saat düzenli olarak kullandı ve her iki haftada bir kontrole çağırıldı.

Bulgular ve Sonuç: 8 hafta sonunda çapraz kapanışta olan maksiller dişlerin, alt keser dişlerin labialinde konumlandığı gözlemlendi. Labiolingual zemberek içeren basit hareketli apareyler, kesici dişlerin çapraz kapanışının erken dönemde düzeltilmesi için ilk tedavi seçeneği olarak düşünülebilir.

Travma Sonucu Alt Süt Kesici ve Kanin Dişlerde Görülen Sublüksasyon

¹Çiğdem Savaş, ¹Dilek Özge Yılmaz, ¹Nilüfer Üstün

¹*İstanbul Sağlık Ve Teknoloji Üniversitesi Pedodonti ABD, İSTANBUL*

Email : yesildalcigdem@gmail.com, dilekozgeyilmaz@gmail.com, nilufer.ustun@istun.edu.tr

AMAÇ: Süt dentisyon döneminde dentoalveolar travmalar; düşme, kavga, oyun veya sportif aktivitelerde meydana gelen kaza ve yaralanmalar nedeniyle sıklıkla meydana gelmektedir. Lüksasyon yaralanmaları, süt dentisyon döneminde en sık görülen dental travma çeşitlerinden biridir. Süt dişi travmaları ile oluşan şiddetli yaralanmalar sonrasında sürekli dişlerde çeşitli sekeller meydana gelebilmektedir. Süt dişi travmalarında doğru tanı, zamanında tedavi ve düzenli takip, dişin prognozunu doğrudan etkileyen belirleyici faktörler olup, bu sürecin etkin ve sistematik şekilde yönetilmesi klinik başarı açısından kritik öneme sahiptir. Bu vaka raporunda, dental travma sonucu alt süt kesici ve kanin dişlerde görülen sublüksasyon yaralanmasındaki tedavi yaklaşımı ve takibi bildirilmektedir.

OLGU: 4,5 yaşında, sistemik olarak sağlıklı erkek hasta kliniğimize dental travmadan hemen sonra başvurmuştur. Alınan anamnezde, çocuğun okulda alt çenesine tekme atıldığı ve ağzını kapattığında etkilenen bölgedeki dişlerinde ağrısı olduğu bildirilmiştir. Klinik muayene sonrası alt süt kesici ve kanin dişlerin lingual diş eti oluşunda hemoraji ve bu dişlerde hafif mobilite saptanmıştır. Alınan panoramik radyografi sonrası herhangi bir kök kırığı ya da mandibulada eklem kırığı saptanmamıştır. İlk seansta sekonder travmayı önlemek adına oklüzyon yükseltme planlanmıştır. İzolasyon sağlanamadığı için 75 ve 85 numaralı dişlerin oklüzal yüzeylerine yüksek viskoziteli cam iyonomer siman (EQUIA Forte Fil) uygulanarak kesici dişlerin teması engellenmiştir. Antibiyotik (amoksisilin grubu) reçete edilmiştir. Hastanın ailesi beslenme ve fırçalama konusunda bilgilendirilmiştir. Hasta 10 gün sonra kontrole çağırılmış ve travmadan etkilenen dişlerin mobilite-ağrı gibi semptomları olmadığına görülmesi üzerine, cam iyonomer siman kaldırılarak normal oklüzal kontaklar sağlanmıştır. Hastanın 3. ve 6. aylarda kontrollerinde klinik ve radyografik muayenesi yapılmış ve dişlerin asemptomatik olduğu görülmüştür.

SONUÇ: Süt dişi yaralanmaları her an karşılaşılabilecek, sonuçları ise çocukların günlük aktivitelerini etkileyebilecek bir durumdur. Hekim tarafından doğru teşhis, tedavi ve takip süreçlerinin yürütülmesi kadar, ebeveyn ve bakıcıların da yeterli düzeyde bilgilendirilip sürece aktif katılım göstermesi, uzun vadeli başarılı klinik sonuçların elde edilmesinde kritik rol oynamaktadır.

Hipoplastik Amelogenezis Imperfekta'da Enjeksiyon Molding Tekniği: Olgu Sunumu

¹Halime Bayram, ¹Su Naz Işıık, ¹Volkan ifti

¹ukurova niversitesi Diş Hekimliğı Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

Email : halimebayram12@gmail.com, sunazisik@gmail.com, vciftci@gmail.com

Giriş ve Amaç Hipoparatiroidizm (HPT), serum kalsiyum düzeylerinde azalmayla karakterize bir endokrin bozukluktur ve mine hipoplazisi, amelogenezis imperfekta (AI), kök rezorpsiyonları gibi dental anomalilerle ilişkilendirilmiştir. AI, minenin yapısal bozukluklarına bağlı olarak estetik, fonksiyonel ve psikososyal sorunlara yol açan önemli bir klinik tablodur. Hipoplastik AI tedavisinde mikroabrazyondan tam seramik kronlara kadar çeşitli yöntemler bildirilmiştir. Bu olgu sunumunda, hipoparatiroidizm (HPT) tanılı bir hastada, hipoplastik amelogenezis imperfektanın estetik ve fonksiyonel rehabilitasyonunda enjeksiyon molding tekniği ile uygulanan direkt kompozit rezin restorasyonların rolünün değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Olgu 12 yaşındaki kız hasta, hipoparatiroidizm tanısı ve st n kesici dişlerdeki hipoplastik AI'ye bağlı estetik şikayetlerle başvurdu. Hasta ve ailesi, protez içermeyen ve kısa sürede sonuç alınabilecek bir tedavi talep etti. Klinik değerlendirme sonrası, enjeksiyon molding tekniği kullanılarak kompozit rezin restorasyonlar planlandı. Öncelikle ilaç kaynaklı gingival hiperplazinin düzeltilmesi için gingivektomi uygulandı. İyileşme sonrası dijital ölçüler alınarak 3B model üzerinden silikon indeks hazırlandı. Gingival retraksiyon sağlandıktan sonra, izolasyonu takiben enjektable kompozit ile 21-22-23 numaralı dişler restore edildi. İkinci seansta, 11-12 numaralı dişlerdeki eski kompozitler UV mor ışık altında uzaklaştırılarak aynı teknikle 11-12-13 numaralı dişlerin restorasyonları tamamlandı. Bitirme işlemleri elmas diskler ve parlatma şeritleriyle yapıldı.

Sonuç Hastanın sistemik durumu ve büyüme-gelişim dönemi gz önüne alınarak, minimal invaziv bir yaklaşım olan enjeksiyon molding tekniği ile başarılı bir estetik rehabilitasyon sağlandı. Bu yöntem, genç hastalarda geçiş tedavisi olarak özellikle avantajlıdır.

Kök Dilaserasyonu Olan Maksiller Lateral Dişin Klinik Ve Periodontal Yönetimi

¹*İrem Okumus*, ¹*Ayça Kurt*, ²*Hatice Yemenoğlu*

¹*Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, RİZE*

²*Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, RİZE*

Email: irem.okumus@erdogan.edu.tr, ayca.kurt@erdogan.edu.tr,
hatice.yemenoglu@erdogan.edu.tr

Amaç: Diş kronun kökle yaptığı açılanma dilaserasyon olarak tanımlanmaktadır. Dilasere kök, genellikle travmatik nedenlerle ortaya çıkan ve kök boyunca belirgin bir kurvatürle karakterize edilen nadir bir anomalidir. Bu olgu sunumu, spiral formda dilasere kök anomalisine sahip maksiller lateral dişte gelişen kronik fistül formasyonunun periodontal yönetimini ele almaktadır.

Olgu: Kliniğimize başvuran 13 yaşındaki sağlıklı erkek hastanın klinik muayenesinde, maksiller sol lateral dişin yapışık dişeti bölgesinde fistül ağzı tespit edildi ve ilgili dişte herhangi bir ağrı şikâyeti bulunmadığı öğrenildi. Elektrikli pulpa testine (EPT) (Pulp Tester, C- PUISE, İngiltere) normal yanıt veren dişte, apeks çevresinde herhangi bir enfeksiyon belirtisi saptanmadı. Radyolojik değerlendirmede, ilgili dişte atipik bir morfoloji olan dilesare kök anomalisi gözlemlendi. Periodontoloji kliniğinde 21, 22 ve 23 numaralı dişleri içeren bölgeden flep kaldırıldı. Granülasyon dokuları dikkatli şekilde periodontal küretler yardımıyla uzaklaştırıldı, alan serum fizyolojik ile irriga edilerek flep primer olarak kapatıldı. Hastanın bir hafta sonraki klinik kontrolünde fistül ağzının belirgin şekilde küçüldüğü ve klinik iyileşmenin başladığı gözlemlendi. Hastanın üç yıllık klinik ve radyolojik değerlendirmelerinde herhangi bir semptom tekrarı, fistül formasyonu ya da periodontal destek kaybı izlenmedi. EPT tüm takip süresi boyunca olumlu yanıt vermeye devam etti, periapikal bölgede enfeksiyon ya da patolojik değişiklik saptanmadı.

Sonuç: Bu olgu, kök dilaserasyonu olan dişlerin uygun multidisipliner yaklaşımla başarılı bir şekilde yönetilebileceğini ortaya koymaktadır. Dişte gözlenen atipik kök morfolojisi, lokalize periodontal komplikasyonlara yol açabilmekte olup, bu durumun erken tanı ve multidisipliner bir yaklaşımla ele alınması, uzun dönemli klinik stabiliteyi mümkün kılmaktadır. Üç yıllık takip sürecinde elde edilen olumlu bulgular, benzer vakaların yönetiminde konservatif ve multidisipliner tedavi planlarının etkinliğini desteklemektedir.

Çocuk Hastada Erken Dönemde Saptanan Yer Darlığı Tedavisi: Bir Distalizasyon Apareyi**¹Gözde Ülker, ¹Özgür Doğan**¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Afyonkarahisar**Email :** dtgozdeulker@gmail.com, ozgurdogan1984@gmail.com

Amaç: Karışık dişlenme döneminde bulunan hastaların düzenli olarak dental muayenesinin yapılması yeni ortaya çıkmış ortodontik problemlerin engellenip çözülmesini sağlayarak ileri dönemde daha karmaşık ve uzun sürecek masraflı tedavilerden hem hastaları hem de klinisyenleri koruyarak zaman kazancı sağlar.

Olgu: AFSÜ Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı'na Mayıs 2023 tarihinde 8 yaşında erkek hasta diş ağrısı sebebiyle kliniğimize başvuru yapmıştır. Yapılan intraoral muayenede hastanın erken süt dişi kaybına bağlı olarak sürmemiş sol üst premolar dişlerinde ileride sürme bozukluğunun ortaya çıkacağı saptanmıştır. Ortopantomografik film ile bu teşhis doğrulanmıştır. Hasta Ortodonti Anabilim Dalı'na konsülte edilmiş ve distalizasyon vidalı hareketli bir hawley apareyi planlanmıştır. 6. ayın sonunda sol üst daimi 1. Molar dişin distalize olduğu ve sol üst 2. Premolar diş için gerekli boşluğun açıldığı saptanmıştır. Devamında hasta bu apareyi yer tutucu amaçlı daimi premolar dişleri sürene kadar kullanmıştır.

Sonuç: Erken süt dişi kayıplarına bağlı olarak ortaya çıkan yer tutucu kullanım ihtiyacı için hasta anlaşılır bir şekilde bilgilendirilmeli ve yer darlıkları ortaya çıkmadan gerekli koruyucu ortodontik apareyler kullanımı tavsiye edilmelidir. Pediatrik diş hekimlerinin radyolojik muayenenin yanı sıra intra ve ekstra oral muayene konusunda da farkındalığı yüksek olmalı, ayırıcı tanıyı yapabilmeli ve doğru tedaviyi bu bilgiler doğrultusunda uygulamalıdır.

Ekstrüzyon Travmasına Bağlı Eksternal Rezorpsiyonun MTA İle Yönetimi

¹Gizem Tıraşçı, ¹Sacide Duman, ¹Handan Vural

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, MALATYA

Email : gizem.tirasci@inonu.edu.tr, sacide.duman@inonu.edu.tr, handan.vural@inonu.edu.tr

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, düşme nedeniyle meydana gelen travmatik dental yaralanma sonrası ekstrüzyon gelişen ve takip sürecinde eksternal rezorpsiyon izlenen iki daimi santral kesici dişin tanı, tedavi ve takip sürecini sunmaktır.

Olgu: Sekiz yaşında, sistemik olarak sağlıklı erkek hasta, iki gün önce geçirdiği dental travmatik yaralanma sonrası kliniğimize başvurmuştur. Hasta öyküsünden, travma sonrası aynı gün başka bir sağlık merkezinde bir diş hekimine başvurduğu ve travmaya maruz kalan dişlere palatinalden ortodontik tel ile splint uygulandığı öğrenilmiştir. Klinik ve radyografik değerlendirme sonucunda, üst sağ daimi santral kesici (11) ve üst sol daimi santral kesici (21) dişlerde yaklaşık 3–4 mm ekstrüzyon ve ve Miller Sınıf III düzeyinde mobilite tespit edilmiştir. Buna ek olarak, üst sağ daimi santral kesici dişte mine-dentin seviyesinde bir kron kırığı izlenmiştir. Mevcut bulgulara ek olarak, uygulanan splint materyalinin çevre dişeti dokusunda ödem ve doku harabiyetine yol açtığı gözlenmiştir. Splintin uzaklaştırılmasının ardından dişler yeniden konumlandırılmış ve 0.5 mm misina ile destek amaçlı palatinal ortodontik tel kullanılarak yeniden splintleme işlemi uygulanmıştır. Üst sağ daimi santral kesici dişteki kırık bölge geçici olarak cam iyonomer siman ile restore edilmiştir. İki hafta sonraki kontrolde dişlerdeki mobilitenin azaldığı, klinik ve radyografik olarak herhangi bir patolojik bulguya rastlanmadığı ve her iki dişin soğuk testine pozitif yanıt verdiği gözlemlenmiştir. Bu doğrultuda splint çıkarılmış ve üst sağ daimi santral kesici diş kalıcı olarak kompozit rezin ile restore edilmiştir. Splintin çıkarılmasından bir ay sonra yapılan takip seansında, klinik olarak herhangi bir semptom bulunmamakla birlikte, periapikal radyografide her iki dişte eksternal rezorpsiyon tespit edilmiştir. Soğuk testlerinde alınan negatif yanıtlar doğrultusunda her iki dişe nekroz tanısı konularak aynı seansta ekstirpasyon uygulanmış ve kalsiyum hidroksit ile medikamentöz tedaviye başlanmıştır. İki hafta sonra, mevcut rezorpsiyon alanları göz önünde bulundurularak her iki dişe MTA ile kök kanal dolgusu yapılmıştır. Bir ay sonraki kontrolde rezorpsiyonun ilerlemediği görülmüş, takip eden 3. ve 6. ay kontrollerinde ise klinik ve radyografik olarak herhangi bir patolojik bulgu saptanmamıştır. Ancak, 6. ay kontrolünde üst santral daimi kesici dişlerin servikal bölgelerinde MTA'ya bağlı renk değişikliği gözlenmiştir. Hastanın 1. ve 5. yıl kontrolleri planlanmıştır.

Sonuç: Travmatik dental yaralanmaların yönetiminde erken tanı, uygun splintleme, biyouyumlu kanal dolgu materyali kullanımı ve düzenli takip protokolleri büyük önem taşımaktadır. Bu olguda, zamanında yapılan müdahale ve MTA kullanımı ile ekstrüzyon ve eksternal rezorpsiyon gelişen daimi kesici dişlerin fonksiyonel ve estetik olarak başarıyla korunduğu gözlemlenmiştir.

Ön Çapraz Kapanışın Hareketli Aparey İle Tedavisi

¹Gizem Tıraşçı, ¹Sacide Duman, ¹Zekiye Şeyma Gümüşboğa

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, MALATYA

Email : gizem.tirasci@inonu.edu.tr, sacide.duman@inonu.edu.tr,
zekiye.gumusboga@inonu.edu.tr

Amaç: Bu vaka raporunun amacı, 9 yaşındaki bir kız hastada maksiller darlık sebebiyle üst sağ daimi santral kesici dişin palatinalde konumlanmasına bağlı olarak gelişen ön çapraz kapanışın, hareketli aparey kullanılarak nasıl tedavi edildiğini sunmaktır.

Olgu: 9 yaşında sistemik olarak sağlıklı kız hasta, ön bölge çapraşıklık şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Yapılan ağız içi muayenede, üst sağ daimi santral kesici dişin (11) palatinalde konumlanması sebebiyle gelişen ön çapraz kapanış ve üst çenede mevcut yer darlığı, klinik ve radyografik incelemelerle tespit edilmiştir. Ayrıca, üst sağ daimi santral kesici dişin palatinal konumunun neden olduğu travma ve baskı sonucu alt sağ daimi santral kesici diş (41) bölgesinde diş eti çekilmesi gözlenmiştir. Diş eti çekilmesinin ilerlemesini önlemek ve periodontal prognozu korumak amacıyla tedaviye başlanmıştır. Hastadaki çapraz kapanışın düzeltilmesi amacıyla labiolingual spring, slow ekspansiyon vidası ve posterior ısırma blokları içeren hareketli bir aparey planlanmıştır. Hasta, iki haftalık periyotlarla düzenli olarak takip edilmiştir. Bir aylık aktif tedavi sonrasında, ön çapraz kapanışın büyük ölçüde düzeldiği ancak üst sol daimi santral kesici diş (21) ile tam okluzal hizalamanın sağlanamadığı gözlemlenmiştir. Bu durum, üst sol daimi santral kesici dişin okluzal çatışmaya yol açması ile ilişkilendirilerek, üst sağ ve sol daimi santral kesici dişler arasında minör zımpara işlemi uygulandıktan sonra flor uygulaması yapılmıştır. Takip süresi sonunda, iki hafta sonra, ön çapraz kapanışın tamamen düzeldiği ve üst daimi santral kesici dişler arasında simetrik okluzal hizalanma sağlandığı gözlenmiştir. Aktif tedavi sonrasında, pekiştirme tedavisine geçilmiş ve hastanın 1. yıl kontrolünde oklüzyonun stabil olarak korunduğu ve herhangi bir nüks bulgusuna rastlanmadığı tespit edilmiştir.

Sonuç: Erken teşhis ve doğru planlanmış hareketli aparey tedavisi ile ön çapraz kapanış gibi komplike olmayan maloklüzyonlar başarıyla tedavi edilebilir. Ayrıca, diş eti çekilmesi ve periodontal sağlığın korunması amacıyla her iki problemi bir arada ele alan tedavi yaklaşımı, fonksiyonel ve estetik sonuçlar açısından tatmin edici bir sonuca ulaşılmasını sağlamaktadır.

Pediatric Oral Hemanjiomda Dental Yaklaşım ve Zamanlama: Bir Olgu Sunumu

¹Alper Çamgöz, ¹Beril Demircan, ¹İrem Bağ

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Eskişehir,

Email : alpercamgozz@gmail.com

AMAÇ: Hemanjiyomlar, endotelial hücre proliferasyonuna bağlı olarak gelişen benign vasküler neoplaziler olup, pediatrik dönemde en sık karşılaşılan tümöral lezyonlar arasında yer almaktadır. Infantile hemanjiyomların genel prevalansı bebeklerde %4–5 düzeyindedir. Kız çocuklarında erkeklere kıyasla yaklaşık 3 ila 5 kat daha sık izlenmektedir. İntraoral yerleşim, bu yaygınlığa oranla oldukça nadirdir; oral hemanjiyomlar(OH) tüm infantile hemanjiyomların yalnızca %1–3'ünü oluşturmaktadır. Ağız içi mukozal yüzeylerde lokalize hemanjiyomlar, estetik, fonksiyonel ve hemostatik komplikasyon potansiyelleri nedeniyle ayrı bir klinik değerlendirme gerektirmektedir. Klinik seyir açısından proliferatif, stabil ve involüsyon evreleri ile tanımlanan bu lezyonların çoğu tedavi gerektirmeksizin gerilerken; bazı durumlarda yerleşim yeri ve komplikasyon riski nedeniyle medikal veya girişimsel müdahale endikasyonu doğabilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, çocuk hastalarda OH varlığında diş çekimi gibi invaziv işlemler öncesinde yapılması gereken klinik ve radyolojik değerlendirmeleri vurgulamak, aynı zamanda pedodonti kliniğinde nadir karşılaşılan vasküler lezyonların multidisipliner yaklaşımla nasıl yönetilmesi gerektiğine dikkat çekmektir.

OLGU: Sekiz yaşındaki kız hasta, diş merkezden sol süt ikinci molar dişin çekimi amacıyla pedodonti kliniğine sevk edilmiştir. Yapılan intraoral muayenede alt dudak mukozasında hiperkeratotik ve yer yer yüzeysel değişiklikler ile mandibulada anterior bölgede (74– 84 arası bölge) vestibüler mukozada, mor-kırmızı renkli, sınırları düzensiz, yüzeysel vasküler proliferasyon alanı saptanmıştır. Tespit edilen vaskülarize alana yönelik sistemik anamnez derinleştirildiğinde olgunun dermatoloji kliniğinde yaklaşık bir yıldır oral hemanjiom tanısıyla takip edilmekte olduğu ve bu süreçte lazer tedavisi aldığı öğrenilmiştir. Lezyonun kemik dokularla olan anatomik ilişkisini ortaya koymak amacıyla konik ışınli bilgisayarlı tomografi (CBCT) görüntülemesi gerçekleştirilmiş; vasküler yapının yalnızca yumuşak doku ile sınırlı olduğu, alveoler kemiğe invazyon göstermediği belirlenmiştir. Tedavi protokolü kapsamında, dental girişim planlaması öncesinde tıbbi tedavi sürecinin tamamlanması uygun bulunmuş; ilgili dişin çekimi ertelenmiştir. Tıbbi tedavi sürecinin tamamlanmasını takiben, konsültasyon önerileri doğrultusunda dişin çekimi gerçekleştirilmiştir. Çekim işlemi sonrasında hiçbir hemorajik komplikasyon izlenmemiştir. Sunulan vakada, CBCT bulgularının lezyonun kemik dokularla ilişkili olmadığını ortaya koyması ve çekim sonrası herhangi bir kanama komplikasyonu izlenmemesi, lezyonun sınırlı yüzeysel yerleşimini ve tedaviye alınan olumlu yanıtı desteklemektedir. Klinik seyir ve lezyon görünümü, tedaviye yanıtılık açısından olgunun involüsyon evresine girmiş olabileceğini düşündürmektedir. OH, klinik olarak yüzeysel, sınırlı ve düşük akımlı vasküler lezyonlar olarak tanımlanırken; ayırıcı tanıda yer alan arteriovenöz malformasyonlar (AVM) yüksek akımlı, derin ve kompleks damar bağlantıları içeren lezyonlardır. AVM'ler, diş çekimi gibi travmatik dental işlemler esnasında yaşamı tehdit edebilecek ani ve kontrolsüz kanamalara yol açabilme potansiyeli taşımaktadır. Bu nedenle, yüzeysel hemanjiyom benzeri lezyonların varlığında dahi AVM olasılığı dışlanmadan girişimsel dental işlemlerden kaçınılmalıdır. Bu ayırıcı tanı bu olguda göz önünde bulundurularak ek konsültasyon ve öneriler doğrultusunda diş tedavisi gerçekleştirilmiştir.

SONUÇ: Pediatric OH yönetimi, multidisipliner bir değerlendirme sürecini zorunlu kılmaktadır. Dental müdahale öncesi yalnızca klinik görünüm değil; lezyonun derinliği ve çevre

dokularla ilişkisi de dikkate alınmalıdır. Bu olgu, kemikle invaziv ilişkisi bulunmayan ve lazer tedavisine olumlu yanıt veren bir OH'un, uygun zamanlamayla komplikasyonsuz şekilde yönetilebileceğini göstermektedir. Bununla birlikte, her benzer klinik tablonun bu şekilde stabil seyretmeyebileceği ve her zaman ciddi komplikasyon riski barındırabileceği unutulmamalıdır. Dolayısıyla, pedodontistlerin bu tür lezyonlarla karşılaştıklarında yalnızca morfolojik gözleme değil, detaylı radyolojik incelemelere ve medikal disiplinlerle iş birliğine dayalı bir değerlendirme sürecine başvurmaları esastır.

Maksiller Santral Dişte Subgingival Kırık Yönetimi: Multidisipliner Yaklaşım

¹*Yasin Ünverdi, ¹Halime Bayram, ¹Muharrem Cem Doğan*

¹*Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

Email : *yasin.unverdi@hotmail.com, halimebayram12@gmail.com, mcemdogan@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Kron kırıkları daimi dişlerde en sık karşılaşılan dental travmalar arasında yer almaktadır. Kron kırıkları pulpayla ilişkili olarak komplike ya da komplike olmayan olarak sınıflandırılır. Maksiller santral dişler boyutları, anterior pozisyonları ve sürme paterni nedeniyle travmadan en çok etkilenen dişlerdir. Kron kırığının tedavi seçenekleri, kırık hattının seviyesine, travma sonrası kalan diş dokusu miktarına, pulpanın sağlık durumuna, dişin sürme miktarına, kopan parçanın kalan diş yapısına uyumlu olup olmamasına, kökün uzunluğu ve morfolojisine, estetik bölgedeki duruma ve hastanın estetik beklentisine göre değişkenlik gösterebilir. Kırık hattının uygun şekilde açığa çıkarılması ve dişin fonksiyonel-estetik olarak restore edilebilmesi için ortodontik ekstrüzyon, cerrahi ekstrüzyon veya periodontal cerrahi gibi çeşitli yöntemler tercih edilebilmektedir. Bu olgu sunumu, maksiller santral dişlerde eş zamanlı olarak görülen iki farklı travma tipinin iki ayrı tedavi protokolünü ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Olgu: 10 yaşındaki erkek hasta, 11-21 numaralı dişleri içeren kırık sebebiyle kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezde sistemik bir rahatsızlığı bulunmadığı, travmanın önceki gün çarpma sonucu meydana geldiği öğrenildi. İntraoral muayenesinde sağ maksiller santral dişinde hafif mobilite eşliğinde subgingival alana kadar uzanan komplike kron-kök kırığı, sol maksiller santral dişinde supragingival alanda sınırlı mine-dentin kırığı tespit edildi. Radyolojik muayenede herhangi bir patolojiye rastlanmayan hastanın intraoral muayenesinde 11 numaralı dişte perküsyona duyarlılık tespit edildi. İlk seansta kök gelişimi henüz tamamlanmamış ve apeksi açık olan 11 numaralı dişin subgingival alana kadar uzanan kırık parçası ekstrekte edilip reattachementa kadar serum fizyolojik içerisine konup muhafaza edildi. Kök kanal ekstirpasyonu sonrası kök kanalına kalsiyum hidroksit yerleştirilerek 2 hafta bekletildi. 21 numaralı dişin kırık parçası travma alanında bulunmadığı için ilk seans dentin hassasiyetini önlemek için ilgili alan akışkan kompozit ile kapatıldı. 2. Seans kök kanal tedavisi MTA kullanılarak tamamlandı. İlgili dişin subgingivale uzanan kırık hattını açığa çıkarmak için palatinalden lazer ile gingivektomi yapıldı ancak kırık parçayı yerleştirip izole edilebilecek bir alan oluşturulamadığı için bukkal-palatal flep açılıp işleme devam edildi. Yeterli izolasyon sağlandıktan sonra kırık parça ve diş yüzeyi asitlenip yıkandı ardından iki yüzeyde bond uygulandı. Polimerize edilmeden önce kırık parça ve ilgili diş yüzeyine rezin simanın kırık alandan taşmamasına özen göstererek yerleştirip polimerize edildi. Sonrasında eksik kısımlar kompozit ile restore edilip flep kapatıldı ve periodontal dokularının iyileşmesini takiben estetik dolguları yapıldı. Hastanın 1., 3. ve 6. aylarındaki klinik ve radyografik muayenelerinde herhangi bir patoloji saptanmadı. Hastanın klinik takibi devam etmektedir.

Sonuç: Subgingivale uzanan komplike kron-kök kırıklarında, endodontik, periodontal ve restoratif yaklaşımların doğru planlanması tedavi başarısı için kritik öneme sahiptir. Bu olguda, gingivektominin yeterli olmadığı durumlarda flep açmanın daha doğru bir alternatif olabileceği gösterilmiştir. Klinik ve radyografik olarak kısa süreli takiplerde başarılı sonuçlar elde edilmiş olup, bu yaklaşımın benzer olgularda etkili bir tedavi seçeneği olabilmesi için uzun süreli takiplere gereksinim duyulmaktadır.

Matür ve İmmatür Daimi Molar Dişlerde MTA Amputasyonunun Üç Yıllık Takibi**¹Sena Ceylan**¹*İstanbul*

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, apeks gelişimi tamamlanmış ve tamamlanmamış daimi molar dişlerde mineral trioksit agregat (MTA) ile gerçekleştirilen amputasyon (koronal pulpotomi) tedavisinin üç yıllık klinik ve radyografik başarısının değerlendirilmesidir.

Olgu Sunumu: Herhangi bir sistemik hastalığı bulunmayan, 9 ve 13 yaşlarında iki erkek hasta, arka dişlerinde ağrı şikâyeti ile Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyografik muayeneler sonrası 9 yaşındaki hastanın 36 numaralı dişinde derin dentin çürüğü, provoke ağrı ve perküsyona hassasiyet gözlenmiştir. Radyografik olarak herhangi bir patolojiye rastlanılmamış ancak kök gelişimi tamamlanmadığı gözlenmiştir. 13 yaşındaki hastanın ise 26 numaralı dişinde pulpayı da içine alan derin dentin çürüğü ve buna eşlik eden spontan ağrı ve perküsyon hassasiyeti tespit edilmiştir. Radyografik muayene sonucunda kök gelişiminin tamamlandığı görülmüş ve herhangi bir patolojiye rastlanılmamıştır. Dişlerdeki çürüğün temizlenmesi esnasında pulpa açığa çıkmıştır. MTA (ProRoot® MTA, Dentsply Sirona, ABD) ile amputasyon tedavisi yapıldıktan sonra dişler kompozit rezin ile restore edilmiştir. Hastaların 3 yıllık kontrollerinde dişlerin klinik olarak asemptomatik hale geldiği gözlenmiş, radyografik olarak değerlendirildiğinde ise 9 yaşındaki hastanın kök gelişiminin tamamlandığı ve her iki hastada periapikal dokuların sağlıklı olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: Apeks gelişimi tamamlanmış ve tamamlanmamış daimi molar dişlerde MTA ile gerçekleştirilen amputasyon tedavisi, üç yıllık klinik ve radyografik takipler sonucunda başarılı bulunmuştur. Bu olgu sunumunda, uygun izolasyon, etkin kanama kontrolü, MTA materyalinin doğru kullanımı ve başarılı restorasyonun tedavi başarısını olumlu yönde etkilediği değerlendirilmiştir. Bununla birlikte, çürük nedeniyle pulpa ekspozu oluşan ve matür ve immatür daimi dişlerde MTA ile yapılan amputasyon tedavisinin uzun dönem başarısını değerlendirebilmek için daha fazla olgu ve uzun süreli takip çalışmaları gereklidir.

Intrüzyon Yaralanması Ve Komplike Kron Kırığında Tedavi Yaklaşımı: Olgu Sunumu

¹*Dariya Ovsyanytska, ¹Neslihan Yılmaz*

¹*Sakarya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, SAKARYA*

Email : dariyaovs@gmail.com, neslihanymaz@sakarya.edu.tr

Amaç: Dentoalveolar travmalar çocukluk döneminde sık görülen ve acil müdahale gerektiren durumlar arasında yer alır. Bu travmaların en şiddetli formlarından biri olan intrüzyon, dişin alveolar kemik içerisinde apikal yönde yer değiştirmesiyle karakterizedir. Genellikle maksiller dişlerde izlenen bu yaralanma; pulpal, periodontal ve alveolar dokularda ciddi hasarlara neden olabilir. Travma sonrası iyileşme periyodunda en yaygın gözlenen komplikasyonlar arasında pulpa nekrozu, enflamatuvar kök rezorpsiyonu ve ankiloz yer almaktadır. Bu olgu sunumunun amacı, intrüzyonun eşlik ettiği komplike bir dental travma vakasında tanı, tedavi planlaması ve uzun dönemli takibin önemini ortaya koymaktır.

Olgu: Sistemik hastalık öyküsü olmayan 12 yaşındaki bir kız hasta, oyun sırasında düşme sonucu meydana gelen dental travma nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayenede; sağ üst santral dişte (#11) komplike mine-dentin kırığı, sol üst santral dişte (#21) hem komplike olmayan mine-dentin kırığı hem de orta derecede intrüzyon, ayrıca bilateral maksiller lateral dişlerde (#12 ve #22) sublüksasyon saptanmıştır. Acil müdahale kapsamında, #11 numaralı dişteki yaklaşık 0,5 mm çapındaki pulpa ekspoz alanı mineral trioksit agregat (MTA) ile kapatılmış, #11 ve #21 numaralı dişler geçici olarak cam iyonomer ile restore edilmiştir. Kök ucu açık olan #21 numaralı dişin spontan erüpsiyonu için dört haftalık bekleme süresi tercih edilmiştir. Ancak bir ay sonra alınan kontrol periapikal radyografisinde #11 ve #21 numaralı dişlerde eksternal kök rezorpsiyonu tespit edilmiştir. Rezorpsiyonu durdurmak amacıyla, #11 ve #21 numaralı dişlerin kök kanal sistemine antienflamatuvar etkili Ledermix patı uygulanmış ve 8 hafta boyunca takip edilmiştir. Rezorpsiyonun stabil hale gelmesinin ardından, her iki dişin de kanal tedavisi tamamlanmıştır. Hastanın 18 aylık takip süresince klinik olarak herhangi bir semptom gelişmemiş, radyografik olarak ankiloz bulgusuna rastlanmamıştır. Hastanın düzenli aralıklarla takibine halen devam edilmektedir.

Sonuç: Çocuk hastalarda görülen karmaşık dental travmaların başarılı yönetimi, erken tanı, doğru tedavi yaklaşımları ve disiplinli bir takip süreciyle mümkündür. Özellikle intrüzyon gibi ciddi lüksasyon yaralanmalarında, konservatif yaklaşımlar ve zamanında yapılan endodontik müdahaleler sayesinde dişin ağızda uzun süre sağlıklı olarak tutulması sağlanabilir. Bu olgu, multidisipliner yaklaşımın ve uzun dönemli izlem protokollerinin tedavi başarısındaki belirleyici rolünü vurgulamaktadır.

Aşamalı Klinik Müdahale İle Şiddetli EÇÇ Vakasının Yönetimi:24_Aylık Takip**¹Melike İdaci, ¹Merve Candan**¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, ESKİŞEHİR**Email :** melikeidaci@gmail.com, merve.candan@ogu.edu.tr

AMAÇ: Küçük çocuklarda kooperasyon sorunları ideal dental tedavilerin yapılmasında majör limitasyonlardan biridir. Bu sebeple farmakolojik davranış yönlendirme teknikleri uygun endikasyonlarla çocuk hastalarda tercih edilebilmektedir. Ancak genel anestezi ve sedasyon uygulamalarına erişim zorluğu ve ebeveynlerin farmakolojik davranış yönlendirme yöntemlerine karşı defansif yaklaşımları bu tip hastaların dental tedavilerinin klinik ortamda yapılmasını zorunlu kılmaktadır. Bu olgu sunumunun amacı, şiddetli erken çocukluk çağı çürüklerine (EÇÇ) sahip koopere olmayan 4 yaşındaki hastanın geçici terapötik restorasyonlarının (ITR) yapılması ve sonrasında Hall tekniği modifiye edilerek tamamlanan tedavisinin 24 aylık takibini sunmaktır.

OLGU SUNUMU: Sistemik olarak sağlıklı, 4 yaşındaki erkek hasta şiddetli EÇÇ sebebiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik muayenesinde, tüm süt dişlerini kapsayan, şiddeti ve derinliği değişen yaygın çürük lezyonları tespit edildi. İlk muayene sırasında hekimle uyumlu tavırlar sergileyen hasta döner alet ve tükürük emicinin sesinden korktuğu için tedavi denemelerinde kooperasyonu bozulmuş olup, tedavi sırasında sesli aletlerin kullanılmasına izin vermemiştir. Ebeveynlere alternatif tedavi yöntemleri açıklandıktan sonra hastanın klinik ortama ve hekime uyumunun artırılması amacıyla tüm süt molar dişlerine ITR uygulandı. ITR sonrasında Hall tekniği modifiye edilerek 85, 74 ve 54 numaralı dişlere paslanmaz çelik kron (PÇK) uygulamaları gerçekleştirildi. Hastanın tedaviye uyumunun zamanla belirgin şekilde artmasıyla birlikte, 75 ve 84 numaralı dişlere amputasyon tedavileri yapıldı ve takiben bu dişlere de PÇK uygulandı. Geriye kalan çürük lezyonları ise kompomer restorasyonlar ile tedavi edilerek hastanın tüm süt dişlerinin tedavileri tamamlandı. Takip sürecinde daimi dişlerin sürmesiyle birlikte, daimi molar dişlere fissür örtücü uygulamaları yapıldı. Hastanın takip kontrolleri devam etmektedir.

SONUÇ: Kooperasyon sıkıntısı yaşanan hastalarda ITR, Hall tekniği ve modifiye yaklaşımların kullanılması, genel anestezi ihtiyacını ortadan kaldırarak hastanın klinik uyumunun artmasına katkı sağlayabilir. Özellikle farmakolojik davranış yönlendirme tekniklerinin uygulanamadığı durumlarda, modifiye edilen yaklaşımlar süt dişlerine yönelik basit, uygulanabilir ve başarılı tedavi alternatifleri sunmaktadır.

Daimi Dentisyonda Keser Avülsiyonunun 60 Aylık Takibi: Vaka Raporu

¹*Ece Yılmazkasapoğlu Türkay*

¹*Atlas Üniversitesi Pedodonti Anabilim Dalı, İSTANBUL*

Amaç: Travmatik dental yaralanmalar, diş çürüğünden sonra çocukluk ve ergenlik döneminde en sık karşılaşılan ağız ve diş sağlığı sorunları arasında yer almakta olup, estetik ve fonksiyonel kayıplara neden olabilmektedir. Özellikle avülsiyon vakalarında, dişin tamamen soketinden çıkması nedeniyle hızlı ve uygun tedavi uygulanmazsa, prognoz olumsuz etkilenmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, avülse olan daimi keser dişlerin replantasyonu sonrası uygulanan endodontik tedavisini ve beş yıllık takip sürecini paylaşmak, uzun dönem tedavi başarısını değerlendirmektir.

Olgu: 12 yaşında sistemik olarak sağlıklı kız hasta, üst ön bölgedeki travmatik yaralanma nedeniyle pedodonti kliniğine başvurmuştur. Anamnezde, düşme sonucu meydana gelen travmadan yaklaşık bir saat sonra kliniğe getirildiği öğrenilmiştir. Klinik muayenede, 11 ve 21 numaralı daimi kesici dişlerin avülse olduğu, ilgili alveol soketlerinin açık ve çevre yumuşak dokuda laserasyonlar bulunduğu saptanmıştır. Radyografik değerlendirmede soketlerin bütünlüğü korunmuş, alveoler fraktür izlenmemiştir. Dişlerin avülse olduktan sonra süt içerisinde taşındığı öğrenilmiştir. IADT (International Association of Dental Traumatology) kılavuzlarına uygun olarak dişlerin periodontal ligament yüzeyleri nazıkçe temizlenmiş ve serum ile yıkanmış dişler soketlerine reimplante edilerek, 12 ile 22 numaralı dişleri de kapsayacak şekilde 0,014 inch kalınlığında ortodontik tel ve kompozit rezin(3M ESPE Filtek Ultimate Universal Restorative) ile esnek splint yapılarak iki hafta süreyle 4 diş sabitlenmiştir. Hastaya antibiyotik (1x1 Tetradox 7 gün süre ile), antiinflamatuvar (Cataflam 500 mg; Novartis, São Paulo, SP,Brazil) ve gargara (%0.01'lik klorheksidin, 2 hafta süre ile 2x1) kullanılmış, tetanoz aşısı yaptırması önerilmiştir. 2 hafta yumuşak diyet ve fırçalama yapması bilgisi verilmiştir. İlk endodontik tedavi, kontrole çağırılarak replantasyondan sonraki ilk haftada başlanmış ve splint varken kanal içerisine kalsiyum hidroksit patı (Sultan Chemists Inc., Englewood, NJ, USA) yerleştirilmiştir. Bu uygulama, kök rezorpsiyonunun önlenmesi açısından önem taşımaktadır. Endodontik tedavinin tamamlanması, bu işleminden 1 ay sonra kanal dolgu materyali olarak gütta-perka konlar ve AH-Plus kullanılarak sağlanmıştır. Splint süresi sonunda klinik ve radyografik kontrollerde herhangi bir patolojik hareketlilik veya periapikal patoloji izlenmemiştir. Yumuşak doku iyileşmesi tatmin edici bulunmuştur. Hastaya ağız hijyenine dikkat edilmesi, travmadan kaçınılması ve düzenli kontrollere devam edilmesi gerektiği bilgisi verilmiştir. Birinci ay kontrolünde herhangi bir patolojik bulguya rastlanmamıştır. Takip süreci boyunca üçüncü ay, altıncı ay, birinci yıl ve beşinci yıl arası kontrolleri yapılmış; her vizitte periapikal radyografi ile dişlerin periodontal ve periapikal durumları değerlendirilmiştir. Beş yıllık izlem süresi sonunda, ilgili dişlerde kök rezorpsiyonu, ankiloz veya renk değişikliği saptanmamıştır. Dişlerin fonksiyonel stabilitesi korunmuş ve estetik açıdan tatmin edici bir sonuç elde edilmiştir.

Sonuç: Avülsiyon olgularında zamanında replantasyon, uygun splintleme süresi ve endodontik tedavi protokolü ile birlikte düzenli klinik ve radyografik takipler, tedavi başarısının artırılmasında temel rol oynamaktadır. Bu olgu sunumu, travmatik dental avülsiyon yönetiminde uluslararası kılavuzlara uygun multidisipliner yaklaşımın, uzun dönem prognoz üzerindeki olumlu etkisini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Diş travması, replantasyon, avülsiyon, endodontik tedavi, splintleme, uzun dönem takip

Açık Apeksli Orta Keser Dişlerde Lateral Lüksasyon Travması:Olgu Sunumu

¹Kevser Okumuş, ¹Rabia Yücel, ¹Fatıma Nuran Kıran, ¹Fatih Şengül

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı,Erzurum

Email : kvsr0909okumus@gmail.com, rabiayucel@gmail.com, fatime_kiran@hotmail.com, fatihs@gmail.com

AMAÇ: Erken daimi dişlenme dönemindeki çocuklarda sık karşılaşılan acil durumlardan olan travmatik dental yaralanmaların %30-40'ı lüksasyon yaralanmaları şeklinde karşımıza çıkmaktadır. Bu tür yaralanmalarda doğru tanı ve zamanında müdahale, pulpa ve periodontal dokuların sağlığı açısından kritik öneme sahiptir. Bu olgu sunumunda, lateral lüksasyon ve ekstrüzyon yaralanmalarının bir arada görüldüğü, açık apeksli orta keser dişlerin konservatif yaklaşımla tedavisi ve 6 aylık takibi sunulmaktadır.

OLGU SUNUMU: Sekiz yaşındaki sistemik olarak sağlıklı kız hasta, okulda arkadaşları ile çarpışmayı takiben düşmesi sebebiyle dişlerinde oluşan yer değişimi nedeniyle Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na olaydan 1 saat sonra başvurdu. Yapılan klinik muayenede maksiller sağ orta keser dişte lateral lüksasyon ve ekstrüzyon; maksiller sol orta keser dişte ise yalnızca lateral lüksasyon olduğu ve üst dudakta lüksasyon yaralanması olduğu saptanmıştır. Radyografik muayene sonucunda da her iki dişin apekslerinin açık olduğu, herhangi bir alveol ve kök kırığı bulgusunun da olmadığı tespit edilmiştir. Travma sonrası ilk müdahalede infiltrasyon anestezisi yapıldıktan sonra dişler parmak basıncı ile repoze edilmiş ve semi-rijit splint uygulanmıştır. Hastaya yumuşak diyet önerilmiş, ağız hijyeninin sağlanması hakkında bilgi verilmiştir. İki haftanın sonunda splint çıkarılmıştır. 1., 3. ve 6. aylardaki kontrol seanslarında dişlerde klinik ve radyografik herhangi bir patoloji saptanmamıştır. Altıncı ayda yapılan elektrikli vitalite ve soğuk testine her iki diş de pozitif yanıt vermiştir.

SONUÇ: Travmatik dental yaralanmaların tedavisinde, özellikle açık apeksli dişlerde vitaliteyi korumaya yönelik konservatif yaklaşımlar önceliklidir. Bu vaka, zamanında yapılan doğru müdahale ve düzenli takiplerin, ciddi travmalara maruz kalmış açık apeksli dişlerin endodontik tedavi gereksinimi olmaksızın sağlıklı bir şekilde ağızda tutulabileceğini göstermektedir.

Karışık Dişlenme Döneminde Hareketli Aparey ile Ön Çapraz Kapanışın Tedavisi

¹*Esra Nur Tiryakioğlu, ¹Handan Vural*

¹*İnönü Üniversitesi Pedodonti Anabilim Dalı, Malatya*

Email : *esra.tiryakioğlu@inonu.edu.tr, handan.vural@inonu.edu.tr*

AMAÇ: Ön çapraz kapanış; bir veya birkaç dişin eğim veya pozisyonundaki deviasyonlar nedeniyle alt ve üst çene keser dişler arasındaki anormal ilişkidir. Çocukların gelişim döneminde görülen ön çapraz kapanış aileler açısından en önemli estetik ve fonksiyonel kaygılardandır. Ön çapraz kapanış iskeletsel, dental veya hem iskeletsel hem dental kaynaklı olabilir. Karışık dişlenme döneminde dental kaynaklı ön çapraz kapanışın tedavisi ile ileride daha komplike olabilecek maloklüzyon oluşumunu önlemek mümkündür. Bu olgu sunumunda karışık dişlenme döneminde bulunan x ve x yaşlarındaki iki hastanın anterior çapraz kapanışının hareketli apareylerle tedavisi sunulmaktadır.

OLGU SUNUMLARI: 1.10 yaşında sistemik olarak sağlıklı kız hastanın rutin kontrolünde çapraz kapanış saptanmıştır, Hastamıza maksiller darlık ve üst sol lateral dişin pozisyonuna bağlı olarak hareketli aparey ile tedavi planlanmıştır. Apareyde kullanılan fyn-type vidası ve mesiodistal zembereklerle yapılan müdahale sonucunda, 8 haftada başarılı bir sonuç alınmıştır. 2. Estetik şikayetle başvuran sistemik olarak sağlıklı 8 yaşında kız hastada ise üst sağ santral dişin pozisyon bozukluğuna bağlı çapraz kapanış gözlenmiştir. Hasta kooperasyonu sağlandıktan sonra, hareketli aparey ile tedavi uygulanmış ve 4 hafta sonunda olumlu sonuç elde edilmiştir. Her iki hastaya ağız hijyeni eğitimi verilmiş ve tedavi sonrası takiplere devam edilmiştir.

SONUÇ: Karışık dişlenme döneminde görülen ön çapraz kapanış olgularının tedavisinde, hareketli ortodontik apareylerin kullanımıyla başarılı sonuçlar elde edilebilmektedir. Ancak, bu apareylerin hareketli olması, hijyeninin hasta tarafından sağlanma gerekliliği ve apareyin kaybedilme riski gibi faktörler nedeniyle, hasta kooperasyonu tedavi başarısında kritik bir rol oynamaktadır. Bu dönemde dental kaynaklı ön çapraz kapanışın erken dönemde tedavi edilmesi, ilerleyen yıllarda ortaya çıkabilecek daha karmaşık ortodontik tedavi gereksinimlerinin önlenmesine katkı sağlayabilir. Estetik ve fonksiyon açısından önemli bir problem teşkil eden ön çapraz kapanış, karışık dişlenme döneminde uygun endikasyonla ve düzenli klinik kontroller eşliğinde kısa sürede etkili bir şekilde tedavi edilebilmektedir.

Daimi Dentisyonda Ekstrüzyon Ve Sublüksasyon Yaralanmasının 36-Aylık Takibi: Vaka Raporu

¹Ayşe Nur Parlakyıldız Gökçe

¹*İstanbul Atlas Üniversitesi Pedodonti Anabilim Dalı*

Amaç: Bu vaka raporunun amacı, ekstrüzyon ve sublüksasyon gözlenen daimi keser dişlere uygulanan tedavi yaklaşımını ve 36 aylık takip sonuçlarını sunmaktır.

Olgu: 8 yaşındaki kız hasta, düşmeye bağlı travma oluşan 11-21 no'lu dişin tedavisi amacıyla Pedodonti kliniğine başvurmuştur. Başvuru travmaya uğradığı gün yapılmıştır. Hastadan alınan medikal anamnezde herhangi bir sistemik hastalığı olmadığı öğrenilmiştir. Hastanın ağız dışı, ağız içi ve radyografik muayenelerinde; yumuşak dokuda hemoraji ve yaralanmalar olduğu, dudaklarda şişlikler meydana geldiği, alveol kemiğinde ve dişlerin kron ve köklerinde kırık olmadığı, ancak üst çene 11 numaralı santral dişte meydana gelen ekstrüzyon sebebiyle, dişin uzamış olduğu ve mobilitenin aşırı derecede arttığı, 21 numaralı dişte ise sublüksasyon sebebiyle mobilitenin artmış olduğu görülmüştür. İlk aşamada dişler orijinal pozisyonuna getirilip splintlenip ardından okluzal interferensler elimine edilmiştir. İki haftalık splintleme süresi sonunda splint çıkarılmış, hastanın bu süreçte şiddetli ağrısı olduğu öğrenilmiştir. Dişlerdeki mobilitenin azaldığı izlenmiş ancak dişin pulpa canlılık testine olumsuz cevap verdiği kaydedilmiştir. Pulpa odası açıldığında tedavi edilen iki dişin de nekroz olduğu görüşmüştür. 11 numaralı dişte kemo-mekanik enstrümantasyon gerçekleştirilmiş, %2,5 Sodyum Hipoklorit(NaOCl) ile irrigasyon uygulanmış, kanal içi medikamenti olarak kalsiyum hidroksit yerleştirilmiştir. İkinci seansta medikament çıkarılarak kök kanalı MTA (NuSmile Neo MTA 2.5 g) ile doldurulmuştur. 21 numaralı dişte ise ilk seansta mekanik enstrümantasyon yapılmadan %2,5 NaOCl ile irrigasyon uygulanmış, medikament olarak kalsiyum hidroksit tercih edilmiştir. İkinci seansta %17 EDTA ile irrigasyon tamamlanmış, steril k-file ile apeks ötesine geçilerek kontrollü kanama sağlanmış, pıhtı üzerine MTA (NuSmile Neo MTA 2.5 g) uygulanmıştır. Hastanın kontrolleri 6. ay, 1. yıl ve 3. yılda yapılmış ve bulgular değerlendirilmiştir.

Sonuç: Sunulan olguda uygulanan tedavi protokolleri sonucunda, klinik ve radyografik olarak başarılı sonuçlar elde edilmiş; takip süreci halen devam etmektedir. MTA ile gerçekleştirilen apeksifikasyonun, tedavi süresini ve seans sayısını azaltması, üstün hermetik sızdırmazlık sağlaması gibi avantajları ile, geleneksel apeksifikasyon yöntemlerine etkili bir alternatif oluşturabileceği düşünülmektedir. Ayrıca, immatür ve nekrotik daimi dişe uygulanan rejeneratif endodontik tedavi ile kök gelişiminin devam ettiği gözlemlenmiştir.

Komplike Kron-Kök Kırığı Olan Daimi Dişin Tedavisi ve Takibi – Özet**¹Esra Nur Tiryakioğlu, ¹Handan Vural**¹İnönü Üniversitesi Pedodonti Anabilim Dalı, Malatya**Email :** esra.tiryakioğlu@inonu.edu.tr, handan.vural@inonu.edu.tr

AMAÇ: Komplike kron-kök kırıkları, dental travmalar arasında tedavisi en zorlu ve prognozu en kötü seyreden sert doku yaralanmaları arasındadır. Bu olgu sunumunda, komplike kron-kök kırığı tespit edilen bir daimi diş yapılan multidisipliner tedavi yaklaşımı ve klinik ve radyolojik takibi konu alınacaktır.

OLGU SUNUMU: 11 yaşında, sistemik hastalığı bulunmayan erkek hasta, sağ üst santral dişinde kırık ve ağrı şikayetiyle İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine başvurmuştur. Anamnezinde, 2 gün önce okulda oyun oynarken düşmesi sonucu dental yaralanmanın gerçekleştiği tespit edilmiştir. Muayene ve radyografik değerlendirmede Apeksi kapalı olan 11 numaralı dişte komplike kron-kök kırığı belirlenmiştir. Yeterli kron boyu olmadığı ve post ihtiyacı olduğu için öncelikle kök kanal tedavisine karar verilmiş; iki seansta kanal tedavisi tamamlanmıştır. Kırık hattının dişeti altına uzanması nedeniyle flep kaldırılarak kron boyu uzatılmış ardından fiber post yerleştirilip strip kronla restorasyon tamamlanmıştır.

SONUÇ: Komplike kron-kök kırıkları; mine, dentin ve sementte doku kaybıyla birlikte pulpa açılması ve kırığın dişeti altına uzanmasıyla karakterizedir. Bu durumlarda izolasyon zorluğu nedeniyle restoratif ve endodontik tedavilerde başarısızlık görülebilir. Ancak cerrahi müdahale ile kırık hattı dişeti üstüne çıkarıldığında, tedavi başarısı artar. Vakada uygulanan multidisipliner yaklaşım sayesinde başarılı bir sonuç elde edilmiştir. Hasta 1 hafta, 1 ay, 3 ay, 6 ay ve 12. aylarda takip edilmiştir; klinik bulgular normal, radyografik değerlendirmeler sağlıklıdır. Uzun dönem takip süreci devam etmektedir.

Periapikal Lezyonlu Persistent Süt Dişinin Mta (Mineral Trioxide Aggregate) İle Endodontik Tedavisi

¹*Esra Nur Tiryakioğlu, ¹Handan Vural*

¹*İnönü Üniversitesi Pedodonti Anabilim Dalı, Malatya*

Email : *esra.tiryakioğlu@inonu.edu.tr, handan.vural@inonu.edu.tr*

AMAÇ: Daimi dişlerin konjenital eksikliği, dental gelişim sürecinde sık karşılaşılan bir anomalidir. Böyle durumlarda kök ve kron yapısı sağlam olan süt dişlerinin uzun süre ağızda tutulması, fonksiyonel ve ortodontik açıdan büyük önem taşır. Bu durum, ark uzunluğunu koruyarak protetik ya da ortodontik müdahale ihtiyacını azaltabilir. Bu olgu raporunda, daimi diş germinin bulunmadığı ikinci süt molar dişin MTA (mineral trioxide aggregate) ile tedavisi ve uzun dönem takibi sunulmaktadır.

OLGU SUNUMU: 8 yaşındaki erkek hasta, sağ alt süt molar bölgesinde şişlik ve ağrı şikâyetiyle başvurmuştur. Klinik muayenede 85 numaralı dişin apikalinde fistül ve perküsyon hassasiyeti, radyografik incelemede ise periapikal radyolüsen ve ilgili daimi diş germinin yokluğu saptanmıştır. Bu bulgular mandibular sağ ikinci premoların konjenital eksikliğini (agenezis) göstermiştir. Endodontik tedavi sürecinde, rubberdam izolasyonu altında kanal preparasyonu yapılmıştır. Kanalların NaOCl ve salin ile irrigasyonunun ardından tam kurutulamadığı için kanal içi medikament olarak Ca(OH)₂ uygulanmış ve geçici dolgu ile kapatılarak hastaya 2. seans için randevu verilmiştir. 2 hafta sonra kanal içi medikament temizlenmiş, %5.25 NaOCl ile irrigasyon ve final salin irrigasyon sonrası kanallar MTA ile doldurulmuştur. Tedavi sonrası dişe kompozit rezin restorasyon uygulanmış, ardından paslanmaz çelik kron ile tedavi tamamlanmıştır. 3., 6. ve 12. ay kontrollerinde dişin asemptomatik olduğu ve apikal iyileşmenin sağlandığı gözlemlenmiştir.

SONUÇ: Daimi diş gelişimi olmayan vakalarda süt molarların tedavisi dikkatli klinik yaklaşım gerektirir. Periapikal enfeksiyon varlığında dahi, uygun protokollerle bu dişlerin ağızda uzun süre tutulması mümkündür. Bu bağlamda, biyouyumlu yapısı, sızdırmazlığı ve doku iyileşmesini destekleyen etkileri nedeniyle MTA, ideal bir kök kanal dolgu materyali olarak öne çıkmaktadır. Ayrıca, koronal restorasyonda paslanmaz çelik kronların kullanımı, dişin uzun süre fonksiyonda kalmasını sağlayarak ortodontik ve protetik ihtiyaçları azaltan, fonksiyonel yönden tatmin edici bir çözüm sunar.

Dudak Travmalı Serebral Palsili Çocukta Dijital Ölçülü Koruyucu Splint Uygulaması

¹Eda Odabaş, ¹Ceyda Buse Çelik, ¹Bahar Melis Akyıldız

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın

Email : edaodabas23@gmail.com, ceydahopoglu@gmail.com, baharmeliss@hotmail.com

Amaç: Nöromotor bozukluklara sahip çocuk hastalarda parafonksiyonel alışkanlıkların yönetimi klinik açıdan güçlükler barındırmaktadır. Bu olgu sunumunda, serebral palsy ve epilepsi tanılı bir pediatrik hastada, dudak kenarını ısırma alışkanlığına bağlı oluşan kronik yumuşak doku lezyonunun, geleneksel ölçü alma yöntemlerine alternatif olarak dijital tarama ile planlanan termoplastik splint aracılığıyla başarılı şekilde yönetilmesi amaçlanmıştır.

Olgu: 6 yaşında, serebral palsy ve epilepsi tanılı erkek hasta, sol alt dudak kenarında tekrarlayan yara oluşumu nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Klinik muayenede, sol labial komissura bölgesinde fissür benzeri, kronik bir yumuşak doku lezyonu gözlenmiştir. Anamnezde, hastanın brüksizme eşlik eden dudak kenarını istemsiz ısırma alışkanlığına sahip olduğu öğrenilmiştir. Hastanın ağız kenarını ısırma alışkanlığı olduğu öğrenilmiş ve kooperasyon yetersizliği nedeniyle konvansiyonel ölçü alma yöntemi uygulanamayan olguda, non-invaziv bir yaklaşım olarak dijital tarama ile elde edilen model üzerinden intraoral splint uygulaması planlanmıştır. Elde edilen dijital veri, 3D yazıcıda basılmış model üzerine vakum form tekniği kullanılarak splint üretimi için kullanılmıştır. Splint, dış yüzeyi sert PET-G (Polyethyleneterephthalat) , iç yüzeyi ise yumuşak TPU (Thermoplastic Polyurethan) katmandan oluşan, toplam 3 mm kalınlığında çift katmanlı Erkoloc-Pro® (Erkodent Erich Kopp GmbH, Almanya, 2023) materyalinden üretilmiştir. Hazırlanan splintin hastaya günlük kullanımı önerilmiştir. Aparey ağızda bulunduğu süre boyunca dudak kenarının travmatize olmasını önlemiş ve doku iyileşmesini desteklemiştir. Uygulamadan 12 gün sonra yapılan kontrol muayenesinde, lezyonun belirgin şekilde iyileştiği ve yalnızca minimal düzeyde skar dokusunun görünür kaldığı gözlenmiştir.

Sonuç: Vakum form tekniğiyle şekillendirilen çift katmanlı termoplastik splint, dudak kenarındaki travmatik teması ortadan kaldırarak doku iyileşmesini sağlamış; bu sayede dijital ölçü teknolojilerinin, sistemik hastalığı bulunan ve kooperasyonu sınırlı özel gereksinimli çocuklarda dahi kişiselleştirilmiş, koruyucu ve minimal invaziv tedavilere olanak sunduğu gösterilmiştir.

Unilateral-Kondil Kırığı Olan Çocuk Hastada Konservatif Tedavi:9 Yıllık İzlem***¹Bahar Melis Akyıldız, ¹Taylan Akgül, ¹Sevdegül Orhan****¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, AYDIN***Email :** baharmeliss@hotmail.com, taylanakgul@adu.edu.tr, svdglorhn@hotmail.com

Giriş: Mandibular kondil, çocukluk döneminde aktif büyüme alanı olması nedeniyle travmatik yaralanmalarda dikkatle ele alınmalıdır. Bu sunumda, mediale disloke tek taraflı kondil kırığı bulunan bir olgunun dokuz yıllık konservatif izlem sonuçları sunulmuştur.

Olgu: 6 yaşında sistemik olarak sağlıklı bir kız hasta, rutin dental muayene nedeniyle kliniğimize başvurmuş; anamnezde travma öyküsü saptanmıştır. Klinik ve radyografik incelemeler sonucunda sol kondil boynunda, mediale disloke tek taraflı kırık tespit edilmiştir. İntermaksiller fiksasyon planlanarak braketler uygulanmış; ancak beslenme sorunları nedeniyle tedavi, ailenin isteği üzerine 3 gün sonra sonlandırılmıştır. Hastaya yumuşak diyet ve oral hijyen önerileri verilmiş, 1. ay ve 3. ay takiplerinde klinik olarak herhangi bir semptom tespit edilememiştir. Hastadan alınan 2. yıl ve 9. yıl kontrol radyografilerinde kondilin morfolojik bütünlüğünün korunduğu, temporomandibular fonksiyonların normal sınırlarda olduğu, klik sesi ya da hareket kısıtlılığı bulunmadığı ve maksimum ağız açıklığının 51 mm olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Tedavi sürecinin erken sonlandırıldığı bu vakada, herhangi bir aktif müdahale olmaksızın elde edilen uzun dönem sonuçlar, konservatif izlemin bazı pediatrik kondil kırıklarında yeterli olabileceğini ortaya koymaktadır. Elde edilen fonksiyonel ve morfolojik iyileşme, çocuğun büyüme dönemindeki rejeneratif potansiyelinin etkisini yansıtmaktadır. Bununla birlikte, tedavi yaklaşımı olguya özgü belirlenmeli; klinik, radyolojik ve gelişimsel bulgular uzun dönem izlemle desteklenmelidir.

Diş Sürmesinin Engelleyen Kompleks Odontoma: Olgu Sunumu

¹Nurefşan Kaya, ¹Kardelen Akdoğan, ²Hasan Burak Karaca, ²Berk Beşkardeş, ¹Kardelen Beşkardeş

¹İstanbul Medipol Üniversitesi Pedodonti, İstanbul

²İstanbul Medipol Üniversitesi Ağız Dış Ve Çene Cerrahisi, İstanbul

Email : nurefsan.kaya@medipol.edu.tr, nurefsan.kaya@medipol.edu.tr,
kardelen.akdogan@medipol.edu.tr, hasanburak.karaca@medipol.edu.tr,
berk.beskardes@medipol.edu.tr, kardelen.beskardes@medipol.edu.tr

Giriş ve Amaç: Mikst odontojenik tümörlerden olan odontomalar, en sık karşılaşılan benign odontojenik tümörler arasında yer almaktadır. Genellikle asemptomatik seyretmekte olup, çoğunlukla rutin radyografik muayenelerde tesadüfen tespit edilmektedirler. Sürmekte olan dişlerin etrafında konumlandıklarında, sıklıkla ilgili dişin sürmesini engelledikleri görülmektedir. Odontomalar, diş benzeri düzenli yapılar içeren formu compound, daha düzensiz yerleşimli olan formu ise kompleks olmak üzere 2 grupta incelenmektedir.

Olgu: Herhangi bir sistemik hastalığı bulunmayan sekiz yaşındaki kız çocuk, çürük şikâyeti ile Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine başvurdu. Yapılan radyografik muayenede 12, 53 ve 54 numaraları dişlerin hizasındaki periapikal bölgede mine ve dentin dansitesinde, periferi radyolüsent bantla çevrili mikst bir lezyon izlendi. Kompleks odontoma ön tanısı ile, üst çeneden dental volümetrik tomografi alındı. Üç boyutlu incelemede yaklaşık 17,5 mm × 14,5 mm × 15 mm boyutlarındaki lezyonun 13 ve 14 nolu dişlerin sürme hareketini engellediği belirlendi. Genel anestezi altında üst çeneden eksizyon ile lezyon çıkarıldı ve histopatolojik incelemeye gönderildi. İnceleme sonucunda lezyonun, klinik ve radyolojik ön tanı ile uyumlu olarak kompleks odontoma olduğu doğrulandı. Takip sürecinde 54 numaralı diş çekildi ve yer tutucu uygulandı. Postoperatif 3., 6. ve 12. aylarda gerçekleştirilen radyografik kontrollerde 13 ve 14 numaralı dişlerin sürme hareketine devam ettiği gözlemlendi.

Sonuç: Odontomalar genellikle asemptomatik seyretmekte olup, rutin radyografik muayenelerde tespit edilmektedirler. Diş sürmesini engelleme potansiyeli taşıdıklarından, uygun şekilde cerrahi olarak çıkarılmaları ve düzenli takiplerle ilgili dişlerin sürme süreçlerinin izlenmesi gerekmektedir. Bu olgu, diş sürmesini engelleyen odontomanın radyografik kontrollerle erken teşhisinin ve uygun zamanda eksizyonunun, dişlerin spontan olarak sürebildiğini ve erken teşhisin ortodontik ve fonksiyonel başarı açısından önemini ortaya koymaktadır.

Travmaya Maruz Kalan Daimi Anterior Dişlerin Tedavisi

¹Meyrem Boyraz, ¹Zekiye Şeyma Gümüşboğa

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, MALATYA

Email : meyrem.byrz@gmail.com, seymasizer@gmail.com

Giriş ve Amaç: Çocukluk döneminde meydana gelen dental travmalar, özellikle maksiller santral dişleri etkileyen çeşitli yaralanmalara neden olabilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, yere düşme sonucu 11 ve 21 numaralı daimi maksiller santral dişlerine travma alan 8 yaşındaki bir hastanın tedavi sürecini ve düzenli klinik takiplerinin sonuçlarını sunmaktır.

Yöntem: Sistemik olarak sağlıklı 8 yaşındaki kız hasta, düşme sonucu ön dişlerinde oluşan travma nedeniyle kliniğimize başvurdu. Daha önce tıp fakültesi hastanesinde dudak bölgesine sütur uygulandığı belirlendi. Yapılan klinik ve radyografik muayeneler sonucunda, alveolar kemikte herhangi bir kırık izlenmezken, 21 numaralı dişte subluksasyon ve komplike olmayan mine dentin kırığı tespit edildi. 11 numaralı dişte ise herhangi bir kırık ya da mobilite saptanmazken perküsyon testinin pozitif olduğu değerlendirildi. Pulpa duyarlılık testlerinden soğuk testi yapıldı. 11 numaralı diştten negatif yanıt alınırken 21 numaralı diştten ise pozitif yanıt alındı. Duyarlılık testleri damarsal kaynağı değil nöral aktiviteyi değerlendirdiğinden, travma sonrası geçici nöral hasar nedeniyle güvenilir sonuç vermeyebileceği göz önünde bulundurularak, ilk seans için herhangi bir endodontik müdahale gerçekleştirilmedi. İlk seansta süt ikinci molar diştten süt ikinci molar dişe daimi anterior dişleri kapsayan pasif, esnek misina (0.5 mm kalınlığında)splint uygulandı. Ayrıca, 21 numaralı dişteki komplike olmayan mine dentin kırığı geçici olarak cam iyonomer ile restore edildi. 2 hafta sonra gerçekleştirilen kontrolde 21 numaralı dişin mobilitesi kontrol edilip splint çıkarıldı ve mine yüzeyine polisaj işlemleri uygulandı. 4 haftalık kontrolde, 21 numaralı dişin perküsyon testine negatif, soğuk testine ise pozitif yanıt verdiği görüldü. Mevcut mine dentin kırığı, kompozit rezin materyal ile tabakalama tekniği kullanılarak kalıcı olarak restore edildi. Ancak 11 numaralı dişteki perküsyon testi hala pozitif ve soğuk testi negatif olarak değerlendirildi ve durumun travma sonrası geçici nöral hasar kaynaklı olabileceği düşünülerek takip süreci bir ay daha uzatıldı. 1 ay sonra yapılan kontrolde, 21 numaralı dişin soğuk testine pozitif yanıt vermeye devam ettiği, ancak 11 numaralı dişin soğuk testine hala negatif yanıt verdiği ve perküsyon testinin pozitif seyrettiği belirlendi. Bu bulgular doğrultusunda 11 numaralı dişe kök kanal tedavisi uygulanmasına karar verildi. Giriş kavitesi açıldığında pulpal nekroz gözlemlendi. Ekstirpe edilerek kanal dezenfeksiyonu sağlandı. Bu seansta alınan radyografide kök ucunun yeterince kapanmadığı görüldü ve sonraki seans için apikal plug planlandı. Kök kanalı içerisine kalsiyum hidroksit yerleştirilip üzerine geçici cam iyonomer restorasyon yapıldı. 2 hafta sonra yapılan kontrolde herhangi bir semptom izlenmedi. Kök kanal tedavisine devam edildi, apikal sızdırmazlık sağlanması amacıyla MTA (Nexobio MTA CEM S) ile apikal plug uygulandı. Apikal plug sonrası üzeri gutta perka ve rezin esaslı sealer ile lateral kondensasyon tekniği kullanılarak dolduruldu ve daimi restorasyon tamamlandı. Hastanın 3 ve 6 aylık kontrollerinde, herhangi bir patolojik bulguya (dişeti çekilmesi, mobilite, enfeksiyon, radyölüsensi) rastlanmadı. Bu doğrultuda daimi dişlenme subluksasyon takip rejimi ile 1 yıllık izlenimi planlandı.

Bulgular ve Sonuç: Travma sonucu gelen kuvveti kırık ya da mobiliteyle çevre dokulara dağıtabilen dişlerde vitalite korunabilirken, herhangi bir klinik bulgu göstermeyen dişlerde kuvvetin doğrudan dişe iletilmesi sonucu pulpa nekrozu gelişebilmektedir. Bu nedenle, dental travma sonrası düzenli klinik takip ve vitalite testleri büyük önem arz etmektedir.

Travmaya Bağlı Komplike Mine-Dentin ve Kök Kırığı Bulunan Dişin Tedavisi

¹Meyrem Boyraz, ¹Zekiye Şeyma Gümüşboğa, ¹Cemile Gökçe

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, MALATYA

Email : meyrem.byrz@gmail.com, seymasizer@gmail.com, cemile.gokce@inonu.tr

Giriş ve Amaç: Maksiller anterior dişler travma nedeniyle en sık yaralanan dişlerdir. Daimi dişlerde en sık görülen yaralanma şekli ise kron kırıklarıdır. Komplike kron kök kırığı mine-dentin-sement dokularına ilave olarak pulpa dokusunu da içine alan tedavisi oldukça güç olan bir dental travma türüdür. Bu olgu sunumunu amacı pediatrik bir hastada meydana gelen anterior diş travmasının şiddetinin ve özelliklerinin tedavi süreci üzerindeki etkilerini sunmaktadır.

Yöntem: 11 yaşında sistemik olarak sağlıklı erkek hasta, top oynarken yere düşme sonucu oluşan travma nedeniyle, olayın ertesi günü kliniğimize başvurmuştur. Klinik ve radyografik (panoromik ve açılı periapikaller) değerlendirmeler sonucunda 21 numaralı dişte komplike kron-kök kırığı olduğu ve pulpanın geniş bir yüzeyden ekspoz olduğu, kırığın palatinal yönde subgingival alana kadar uzandığı tespit edilmiştir. Kırık parçanın mobil olduğu gözlemlenip çıkarılmasına karar verilmiştir. Sonrasında kalan diş dokusunun yapılacak olan daimi restorasyon için yeterli retansiyonu sağlayamayacağı değerlendirilmiştir. Ayrıca pulpa ekspozunun geniş olması, kök gelişiminin tamamlanmış olması ve başvurunun travmadan bir gün sonra olması koşulları da değerlendirilerek kök kanal tedavisi ve fiber post uygulaması planlanmıştır. İlk seans kök kanal tedavisine başlanmış; kök kanal pulpası ekstirpe edildikten sonra kanal içerisine medikament olarak kalsiyum hidroksit yerleştirilmiştir. Kavite ve dentin üzeri, bulk-fill cam iyonomer (RIVA Self Cure) ile kapatılmıştır. 2 hafta sonraki kontrolde herhangi bir semptom gözlenmemesi üzerine hastanemizin periodontoloji bölümüyle multidisipliner olarak steril ameliyathane ortamında periodontal flep kaldırılıp palatinalde derin marjin elevasyonu sağlanmıştır ve palatinal duvar sızdırmaz şekilde yükseltilmiştir. Hastaya klorheksidin glukonat içerikli gargara reçete edilerek ağız hijyeni konusunda bilgilendirme yapılmıştır. 1 hafta sonra gerçekleştirilen üçüncü seansta kök kanalı gutaperka ve rezin esaslı sealer ile lateral kondenzasyon tekniği ile obture edilmiştir. Sonrasında kanal içerisinde post yerleştirilmesi için uygun alan hazırlandıktan sonra fiber post (%65 fiber içerikli 25 numara SF fiber post) rezin esaslı siman (SuperCem self-etch) ile simante edilmiştir. Son olarak diş estetik ve fonksiyonel dayanıklılığın artırılması amacıyla daimi strip kron uygulanarak restore edilmiştir. Hasta tedavi sonrası 1. hafta, 6. hafta, 3 ay, 6 ayda takip edilmiştir. Bu süreçte herhangi patoloji gözlenmemiştir. Dolgu yüzeyine yönelik polisaj işlemleri tekrarlanmıştır. Sonrası için 1. yıl ardından 5 yıl boyunca her yıl düzenli takip randevuları planlanmıştır.

Bulgular- Sonuç: Pediatrik hastalarda meydana gelen travmaların şiddeti, travma sonrası geçen süre, pulpa ekspozunun derecesi, kök gelişim düzeyi, sonrasında uygulanacak olan daimi restorasyonun prognozu; uygulanacak tedavi yöntemini doğrudan etkilemektedir. Bu bağlamda hem fonksiyonel hem de estetik olarak hasta tarafından kolaylıkla kabul gören tedaviler tercih edilmelidir.

İmmatür Maksiller Daimi Kesici Dişin Travma Kaynaklı İntrüzyonunun Klinik Yönetimi

¹Esmâ Ketboğa, ¹Handan Vural

¹İnönü Üniversitesi, Malatya

Email : esmaketboga.99@gmail.com,

Amaç: Travmatik diş yaralanmaları çocuk ve ergenlerde sık görülür. Çocuklarda sıklıkla lüksasyon yaralanmalarına rastlanmaktadır. Lüksasyon yaralanmaları arasında bulunan intrüzyon yaralanmalarının tedavileri özellikle immatür daimi dişlerin yönetiminde önemli zorluklara sebep olabilir. Başarılı sonuçlar elde etmek için dikkatli bir değerlendirme gereklidir. Bu olgu raporunda travma nedeniyle intrüze olan immatür daimi kesici dişin tedavisi sunulmaktadır.

Olgu: 7 yaşında sistemik olarak sağlıklı erkek hasta düşme sonucu dişinde meydana gelen kırık sebebiyle İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Kliniği'ne başvurdu. Anamnezinde 2 gün önce düşme sonucu dişinin kırıldığı ve öncesinde farklı sağlık kuruluşuna başvurduğu öğrenildi. Fakültemize yönlendirilen hastanın klinik muayenesinde ekstraoral bir bulguya rastlanmadı. İntraoral ve radyografik muayenelerde maksiller sağ daimi santral dişin intrüze olduğu ve komplike olmayan mine-dentin kuron kırığı olduğu tespit edildi. Kırık parça olay yerinde kaybedilmişti. 7mm'den fazla gömülen kök gelişimi devam eden santral dişin tedavisinde kırık bölgenin cam iyonmer siman ile geçici restorasyonu yapıldı ve dişin re-erüpsiyonun beklenilmesine karar verildi. Önceden reçete edilmiş antibiyotik tedavisine devam edildi, tetanoz aşısı kontrolü için çocuk doktoruna yönlendirildi. Hastanın 1. ay kontrolünde erüpsiyonunun devam ettiği görüldü. Aynı seansta hastanın ilgili dişin uygulanan soğuk vitalite testine pozitif yanıt verdiği tespit edildi. Mevcut kuron kırığının daimi restorasyonu direkt kompozit uygulamasıyla gerçekleştirildi. 6. ay ve 12. Ay kontrolünde vitalitesinin devam ettiği görüldü. Diş takipleri devam etmektedir.

Sonuçlar: Travmatik dental yaralanmalar sonrasında intrüze olmuş dişlerde re-erüpsiyon olasılığı hastanın yaşı, kök gelişiminin durumu ve periodontal dokuların sağlığıyla yakından ilişkilidir. Re-erüpsiyonun gözlenebilmesi ve olası komplikasyonların önüne geçilebilmesi için klinik ve radyografik gözlemler zaruridir. Dişlerin re-erüpsiyonunda aktif tedavi olmaksızın veya minimal müdahalelerle yapılan konservatif yaklaşım ile invaziv tedavinin azaltılması bakımından klinik olarak önem taşımaktadır. Bu olgu raporunda intrüze olmuş immatür dişlerin tedavi planlanmasında re-erüpsiyonun göz önünde bulundurulmasının önemini ve takiplerin devamlı olması gerekliliğini göstermektedir.

Nekrotik Daimi İmmatür Molar Dişte Rejeneratif Endodontik Tedavi :Olgu Sunumu

¹Esmâ Ketboğa, ¹Handan Vural

¹İnönü Üniversitesi, Malatya

Amaç: Kök gelişimi tamamlanmadan pulpa nekrozu gelişmiş genç daimi dişlerde rejeneratif endodontik tedavi (RET) ,farklı apeksifikasyon yöntemlerine alternatif olarak kök gelişiminin devamını ve apikal iyileşmeyi sağlayan bir yöntemdir.Olgumuzda da çürük kaynaklı pulpa enflamasyonu olan mandibular daimi 1. Molar dişe uygulanan rejeneratif endodontik tedavinin klinik ve radyolojik sonuçlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Olgu: 8 yaşında sağlıklı erkek hasta şiddetli ağrı şikayetiyle İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Kliniği'ne başvurdu. Hastanın klinik ve radyografik muayenesinde sol mandibular 1. daimi molar dişinin derin çürüklü, açık apexli, perküsyona karşı şiddetli hassasiyeti olduğu gözlemlendi. Hastanın nekrotik pulpalı immatür daimi dişine rejeneratif endodontik tedavi planlandı.İlk seansta lokal anestezi sonrası ilgili dişte tüm enflame pulpa dokusu çıkarıldı ve %1.5 derişimli sodyum hipoklorit ile tüm kanallar irrigate edildi.Kök kanalları Ca(OH)₂ medikamenti ile doldurulup geçici restorasyonu yapıldı ardından 2 hafta sonrasına 2. seans randevusu oluşturuldu.İkinci seansta diş asemptomatikti.Kök kanalları EDTA solüsyonu ile yıkandıktan sonra ,paper pointle kurulandı.Apikal kanatma yöntemiyle kanama sağlandı.Kanal ağızlarına kadar dolan kanamada pıhtı formasyonu steril pamuk peletleri ile beklendi. Pıhtının üzerine 3-4 mm kalınlığında MTA yerleştirildi.Üzeri Nemli pamuk ile örtülerek MTA'nın sertleşmesi beklendi.Cam iyonomer siman kaide olarak yerleştirildi üzerine kompozitle daimi restorasyonu yapıldı.Hastanın 3.,6. ,12. Aylık klinik ve radyolojik muayeneleri yapıldı.Kontrol seanslarında kök gelişiminin devamı ve 12. Ayda apexinin kapandığı tespit edildi.Asemptomatik olan genç daimi 1.molar dişin kontrolleri devam etmektedir.

Sonuç: Rejeneratif endodontik tedavi,kök gelişimini tamamlamış nekroz genç daimi dişlerde kök gelişiminin devamını ve doku iyileşmesini destekleyen başarılı,etkili apeksifikasyon yöntemlerinden biridir.Bu olgumuzda da RET ile başarılı sonuçlar elde ederek dişin fonksiyonun,bütünlüğünün ve fizyolojik devamlılığının korunması sağlanmıştır.

Travmatik Diş Yaralanması Sonucu Gelişen Kök Rezorbsiyonun Apikal Tıkaçla Tedavisi

¹Esmâ Ketboğa, ¹Handan Vural

¹İnönü Üniversitesi, Malatya

Amaç: Dental travmalar uzun dönemde pulpal ve periapikal dokularda kalıcı hasara yol açarak internal/ekternal rezorbsiyonlara sebep olabilir. Kök rezorbsiyonları pulpa nekrozu sonrasında en sık karşılaşılan komplikasyonlardan biridir. Erken teşhis ve tedavi ile diş kökünde meydana gelen rezorbsiyonların yıkıcı etkisini durdurulabilir. Bu çalışmanın amacı, travma sonrası rezorbsiyon gelişen maksiller santral dişlere MTA (Mineral trioxide Aggregate) tıkaç uygulamasıyla yapılan endodontik tedavinin sonucunu değerlendirmektir.

Olgu: 12 yaşında sağlıklı kız hasta maksiller santral dişlerinde renk değişikliği ve artan hassasiyet şikayetleriyle İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilimdalına başvurdu. Anamnezinde 2 yıl önce maksiller santral dişlerin dental travmaya uğradığı fakültemizde yapılan ilk muayene sonrası kontrol randevularına gelmediği tespit edilmiştir. Klinik muayenede dişlerde renk değişikliği ve artmış mobilite tespit edildi. Alınan radyografik görüntüde ilgili dişlerde kök rezorbsiyonu ve periradiküler bölgede radyolüsen si görüldü. Klinik ve radyolojik muayene sonrasında dişe Mineral trioxide Aggregate(MTA) ile apikal tıkaç sonrası endodontik tedavi planlandı. İlk seansta kanalların enstürmantasyonu ve irrigasyonundan sonra kanal içi medikament (Ca(OH)₂) uygulandı. Tedavi başlangıcından 3 hafta sonrasına 2. Seans için randevu verildi. Hastanın 2. seansında diş asemptomatikti, sodyum hipoklorit irrigasyonunu takiben apex'e yaklaşık 3-4 mm kalınlığında MTA tıkaç uygulandı. MTA'nın tamamen sertleşebilmesi için kanal dolumu ertesi gün yapıldı. Rezin esaslı kök kanal patı ve gutta ile kanal dolumu yapıldıktan sonra daimi restorasyonu direkt kompozit ile bitirildi. Hastanın 3,6 ve 12 aylık kontrolleri yapıldı. Apikal lezyonun 3. Aydan itibaren iyileşmeye başladığı görüldü. 6. ayda ise tamamen iyileştiği, dişin fizyolojik mobilitede fonksiyonunu koruduğu görüldü.

Sonuç: Dişlerde Travmaya bağlı gelişen agresif rezorptif lezyonlarda apikal tıkaç kullanılarak yapılan endodontik tedaviler; kabul edilebilir, başarılı bir seçenek olabilir. Sunduğumuz bu olgu MTA'nın biyouyumluluğu ve apikal iyileşmeyi destekleyici özelliği sayesinde, komplike vakalar da bile olumlu sonuçlar elde edilebileceğini göstermektedir.

6 Yaşında Odontoonikodermal Displazi (OODD) Hastasında Dijital Diş Hekimliği ile Tam Ağız Rehabilitasyonu: Tarayıcı Destekli Protez Uygulaması ¹*Esmâ Ketboğa*, ¹*Handan Vural*

¹*Elif Hande Özçiftçi*, ¹*Emine Kaya*

¹*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı*

Odontoonikodermal displazi (OODD), nadir görülen bir ektodermal displazi formu olup, otozomal resesif geçişli WNT10A gen mutasyonu ile karakterizedir. Bu sendrom; hipodonti, konik diş formları, tırnak distrofisi, palmopantar hiperkeratoz ve saç anomalileri ile seyretmektedir. Özellikle dental bulgular, hastaların fonksiyonel ve estetik rehabilitasyonunu zorlaştırmaktadır. Geleneksel protez yöntemleri, bu hastalarda anatomik varyasyonlar ve doku hassasiyeti nedeniyle yetersiz kalabilmektedir. Bu olguda, 6 yaşındaki OODD tanılı bir çocuk hastada, intraoral tarayıcı ile dijital ölçü alınarak gerçekleştirilen tam ağız rehabilitasyonu sunulmaktadır.

Amaç: Bu vaka sunumunda amaç: Tam dişsizliğe yakın şiddetli hipodontisi olan bir çocuk hastada dijital diş hekimliği teknikleri ile protez tedavisinin uygulanabilirliğini göstermek, Konvansiyonel ölçü yöntemlerine alternatif olarak intraoral tarayıcı kullanımının pediatrik hastalardaki avantajlarını vurgulamak, Erken yaşta dişsiz kalan hastalarda fonksiyon ve estetiğin dijital yöntemlerle nasıl sağlanabileceğini tartışmaktır.

Hasta Bilgileri: 6 yaşında OODD tanılı kız hasta, ailesi tarafından "neredeyse hiç dişi olmaması" şikayeti ile kliniğimize getirildi.

Tedavi Süreci: Hazırlık Aşaması: Mevcut süt dişlerinin gerekli konservatif tedavileri tamamlandı.

Dijital Ölçü: Klasik ölçü yöntemlerinin zorluk oluşturmaları nedeniyle intraoral tarayıcı (3Shape TRIOS®) ile dijital ölçü alındı. Çocuk hasta uyumu göz önünde bulundurularak hızlı ve konforlu bir ölçü işlemi gerçekleştirildi. **Protez Tasarımı ve Üretimi:** CAD yazılımı (Exocad®) kullanılarak çocuğun yaşına uygun diş formları ve boyutlarında tam protez tasarlandı. Dijital veriler ile üretilen protez, hastaya uygulandı.

Bulgular ve Sonuç: Dijital Ölçünün Avantajları: Pediatrik Uyum: Tarayıcı ile geleneksel ölçünün tetikleyebileceği öğürme refleksi önlendi. **Hızlı Üretim:** Tek seansta tamamlanan işlemler, çocuk hastanın kooperasyonunu artırdı. **Büyüme Adaptasyonu:** Dijital veri, gelecekteki protez revizyonları için arşivlendi. **Protezin Etkisi:** Hastanın çiğneme fonksiyonunda belirgin iyileşme, Estetik görünümün sağlanması ile hasta ve ailenin yaşam kalitesinde artış. Bu vaka, şiddetli diş eksikliği olan çocuk hastalarda dijital diş hekimliği tekniklerinin başarılı bir şekilde uygulanabileceğini göstermektedir. Tarayıcı ile alınan dijital ölçüler, pediatrik hastalarda protez üretim sürecini kolaylaştırmakta ve tedavi başarısını artırmaktadır.

Çocuk Hastada Kompound Odontomanın Konservatif Tedavisi : Bir Olgu Sunumu

¹Berre Uzun Pekintürk, ²İrem Türkan, ¹Gizem Yoğurucu Değerli

¹Çocuk Diş Hekimliği AD, Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi, İstanbul

²Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD, Diş Hekimliği Fakültesi, Medipol Üniversitesi, İstanbul

Email : berreuzun14@gmail.com

Giriş ve Amaç: Odontomalar, morfolojik olarak normal hücreler içermekle birlikte yapısal organizasyonları kusurlu olan odontojenik lezyonlar olarak kabul edilirler (1) . Mine, dentin, sement ve pulpa gibi odontojenik yapılardan oluşan, yüksek derecede farklılaşma gösteren, genellikle asemptomatik ilerleyen benign tümörlerdir (2). Yavaş ve ağrısız büyümeleriyle tanımlanan odontomalar, bazı durumlarda diş sürmesinde gecikme, dişlerin gömülü kalması, ilgili bölgede ağrı, kemikte ekspansiyon ve kök rezorbsiyonu gibi belirtilere yol açabilirler (3). Odontomaların tedavisi cerrahi eksizyondur. Kistik dejenerasyon potansiyeli nedeniyle odontomanın etrafındaki yumuşak doku ile birlikte eksizyonu önerilen tedavi şeklidir (4). Bu olgu raporunda sağ maksiller bölgede gelişmiş olan kompound odontoma tanısı alan 7 yaşındaki hastanın klinik ve radyografik bulguları sunulmuştur.

Olgu: 7 yaşındaki hasta sağ maksiller kanin-premolar bölgesinde 1 senedir mevcut olan ağrısız, fikse bir şişlik ve 54 - 55 numaralı dişlerin mobilitesi şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Aldığımız anamnez doğrultusunda sistemik hastalığı bulunmayan hastanın 53 numaralı dişinin 2 ay önce kendiliğinden eksfoliye olduğu bilgisi edinilmiştir. İntraoral muayenede bölgeyi içine alan abse, fistül veya çürük tespit edilmemiştir. Yapılan radyografik muayenede ilgili bölgede çok sayıda radyoopak diş benzeri yapının mevcudiyeti dikkat çekmiştir. Çevre dokularla ilişkisini görmek ve tanımızı desteklemek amacıyla konik ışınlı bilgisayarlı tomografi görüntüsü alınmıştır. Kompound odontoma ön tanısı ile hastanın sağ maksiller kanin-premolar bölgesindeki diş benzeri yapılar lokal anestezi altında eksize edilmiştir. Mobilitesi olan 54 ve 55 numaralı dişlerin çekimi yapılmıştır. Histopatolojik inceleme ile eksize edilen dokunun kompound odontoma olduğunu doğrulanmıştır. 1 hafta sonraki kontrolde ilgili bölgedeki intraoral şişliğin iyileştiği gözlenmiştir. Yer kaybını önlemek amacıyla üst çeneye Nance apareyi yapılmış ve dişlerin fizyolojik sürmesi takip edilmiştir.

Sonuç: Kompound odontomanın enükleasyon yöntemiyle tedavisinin ardından semptomlar ortadan kalkmıştır. Daimi dentisyona geçişteki boşluğu idame ettirebilmek amacıyla Nance apareyi uygulanmış, dişlerin fizyolojik sürmesi devam etmiştir. Böylece erken yaşta tanı ve tedavisinin yapılması ile gelişmekte olan oklüzyon üzerine herhangi bir zararlı etki oluşmaksızın tüm dişlerin normal pozisyonlarını almaları sağlanabilecektir. Karışık dişlenme döneminde yapılacak ayrıntılı dental muayene daimi dişlenmeye sağlıklı bir geçişin sağlanmasında büyük yararlar sağlayacaktır.

Kaynakça : 1.Philipsen HP, Reichart PA (2004) Benign neoplasms and tumor-like lesions showing odontogenic epithelium with odontogenic ectomesenchyme, with or without dental hard tissue formation. In: Odontogenic tumors and allied lesions, Quintessence Publishing, London, 141-153. 2. . Speight PM, Takata T. New tumour entities in the 4th edition of the World Health Organization Classification of Head and Neck tumours: odontogenic and maxillofacial bone tumours. Virchows Arch. 2018;472(3):331-339. 3. Bodin I, Julin P, Thomsson M. Odontomas and

Their Pathological Sequels. Dentomaxillofacial Radiol. 1983;12(2):109-114. 4. Altay, M.A.; Ozgur, B.; Cehreli, Z.C. Management of a Compound Odontoma in the Primary Dentition. J. Dent. Child. (Chic) 2016, 83, 98-101

Şiddetli EÇÇ' si Olan Çocuk Hastanın Genel Anestezi Altında Tedavisi

¹İrem Okumuş ¹Feyzanur Bademli ¹Hatice Yıldırım ¹Ayça Kurt

¹Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Rize

Giriş ve Amaç: Erken çocukluk çağı çürükleri (EÇÇ), 71 aylık ve daha küçük çocuklarda en az bir süt dişinde çürük, dolgu veya çürüğe bağlı diş kaybı varlığıyla tanımlanan, hızlı ilerleyen ve tedavi planlamasını zorlaştıran ciddi bir halk sağlığı sorunudur. Şiddetli EÇÇ ise ; 3 yaşında ≥ 1 , 4 yaşında ≥ 4 , 5 yaşında ≥ 5 çürük, dolgu veya çekilmiş diş bulunması ya da 3 yaş altı çocuklarda üst ön dişlerde çürük varlığıyla tanımlanır. Özellikle kooperasyon güçlüğü yaşayan küçük yaş grubundaki bu hastalarda, etkili bir tedavi süreci için genel anestezi altında dolgu restorasyonları, kanal tedavileri, pediatrik kron uygulamaları gibi kapsamlı müdahaleler gerekebilir. Bu olgu sunumunun amacı, şiddetli EÇÇ tanısı almış bir hastanın genel anestezi altında yürütülen tedavi protokolünü ayrıntılarıyla açıklamaktır.

Olgu: Sistemik olarak sağlıklı olan 4,5 yaşındaki erkek hasta, üst çene molar bölgede gece ağrısı şikâyeti ile başvurdu. Anamnezde, daha önce yüz bölgesinde şişlik geliştiği ve antibiyotik tedavisi alındığı öğrenildi. Klinik kooperasyonun yetersiz olması nedeniyle tüm tedavilerin genel anestezi altında gerçekleştirilmesine karar verildi. Klinik ve radyografik incelemede 55, 54, 51, 52, 61, 62, 64, 65, 74, 75, 84 ve 85 numaralı dişlerde derin dentin çürükleri saptandı. Aşırı madde kaybı bulunan; 55 ve 64 numaralı dişlere kanal tedavisi uygulanarak paslanmaz çelik kron (PÇK) ile restore edildi, 65 ve 74 numaralı dişlere ise Ferrik sülfat (Ultradent, Viscostat, South Jordan, USA) amputasyonu yapıldı ve PÇK uygulandı. Dentin çürüğü bulunan 75, 84 ve 85 numaralı dişler ise iki aşamalı “self-etch” adeziv (Gluma Universal Bond Adeziv, Almanya) ve kompozit rezin (PALFIQUE Estelite Paste, Japonya) ile restore edildi. Tedavisi mümkün olmayan 54 numaralı dişin çekimi yapıldı. Üst ön bölgede, 51 numaralı dişte fistül yolu izlendi; 52, 61 ve 62 numaralı dişlerde ise pulpal enfeksiyon bulguları mevcuttu. Bu dişlerin kök kanalları, rezorbe olabilen iyodoform içerikli kalsiyum hidroksit pat (IMICRYL, Calsiplus RL, Konya, Türkiye) ile dolduruldu; kanal ağızları çinko oksit ojenol pat (IMICRYL, Zino EG, Konya, Türkiye) ile kapatıldı. Kaide materyali olarak Equia Forte HT (GC Corporation, Tokyo, Japonya) kullanıldı. Dişlerde çelik rond frez yardımıyla mantar restorasyon için yuva açıldı ve restorasyonlar, aynı adeziv sistem ve kompozit materyalle tamamlandı. Zirkonyum kron restorasyonu amacıyla ilgili dişler prepare edildi, dişeti kanamasını kontrol altına almak için retraksiyon kordu yerleştirildi. Bu dişlere uygun boyuttaki prefabrike zirkonyum kronlar (Kids Zirkonia Crown, Seul, Kore),

Sonuç: Bu olguda şiddetli EÇÇ tanısı ile başvuran ve kooperasyon sorunu yaşayan hastada genel anestezi altında yapılan tedaviler, hem fonksiyon hem de estetik açıdan başarılı sonuçlar doğurmuştur. Nonkoopere olan ve klinik ortamda tedaviye izin vermeyen şiddetli EÇÇ'ye sahip çocuk hastalarda genel anestezi altında tedavi, etkili ve güvenli bir yöntem olarak düşünülmektedir.

Ön Diş Travma Hastasına Cad/ Cam Cihazı Kullanılarak Restoratif Tedavi**Ayşe Evirken**

Bezmialem Vakıf Üniversitesi- İstanbul

Email: ayse.evirken@bezmialem.edu.tr, mkaya3@bezmialem.edu.tr

Giriş ve Amaç: Cad/Cam cihazı ile tasarlanıp üretilen kuronlar tek bir randevu ile tedavi imkanı sunan, laboratuvar işlemlerine gerek duyulmayan, zamandan tasarruf sağlayan, estetik ve dayanıklı malzemelerle tedavi imkanları sağlaması gibi avantajlarıyla uygulanabilen güncel tedavi yöntemlerindendir. Bu vaka raporunun amacı travma sonucunda anterior dişinin kuron bölgesinde ciddi madde kaybı olan hastanın Cad/ Cam cihazı kullanılarak yapılan restoratif tedavisini sunmaktır.

Bulgular: 2 sene önce düşme sonucunda aldığı darbe ile 11 numaralı dişi kanal tedavisi ve ön diş estetik dolgu ile tedavi edilen 10 yaşındaki sistemik olarak sağlıklı erkek hasta dolgusunun düşmesi sonucu yerleştirilen geçici dolgunun estetik daimi dolgu ile tedavi edilmesi için kliniğimize başvurdu. Hastanın klinik ve radyografik bulguları; 11 numaralı dişte renklenme, sızdıran geçici dolgu, ideal dolumun sağlanamadığı bir kanal tedavisi vardı. Perküsyon ve palpasyon negatifti. Geçici dolgunun söküm seansında dişin dişetinin altına inen derin bir kuron kırığına sahip olduğu tespit edildi. Kırık diş dokusunun uzaklaştırılması ve dişeti dokusuna gerekli müdahalenin yapılmasının ardından retreatment tedavisi yapıldı ve kök içine fiber post yerleştirildi. Kuron için uygun altyapı hazırlandı. Dijital ortamda ölçü alınıp kuron tasarımı yapıldı. Cad/Cam cihazı ile estetik, dayanıklı ve fonksiyonu idame ettirebilecek bir kuron üretildi.

Tartışma ve Sonuç: Kuronun üretilmesi ve teslimi tek seansta yapılarak zaman kaybı önlendi. Geleneksel ölçü yerine dijital ölçü ile daha konforlu bir şekilde intraoral bölge kaydedildi ve laboratuvar işlemlerine gerek duyulmadan hastanın tedavisi tamamlandı.

Fazla madde kaybı olan ön dişlerde bilgisayar destekli tasarım ve üretim yapılarak başarılı tedaviler yapılabilir. Hastaların hızlı tedavi olma isteği, cihazın yaygınlaşması, hekimlerin eğitim almasıyla Cad/Cam cihazı ile tedaviler artmaktadır.

Geçmiş Dental Travmaya Bağlı Periapikal Lezyonun Multidisipliner Tedavisi

¹Merve Er, ¹Berkay Atik, ¹Mesut Enes Odabaş

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Email : merveer@gazi.edu.tr brkyatik@gmail.com mesut@gazi.edu.tr

Giriş: Dental travmalar, çocukluk ve ergenlik döneminde sık karşılaşılan ve uzun dönemli komplikasyonlara yol açabilen durumlardır. Travma sonrası oluşan pulpal ve periapikal patolojiler zaman içinde asemptomatik kalabilmekle birlikte, geç dönemde ciddi alveoler kemik kayıplarına ve dişlerde mobilitateye neden olabilir. Erken tanı ve uygun tedavi yaklaşımları, bu tür olgularda dişlerin ve çevre dokuların fonksiyon ve estetiğini korumada kritik rol oynar. Bu olgu sunumunda, altı yıl önce dental travma geçiren bir hastada geç dönemde gelişen periapikal lezyonun multidisipliner tedavisi rapor edilmiştir.

Olgu: 14 yaşındaki kız hasta, mandibula anterior bölgede ağrı ve alt kesici dişlerde mobilitate şikâyeti ile Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Anamnezde herhangi bir sistemik hastalığı bulunmadığı ve yaklaşık 6 yıl önce dental travma geçirdiği öğrenilmiştir. Klinik muayenede; #31, #32, #41 ve #42 numaralı dişlerde perküsyon ve palpasyonla ağrı gözlenmiş, yapılan elektrikli ve soğuk pulpa testlerde bu dişlerden negatif yanıt alınmıştır. #31 ve #41 numaralı dişlerde Miller Sınıf I düzeyinde mobilitate tespit edilmiştir. Radyografik değerlendirmede; #31, #32, #41 ve #42 numaralı dişleri içine alan geniş periapikal radyolusent lezyon saptanmıştır. Tanı doğrultusunda ilgili dişlere kök kanal tedavisi planlanmıştır. Endodontik tedavi, #32, #41 ve #42 numaralı dişlerde başarıyla tamamlanmıştır. Ancak 31 numaralı dişte devam eden püy akışı nedeniyle kanal tedavisi gün aşırı pansumanlarla desteklenmiş ve püy akışı kontrol altına alındıktan sonra tamamlanmıştır. Aynı seansta hasta, Gazi Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na yönlendirilmiş ve apikal cerrahi uygulanmıştır. Tüm ilgili dişlere apikal rezeksiyon yapılmış, rezeksiyon sonrası kök uçlarına Mineral Trioksit Agregat (MTA) ile apikal tıkama sağlanmıştır. Hasta, üç aylık aralıklarla kontrole çağırılmıştır. Klinik ve radyolojik değerlendirmelerde, lezyon bölgesinde kemik iyileşmesinin gerçekleştiği ve dişlerin mobilitatesinin ortadan kalktığı gözlemlenmiştir.

Sonuç: Dental travma öyküsü bulunan hastalarda uzun dönemli takip büyük önem taşımaktadır. Bu olguda olduğu gibi, geç dönemde ortaya çıkan geniş periapikal lezyonlar, endodontik tedavi ve cerrahi müdahalelerin bir arada uygulanmasıyla başarılı şekilde yönetilebilmektedir. Apikal cerrahi ve MTA ile yapılan apikal tıkama, iyileşmenin hızlanmasına ve ilgili dişlerin fonksiyonel olarak korunmasına katkı sağlamıştır. Düzenli klinik ve radyografik

Dens Invaginatus Olgusunda Multidisipliner Yaklaşım: 12 Aylık Takip**¹Damla Maide Davutluoğlu, ²Emre Ulubaş, ¹Didem Atabek**¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi**Email :** damladavutluoglu@gazi.edu.tr, emreulubas@gazi.edu.tr, didemyolalici@gazi.edu.tr

Amaç: Dens invaginatus, dental papilla gelişimi sırasında mine organının dişe invajinasyonu ile oluşan konjenital bir anomalidir. Kompleks morfolojisi nedeniyle bu yapı, erken yaşta enfeksiyon gelişimine ve endodontik komplikasyonlara neden olabilmektedir. Bu olguda, periapikal lezyonla başvuran ve klinik olarak travma ya da çürük öyküsü bulunmayan hastada saptanan dens invaginatus anomalisinin multidisipliner yönetimi amaçlanmıştır.

Olgu: On üç yaşındaki erkek hasta, sol üst çene ön bölgesinde şişlik ve ağrı şikâyetiyle Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine 13.02.2024 tarihinde başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayenede, #22 numaralı dişte çürük ve/veya travmaya bağlı herhangi bir etken olmaksızın periapikal lezyon saptanmıştır. Konik ışınli bilgisayarlı tomografi görüntülemesiyle dişte dens invaginatus anomalisi olduğu belirlenmiştir. Tedavi planı doğrultusunda, ilk seansta pulpa ekstripsasyonu ve püy drenajı sağlanmış; 1. haftada kanal içerisine kalsiyum hidroksit medikamenti uygulanmıştır. Dördüncü haftada gerçekleştirilen üçüncü seansta kanal dolumu tamamlanmış, akabindeki 14. günde apikal rezeksiyon gerçekleştirilmiştir. Tedavi sonrası 1., 3., 6. ve 12. ay kontrol randevularında klinik ve radyolojik iyileşme izlenmiştir. Takip süreci boyunca hastada herhangi bir komplikasyon gelişmemiş; estetik ve fonksiyonel memnuniyet korunmuştur.

Sonuç: Dens invaginatus olguları, tanısal zorlukları ve karmaşık kanal morfolojisi nedeniyle dikkatli klinik ve radyolojik değerlendirme gerektirmektedir. Bu olgu, konservatif endodontik tedavinin cerrahi apikal rezeksiyon ile desteklenmesi halinde periapikal patolojilerin başarıyla yönetilebileceğini ortaya koymaktadır. Uzun süreli takip, tedavi başarısının sürdürülmesi açısından kritik öneme sahiptir

Travmatik Mine- Dentin Kırığının Reataçman Yöntemiyle Yönetimi

¹Meyrem Boyraz, ¹Zekiye Şeyma Gümüşboğa

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, MALATYA

Email : meyrem.byrz@gmail.com, seymasizer@gmail.com

Giriş ve Amaç: Anterior dişlerde meydana gelen kron kırıkları dental travmanın en yaygın formudur ve arktaki pozisyonlarından dolayı maksiller kesici dişler en sık etkilenen dişlerdir. Bu olgu sunumunun amacı, 7 yaşındaki bir hastada, 21 numaralı immatür daimi dişte travma sonucu meydana gelen komplike olmayan mine-dentin kırığının, doğal kırık parçasıyla reataçman yöntemi ile konservatif olarak yönetimini sunmaktır.

Yöntem: Sistemik olarak sağlıklı 7 yaşındaki erkek hasta, kapının yüzüne sert bir şekilde çarpması sonucu aldığı travmayı takiben, kırık diş parçasını süt içinde muhafaza ederek aynı gün içinde kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik muayene sonucunda 21 numaralı dişte komplike olmayan mine- dentin kırığı tespit edilmiştir. Dişte mobilite ve palpasyonda hassasiyet saptanmamıştır, perküsyon testi negatiftir. Travma sonrası erken dönemde geçici duyarlılık kaybı olabileceğinden pulpal duyarlılık testlerine bir yanıtın olmaması pulpa nekrozu için kesin bir tanı kriteri olarak değerlendirilmemiştir. Yapılan radyografik incelemede, herhangi bir patolojik bulguya rastlanmamıştır ve dişin kök gelişiminin henüz tamamlanmadığı, kök ucunun açık olduğu görülmüştür. İlk seansta, travma sonrası dişin semptomlarının takibi amacıyla kırık yüzeyler cam iyonomer ile geçici olarak örtülmüştür; kırık parça serum fizyolojik içerisinde muhafaza edilmiştir. Hastaya oral hijyen eğitimi verilmiş ve veli gerekli konularda bilgilendirilmiştir. 1 ay sonra yapılan ikinci randevuda, ilgili dişte herhangi bir semptom görülmemiş ve pulpal vitaliteyi değerlendirmek amacıyla uygulanan soğuk testine pozitif yanıt alınmıştır. Daimi restorasyonun yapılmasına karar verilmiştir. Öncelikle kırık parçanın uyumu kontrol edilmiştir, kırık parçanın dişle uyumu yeterli görüldüğünden restorasyon amacıyla reataçman tedavisine karar verilmiştir. Diş izolasyonu sağlandıktan sonra hem diş yüzeyi hem de kırık parça asitlenmiş, yıkanmış ve kurutulmuştur. Ardından her iki yüzeye de bonding ajan uygulamış, kompozit rezin aracılığıyla kırık parça dişe simante edilmiştir. Sonrasında polisaj ve cila işlemleri gerçekleştirilmiştir. 3. ve 6. ay kontrolleri yapılmıştır. Radyografide herhangi bir perapikal lezyon veya restorasyona bağlı komplikasyon saptanmamıştır.

Bulgular ve Sonuç: Pediatrik hastalarda restoratif yaklaşımlara geçilmeden önce, mümkün olduğunca dişin doğal yapısını koruyan yöntemlerin değerlendirilmesi büyük önem arz etmektedir. Kırık parçanın reataçman yöntemiyle restore edilmesi; dişin doğal morfolojisinin, renginin, yüzey yapısının ve estetik bütünlüğünün korunmasını sağlamaktadır. Fonksiyonel ve estetik açıdan uzun vadeli başarılı sonuçlar sağlayabilecek konservatif bir tedavi seçeneği olduğunu ortaya koymaktadır.

Horizontal Kök Kırığının Eşlik Ettiği Komplike Kron-Kök Kırığının Tedavisi

¹Kaan Öztürk, ¹Mustafa Aydınbelge

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, KAYSERİ

Email : dt.kaan3238@gmail.com, maydinbelge@yahoo.com

Giriş-Amaç: Komplike kron-kök kırıkları ve horizontal kök kırıkları klinikte karşılaştığımız dental travma türlerindendir ve prognozları kırık hattının lokalizasyonu, travmanın üzerinden geçen süre, hastanın immün cevabı gibi çok fazla etkene bağlıdır. Bu olgu sunumunun amacı; dental travmalarda erken müdahalenin önemi ve çok parçalı diş kırıklarının tedavisine dikkat çekmektir.

Olgu Sunumu: 11 yaşındaki erkek hasta, geçirdiği motosiklet kazası sonrası dentoalveoler yaralanma ve yumuşak doku yaralanması yaşamış fakat kazadan yaklaşık 4 ay sonra, 21 numaralı dişindeki sızlama şeklinde ağrı ve buna bağlı beslenme sorunları sebebiyle kliniğimize başvurmuştur. Hastanın klinik ve radyolojik muayenesi sonucunda, 11 numaralı dişinde yalnızca komplike olmayan kron kırığı; 21 nolu dişinin ise kronunun yarısının kırık olduğu, palatinalinde alveoler kemiğe doğru uzanan bir kırık hattı ve mobil bir segment varlığı gözlenmiştir, ayrıca alınan periapikal radyografda kökün orta ve apikal üçlünün arasında horizontal kök kırığı tespit edilmiştir, bu kırığın koronal segmentinde mobilite görülmemiştir. Hastadan alınan konik ışınli bilgisayarlı tomografide, palatinaldeki kırık olan mobil segmentin kök kanalıyla bir ilişkisinin olmadığı tespit edilmiş ve kanama olmaması adına önce kanal tedavisine başlanmıştır. Kök kanalı 40 04'e kadar genişletilmiş, biyoseramik pat ve aynı boyuttaki gutta perka ile tek seansta doldurulmuştur. Daha sonra mobil segment çekilmiş ve oluşan boşluk kanamadan dolayı o seans geleneksel cam iyonomer siman ile geçici olarak restore edilmiştir. İki hafta sonraki randevusunda, dişteki geçici restorasyon uzaklaştırıldıktan sonra yumuşak dokudan gelen kanama, koter ve teflon bant ile kontrol altına alınmış ve diş, kompozit ile insizaldeki kırık hattına kadar restore edilmiştir. İki hafta sonraki son randevusunda her iki dişine de strip kron uygulanan hastamız, 6 aydır takip edilmektedir.

Sonuç: Dental travmalarda tedavilerin prognozunu en çok etkileyen konu erken müdahaledir. Bu tür travmalar, zamanında tedavi edilmediği takdirde diş kayıplarına kadar varan problemlere yol açabilirler. Bununla birlikte doğru teşhis ve tedavi planlamasının en az zamanında müdahale kadar elzem olduğu değerlendirilmiştir.

Karma Dentisyon Döneminde Anterior Çapraz Kapanışın Cross Apereyi Ile Tedavisi***¹Nisanur Müdüroğlu, ¹Merve Bilmez Selen****¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, MALATYA***Email :** nsnr_mdr@hotmail.com, mervebilmez89@gmail.com

Giriş ve Amaç: Anterior çapraz kapanış, bir veya birden fazla maksiller ve mandibular kesici diş arasında gözlenen anormal labiolingual ilişki olarak tanımlanır. Bu maloklüzyon, dişsel, iskeletsel ya da her iki komponentin bir arada bulunduğu durumlarda ortaya çıkabilir. Bu olgu sunumunun amacı, dişsel kaynaklı anterior çapraz kapanışın ortodontik olarak tedavi edildiği bir olgunun tanı ve tedavi sürecini sunmaktır.

Yöntem: Karma dişlenme döneminde olan ve sistemik olarak konjenital tek böbrek tanısı olan 8,5 yaşındaki kız hasta, üst çenedeki santral dişlerin estetik görünümünden duyduğu rahatsızlık nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik muayenede, 11 ve 21 numaralı daimi santral dişlerin anterior çapraz kapanışta olduğu saptanmıştır.

Hastaya, 11 ve 21 numaralı dişlerin palatinalinden labial yöne hareketini sağlamak amacıyla, labiolingual zemberek, vestibül ark ve adams kroşe içeren; oklüzyonu yükseltilmiş müteharrik bir akrilik aparey uygulanmıştır. İlk ayda, zembereğin aktivasyonu amacıyla hasta iki haftada bir kontrole çağırılmış; ikinci ayda haftalık kontrollere devam edilmiştir. Üçüncü ayda kontroller haftada ikiye çıkarılmıştır. Üç ay sonunda 11 ve 21 numaralı dişlerin fizyolojik dişsel ilişkisinin sağlandığı gözlenmiştir. Takip amacıyla aparey, aktivasyon yapılmadan iki hafta daha kullanılmış ve ardından tedavi sonlandırılmıştır. Hasta, periyodik kontrollerle izlenmeye devam edilmektedir.

Bulgular ve Sonuç: Tek veya iki dişi etkileyen anterior çapraz kapanışlar; çene gelişimi, oklüzal denge ve estetik üzerinde olumsuz etkiler oluşturabilir. Ayrıca, karşıt dişlerde travmatik oklüzyona bağlı periodontal ataçman kaybı gelişebilir. Bu nedenle karma dişlenme döneminde, çocuk hastaları izleyen pedodontistlerin bu tür kapanış bozukluklarını erken dönemde teşhis ederek, basit müteharrik ortodontik apareylerle koruyucu ve düzeltici tedavi yaklaşımlarını uygulamaları büyük önem taşımaktadır.

Epilepsi Nöbeti Sonrası Travmaya Bağlı Kron Kırıklarında Endodontik Ve Restoratif Yaklaşım

¹Nisanur Müdüroğlu, ¹Merve Bilmez Selen

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, MALATYA

Email : nsnr_mdr@hotmail.com, mervebilmez89@gmail.com

Giriş ve Amaç: Epilepsi nöbetleri sırasında, özellikle maksiller anterior bölgede yer alan dişler travmaya maruz kalabilmektedir. Bu travmalar, komplike veya komplike olmayan mine-dentin kırıkları ile kök kırıkları şeklinde ortaya çıkabilir. Bu olgu sunumunun amacı, epilepsi nöbeti sonrası gelişen dental travmaların tanı ve tedavi sürecini değerlendirmektir.

Yöntem: Epilepsi tanısı bulunan ve antiepileptik ilaç kullanmakta olan 14 yaşındaki kız hasta, geçirdiği nöbet sonrası önceden çürük geçmişi olan maksiller sağ santral dişinde komplike, sağ lateral dişinde ise komplike olmayan mine-dentin kırığı ile kliniğimize başvurmuştur. Klinik değerlendirmede her iki dişte mobilite izlenmemiştir.

Aynı seansta, pulpa ekspozu gözlenen 11 numaralı dişe endodontik tedavi başlanmıştır. Pasif irrigasyon protokolü ile kanal dezenfeksiyonu sağlanmış, kanal içerisine kalsiyum hidroksit yerleştirilmiş ve geçici olarak çinko fosfat siman ile restore edilmiştir. 12 numaralı dişe ise, takip amacıyla cam iyonomer esaslı geçici restorasyon uygulanmıştır. Kötü oral hijyen alışkanlıklarına sahip olan hasta ağız hijyeni konusunda bilgilendirilmiş ve motive edilmiştir.

İki hafta sonra yapılan ikinci seansta 11 numaralı dişin kanal irrigasyonu tekrarlanmış; kanal, lateral kondensasyon tekniği ile gutta- perka ve rezin esaslı sealer kullanılarak obtüre edilmiştir. Kalıcı restorasyon kompozit rezin materyal ile tamamlanmıştır.

12 numaralı dişe ilişkin takiplerde, dört hafta sonraki seansta perküsyon ve palpasyon testleri negatif, termal testler ise pozitif sonuç vermiştir. Pulpa vitalitesi korunmuş olduğundan, herhangi bir pulpa örtüleme prosedürü uygulanmaksızın kompozit rezin restorasyonu gerçekleştirilmiştir.

Takip eden seansta, travmadan etkilenmemiş ancak derin çürük lezyonları bulunan 21 ve 22 numaralı dişlerin tedavileri planlanmıştır. 21 numaralı dişte pulpa ekspozu gözlenmemiş olup, restorasyon pulpa örtülmesine ihtiyaç duyulmaksızın kompozit rezinle tamamlanmıştır. 22 numaralı dişte çürük temizliği sırasında pulpa açılımı oluşmuş ancak herhangi bir pulpal kanama izlenmemiştir; bu nedenle dişin nekrotik olduğu değerlendirilmiştir.

22 numaralı dişte pasif irrigasyon protokolü uygulanarak kanal dezenfeksiyonu sağlanmış, kalsiyum hidroksit yerleştirilmiş ve çinko fosfat siman ile geçici restorasyon yapılmıştır. İki hafta sonraki seansta kanal yeniden irrigasyona tabi tutulmuş ve kanal lateral kondensasyon tekniğiyle obtüre edilmiştir. Kalıcı restorasyon kompozit rezin materyaliyle tamamlanmıştır.

Restorasyonların sonlanması takiben iki hafta sonra kontroller gerçekleştirilmiş, polisaj ve cila işlemleri uygulanmıştır. Üç aylık kontrol seansında alınan periapikal radyografilerde herhangi bir patolojiye rastlanmamış, restorasyonların adaptasyonu uygun bulunmuş ve periodontal iyileşmenin devam ettiği gözlemlenmiştir. Hastanın altıncı ay kontrolü planlanmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Epilepsiye bağlı gelişen dental travmalarda, erken tanı ve zamanında müdahale büyük önem taşımaktadır. Komplike kırıkların yönetiminde konservatif endodontik

tedaviler ve uygun restoratif yaklaşımlar ile fonksiyonel ve estetik başarı sağlanabilir. Dental travma riski taşıyan epileptik hastaların düzenli takibi ve multidisipliner yaklaşım, uzun dönem başarı açısından kritik öneme sahiptir.

Travma Sonrası Komplike Olmayan Mine-Dentin Kırığı Bulunan Daimi Santral Dişin Reataçman Tedavisiyle Yönetimi

¹Nisanur Müdüroğlu, ¹Handan Vural

¹Inönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, MALATYA

Email : nsnr_mdr@hotmail.com, handan.vural@inonu.edu.tr

Giriş ve Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, 9 yaşındaki bir hastada komplike olmayan mine-dentin kırığı bulunan daimi bir santral dişin, reataçman yöntemiyle konservatif olarak tedavi edilmesini ve herhangi bir periapikal lezyon gelişmeden iyileşme sürecinin sunulmasını amaçlamaktadır.

Yöntem: Dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu (DEHB) tanısı olan ve Concerta kullanan 9 yaşındaki kız hasta, travma sonrası üst çenede yer alan, kök gelişimini henüz tamamlamamış daimi sol santral kesici dişinde (21 numara) komplike olmayan bir mine-dentin kırığı ve kırık diş parçasını süt içerisinde muhafaza ederek travmanın gerçekleştiği gün kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik değerlendirmede pulpal perforasyon veya dişte mobilite izlenmemiştir. Perküsyon ve palpasyon testleri negatiftir. Alınan periapikal radyografide ilgili bölgede herhangi bir patolojik bulgu saptanmamıştır.

İlk seansta, travma sonrası dişin semptomlarının izlenmesi amacıyla geçici cam iyonomer siman uygulanmış, kırık parça ise serum fizyolojik içerisinde muhafaza edilmiştir. Bir ay sonra yapılan ikinci randevuda geçici restorasyon kaldırılmış ve soğuk testte alınan pozitif yanıt termal testlerle doğrulanmıştır.

Pulpal bir müdahaleye gerek duyulmaksızın reataçman tedavisi planlanmıştır. Kırık parça ve dişin restore edilebilirliği değerlendirildikten sonra, her iki yüzeye mine düzeyinde bizotaj uygulanarak asitleme yapılmış, ardından bonding ajan uygulanmıştır. Kompozit rezin materyali ile reataçman işlemi gerçekleştirilmiş, restorasyon sonrası polisaj ve cila işlemleri tamamlanmıştır.

Üçüncü ve altıncı ay kontrollerinde alınan radyografilerde herhangi bir periapikal lezyon veya restorasyona bağlı komplikasyon gözlenmemiştir. Hastanın üçer aylık düzenli takipleri planlanmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Pediatrik hastalarda, travma sonucu gelişen komplike olmayan mine-dentin kırıklarında, restoratif yaklaşımlardan önce dişin doğal yapısını koruyan konservatif yöntemler öncelikli olarak değerlendirilmelidir. Bu olguda, doğru tanı ve uygun konservatif tedavi yaklaşımı ile dişin fonksiyon ve estetiği başarıyla sağlanmış, periapikal patoloji gelişmeksizin kök gelişiminin devam etmesi mümkün olmuştur.

Travmatik İmmatür Dişlerde Rejeneratif Endodonti ve Restoratif Yaklaşım

Ayşenur Çetin¹, Merve Abaklı İnci¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, Konya, Türkiye

Email: aysenur1069@gmail.com

Amaç: Bu olgu sunumu, travma sonrası komplike mine-dentin kırığı olan hastada uygulanan rejeneratif endodontik tedavi (RET) ve strip kron restorasyonunun iki yıllık klinik başarısını değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Olgu Sunumu: 7 yaşında erkek hasta, 1 ay önce geçirdiği trafik kazası nedeniyle 11-21 numaralı dişlerindeki komplike mine-dentin kırığı ile kliniğimize başvurdu. Muayene sırasında yapılan vitalite testleri ve radyografik değerlendirmeler sonucunda, her iki dişin de devital olduğu belirlendi. Dişlerinin kök gelişiminin devam ettiği göz önüne alınarak, RET kararı verildi.

RET, immatür nekrotik dişlerde, pulpa dentin kompleksine fizyolojik işlevlerini yeniden kazandırma amacı güden bir prosedürdür. Bu amaçla ilk seansta lokal anestezi yapıp giriş kavitesi açıldı. Kanallara %1,5'lik sodyum hipoklorit (NaOCl) ve serum fizyolojik ile irrigasyon yapıldı. Kanal içi medikament olarak ikili antibiyotik patı uygulandı. Rezin modifiye cam iyonomer simanla geçici restorasyon yapıldı. İkinci seansta hastada herhangi bir semptom ve şikayet yoktu. Bu seansta epinefrin içermeyen lokal anestetik (%3'lik safekain) uygulandı. Irrigasyon ajanı olarak %17'lik etilen diamin tetra asetik asit (EDTA) ve serum fizyolojik uygulaması yapıldı. Kanalların kurutulmasını takiben k tipi eğe ile kök ucundan taşılıp kanama sağlandı ve mine sement sınırının altında pıhtı oluşumu için beklendi. Kanalın koronal bölümüne 3-4 mm kalınlığında MTA yerleştirildi. Üç aylık takip periyodunun ardından dişler, estetik ve fonksiyonel gereksinimleri karşılamak amacıyla strip kronlarla restore edildi. Hasta, restorasyon sonrası iki yıl boyunca düzenli klinik ve radyografik kontrollere çağrıldı.

Kontroller sırasında, kök gelişiminin devam ettiği gözlemlendi. Radyografik değerlendirmeler, kök uzunluğunun arttığını ve periapikal bölgede herhangi bir patolojik değişiklik olmadığını gösterdi. RET uygulaması sonucunda, dişlerin fonksiyonel ve estetik açıdan başarılı bir şekilde restore edildiği belirlendi.

Sonuç: Bu olgu sunumu, travma sonrası komplike mine-dentin kırığı olan hastada RET ve strip kron restorasyonunun başarılı bir şekilde uygulanabileceğini göstermektedir. RET, genç daimi dişlerin korunmasında ve kök gelişiminin tamamlanmasında önemli bir rol oynarken, strip kron restorasyonlar estetik ve fonksiyonel açıdan tatmin edici sonuçlar sağlamaktadır. Uzun dönem klinik ve radyografik takipler, rejeneratif tedavilerin başarısının değerlendirilmesinde kritik öneme sahiptir.

Anahtar kelimeler: komplike mine-dentin kırığı, rejeneratif endodontik tedavi, strip kron restorasyonu, travma